

لیژنە ی سەرپەرشتیاری چاپ
پورھان ئەحمەد
حەمە سەعید زەنگنە
سەباح ئیسماعیل
نەوزاد عەلی شێخانی

دزەکان

ئەنتوان چیخۆف

هەلبژاردەیهك له چیرۆكەکانی چیخۆف

ناوی کتیب: دزەکان

بابەت: کۆمەڵە چیرۆک

نووسەر: ئەنتوان چیخۆف

ناوی وەر یێ: نازاد نەجم

نەخشەسازی بەرگ: بتوین عەلی

دەرھێنانی ھونەریی: ئەنجام سەعید

تایپ: وەر یێ

له بڵاوکراوەکانی یەکییتی نووسەرانی کورد- لقی کەرکوک ژمارە (١٢٩)

چاپخانە: کارۆ

چاپی یەکەم- ٢٠١١

تیراژ: (٥٠٠) دانە

وەر یێرانی:

نازاد نەجم

کەرکوک - ٢٠١١

پڙيڀسٽ

۲۲۳ خوشبهبخت

۲۳۳ زاوا و خه زور

۲۴۴ چيروكي بي ناونيشان

۲۵۳ هاوينه واريه كان

۲۵۷ ناكامي

۲۶۳ نه زاني

۲۷۳ دزه كان

۳۰۹ ليڪولهر

۳۲۱ لاوازي

۳۲۵ پيشولكه له سهر داره كه فري

۳۳۵ خه سو

۳۴۱ به داواكاري پوڙگار

۳۴۴ يه كه له سڀيان

۳۵۷ له ده فته ري بيره وه ريه كاني كچيڪه وه

۳۶۱ فرميسكه شاراوه كان

۳۷۳ نه لبوم

۳۷۹ لاي سه رتاش

۳۸۷ توله ي زن

۳۹۳ سه ده ف

۴۰۱ قه له و و لاواز

۴۰۷ مندالي ساخته چي

له باره ي چيخوفه وه ۵

ژيان جوانه ۳۵

پياويكي ناسياو ۳۹

دو پوڙنامه چي ۴۷

پاوچي ۵۵

سه گي گرانبه ها ۶۵

گه وره ترين شاري پوسيا ۷۱

له خوڀيندنگاي شه وانه پوڙيدا ۷۳

له بيره وه ريه كاني كه سيكي ئايد ياله وه ۸۱

كارپكي ناشيرن ۸۹

سه ركيشي ۱۰۱

توله سين ۱۰۹

دورژمنه كان ۱۱۹

پوشنبيري بير كول ۱۴۷

عه ريف پريشيبايف ۱۵۷

له فه رمانگه ي پوسته دا ۱۶۷

له هاوينه واردة ۱۷۱

سوالكه ر ۱۸۳

كاره سات ۱۹۳

يه كيڪ وه كه هه موان ۲۰۷

له باره ی چیخوفه وه

ئه نتون چیخوف له سالی ۱۸۶۰ له شاری تاگانروکی روسیا له دایک بوه .
باوکی دوکانی دانه ویله فروشنی هه بو ، به م کاره گوزهرانی مال و
منداله کانی به ریوه ده برد و له ماله وهدا زوربه ی کات توپه و تونس بو ،
له هه مان کاتیشدا شه یادی موزیک بو ، هه ر ئه م شه یادییه ی بو که
سه ره نجام دواتر وایلێکرد ناگای له کار و کاسبیه که ی نه مینێ و
پوبه پوی شکست ببیته وه . به لام دایکی که کچی کابرایه کی بازرگان بو
، به پیچه وانه وه تا بلێی ژنیکی هیدی و له سه رخو بو . هه لسوکوت و
مامله ی له گه ل منداله کانیدا که پینج کوپ و کچیک بون ، زور
میهره بانانه بو . خو ی جل و به رگی منداله کانی ده دوری و باسی ئه و
سه رده مه ی بو ده کردن که له گه ل باوکیدا به سواری گالیسکه یه ک ،
سه رانه سه ری روسیایان کوتاوه ته وه . هه ست و سوژیکی زوری بو
خه لکی هه بو و زور وابه سته ی دیمه نه جوان و دلرفینه کانی گوند بو .
ده کری بلێین چیخوف ، جوانی و وشیری و زینگی له دایکیه وه و
توانای هونه ری و شه پرکردن له گه ل کاره مه حاله کاند و جوړیک له
سه رسه ختی ، له باوکیه وه بو ماپوه .

سه رده مه مندالی ، له دوکانه که ی باوکی و کلیسادا
به پیکرد . که چه ندین جار له گه ل لیدان و مامله خراپه کانی باوکیدا

به ره وپو ده بووه . له تابلوی دوکانه که ی باوکی نویبو : (چای ، قاوه
، سابون ، سوسیج ، و به ره مه ی هاوردی تر) . مه به ست له به ره مه ی
هاوردی تر ، حه لوا و میوژ و چه ند شتیکی ترپون که له ده ره وه
ده هینران . له وه رزی هاویندا ناو دوکانه که پرده بو له میش و مه گه ز و
له وه رزی زستانیشدا تاریک نوته ک بو . خه لکیکی زور له به رده م
دوکانه که یان ریزیان ده به ست بو شت کرین . لی ره دایه که چیخوف
سه رنج ده داته پوخسار و سیما و ناخی خه لکه که و ناشنای
هه لسوکوت و شیوازی جل و به رگ و شه ر و کیشه و زور بلێی و
چه نابازی و سه رخوشیه کانیان ، ده بیته . توانیبوی ناخیان
بخوینته وه .

سه ره نجام ئه مانه بو ی بونه که ره سته ی خاوی به ره مه مه کانی و توانی
دواپوژ ، سوژیکی زوریان لی وه رگری . ده بینین ئه مه زور به جوانی له
چیروکه کانیدا ره نگیان داوه ته وه .

هه ر له مندالیه وه خاوه ن توانیه کی گه وره بو ، بو زالبون به سه ر
کریاره کانیدا . هه ر کاتی ده رفه تی بو هه لکه وتبا لاسایی کار و
قسه کانیانی ده کرده وه .

له تاگانروک گه ره کیکی لیبو که یونانیه کانی لیده ژیان و خویندنگای
تایبه ت به خویان هه بو . چیخوف ده نیرنه خویندنگای یونانیه کان و
توانی له ویدا فیری زمانی یونانی بیته .

به لام چیخوف چه زی به خویندن نه ده کرد ، ته نانه ت ئه و قسانه ی که
بپیار بو بو خویندن ره وانیه ی یونانی بکه ن ، سه ره نجامیکیان نه بو .

ئىدى لەو سالانەدا ، تواناي بەرزى چىخوف لە لاسايىکردنە وەدا گەشە دەكات و دەبينىن پوژىك جەل و بەرگىكى شەپ لە بەردەكا و خوئى دەكاتە سواكەر و بەنيو شەقامەكانى تاگانروكدا دەگەپرى و دەچىتە مالى مامى (ميتروڤان) و ئەويش نايناسىتە وە و سى كۆبىكى دەداتى. ئەم سەرکەوتنە دەبىتە هاندەرىك بوئە وەى بتوانى رۆلى گالته جاريكى سىرك بگىرى.

لەوتەمەنەدا چەند سىنارىيوپەك دەنوسى و لەگەل خوشكەكەى و براكانىدا لەعەمبارى مالهەكاندا كۆدەبنە وە و سەرگەرمى جىبەجى كردنى دەبن. كە خوئى لەزۆر بە ياندا رۆلى كە شىشىك يان بەرپرسىكى بالا دەبينى و بەشيوەيەك قسە دەكا كە شايانى تىگەيشتن نەبى.

لەم كارانەشيدا حەزى لە پىش و سميلى هەلگەپاوە دەكرد.

لەتەمەنى سىزە سالىدا شەيداي شانۆ دەبى و دەچىتە بينىنى شانوى (هيلينى جوان) ي فوينباخ . هەر لەو سەروپەندەدا ، توانا و ئامادەبى نوسىنى چىروك ، لەناخى چىخوفدا گەشە دەكات.

دواتر لە سالى ۱۸۷۴ بە هوئى شكستى باوكى لە كارەكانىدا و لە ترسى خاوەن قەرزەكان ناچار دەبن تاگانروك جىبيلن و بەمالە وە پوبكەنە موسكو ، بەلام چىخوفى گەنج ، بە مەبەستى تەواو كردنى خوئىندى قوناغى ئامادەبى ، بە تەنيا لە تاگانروك دەمىنيتە وە و سەرنوسەرى گوڤارى خوئىندنگا كە يان لە ئەستۆ دەگرى. كە تا ئەو ساتە توانىبوى چەندىن بابەت بنوسى.

خىزانەكە يان لە موسكو ، بو دابىن كردنى ژيانىان ، پىويستيان بە هاوكارىە مادىەكانى چىخوف هەبو ، ئەويش پاشەكە و تەكانى خوئى بو دەناردن . بە و مەبەستەى برىك لە خەم و نىگەرانىە كانىان كە مكاتە وە و رەيان بەرز كاتە وە پارەى بو دەناردن و جگە لە وەش بەردەوام نامەى بو دەنوسىن ، كە خالى نەبون لە قسەى خوش و نوكتە ، بوئە وەى بتوانى بو ساتىكى كەمىش بىت ، بە پىكە نىنيان بىنى.

چىخوف دركى بەكە موكوپىەكانى ژيانى خىزانەكەى دەكرد و لەم راستايەشدا خوئى بە بەرپرسىار دەزانى ، لە و تەمەنە كە مەدا دەچوە راوى بالندەى سوهەرى زىرين و لە بازاردا دەيفروشتنە وە . هەر وەها لە پارەى پاداشتى نوسىنەكانى هاوكارىەكى كەم تاكورتى خىزانەكەى دەكرد .

دواى برىنى قوناغى ئامادەبى ، بەرە و موسكو ، بەرە و مالهە وە دەكە و پتە پرى . دايك و باوك و خوشك و براكانى ، تەواوى ئەو ماوەيە ، هەمو بىريان لای ئەو بو . چىخوف ، گەنجىكى بالا بەرزى جوان و لە بەردلان ، وە ژور دەكە وى . دايكى كە دەبينى لە و ماوەيەدا ، ئالوگورپىكى زورى بەسەردا هاتو ، هەست بە شانازىەكى زور دەكات و باوەشى پيدا دەكات .

بەلام چىخوف ، هەل و مەرجى ژيانى ئەندامانى خىزانەكەى - بە پىچە و انەى نامانە كانىانە وە - لە و پەرى نالەبارى و كوپرە وە رىدا دەبينى . خىزانەكەى لە ناو ژىر زەمىنكدا دەژىن ، دىوارەكانى تەر و شىدارن ، تاريك و تنوكە ، چەند دانە پەنجەرەيەكى بچوكى بەرزى

تيدان ، که جگه له قاچي پېوارهکان که دین و دهچن ، هيچ شونښکي تری ليوه به دی ناکړی. پاش که ميکيش هات و هاوار و شهر و کيشه ی درواسيکان دهست پیده کا ، به بينيني ئەمانه زور نيگه ران و دلته نگ ده بیټ.

ئەلیکساندر و نیکولای برا گه وړه ی ، هه ردوکیان تا بينه قاقا به نیو ژيانی پر له زه رق و به رقی مۆسکوډا پوچوبون و شه ویان له نیو بار و بالیکوړه هه رزانبه هاکاندا روژ ده کرده وه . چيخوف هه سستی کرد باری سه رشانی ئەوهنده سوک نیه ، وه ک خوئی مه زنده ی ده کرد.

له دواي ناوونوسی له کولیزوی پزیشکی مۆسکو ، هه فته ی جاریک خوئی ده گه یانده شوینی روژنامه فروشان و ژماره یه کی هه فته نامه ی ته نزنایمی (ده رزیله) ی – که له سان پتروسبورگ چاپ ده کرا – ده کړی و خیرا ده گه پایه وه مال.

تا وه کو روژیک له گوشه ی وه لامی خوینه راندا چاوی به م پرسته یه ده که وی: (به پیز . ا . چ . چاوه پوان به بابه ته که ت چاپ ده کړی به هیوای بابه تی دیکه ی به پزیتین). ئیدی لیږه وه نوسینه کانی چيخوف سنوری مۆسکو ده برین و ده گه نه (سان پتروسبورگ) ی پایته ختی ئەوه سهرده مه ی روسیا.

دواتر له ماوه ی نیوان ساله کانی ۱۸۸۰ – ۱۸۸۶ توانی سه دان نوکته و بانگه شه ی بازرگانی گالته جارانه و کورته چیروک و بابه تی ته نزنایمی تر بنوسیټ.

له و سهرده مه دا به ره مه بالا و به پیزه کانی خوئی به ناوی (نانتوشا چيخوټته) ، بلاو ده کردنه وه و بابه ته که مبابه خه کانی تری به چه ندین ناوی خوازراوی وه ک : که لله پوت ، کویره موش ، برای برا که م ، پیاویکی تونده ته بیات ، شاعیری غه مبار ، دکتوری بی نه خوش ، به دبه خت و چه ندین ناوی تر دا بلاو ده کرده وه . که به شیکي یه جگار زوری ئەو بابه تانه به هوئی ئەو ناوه خوازراوانه وه فه وتان و کو نه کرانه وه و دوزینه وه و کو کردنه وه شیان ، بوه کاریکی ئەسته م.

له سه ره تاکانی نوسیندا ، به هوئی ئەوه ی ده بوایا له یه ک کاتدا دللی خوینر و سه رنوسه ر و سانسور پابگری ، ده بینین که م وایه توانی بیټی گوزارشت له ناخی خوئی بکات. وه له لایه کی تریشه وه به ر له هه ر شتیك ، پیویستی به پاره بو ، تا بتوانی ژيانی خیزانه که ی دابین بکا . که له به رامبه ر هه ر دپزیکدا سی کو بیکی وه رده گرت.

سه بارت به بیر و باوه پی سیاسی چيخوف قسه ی زور کراوه . تا راده یه که په خنه یان لی گرتوه و به بی هه لو یست تومه تباریان کرده . ئەو کاته ی چيخوف له کولیزوی پزیشکی مۆسکو ده خوینی ، ئەو که ش و هه وا گرژ و ئالوژه ی دواي کوشتنی ئەلیکساندره ی دوهم ، به چاوی خوئی ده بیني و ده بیته شاهیدی بینینی له سیداره دان و گرتن و راوه دونان و دورخستنه وه ی هاوړیکانی.

که رچی چيخوف وابه سته ی هيچ ده سته و گروپ و پارتیک نه بوه ، به لام پیده چی چيخوف ئەرکی خوئی ، بو ئافراندنی که ش و هه وایه کی کراوه ی سیاسی و کومه لایه تی و ئەده بی ، به شتیکی تر زانی بیټ.

جگه له وهش هیچ کات متمانه ی ته واوی به هیچ کام له و دهسته و گروپانه نه بوه .

له یه کیک له چیرۆکه کانیدا به ناوی (بیده نگی یا زۆربلییی) که به سه رهاتی دو ئاشنایه له نیو فارگوئی شه مه نده فه ریک ، دانیشتون و که وتونه ته قسه کردن ، یه که م له په یوه ندی به ستن له گه ل ژناندا که سیکی سه رکه وتوه و به ختی باشه . دوهم به ختی باش نیه ، یه که م به دوهم ده لی ، که رازی سه رکه وتنی ئه و له م کارهیدا ، ئه وه یه که زۆر قسه ده کات . دوهمیش په ند له م قسه یه وهرده گری و ده یه وی بیخاته باری جبه جی کردنه وه . بویه له گه ل که سیکی نه ناسی ته نیشتیدا ده که ویتته قسه کردن . دوا ی ئه م پوداوه ، که سی دوهم دو سال شوینبزر ده کری . دواتر ده رده که وی که یارو پولیسی نهینی بوه و جل و به رگی مه دهنی له به رکردوه .

له سه رهتای سالانی ژیانیدا له مۆسکو ، هه میشه له گه ل سه رنوسه ره کاندایه که شنه دا بوه ، کاتی چو ته نوسینگه که یان ، ده رگاوانه کانیان که ئاگادار کردو ته وه پێگای هاتنه ژوره وه ی پی نه دهن ، هه رکاتی توانیبتیشی وه ژورکه وی ، پێیان ده گوت : (به مه ش ده لی و تار ؟ خو ئه مه له ده نوکی چوله که بچو کتره ! ئیمه ئه م شته تو رهاتانه چاپ ناکه ین) . یان ئه و بره پاره که مه ی که ده بوا یا له پاداشی نوسینه کهیدا بیده نی ، زۆر جاران نه یانده دایه . دو سی جار ده هات و ده چو تا سی پو بلیان ده دایه . یان جاری وا بو ده یانگوت : (بلیتیکی شانۆ چو نه ؟) . (شانویه کی خو شه !) . ئه م هاتن

و چوانه جگه له به فیرو دانی کات ، شتیکی تر نه بو . چیخوف بو خوی له م باره یه وه ده لیته : (وه رگرتنی پاره که زۆر له نوسینی چیرۆکه که دژوار تر بو) .

ئیدی به و شیوه یه به رده وام ده بی تا پوژیک که به شه قامیکی مۆسکو دا پیاسه ده کات له نا کاو یه کیک بانگی ده کات و خو ی پی ده ناسینی که ناوی (نیکولای لیکین) ه و خاوه ن ئیمتیازی هه فته نامه ی ته نژامیزی (له ت و پارچه) یه ، که له سان پتروسبو رگ ده رده چی . سه ره نجام ریک ده که ون چیخوف بابه تیان بو بنیری و له به رامبه ر هه ر دێر یکدا هه شت کو بیکی بده نی .

له مانگی یانزه ی سالی ۱۸۸۲ یه که مین چیرۆکی چیخوف له هه فته نامه ی له ت و پارچه دا بلاو ده بیته وه .

لیکین ، داوا ی له چیخوف ده کرد که ده بی چیرۆکه کانی کورت و کو میدی بن و له سه د دیریش تیپه ر نه که ن ، ئه مه ش شتیکی خو ش نه بو بو چیخوف .

لیکین ، چیخوف ده خاته ژیر چاودیری خو یه وه و هه رکاتی ناوی ئانتوشا چیخونتته ی به سه ر هه رگو قار ، یان هه فته نامه یه کی تره وه بینیا ، تو ره ده بو .

چیخوفیش له وه لامدایی ده گوت : (ئه وه ی من له شه ویکی زستاندا ده نوسم ، به شی مانگیکی هه فته نامه ی له ت و پارچه یه ، من ناچارم بو هه ل سو راندنی گوزه رانی خو م ، بابه ت و چیرۆک بو گو قاره کانی تر

بنیرم. مانگانه به لانی که موهه پیوستیم به سه د و په نجا تا سه د و هه شتا رۆبله).

سه ره نجام ورده له ریگای ئەم جوړه نوسینانه وه ، ئە زمونځی باشی بو دروست ده بی وپه نجه ده خاته سه که موکوپیه کانی کومه لگا و بو چون و تیروانین و هه لسو که وته نه شیاوه کان ده خاته ژیر پرسیاره وه .

له چیرۆکی عه ریف پریشیبا ئیدا هاتوه : عه ریفک به ناوی پریشیبا ئیف خانه نشین کراوه و له مالی خویدا دانیشتوه ، به لام له دواي خانه نشین بونیشی ناتوانی ده سته برداری بیرکردنه وه و په فتاری سه ریا زیانه ی جارانی بی و چاوی به هه رچیه که ده که وئ قه ده غه ی ده کات ، چه ند پوژیک له وه بهر مال به مالی گونده که گه پاره و پیی گوتون : (نابی که س چرا داگیرسینی و گورانی بلئ). هه راسانی له خه لکی گونده که هه لگرتوه . خه لکی گوند ، سکالایان لی کردوه و ئه ویش له له نیو دادگا و له بهردهم دادوهر و له شوینی تاوانباران پاره ستاوه ، له ساتی به رگری کردندا ده لیت : (چ یاسایه که هه یه ریگای به خه لک دابی گورانی بلئ؟). دواتر ده رده که وئ که له میشکی خویدا ئەم کارانه له بهر ژه وهندی خه لکدا ده بینی ، بویه ده لی : (خو ده بی که سیک هه بی ریگا نه دا خه لک هه رچیه کیان پیخوشبی بیکه ن). دواتر دادوهر سزای زیندانی بو ده رده کا ، به لام ئەو گیز و وپ بوه و نازانی له بهرچی ئەم سزایه یان داوه . ئەم چیرۆکه له ژیر وردبینی سانسور پزگاری نابیت و ریگای بلاو بونه وه ی پیناده ن.

چیخوف له تشرینی یه که می ۱۸۸۵ له سه ر بانگی شتی لیکینی سه رنوسه ری هه فته نامه ی له ت و پارچه ، به ره و سان پتروسبوژگ ده که ویته ری ، بی دواکه و تن ده چیته نوسینگه ی هه فته نامه که و له ویدا به گوته ی خو ی وه ک شای ئیران پیشوازی لی ده که ن.

گوڤاری (پتروسبوژگ) ماوه یه که له وه بهر چه ند چیرۆکی چیخوف وه ک ، پراچی ، خه فته ، تازیه باری ، بلاو کردبونه وه . بلاو بونه وه ی ئەم چیرۆکانه بیونه جیگای سه رنجی خه لکی و بیونه هوکاری ناوبانگیکی باش بو گه نجیک که ناوبانگی به به ره می کومیدی و گالته جار ی ده کردبو . ئەم ده سه که و تیکی گه وره بو بو چیخوف گه نج ، ئەم چه ند چیرۆکه سه رنجی که سانیکیان راکیشا که ئاماده نه بون ته نانه ت هه فته نامه ی له ت و پارچه به ده سته شیا نه وه بگرن .

له م گه شته یدا چاوی به دو که سی تر که وت که یه کیکیان (دیمتری گریگوروفیچ) ی نوسه ر و ئه وی تر (ئه لیکسی سورین) ی سه رنوسه ری پوژنامه ی پر تیراژی (سه رده می نوی) بو ، هه ردوکیان داوایان له چیخوف کرد کاتی خو ی به بابه تی بچوک و که م بایه خ ، به فیرو نه دات و ده ست بکات به نوسینی (بابه تی ئە ده بیی راسته قینه) .

سورین که سیکی زینگ و وشیار بو ، له و دیداره کورته دا درکی به توانا و لیهاتوییه شاراوه کانی چیخوف کردبو . بانگی شتی پوژنامه که ی کرد و ته نانه ت ته وه ریکی پوژنامه که ی تایبه ت کرد به چیخوف .

ئەم گەشتە دەرگای ناوبانگی بەرپوی چىخوڧدا كرده‌وه و لەهەمانكاتىشدا لەرپوی ئابوریه‌وه بو چىخوڧ پشتیوانیه‌كى زیاتر بو. سۆرین بەلئینی پێدا لە بەرامبەر هەر دێرێكدا دوانزە كوڤىكى بداتى.

چىخوڧ گەرايه‌وه مۆسكو و هیشتا پشویه‌كى ئەوتوى نەدابو كه نامەیه‌كى لە گریگوڤوڤیچە‌وه بە دەست گەیشت. ئەم نامەیه شتێكى چاوه‌رپوان نەكراو بو. گەرچى گریگوڤوڤیچ لە دەره‌وه‌ی روسیا كه‌متر ناسراوه ، بەلام بەیه‌كێك لە سیما دیاره‌كانى ئەده‌بى روسی دێته ئەژمار.

سالانیكى زۆر لەگەڵ داستایڤسكى و تورگنیف و چەند نوسەرى تر چىروك و بابەتیان بلأو كردبووه و چىروكه‌كانیان بە (چىروكى مروڤدۆستانە) نازەد كرابون و ناوبانگیان دەركردبو و بەیه‌كێك لە داپێژەرانى بناغەى ئەو بزوتنە‌وه‌یه دەهاته ئەژمار كه ببوه هوڤارى گەشه‌سەندنى پۆمانى پىالیستى روسی.

لەنامەكه‌یدا نوسیبوى كه یه‌كێك لە چىروكه‌كانى ئەوى بەناوى (پراوچى) خویندۆته‌وه زۆر پێى سەرسام بوه و هانیدابو لەسەر ئەم شیوازە نوسینه بەرده‌وام بێت.

هەر وه‌ها لەبەشێكى نامەكه‌یدا هاتبو: (ئەگەر ئازایه‌تى ئەوه‌م تێدابه‌ی كارەكانى تۆ هەلسەنگێم ، دەبێ بلیم بێ هیچ شك و گومانێك توانا و ئاماده‌بى نوسه‌ریت تێدایه ، ئەمەش ئەو شتیه كه نوسه‌رى پراسته‌قینه له‌قه‌لام بەده‌سته‌كان جودا ده‌كاته‌وه . تاییه‌تمەندى بەره‌مه‌كانت ، شىكردنه‌وه دەرونیه‌كانت ، وه‌سفێكى مامۆستایانه و

بە هیئانه‌وه‌ی چەند وشه‌یه‌ك ، وینەیه‌كى دروست و جوانى سەر وه‌ختى خوڤئاوابون بەده‌سته‌وه دەده‌یت. من دلئیام تۆ له‌و توانایه بەره‌مه‌ندى ، كه‌ده‌توانى بەره‌مه‌ی بالآ بنأفرێنى).

كاتى لەكوڤتایى نامەكه‌دا چاوى بە واژوى گریگوڤوڤیچ كه‌وت ، وه‌خت بو له‌ خوڤشیان شاگەشكه‌ بێت.

چىخوڧ له‌و كه‌سانه‌ نه‌بو وه‌لامى نامەكانى دوابخا ، بى‌ دواكه‌وتن وه‌لامى گریگوڤوڤیچ دەداته‌وه و باسى ئەو ساته‌ ده‌كات كه نامەكه‌ی ئەوى بە دەست گەیشتوه و لەخوڤشیان گریاوه و كاریگه‌ریه‌كى زۆرى له‌ سەر ناخى داناوه و تا ئەو ساته‌ دركى بە توانا و لیها تویی خوڤى نەكردوه . چەندە بەكارى پزیشكیه‌وه سەرقاله‌ و كاتى لەبەرده‌ستدا نیه . هەر وه‌ها باسى ئەوه ده‌كات كه تا ئەو ساته‌ تێوانینی بو ئەده‌ب به‌و شیوه‌یه نه‌بوه و به‌وردی كاری له‌سەر بەره‌مه‌كانى نەكردوه و تیایدا ده‌لى به‌ بیری نایه‌ت نوسینی هیچ چىروكێكى له‌ بیست و چوار كاتزیمیر زیاترى خایاندبى و باسى ئەوه ده‌كات كه كاتى بەده‌سته‌وه نیه و وه‌ك چوڤ پەيامنێرك هەوالى ئاگر كه‌وتنه‌وه‌یه‌ك ده‌نوسى ، ئەویش به‌و شیوه‌یه چىروكه‌كانى ده‌نوسى.

پاشان له‌بەشێكى تری نامەكه‌یدا ئامازە به‌وه ده‌كات و ده‌لئیت : (نه‌ متمانه‌م به‌خۆمه‌ نه‌ به‌ خوینە‌ریش). پاشان بەلئین دەدات له‌ هاویندا ئەو دەمه‌ی كاتێكى باشترى له‌بەرده‌ستدا ده‌بێت ، بەره‌مه‌ی باشترو به‌پێز تر بنوسیت و ده‌لئیت: (من ئومێدم بە داها توه ، ته‌مه‌نم ته‌نیا

بیست و شش ساله ، تا ئه و کاتهش ئهزمونیکى باشت و دهس دینم ، گهرچی ده بینم پوژگار زور به خیرایی تیپه پده بی).

نامه که ی گریگور و فلیچ ، کاریگه ریه کی قولی له سه ر چیخوف دانا و تیپروانی نی ئه و ی له به رام به ر خووی و ئاینده شیدا به ته و او ی هه لگه پاره و ه و به هو کار ی ئه و ه ی ده ست له نوسینی ئه و جو ره ئه ده به ، و اتا (به ره می دا واکرا و) بی نی ت.

له گه ل ئه و سه ر که و تنانه شیدا ، که له دوای گه شته که ی پتروس بو ژگه و ه ده ستی هی نا بون ، چه ند هو کار یك هه بون که ببونه به ره به ست له به رده م ئه و ه ی که ئاسوی ئاینده ، به رونی نه بی نی .

چیخوف له باره ی نوسه ری و پزیشکی خو یه وه ، له نامه یه کدا که بو دو ستی کی نوسیویه تی ، ده لی : (گومانم له وه نیه خویندن و زانستی پزیشکی کاریگه ریه کی جوانی له سه ر به ره مه کانه دانا وه . زانستی پزیشکی ئاسوی بیر و بینینی فراوانتر کردوم ، پیموایه جگه له پزیشکه کان و ئه و که سانه ی شار ه زابیان له زانستی پزیشکیدا هه یه ، که سانی تر به سانایی ناتوانن درک به به ها و بایه خ ی راسته قینه ی ته ندروستی و پزیشکی به ره مه کانه ، بکه ن ،).

دواتر ده لی ت : (هه و لمدا وه نا گاداری یاسا و ریچکه زانستی هه کان بم و بیان گونجیم له چیره که کانه دا ، که زور جار له پینا و را گرتنی ئه م هاوسه نگیه دا ، قوربانیم به خودی چیره که که دا وه).

له سالی ۱۹۸۰ دا خه لاتی ئه ده بی پو شکین وه رده گری .

سالی ۱۸۸۲ دو چاری نه خو ش ی سیل ده بی ت و خوین هه ل دینیت ه وه .

ئهم نیشانه شومه ، مرو فقه کانی توشی شوک ده کرد . هه رکاتی ئه ندامانی خیزانه که ی ، ئه و ده سپره سپیه یان بینیا که ده می خویناوی خو ی پ ی ده سپره وه و دور له چاوی ئه وان ، ده یخسته وه گیر فانی ، زور نیگه ران ده بون . به لام ئه و دلنیای ده کردنه وه که شتیکی وا نیه : (هیچ نیه ! سیل نیه ! نیگه ران مه بن).

به لام تا ده هات بارودوخی ته ندروستی خراپتر ده بو ، شه وان یکی زور خه و نه ده چوه چاوی ، کوخه یه کی تا قهت پروکین ، به روکی به رنه ده دا و ئاسوده یی لی هه لگرتبو .

له سالی ۱۸۸۹ دا دوایه دوای ئاشنایه تی له گه ل شانوی هونه ری مو سک و و دامه زین ه رانی وه ک (ئاستانیسلا فسکی) و (فلادیمیر نیمرو فلیچ - دانچینکو) ، بیرو که ی چه پخوازی له می شکیدا سه ر هه لده دا و ئیدی واز له گو قاری محافه زه کاری (سه رده می نوی) ی ئه لیکی سو رین - که دواتر لینین نازناوی (سه گی ئه لقه له گو یی تزار) ی به سه ردا بری - دینی و بابه ته کانی له گو قار و پوژنامه لیبراله کانه دا بلا و ده کاته وه ، ئه ویش نه ک به و مانایه ی له گه لیاندا ها ورا بی ت ، وه ک چو ن پیشتتر له گه ل مو حافی زکاره کانه دا ها ورا نه بو . ها وکاری چیخوف له گه ل بلا وکرا وه لیبراله کان ، ته نیا له هه ندیک پوه وه بو ، به تاییه ت له دژایه تی له گه ل ئه و که ش و هه و سه رکوتکارانه یه ی که به سه ر ولاته که دا سه پینرابو هتد ...

له سالی ۱۸۹۱ گه شتیکی فراوان به نیو زوربهی ولاته نه وروپیه کاندای دهکات و تیروانینی خوئی له سهر به شیک له لایه نه باش و خراپه کانی ژیانی نه وروپا ده خاتهره پوه.

دوای چه ند سالیکی ، زهنگی مه ترسی لئیدا و نیکولای برای ، به نه خوشی سیل کوتایی به ژیانی دیت. چیخوف ئه م برایه ی زور خوشده ویست و مهرگی نیکولای کاریگهریه کی زور خراپی به سهر باری دهر ونیه وه جیهیشت.

دوای ناشتنی ترمی براهی ، برپار دها له گهل خوشکه که یدا بجیته قهفقاز و دوای که میک په شیمان ده بیته وه و برپار دها بجیته (تیرول) یا (بیاریتس) ، یان بجیته لای سورین. خوئی بو ئه م گه شته ئاماده کات به لام جاریکی تر په شیمان ده بیته وه. دواتریش برپار دها گه شتیکی دور و دریز بکات ، چونکه وا هه ستیده کرد له گه شتیکی له و شیوه یه دا نه و ئارامی ئاسوده بییه ی پیشوی بو ده گه ریته وه. بو ئه م مه به سته ش دورگی ساخالین هه لده بزیری.

ساخالین ، که وتوته نیو زهریای ئارام و دور له که ناره کانی سیبریا هه لکه وتوه. له و سهرده مه دا شوینی که سه سیاسی دورخراوه کان و به ندیه کان بو. له و سهرده مه دا هیشتا هیلی ئاسنی سهرانسهری له روسیادا دروست نه کرابو. ئه م گه شته زیاتر له هه شتا روژی ده خیاند تا وه کو که سیک ، به که شتی یان به گالیسکه ، به نیو نه و جاده چول و به ندیه هه لاتوانه دا ، توانیبای خوئی بگه ینیتته دوزه خی ساخالین.

ئه م هه واله ، بو دوست و ئاشنا و هاوړپیکانی چیخوف ، جیگای سهرسورپمان نه بو چونکه لایان وابو ، ئه مه ش یه کیکه له گالته کانی چیخوف. به لام دواتر بو یان دهرکه وت که هه واله که راسته.

له نامه یه کدا که بو هاوړپیه کی خوئی ، به ناوی (شیچگولوف) نوسیویه تی ، ده لی: (مه به ستم له م گه شته ، وینه هه لگرتنه وه ی ئه ده بی نیه ، به لکو ده مه وی ماوه ی شه ش مانگیک به شیوه یه ک بزیم ، پیشتر نه و شیوه ژیانه م تاقی نه کرد بیته وه).

هه روه ها له نامه یه کیدا بو ئه لیکسی سورین ده نوی: (وه ک ده لین ئیمه ملیونان مروقمان له زیندانه کاندای راگرتوه و به شیوه یه کی ئازده لانه به ره لامان کردون تا له زیندانه کاندای دابریزین ، له م پوه وه ، هه مو پویشنبرانی نه وروپا ئیمه ی نوسهران و پویشنبران به که مته رخه م دهرانن نه ک پاسه وانه کان و سهرپه رشتیاران زیندانه کان ، له ولاته که ماندا هه ندیک کار بو نه خوشه کان نه نجام ده دهرین ، به لام بو دورخراوه کان هیچ! یاساناسه کانمان هیچ گرینگیه که به م لایه نه نادن ، کاتی نه وه یه هه نگاوئیک بو زیندانیه کان ، هه لگرین. ته نیا نه و شته ی لی به داخم نه وه یه من ده چمه نه وی ، نه که که سیکی له من وشیار تر و به ناگا تر).

به رله وه ی به ره و ساخالین بکه ویتته ری ، ده که ویتته کو کردنه وه ی نه و بابه تانه ی له باره ی ساخالینه وه نوسراون. له کوتاییه کانی سالی ۱۸۹۰ به دوای زانیاری زیاتردا ده چیتته پتروسبوگ و زوربه ی کتیبخانه کان ده گه ری. ئه رکی کو کردنه وه ی بابه تی نیو گوشار و

پوژنامہ کانیش به ماریا چیخوئی خوشکی و هاورپیکانی ، دهسپیری .
کاتی دهگه پیته وه مؤسکووش ، ئەلیکسی سورین ، کۆمه لیک و تار و
کتیبی له سه ساخالین یۆ ده نیری .

سه ره نجام له کۆتاییه کانی مانگی نیساندا به ره و ساخالین وه پری
ده که وی . دۆست و ئاشنا و هاورپیکانی ، تا (یاروسلاف) به پری ده که ن .
دوای تیپه پوبونی نزیکه ی سی مانگ ، گه شته ساخالین .

تا که هوکاری په یوهندی ئه و ، به پایته خته وه ، ئه و نامانه بون که
به دریزیایی سی مانگ دهیناردن و بوئی ده هاتن . ئه و یاداشتانه ی
له باره ی ساخالینه وه دهینوسین ، به نامه دهیناردن و به زنجیره و
له ژیر ناوی (له سیبری) دا ، چاپ ده کران . بو ئه وه ی کاتی خوئی
به فیرونده دا شه وانه گه شتی ده کرد و بالتۆ چه رمه لوسه که ی
له خوئی وه ده پیچا و له گو شه یه کی گالیسکه که دا خوئی کوشم هه لدینا .
هه رکاتی بگه یشتایه ته شاریکی وه ک (تومسک) یا (ئیرکووتسک) ، جل و
به رگه شر و چلکنه کانی داده نان و خوئی ده شوشت و (سه و
شکلئیکی ئه وروپیا نه) ی به خووه ده گرت .

که ش و هه وای سازگار و ئازادی ده وروبه ری ، بیونه هوکاری
که متربونه وه ی نه خوشیه که ی و کوخه کانی که متریبون .

سه رباری ماندویتی و نه خوشی ، بینینی دورخراوه کان و
به ندکراوه کان و زپه ی زنجیره کانیا ن ، له نیو ئه و که ش و هه و
ناموئی دا ، توشی خه م و خه فه ت و نیگه رانیه کی زوریان کرد .

له نامه کانیدا ئامازه به بینینی پوباره کان و جه نکه له کان
ده کات . خوشتترین کاتی گه شته که شی ئه وه بوه که به که شتی به ناو
ئاوی پوبار و ده ریاچه کاندایه پیوه و ده ریاچه ی بایکالیش یه کیک
بوه له جوانترین دیمه نه کان که له ژیا نی خویدا بینیبیتی . هه روه ها
کاتی که به نیو پوباری ئاموردا تیپه رده بی بوخوئی باسی ده کا و ده لی
خوشتترین کاتی ته مه نم بوه و هه رگیز له بیرم ناچیته وه . جگه له وه ش
له م گه شته یدا ئامازه به دوفاقی بونی سروشت و ژیا نی مروقه ده کات و
ده لی دوفاقی سروشت جوانه ، به لام دوفاقی مروقه به پیچه وانه وه . که
ئه م دوفاقیه ی که باسی ده کات ، له زوریک له چیرۆکه کانیدا
به رچاومان ده که وی .

ئه وه ی که دلی خووش ده کات ، ئه وه یه که له ویدا که ش و هه وایه ک
دروست بوه ، تییدا مروقه کان به ئازادی قسه ده که ن و که س ترسی له
که س نیه و که س له وه ناترسی بو شوینیکی تر دوری بخه نه وه و
که س نیه سیخوپی به سه ر که سه وه بکات و راپورت له دژی که س
بنوسی .

دورخراوه و به ندیه کان دابه ش بیون به سه ر دو ده سته دا ،
ده سته یه کیان ئه و به ندیه له میژیا نه بون که دوای چه ندین جار هه لاتن
، گیرابونه وه و کووت و زنجیر کرابون . ده سته که ی تر به ندکراوانی
پیشو بون ، که ماوه ی زیندانیا ن ته و او کردبو ، به لام له دورگه که دا
مابونه وه و نیشته جی بیون و به کاری کشتو کاله وه خه ریک بون .

هه‌رجاری ده‌سته‌یه‌ک زیندانی ژنیان ده‌هینایه ئه‌وی ، زۆر زو هه‌واله‌که‌ی به‌سه‌رانسه‌ری دورگه‌که‌دا با‌لو ده‌بووه و جو‌ش و خرو‌ش‌پکی تازه‌ی به‌ دورگه‌که‌ ده‌به‌خشی .

زۆریک له‌پیاوه‌کان به‌شهر و کیشه و به‌رتیل ، ناوی خو‌یان له‌ لیستی داخو‌ازیکه‌راندا ده‌نوسی . ژنه‌کان له‌سه‌ریازگه‌که‌دا پاده‌گیران تا پیاوه‌کان به‌جل و به‌رگی جوانه‌وه ، ده‌گه‌یشتن . هه‌لب‌ژاردنه‌که ، هه‌میشه‌ ده‌له‌پاوه‌کی بو‌ هه‌ردولایان دروست ده‌کرد . پیاوه‌کان هه‌ولیان ده‌دا هاوسه‌ریکی به‌دلی خو‌یان بدۆزنه‌وه و ژنه‌کانیش دانیشتبون و شه‌رمیان ده‌کرد و سه‌ریان به‌رده‌دایه‌وه .

ئیدی بو‌خو‌یان ری‌ک ده‌که‌وتن .

ئه‌م زه‌ماوه‌نده ، جگه‌ له‌هه‌ولیک بو‌له‌بیر بردنه‌وه‌ی په‌نج و کو‌پره‌وه‌ریه‌کانیان - ئه‌گه‌ر بو‌ ماوه‌یه‌کی که‌میش بی‌ت - شتیکی تر نه‌بو . که‌سه‌ره‌نجام زۆریه‌ی ژنه‌کان له‌ناچاریدا ده‌که‌وتنه‌ له‌شفرۆشی .

چیخو‌ف له‌چه‌ند مانگیك زیاتر ، ده‌رفه‌تی نه‌بو . به‌حه‌زیکی زۆره‌وه کاره‌که‌ی خو‌ی ده‌ستپیکرد ، له‌گه‌ل دانه‌ دانه‌ی که‌سانی دورگه‌که‌دا قسه‌ی کرد ، هه‌روه‌ک مه‌زنه‌ده‌ی کردبو ، ته‌وه‌ری برسیتی و هه‌ژاری ، سه‌رچاوه‌ی هه‌مو کیشه‌کانیان بو .

بینینی مندا‌له‌کانی دورگه‌که‌ - که‌ژماره‌یان زۆر نه‌بو - بی‌ خو‌یندنگا و بی‌ سه‌ره‌رشت ، که‌ به‌شیکیان ته‌نانه‌ت ناوی باوک و دایکی خو‌شیان نه‌ده‌زانی و پو‌ژ به‌پو‌ژ گه‌وره‌تر ده‌بون ، جیگای داخ و که‌سه‌ریکی گه‌وره‌بو .

کوخته‌کانیان پیس و ویران و پربون له‌ زینده‌وه‌ری زیانبه‌خش . مرو‌فد به‌بینینی ئه‌م هه‌ل و مه‌رجه‌ هی‌لنجی ده‌هاته‌وه .

ئه‌وان زۆر ئازادانه وه‌لامی پرسیاره‌کانی چیخو‌فیان ده‌دایه‌وه ، به‌لام وای بو‌ ده‌چون چیخو‌فیش یه‌کیک بی‌ت له‌ به‌رپرسه‌ بالاکان و هاتی‌ شته‌ سنورداره‌کان سنوردارتر بکات .

ژهنه‌پال (کو‌تو‌فیج) ی به‌پرسی دورگه‌که ، هاوکاریه‌کی زۆری چیخو‌فی ده‌کرد ، چیخو‌فیش ، جگه‌ له‌زیندانیه‌ سیاسی‌ه‌کان ، ده‌یتوانی له‌گه‌ل هه‌مو ئه‌وانه‌ی تردا ئازادانه قسه‌ بکات .

پینج سالی‌ خایاند تاوه‌کو‌ توانی ئه‌و کتیبه‌ی ، که‌ له‌سه‌ر هه‌ل و مه‌رجی ژنیان به‌ندی و دورخراوه‌کانی ساخالین نوسی‌بوی ، ته‌واوی بکات و به‌ چاپی بگه‌یه‌نی .

سه‌ره‌نجام ، ئه‌مه‌ وه‌لامیکی گونجاو بو ، بو‌ ئه‌وه‌که‌ سانه‌ی په‌خنه‌یان لی‌ ده‌گرت که‌ گوا‌یا بایه‌خ به‌ په‌نج و کو‌پره‌وه‌ری مرو‌قه‌کان نادات و له‌ئاستیاندا بی‌ هه‌لو‌یسته .

په‌خنه‌گرانی روسی ، له‌سه‌ر ئه‌و باوه‌ره‌ بون : بو‌ گه‌یشتن به‌ دادپه‌روه‌ری کو‌مه‌لایه‌تی ، ده‌بی‌ نوسه‌ر بی‌تته‌ پ‌یبه‌ر و ری‌نیشاندەری خه‌لکی .

به‌وه‌ تو‌مه‌تباریان ده‌کرد به‌ره‌مه‌کانیدا بایه‌خ به‌ ئازار و کیشه‌کانی خه‌لک و کیشه‌ سیاسی و کو‌مه‌لایه‌تیه‌کانی ولات نادات .

چیخو‌ف ، سه‌ره‌تا ئه‌م په‌خنانه‌ به‌ه‌ند ناگری . به‌لام سه‌ره‌نجام له‌وه‌لامی په‌خنه‌ی گو‌فاریکدا به‌ناوی (ئه‌ندیشه‌) - که‌ له‌هه‌مو‌یان

نارپه وائر و نابه جیتر ده بی - دهنوسی: (له پاستیدا نه دهبو من وه لآمی
 ئەم تۆمه تانه بدهمه وه ، به لآم له وانیه به م زوانه روسیا به جی بهیلم و
 بوئی ههیه که ئیدی هه رگیز نه گه پیمه وه ، بوئی نه متوانی ئەم تۆمه تانه
 ، بی وه لامدان وه به جی بهیلم ... له کوئی به ره مه کانمدا دیریکم پی
 شک نایه ت که به هوئی وه ههست به شهرمه زاری بکه م ، ئە گه ر تو به
 دهسته واژه ی نارپه وا و نابه جی (بی ویزدانی) ، ئاماژه به م پاستیه
 تاله ده که یه ت که من که سیکی خوینده وار و خاوه ن به ره می زۆرم و
 کاریکم بو ئەو که سانه نه کردوه که خوشم دهوین و به ره مه کانیشم
 هیچ کاریگه ریه کیان له سه ر ئەنجومه نه کانی گوند و یاسا تازه کانی
 دادگا و ئازادی راگه یاندن و ئازادی به گشتیی ، دانه ناوه . که واته ده بی
 له م کارانه دا گو قاری ئەندیشه خوئی به هاوکارم بزانی ، نه که په خنه م
 لی بگری. چونکه ئەوانیش له م بو ارانه دا ، کاریکی له کاره کانی من
 زیاتریان نه کردوه ، چی بکه م ئەمه تاوانی من نیه).

به م شیوه یه چیخوف به م کاره ی ، هه مو ئەو تیروانینه نادروستانه ی
 هه لگی پرایه وه و بوخویشی له دوا ی ئەم گه شته یه وه ، تیروانینی
 له به رامبه ر زۆر کیشه و په هه نددا ئالوگوپی به سه ردا هات.

له نامه یه کیدا بو ئەلیکسی سوړین دهنوسی: (تو زۆر هه له بوی که
 ده تو یست نه چمه ساخالین ... ئە گه ر هاتبا و له ماله وه بوما یه ، له
 زۆر شت بی ئاگا ده بوم ، به ر له و گه شته م بلا بو نه وه ی کتیپی)
 سوونات کروتز) ی تو لستویم به شاکار و روداو یکی گه وره ی ئە ده بی
 روسی ده زانی. به لآم ئیستا ، ئەو کتیبه بو من جیگای پیکه نینه).

تولستوی له سوونات کروتزدا زه ماوه ند و موزیک و په یوه ندی
 جهسته یی ، به پیلانیکی ده زانی ت که ورده ورده ژیا نی پاله وانی
 چیرۆکه که ژه هراوی ده کات و واده کا دهس له ئامانجه بالا کان هه لگری
 و ههستی چاکه خوازانه ی نیو ناخی بسپرتیه وه و سه ره نجام دهست بو
 تاوانکاری بیا .

دوا ی ئەم گه شته ، کاریگه ری نوسینه کانی تولستوی - که چه ند
 سالیکی بو میشکی چیخوفیان به خو یانه وه خه ریک کردبو - ورده ورده
 کال ده بنه وه و فیڕکردن و ئاموژگاریه کانی تولستوی به (نه زانیه کی
 فریودهر) ده زانی.

دواتر کاتی چیخوف له سالی ۱۸۹۷ له نه خوشخانه ی مو سکو
 ده خه وینری ، تولستوی دیته سه ردانی و سه باره ت به م (نه زانیه
 فریوده ره) ماوه یه کی زۆر ، به سه ختی له گه ل یه کتردا ده که ونه
 مشتومرپه وه . که له نیوان قسه کانیاندا سیه کانی چیخوف توشی خوین
 به ربون ده بن.

هه ر له م گفتوگو یه دا چیخوف ئاماژه به خوشبه ختی ده کات و ده لی: ()
 ساته کان بدو زینه وه و به حه ز و مه یلی خو مان بژین و لیگه ری پین با
 که سیتی مرو فیه کان به ر له گه شه کردن ، نه ژاکین .

دواتر هه ر له سالی ۱۸۹۷ له شوینی ژیا نی خوئی و چه ند گوندیکی تردا
 چه ند خویندن گایه ک له سه ر ئەرکی خوئی دروست ده کات و داو و
 ده رمانیش به خو پاری ده داته نه خوشه کانی . هه ر له و سه رده مانه شدا
 ئاشنا یه تی نزیک له گه ل ماکسیم گو رکیدا په یدا ده کات .

ئەكادىمىيە زانستى روسىيا لەسالىيادى لەدايك بونى پۆشكىندا بەشەك
لە كارەكانى خۆى تەرخان دەكات بو زانستى كۆمەلەتە و
ئەدەبىيات. لەنۆ نوسەرانى روسيادا چەند كەسەكى وەك چىخوف ،
تولستوى ،كۆرولنىكوف و چەند كەسى تر، لەسالى ۱۹۰۰ بەئەندامى
فەخرى ئەكادىمىيا ھەلبىژدردان.

ئەمە بوە ھۆكارى خۆشحالەكى زۆر بو چىشتلەنەكەى چىخوف و
جاريكيان لە ميوانىەكدا گوتبوى: (ئەنتون پافلوڧيجى ئىمە بوئە
ژەنەپال) ، كەدواتر چىخوف زۆر جارارن بو پىكەنن ئەمەى
دەگىرايەو.

لەسالى ۱۹۰۱ لەگەل (ئولگا كنىپەر) ى ئەستىرەى شانۆى ھونەرى
مۆسكۆ زەماوئەند دەكا.

دواتر لە سالى ۱۹۰۲دا ئەندامانى ئەكادىمىيە زانستى روسىيا ، ناوى
گۆركى دەخەنە لىستى ئەندامانى فەخرىەو. ھۆمەتى ئەوسا زۆر
بەوردى چاودىرى كارەكانى گۆركى دەكات. كاتى لىستى ناوەكان
دەچىتە بەردەستى تزار و ناوى گۆركى تىدا دەبىنى توپە دەبى و لە
ئاستى ناوى گۆركىدا دەنوسى: (زىادپەوى كراو). ئىدى ناوى گۆركى
دەكىشەرتەو و ھۆمەت بەياننامەيەك بەناوى ئەكادىمىياو دەردەكا.
ئەمە دەبىتە ھۆكارى ئەوەى ھاوكات لەگەل كۆرولنىكوف دا دەست لە
ئەندامىتى ئەكادىمىيا بكىشەنەو و ھەروەھا تولستوى راىگەيانند ھىچ
كاتى خۆى بە ئەندامى ئەو ئەكادىمىيايە نەزانىو تا دەس لە كار
بكىشەتەو.

چىخوف لەگەل ئەوەى كە بوخۆى دكتور بوو بەباشى ئاگادارى خرابى
بارى تەندروستى خۆى بو ، كەچى ھىچ كاتىك دەستى لەنوسىن
ھەلئەدەگرت.

دواتر نەخۆشىيەكەى توندتر دەبىت و دكتورەكان چەند جارىك
رېنمىيە دەكەن بچىتە فەرەنسا ، سەرەنجام داواكەيان قبول دەكات
و بەرەو فەرەنسا دەكەوئە رى ، بەلام دواى بىستى ھەوالى مەرگى
باوكى ، دەگەرئەتەو روسىيا.

لەوسەردەمەدا نەخۆشى سىل ، بەتەواوى تەنگى پىھەلچىبو ، ئەو
دوست و ئاشنايانەى كە چەند سالىك بو نەيانىنىبو ، بەبىنى
توشى سەرسورمان دەبون ، تەنيا بەنىگاكانىدا ھەستىاندەكرد ئەو
بونەوەرە رەق و وشك ھەلگەپاوەى بەرامبەريان ، جگە لە چىخوف
كەسەكى تر نىيە. وە دەشيانزانى ھىندەى لە ژياندا نەماوە. دواى
چەند ھەفتەيەك برك تەندروستى باشتەر دەبى و لەسەر رېنمىيە
دكتورەكان ، لەگەل ئولگى ھاوسەرىدا بەرەو (ڧايلربادن) ى ئەلمانىا
دەكەوئە رى. لەوى دەچىتەلەى دكتورى بەناوبانگ ئىڧالند و برك
تەندروستى باشتەر دەبى. لەنامەيەكدا بو ماريەى خوشكى ، ھەوالى
باشتەر بونى بارودوخى تەندروستى خۆى ، بو دەنوسى.

سەرەنجام كۆتايىەكى خىرا و چاوەپروان نەكراو گەشىت . لەيەكەك
لەشەوەكانى سالى ۱۹۰۴ ، دواى گىرپانەوەى چىروكەك بو ئولگى
ھاوسەرى ، ماندو و بى توانا ، چاوەكانى لەسەرىك دادەنى و خەوى
لى دەكەوى ، ئولگا بىدارە و چاوى لەسەر ھەلئەگىر ، ھەتا جارىكى

تر وه ناگا دیته وه و چاوه کانی ده کاته وه ، لای نیوه شه و ئیدی به یه کجاری چاوه کانی لیک دهنی. ههفته یه ک دواتر کاتی تهرمه که ی له ئه لمانیا وه ده گاته وه مۆسکو ، مه راسیمی ناشتنی له مۆسکو بو سازده کری. ماکسیم گورکیش له مه راسیمی ناشتنیدا ئاماده ده بیته و زور به وردی پوداوه کان تو مار ده کا. خه لکیکی یه جگار زور به شداری پیره سمی ناشتنی ده بن ، هوکاره کانی گواستنه وه و پولیس په کیان ده که وی. به تایبته له وه کهش و هه وا گرژ و ئالوزه سیاسی یه ئه وسه رده مه ی روسیادا ، حکومه تی تزار ترسی لی دهنیشی نه بادا ئه م جه ماوهره بی ئه ژماره ، ئاراسته ی مه راسیمه که له دژی حکومه ت بگوین و ده ست بده نه خویشاندان و راپه رین. به لام خه لکی روسیا ، هینده به قولی که وتبونه ژیر خه می له ده ستدانی نوسه ره که یانه وه ، ناگایان له هه ل و مه رجه دژواره کانی ژیانی خویمان و کیشه و گیر وگرفته سیاسی و نیشتیمانیه کانیش نه ما بو.

چیخوف ته نیا چل و چوار سال ژیا ، به لام کاتی مرد ، توانی فویم و پوخساری چیرۆکنوسی له جیهاندا بگوژی و کاریگه ریه کی گه وره ش له سه ر شانۆنامه کان دابنی.

سه ره نجام له وه ته مه نه کورته دا ، سه رباری به ته نگه وه هاتنی نه خوشه کان و چاره سه رکردنیان ، توانی زیاتر له ۶۰۰ چیرۆک و کتیبیک ده رباره ی دورخراوه و به ندیه کانی دورگه ی ساخالین به ناوی (دورگه ی ساخالین) و چه ندین یاداشت و نامه - که دواتر کوکرانه وه و خویمان له نزیکه ی ۱۵۰۰ لاپه ره ده دن - و چه ندین شانۆنامه ی وه ک

، (ئیشانۆف ۱۸۸۷) ، (بوکینی) ، (سالرۆژ) ، (بالنده ی ده ریا) ، (پولگیژی تراژیدی به پیچه وانه ی حه زی خویه وه) ، (سی خوشک ۱۹۰۰) ، (دیوی جه نگه ل ۱۸۸۹) ، (له زیانه کانی توتن) ، (باخی گیلاس) ، (لالو فانییا ۱۸۹۹) ، (تاتیانا پیینیا) و چه ندین شانۆنامه ی تر بنوسی. که سه باره ت به نوسینی باخی گیلاس ده لی: (پۆژانه ته نیا چوار دیر ده نوسم ئه و چوار دیره ش زور ماندوم ده کا).

خوینه ری به ریز ، ئه وه ی که هانیدام ئه م چیرۆکانه وه وه رگیرم ، به هوکاری یه که م ده بینن ئه م چیرۆکانه سه رتاپا له قاودانی نارپه وایی و بیادی و هه مو په فتار و کرداریکی نادروست و نه شیایوی مروقه کانه . ئه وه هه لسو و کهوت و په فتارانیه که پاله وانی چیرۆکه کانی چیخوف هه یانه . بیگومان ئه مه ش به شیک بوه له کار وکرده وه ی پۆژانه ی خه لکی ، له روسیای سه رده می چیخوفدا. دوا ی تپه رینی سه د و چه ند سالیک ، ئه گه ر بیته و سه رنج بدهینه ئه م چیرۆکانه ، له یه کچونیکی یه جگار گه وره له بیرکردنه وه و هه لسوکه وته کانی پۆژانه ی تاکی روسی ئه وسه رده مه و کوردستانی ئه مپوی خو ماندا ، ده بینن. له نیو کومه لگای ئیمه شدا زور عه ریف پریشیبا ئقمان هه ن که به ئه رکی خوینانی ده زانن خویمان له کاره کانی خه لکی هه لقورتینن و تانیستاش له وه نه گه یشتون ئه وه ی ده یکه ن ، کاریکی نه شیاو وه و په یوه ندی به وانه وه نیه . زور دو بو فمان هه ن که خاوه نی شتیکن خویمان تا ئاستی فریدان و له کول خۆکردنه وه لی بیزارن ، که چی ئه گه ر بتوانن و بویمان بلوی به پاره یه کی باش به سه ر نزیکترین هاوپی خویماندا ساغی

دهکه نه وه . زور دیریا فینمان هه ن بو جیبه جی کردنی مه رامه کانی خوځیان ، خوځمان لیدیننه پیښه وه و به شان و بالماندا هه لده دن . هتد . وه ک چوڼ ماکسیم گورکی ، له باره ی چیخوف و چیروکه کانی وه ، ده لی: (مروځ له به ره مه کانی چیخوفدا له گه ل خه لکانیکی داماو و بی چاره دا به ره و رو ده بیته وه که ماله کانیان پرکردوه له ته وه زه لی و ناناسوده یی و بونه ته کوپله ی که مژه یی و بیکاریه کانی خوځیان و بونه ته کوپله ی هه لپه و ته ماحی خوځیان ، هه مو شتیکیان بو خوځیان ده وی ، کوپله گه لیکي ترسنوکن که خوځیان به ژیان وه نوساندوه و سه باره ت به داهاتو ، دنیا پرده که ن له قسه کانی خوځیان . واهه ست ده که ن که ئیدی جیگایه ک له م دنیا په دا نه ماوه ئه وان تیدا بژین . زوریه ی ئه م خه لکانه خه ونی خوش خوش به داهاتویه کی باشتره وه ده بینن ، به لام خوځیان ، سه باره ت به ناینده ، ئه گه ر تا دوسه د سالی تریش دانیشن ، بیر ناکه نه وه و ناگه نه ئه و باوه په ی له خوځیان بپرسن: ئه گه ر ئیمه ئاوا دانیشن و بکه وینه نیو خه ون و خه یالاته وه ، ئه ی کئ ئالو گوړیک به سه ر ژیان مروځه کاندایینئ و له خوشیه کانی ژیان به هره مه ندیان بکا؟ چیخوف به و بیر تیژی و وردبینیه ی خوځیه وه ، چاو ده بریته هاوالاتیه داماو و بیچاره کانی ولاته که یی و به زه رده خه نه یه کی خه مگین و ده نگیکی دلسوژانه و سه رزه نشتیکی قول وه ، هاوکات به پوخساریکی په ریښان و به دلکی پرله ژان و به ده نگیکی دلسوژانه وه پیمان ده لی: (خوشه ویسته کانم ئه و شیوه ژیان ه ی ئیوه دروست نیه ! ژیان به م شیوه یه شه رمه زاریه).

ماوه ته وه بلیم تا ئیستا له نیو ئیمه ی کورد دا گه رچی هه مومان چیخوف ده ناسین ، به لام تا ئیستا وه ک پیویست ئاوری لی نه دراو ته وه و کاریکی ئه وتو نه کراوه که شایانی ئه و چیروکنوسه بالایه بی. که پیموایه چیروکه کانی چیخوف بو ئیمه ، گرینگی خوځیان هه یه و ده بیته . له روی وه رگپرانی شانونامه کانی وه ، که نزیکه ی بیست شانونامه به سه ره وه ن ، جگه له دو تا سی شانونامه یه ک ، زیاتر وه رنه گپرارون . چیروکه کانی که له شه شسه د چیروک به سه ره وه ن ، جگه له چه ند هه ولیک - له گه ل ریژ و خوشه ویستیم بو هه مو ئه وکه سانه ی که له وباره دا کاریان هه بوه و ئه گه ر ئه وان نه بوایان ئیمه مانان چانسی خویندنه وه ی چیروکه کانی چیخوف و ناسینی چیخوفمان پی نه ده برا - به شیکی زوریان چه ند باره ن . تا ئیستا که سی که نه بوه کو ی چیروکه کانیمان بو وه رگپرانی . هه روه ها جگه له وه ی که چیروکه کانی چیخوف ، دنیا بینیه کی جیهانیان هه یه و له قاودانی هه مو ئاکار و په وشتیکی ناشیرن و نه شیاوی نیو کومه لگاکانه ، به لام به شبه حالی خوځم لیږده هه ولم داوه ئه و چیروکه کانه هه لبرژیم که پوژانه به به رچاوی خوځمانه وه نمونه کانیان ده بینن .

هه روه ها تا ئه وشوینه ی ئاگادارم جگه له هه ردو چیروکی (لاوازی) و (قه له و و لاوان) ، خوځم بواردوه له وه رگپرانی ئه و چیروکه کانه ی که پیښتر چه ند جاریک وه رگپرارون . هیوادارم توانیبتیم کاریکم کردبی و به نومیدی ئه وه م روژیک دابی که سی که یان چه ند که سانیک

سەرجه م به ره ماکانی چیخو فمان بو بکه نه کوردی ، وه ک چو ن
له نه ده بیاتی ولاتی دراوسیماندا نه م کاره کراوه .

ئازاد نه جم

پانیه ۱۴/۴/۲۰۱۱

تیبینی / بو ناماده کردنی نه م پیشه کیه ، سودم له پیشه کیه که ی
کتیبی / انتون پافلوویچ چخوف / ترجمه احمد گلشیری / انتشارات
نگا / چاپ ششم ۱۳۸۸ / وه رگرتوه .

هروه ها سودم له چه ند سایتیکی ئینته رنیت و پیشه کیه که ی نه م
سەرچاوه یه ی خواره وه وه رگرتوه . / مجموعه اسار چخوف / ترجمه
سروژ استپانیان / انتشارات توس / ۱۳۸۹ که سەرجه م چیروکه کانیشم
هر له م سەرچاوه یه وه وه رگرتوه .

ژيان جوانه

(بؤ نه و كهسانه‌ی نيازى خوگوشتيان هه‌يه)

ژيان شتيكى تال و به نازاره ، به لام نه‌گه نيازى گوپينيت هه‌بيت
كاريكى هينده دژوار و نه‌سته م نيه . بؤ نه م كار هشت نه‌ونده به س
نيه دوسه د هزار پوڤليكت بؤ ده‌رجيت ، يان ميدالياي (هه‌لوئى سپى)
يت پييبه‌خشن ، يان له‌گه‌ل كچيكي جوانكيه‌ى دلرفين ، زه‌ماوه‌ند
بكه‌يت ، يان وه‌كو كه‌سيكى باش و دل‌ساف بناسرييت و ناوو
ناوبانگت چه‌ندين سالان ده‌ماوده‌م بكات . بيگومان نه‌گه‌ر بتوانى له
ژياندا نه‌مانه وه‌ده‌ست بيى ، خراپ نيه ، به لام هه‌مو نه‌مانه ،
شتيكن له‌گه‌ل تيپه‌پيني پوژگاردا نه‌گه‌رى نه‌مان و له به‌ين چونيان
هه‌يه و ده‌شى له چركه‌ساتيكددا له ده‌ستيان بده‌ى .

بؤ نه‌وه‌ى ئيدى له‌مه‌ودوا ، ته‌نانه‌ت نه‌و كاتانه‌ش كه له‌و په‌پرى
نيگه‌راني دايت ، شادو به‌خته‌وه‌ر بژيت ، ده‌بى نه‌م دو هه‌نگاوه‌ى
خواره‌وه جيبه‌جى بكه‌يت : يه‌كه‌م رازى بيت به‌وه‌ى كه هه‌ته و
دووه‌م باوه‌پرى ته‌وات به ده‌سته‌واژه‌ى (له‌وانه‌يه له‌مه‌ش خراپتر
پوڤدات) هه‌بيت . نه‌مه‌ش هينده كاريكى نه‌سته م نيه .

كاتى قوتوى كبريت له گيرفانتدا گر ده‌گرى ، دل ته‌نگ مبه‌ه و
سوپاسى خودا بكه كه گيرفانت گه‌نجينه‌ى باروت نه‌بوه . كاتى

كومه‌ليك خزمى ليقه‌وماو و بيچاره‌ت له فيلا هاوينيه‌كه‌تندا دينه
سه‌ردانيت ، نيو چاوانت گرژ مه‌كه و شادو شوكر به و بلى زور سوپاس
خودايه خزمان به‌سه‌رياندا داوم نه‌ك پوليس .

نه‌گه‌ر دركيك له په‌نجه‌ت چه‌قى ، برؤ سوپاسى خودا بكه و بلى چاك
نه‌بو له چاوم نه‌چه‌قى . نه‌گه‌ر هاتو بينيت ژنه‌كه‌ت يان خوشكى
ژنه‌كه‌ت ، له برى گورانيه‌كى دلرفين ، خه‌ريكى راهيانه له‌سه‌ر
نوته‌كاني ناميريكى موزيك و كردويه‌تبه درينگه درينگ ، دلگير مبه‌ه و
له خوشيان هه‌له‌په‌ره چونكه گويت له موزيك بوه نه‌ك لوره‌ى چه‌قه‌ل
و مرو مياوى پشيله .

برؤ سوپاسى خودا بكه كه نه نه‌سپى ژير بارى ، نه ميكروپى ، نه
كرمى (تريشين*) ي ، نه به‌رازى و نه‌ولاخى و نه‌ميشوله‌يت و نه
ورچى قه‌ره‌جه گه‌پوكه‌كاني . برؤ هه‌له‌په‌ره له خوشى نه‌وه‌ى نه‌شەلى
، نه كويرى ، نه كه‌پى ، نه‌لالى ، نه توشى نه‌خوشى كوليرا بويته
هه‌له‌له‌ئيد له خوشى نه‌وه‌ى كه ئيستا له دادگا و له‌نيو قه‌فه‌زى
تاوانباران دانه‌نيشتويت و به‌رامبه‌ر داواكارى گشتى رانه‌وه‌ستاويت و
بؤ وه‌رگرتنى پاداشتى نوسينه‌كه‌ت ، له‌گه‌ل كابرارى بلاو كه‌ره‌وه‌دا
نه‌كه‌وتويته مشتومر .

نه‌گه‌ر مالت له شوپينيكي دوره‌ده‌سته ، بير له‌وه بكه‌وه و بلى چاك
نه‌بو مالم دوور تر نه‌بو . نه‌گه‌ر دداننيكت ديشى ، دلت به‌وه خوشكه و
بلى چاك نه‌بو هه‌موو ددانه‌كانم نه‌ديشان . نه‌گه‌ر بوت ده‌كرى گوڤارى
(شارومه‌ند) نه‌خوينيته‌وه ، يان له سه‌ر به‌رميليكى زبلى مالان

دانه نیشتیویت ، یان له ونیوه دا سی ژنت نه هیناون ، برؤ بو خوټ تیږ
هه لپه ره . نه وکاته ی که ده تگرن و پاپیچی که لانتهریت ده که ن ،
شاگه شکه به له خوشیان ، چونکه دلنیایت و ده زانی بو که لانتهرییت
ده به ن نه ک دوزه خی سوتینه ر ، کاتی له وی به قامچی که وتونه سهرت
، هه لپه له لیده له خوشی نه وه ی به قامچی لیتده ده ن نه ک ته ور .
نه گهر ژنه که ت خیانه ت لیده کات ، برؤ له خوشیان هه لپه ره و بللی
چاک نیه خیانه ت له من ده کات نه ک له نیشتییمان .
وقس علیه ژا ... نه ی مروټ ! گوئی له په ند و ناموژگاریه کانم بگره تا
له مه ودوا ژیانن لیوانلیو بیټ له شادی و به خته وه ری .

(کرمی تریشین*) کرمی نیو گوشتی به راز

تیبینی / نه م چیروکه پیشتر له ژماره ۸۷ ی گوټاری گزینگ بلاو
بوته وه

پیاویکی ناسیاو

(فاندا) ی جوانکیله ، که له ناسنامه دا نیوی (ناستاسیا کانا فکینا) بو ، کاتی له نه خوشخانه دهرکرا ، خوئی له هه ل و مهرجیکدا بینیه وه که پیشتر ههرگیز نه بیینیبو ، نه خاوه نی جیگا و ریگیهک ، نه پاره ویولیک ، نه پله و پایه یهک ، نه مه چ چاره نویک بو؟

بهر له هه مو شتیکی خوئی گه یانده بانکیکی ره هنی و نه نگوستیله نقیم فیروزه بییه که ی ، که تاکه سه رمایه ی ژیا نی بو ، به بارمه دانا و نه و پاره یه ی که له به رامبه ردا و هریگرت له رۆبلیک تینه ده په پی ... به م پاره یه چ شتیکی ده کپدرا؟ نه به شی کرینی بلوزیکی کورتی موئی سه رده م ، نه به شی کرینی کلاویکی دریژ و نه به شی کرینی جوته پیلاویکی بروئزی ده کرد ... له بهر نه وه ی نه م شتانه ی نه بون ، وایده زانی به روت و قوتی ده گه ری.

له هزری خویدا وایده زانی نه ک مروقه کان ، به لکو سه گ و نه سپه کانی شه قامه که ش سهیری ده کهن و به جل و بهرگه ساده کانی پیده که نن. جگه له وه ده ست هیئانی پیلاو و کلاو و جل و بهرگی نوی ، بیری له هیچ شتیکی تر نه ده کرده وه . بیر کرده وه له وه ی که چ بخوا و له کوئی بنوی ، ههرگیز به میشکیدا نه ده هاتن.

له میشکی خویدا بیری کرده وه : (خوژگه توشی پیاویکی ناسیاو ده هاتم ، ده متوانی هه ندیک پاره ی لی و هرگرم ... هیچ پیاویک ناماده نیه پاره م بداتی ... له بهر نه وه ی ...).

فاندا توشی هیچ پیاویکی ناسیاو نه هات. نه لبه ته ده کرا دوا ی نیوه رۆ بجیته ریستورانتی (رینسانس) و ناسیاوه کانی بیینی ، به لام به سه ری روت و به م جل و بهرگه سادانه وه ، هه ریگیای چونه ژوره وه شیان پیته ده دا.

نه دی ده بو چی کردبا؟

دوا ی ماندویتییه کی زور که به هوی رۆیشتن و دانیشتن و بیر کردنه وه وه ، توشی ببو ، بریاریدا به ره و ئاپارتمانی پیاویکی ناسیاو بجیت و دوا ی پاره ی لی بکات ، بیری کرده وه : (بجمه لای کی؟ ناکری بجمه لای میشا خیزانداره و دهوری چول ناپیت ... له م کاتانه دا نه و پیره میرده ش له مال نیه و چوته سه ر کار).

لیره دا (فینکل) ی دکتوری ددانی بیر هاته وه ، نه و پیاوه یه هودییه ی که ئایینی خوئی گوپیوه و بوته مه سیحی.

فینکل نزیکه ی سی مانگیک له وه و بهر ، بازنیکی به دیاری دابوه فاندا و شه ویکیش له یانه یه کی نه لمانیدا ، له کاتی ناخواردندا ، فاندایه ردا خیک بیریه به سه ردا رشتبو ، به لی ، نه م پیاوه ی بیر که وته وه و شادی دایگرت ، له میشکی خویدا بیری کرده وه : (دلنیام پاره م ده داتی ، به س خودا بکات له مال بیت ... نه گه رپاره م نه داتی و بیهوی له کول خویم کاته وه هه مو چراکانی ژوره که ی ده شکینم).

به‌رله‌وهی بگاته مالی دکتور ، نه‌خشه‌یه‌کی به‌م شیوه‌یه‌ی له‌میشکی
خویدا کی‌شا: (به‌خنده‌وه ورده ورده به‌پلیکانه‌کاندا سه‌رده‌که‌وی) ،
ده‌چیتته ژوری تاییه‌تی دکتور و داوای بیست و پینج پو‌لی لی‌ ده‌کات
(.

به‌لام هه‌رکه‌گه‌یشته به‌ر ده‌رگا و ده‌ستی بو‌ زه‌نگه‌که‌ برد ، نه‌و
نه‌خشه‌یه‌ی له‌میشکی خویدا دایرشتبو ، هیچی له‌ بیر نه‌ما .

له‌ناکاو ، ترس و دل‌ه‌راوکیه‌ک ، که‌پیشتر هیچ کاتیک له‌م حاله‌تانه‌ی
به‌خویه‌وه نه‌بینیو ، هه‌مو جه‌سته‌ی گرت‌ه‌وه . نه‌و له‌نیو کو‌ری
پیاوانی سه‌رخوشدا ، هه‌میشه ژنیکی جه‌سور و بی‌شهرم بو ، به‌لام
ئیستا ده‌ترسا به‌و جل و به‌رگه‌ ساده‌یه‌وه چه‌شنی نا‌غایه‌کی لیکه‌وتو
، خو‌ی لی‌ به‌دور بگرن .

هه‌ستی به‌ ترس و سوکایه‌تی کرد ، دوچاری سه‌رسوران و ترس ببو .
له‌ کاتیکدا که‌ ده‌ترسا ده‌ست بو‌ زه‌نگی ده‌رگا که‌ به‌ریت ، له‌میشکی
خویدا له‌کیشمه‌کی‌شدا بو : (له‌وانه‌یه ئیستا منی هه‌ر له‌بیر نه‌ما بی‌ت
... ئیستا به‌چ رویه‌که‌وه به‌م جل و به‌رگه‌ شپه‌وه خو‌می نیشاندەم؟
به‌م جلانه‌وه به‌ سوال‌ که‌ریک ده‌چم ، به‌ ژنی پیاویکی ده‌سگپر ده‌چم
(...

له‌گه‌ل‌ نه‌مه‌شدا به‌حال‌ه‌تیکی لیوانلیو له‌ ترس و دل‌ه‌راوکیوه ، ده‌ستی
بو‌ زه‌نگه‌که‌ برد و لییدا .

گو‌یی له‌ ده‌نگی پی‌ی ده‌رگه‌وانه‌که‌ی دکتور بو ، قاندا پرسی: دکتور
له‌وییه‌؟

پیشبینی نه‌وه‌ی ده‌کرد ، ده‌رگه‌وانه‌که‌ بلی نه‌خیز لیره‌ نیه ، به‌لام
کابرا - بی‌ نه‌وه‌ی یه‌ک قسه‌ بکات - قاندا‌ی به‌ره‌و ژوری چاوه‌پوانیی
، رینمایی کرد و یارمه‌تیدا له‌ داکه‌ندنی با‌لتو‌که‌یدا .

پلیکانه‌کانی مالی دکتور ، زور سه‌رنجی قاندا‌ی پاکیشا ، به‌لام له‌نیو
نه‌و هه‌مو جوانی و پازاوه‌یی‌ه‌دا ، ناوینه‌ک ، له‌هه‌مو شتیکی زیاتر
سه‌رنجی پاکیشا ، تیایدا: ژنیکی ساده‌پوش ، که‌ نه‌ بلوزی دوایین
مو‌دیلی پو‌ژی له‌به‌ردابو ، نه‌ کلاوی دریزی له‌سه‌ردابو ، نه‌ پیلاوی
بروتزی له‌پیدابو ، به‌دی ده‌کرا . به‌لای قانداوه سه‌یر بو! زیاتر به
کریکاره‌کانی کارگه‌ی دورین و جل شو‌ره‌کان ده‌چو ، جل و به‌رگیکی
زور ساده‌ی له‌به‌ردابو ، بو‌خو‌ششی نه‌یده‌زانی له‌به‌رچی ده‌بی‌ شهرم
بکات و له‌به‌ر چی نه‌و چاوقایمی‌ه‌ی جارانی له‌ده‌ست داوه .

خزمه‌تکاره‌که‌ی فینکل ، به‌ده‌م رینمایی کردنییه‌وه ، گو‌تی: فه‌رمو
... ئیستا دکتور دیت ... فه‌رمو دانیشه .

قاندا ، له‌سه‌ر کورسیه‌کی نه‌رم دانیش‌ت وله‌فکران پا‌چو: (هه‌ر بی‌ته
ژوری پی‌ی ده‌لیم هه‌ندی‌ک پارهم به‌قه‌رز بداتی ، ئی‌ خو‌ ناسیاومه!
مرو‌ژ نابی‌ شهرم له‌ ناسیاو بکات و ده‌بی‌ به‌ ری‌زه‌وه هه‌لسوکه‌وت
بکات ، به‌لام خو‌زگه‌ نه‌م خزمه‌تکاره‌ ده‌رویشته ده‌ری! نه‌و لیره
بی‌ت ... ناکری ... نازانم بو‌ لیره‌ پاوه‌ستاوه؟ له‌به‌رچی ناروات؟) .

نزیکه‌ی پینج خوله‌ک دواتر ، ده‌رگای ژوره‌که‌ کرایه‌وه و دکتور وه‌ژور
که‌وت ، بالا‌ به‌رز و گو‌ناکانی خر و گو‌شتن بون و چاوانی گه‌وره و
زه‌ق بون .

چاوه‌کانی و گوټا خړ و پانه ئه‌ستوره‌کانی و هه‌مو ئه‌مانه پک و راست ، تیرو پپی و نه‌فره‌تیا نیشان دده‌دا.

فینکل له‌پریستورانتی (پریسناس) و یانه ئه‌لمانیه‌که ، پیاویکی شاد و دهم به‌خنده بو و به‌چپ و راستدا پاره‌ی بو ژنان خه‌رج ده‌کرد و گالته‌کانی ئه‌وانی زور به ئاسایی وهرده‌گرت . بو‌نمونه ئه‌و شه‌وه‌ی که فاندای پهرداخه بیره‌که‌ی کرد به سهریا ، نه‌ک تورپ نه‌بو ، به‌لکو هه‌ندیک پیکه‌نی و به‌گالته‌په‌نجه‌ی هه‌ره‌شه‌ی راوه‌شاند . به‌لام ئیستا نیگا‌کانی توند و خه‌والو و سارد و سرپون . دکتور به‌دهم جویینی شتیکه‌وه ، بی ئه‌وه‌ی سه‌یری فاندای بکات ، پرسسی: چ فه‌رمایشتیکت هه‌بو؟

فاندای پروانیه سه‌روشکلنی خزمه‌تکاره‌که و ئه‌مجار پروانیه قهد و قیافه‌ی تیرو پپی دکتور ، دیاربو که فاندای نه‌ناسیبووه ، پوخساری سور هه‌لگه‌را ...

دوای ئه‌وه‌ی وه‌لامیکی نه‌بیست ، ئه‌مجاره‌یان به‌ده‌نگیکی توندتره‌وه ، پرسسی: چ فه‌رمایشتیکت هه‌بو؟

فاندای له‌ژیر لیوه‌وه گوتی: ددان ... ددانم دیشی ...

: زور باشه کامه‌یان؟

فاندای وه‌بیری هاته‌وه که یه‌کێک له‌ ددانه‌کانی کلوره ، گوتی: خواره‌وه ... لای راست

: هم ... کوا دهمت بکه‌وه .

ئه‌مجار بروکانی ویک هینانه‌وه و هه‌ناسه‌ی له‌ سینگی خویدا به‌ند کرد و که‌وته سه‌یرکردنی ددانه کلوره‌که ، دواتر کاتی میله کانزایه‌که‌ی به‌ ددانی فاندای دینا ، پرسسی: ئیستا ئازاری هه‌یه؟

فاندای به‌ درو وه‌لامی دایه‌وه: به‌لی ... ئازاری هه‌یه ...

فاندای له‌ میشکی خویدا بیری ده‌کرده‌وه: (هینده به‌سه ئاماژه‌یه که به‌ ناسیاوه‌تیه‌که‌مان بکه‌م ، ئیدی شته‌کانی بیر ده‌که‌وئیه‌وه ... به‌لام ... ئه‌م خزمه‌تکاره ! نازانم بوچی لیڤه‌ راوه‌ستاوه؟).

فینکل ، له‌ حالیکدا که سه‌یری ددانه‌کانی فاندای ده‌کرد ، له‌ناکاو وه‌ک شه‌مه‌نده‌فه‌ریک له‌ نیو دهمی ژنه‌دا فیشکاندی : ئه‌م ددانه به‌کاری ئه‌وه نایه‌ت پر بکریته‌وه ، پرکردنه‌وه‌ی کاریکی بی سوده .

دوای چه‌ند ساتیکی که‌م ، کاتی دوباره ده‌پروانیه‌وه ددانه‌کانی و په‌نجه بوژ توتناویه‌کانی به‌دهم و لیوی فاندای ده‌هینا ، جاریکی تر هه‌ناسه‌ی له‌خوی بری و میله سارده‌که‌ی به‌ نیو دهمی ژنه‌دا برده‌ خوارئ ... فاندای له‌ پریکدا هه‌ستی به‌ ئازاریکی توند کرد و هاواریکی کرد و ده‌ستی فینکلی گرت . دکتوریش له‌ ژیر لیوه‌وه گوتی: مه‌ترسه ... هه‌یچ نیه ، هه‌ر هه‌یچ نیه ، تازه ئه‌م ددانه به‌که‌لکی هه‌یچ نایه‌ت ... مروژ ده‌بی ئازا وخوڤراگر بیټ .

له‌م کاته‌دا ، په‌نجه به‌ توتن ئالوده‌بو و خویناویه‌کانی ، له‌به‌رامبه‌ چاوی فاندای دا‌راگرتن و ئه‌و ددانه‌ی که کیشابوی ، نیشانیدا . خزمه‌تکاره‌که‌ش ستلیکی له‌به‌رده‌م ژنه‌دا راگرت .

فینکل گوتی: که گه‌یشتی‌وهه مائی، ئاوی سارد له دهمت وهرده ...
باخوئینه‌که‌ی پراوه‌ستی ...

له به‌رامبه‌ر ئاندا دا پراوه‌ستابو. سه‌رو سیمای له‌که‌سیک ده‌چو
چاوه‌پوان بی‌ت هه‌رچی زوه جیی بی‌لن و لئی گه‌رین بو‌خووی تاویک
ئاسوده بی‌ت و پشویه‌ک بدات ...

ئاندا به‌ره‌و دهرگا‌که وهرسوپا و گوتی: خودا حافیز ...

فینکل به‌خنده‌وه پرسى: ئه‌دی هه‌قی ماندوئیتیه‌که‌ی من چی
به‌سه‌ردی‌ت؟

ئاندا سور هه‌لگه‌را، هه‌مان ئه‌و یه‌ک رو‌پله‌ کاغه‌زه‌ی، له‌به‌رامبه‌ر
خه‌واندنی ئه‌نگوستیله‌ نقیم‌ فیروژه‌یه‌که‌یدا، وه‌ری گرتبو،
دایه‌ده‌ستی دکتور و گوتی: ئه‌ها ... به‌لئ ...

کاتی له‌ وپوه به‌ره‌و شه‌قامه‌که وه‌پری‌که‌وت، له‌هه‌مو کاتیک زیاتر
هه‌ستی به‌ شه‌رم و ته‌ریق بونه‌وه ده‌کرد، به‌لام ئه‌مجاره‌یان نه‌ک
له‌به‌ر هه‌ژاری و جل و به‌رگه‌ شه‌ره‌که‌ی به‌ری، ئیدی ئه‌م شتانه
به‌لایه‌وه گرینگ نه‌بون. نه‌ کلاوی دریژ! نه‌ بلوزی دوايين مودیل! نه
پیلایوی بروئزی! به‌ده‌م رو‌یشتنه‌وه خوینی تف ده‌کرده‌وه، فریدانی
هه‌مو تفيکی خویناوی، ده‌بخسته‌وه یادی ژيانه‌پر له‌چه‌رمه‌سه‌ری و
کویره‌وه‌ریه‌که‌ی و ئه‌و سوکایه‌تی و بی‌ریزیه‌ی که‌ تا ئه‌و ساته
توانیبوی خووی له‌گه‌لیاندا بسازی، ده‌بی سبه‌ینیش و دوسبه‌ی و
هه‌فته‌ی داها‌تو و سالی داها‌تو و ته‌واوی ژيانی و تا کاتی مردن ده‌بی
له‌گه‌لیاندا بسازی.

له‌ژیر لیوه‌وه گوتی: ئاخ خودایه! چه‌نده ترسناکه!

* * *

ئاندا، جاریکی تر، سه‌ر له‌ ئیواره‌ی روژیکی تر، له‌ پستورانتی (پینسانس) بو و سه‌مای ده‌کرد. کلاوی دریژی نوی له‌سه‌ریدا و
بلوزیکی دوايين مودی روژ له‌به‌ریدا و پیلایوی بروئزی له‌پیدا بون.
ئه‌وشه‌وه خانه‌خوئیکه‌ی بازرگانیکی گه‌نج بو، که‌تازه له‌ (کازان) وه
هاتبو.

(دوو روژنامه چی) (چيروکيکی ناراست)

(پيکين) ی کارمه ندى روژنامه ی (سندانقان ليدا) که پياويکی قهلهوی غمبار و نيگه ران بو ، له ناوه پراستی ژوره که دا پراوه ستاوه و به ئيشتياوه دهروانيته ئه و قولابه ی که بو هلواسيني چرا ، به ساپيته که وه به سترابو. حبلیکی به دهسته وه یه و له دللی خویدا بیر ده کاته وه : (نازانم ده شکلی یان نا؟ ده ترسیم له بن و بیخه وه بیته دهری و به تپلی سهرم بکه ویت ، سندان له م ژيانه دا جیگایه کم بو خوخنکاندنیش ده ست ناکه وی).

ئه گهر هاتبا و له م ساته دا (شلپکين) ی هاوپی ، که کارمه ندى روژنامه ی (یه هودای خائین) و پياويکی سوره ی وریا بو ، وه ژور نه که وتبا ، کی ده یزانی سهره داوی بیرکردنه وه کانی ئه م پياوه شیتته ، ده گه یشتنه کوی؟

شلپکين له گهل دانیشتندا ، گوتی: سلاو فاسیا ، هاتوم به دواتدا ... با برۆین ، له گه ره کی (فیبورگس) سی دیر هه والمان ده سکه وتوه ... وه ک بیستومه که لله پوتیک ویستبوی گوشا و گوش سهری که سیک ببری ، به لام فریا نه که وتبو. نازانم چی تیدا بو ئه گهر به شی سهد دیر هه والی له م شیوه یه مان ده سته وتبا؟ ده زانی برا! هه ندیک جار بیرده که مه وه ، ته نانه ت حه زم لییه بشینوسم ، ئه گهر هاتبا و ئه م خه لکه به شیوه یه کی مروفانه بیریان کردباوه و تیگه یشتبان له وه ی که

ئیمه ش ده بی وه لامی قورپه ی زگمان بدهینه وه ، ئه وا به دلنیا ییه وه ریژه ی خوگوشتن و خو سوتاندن سهد به رابه ر زیاد ی ده کرد و دوا ی ئه مه ش خه لکانی تر توشی بینه و به ره ی دادگا ده کران و ...

شلپکين له م قسانه دا بو ، چاوی به حه بله که کهوت ، پرسى: ئه مه چیه ؟ ناكا نیازی خوگوشتن هه بی؟

پيکين ، به غه مگینه وه وه لامی دایه وه: به لی برا ... ته وا ئیدی ... خود احافیز ... له م ژيانه پرچه رمه سه ریه .

: ئه مه ی تو ده یکه ی کاریکی گه مژانه یه ! ئاخو چ شتیک بیزاری کردوی؟

: هه مو شتیک ، دهروانمه هه ر شوینی ، جوړیک له خوونکردن ... جوړیک له چاره نوی نادیار و ... شتیک نیه بتوانی بابه تیکی له سه ر بنوسی. به کول هاتنی بیرو ئه ندیشه و زور لیکدانه وه ، پالنه ری سه ره کی خوگوشتن. ئه م شتانه مروقه هان ده دن خو ی بکوژی. دهروانمه هه ر لایه ک ده بینم مروقه کان خه ریکن یه کتر داده په لو سن و یه کتر هه لده دن و یه کتر ده خون ، چال بو یه کتر هه لده کهن و یه کتر بن گو م ده کهن و تف به سه ر و چاوی یه کتر ده کهن ، سه رباری ئه مانه ش شتیک له بار و گونجاوت ده سناکه وی تا ده ست بو قه له مه که ت به ریت و بابه تیکی له سه ر بنوسی! جوړیک له (دوالیزم) ی نه فره تی ، بالی به سه ر هه مو شتیکدا کیشاوه .

: چون ده لی هیچت بو نوسین وه گیر ناکه وی؟ بابه ئه مرو روژی که ، ئه گهر ده دانه ده سته شت هه بن ، ئیش و کار بو هه مو ده سته کانت وه ک خوله .

: نه خیر وانیه برا ، هیچت بونوسین وه گیر ناکه وئی ، ئیدی من کوّتایی به ژیانم هاتوه ! پیّم نالئی له باره ی چیه وه بنوسم؟ تا خودا چه زکا له باره ی سندوقداره کان و دهرمانخانه کان و له باره ی کیشه ی پوژّه لاتّه وه ، شتیان نوسیوه ... ئه وه نده یان نوسیوه که ئیدی قریان خستوتّه هه مو شتیکه وه و به شیوه یه که سهریان له خه لکی شیواندوه ، که ئیدی هیچیان لیّ تیناگه ن. له باره ی کفر و کیشه ی خه سوو و ناگرکه و تنه وه و کلّوی ژنانه و نه مانی ئاکار و په وشت و ناز و له نجه کانی (تسوکی خان*) و ... له باره ی بون و نه بونی ئه و دنیاوه هینده یان نوسیوه که ئیدی هیچ شتی که نه ماوه له سهری بنوسیت. بوّنموه ، توّ ئیستا له باره ی ئه و پوداوه وه قسه ت کرد و گوّت گوایا ویستویانه که سیک سهربرین ... ئه مه چ شتیکی سهرسامکه ری تیدایه ؟ منیش ناگاداری پوداویکم ، که سیکیان هه لواسی و دواتر پارچه پارچه یان کرد و نه وتیان پیداکرد و ناگریان تیبهردا. هیچیشی له سهر نانوسم. ئه مه بابه تیکی ئه وه نده گرینگ نیه ! به جه هه نه م ، ئه م شتانه ده باره و سه د باره ن ، هیچ شتیکی تازه یان تیدانیه . دامنا توّ دو هه زارت دزیوه ، یان ئاگرت له سهرانسهری شه قامی (نفسکی) به رداوه ، ئه مانه چین ؟ هه مو ئه مانه شتی ئاسایین و باویان نه ماوه ، سه دان جار له سهریان نوسراوه ، برۆ برا ! ئه من ئیدی ... ته واو ... خوداحافیز.

: هیچ سه ره له م قسانه ت دهرناکه م براگیان ؟ ئه دی ئه و هه مو کیشه و گرفتانه چین ؟ ئه و هه مو پوداوه جوّراو جوّرانه هه ن ... وا دنیا به سه ر کیشه و پوداوا کاول ده بیّ ...

: ئه و پوداوانه شتی بیّ نرخن ، بوّ نمونه ئیستا من نیازی خوخنکاندم هیه ، ئه مه له پوانگه ی توّوه ، پوداوو گرفته ، به لام له پوانگه ی منه وه ، ته نیا پینج دیر هه واله ، ئه ویش به خه تی گه وره ! ئیدی نوسین نه ما .

له کاریان خستین ، له کارمان ده خه ن ، له کاریان خستوین ، هه ره یه ک شتن ، هیچ شتیکی تازه یان تیدانیه ، ته نیا جیاوازیه که ی له دهربرین و مینگه مینگه که دایه .

زگم به خوینه ری قوربه سه ر ده سوتی ، ئاخه داماوه چ تاوانیکی هیه ! به رده وام ئه م شته پوو پوچانه دهرخواردی میشکی بده ن ! لیّره دا ئاهیکی هه لگیشاو سه ریکی بادا و زه رده خه نه یه کی تالی هیئا سه رلیوه کانی و گوّتی: به لام ئه گه ر هاتبا و شتیکی جیاواز: بوّنموه ، کاره ساتیکی دلته زین و ورکه ر ، یان پوداویکی ترسناک و زیاد له ئه ندازه ناخووش و نابهجی ، که جنوکه کانیش زاره ترک بکا ، پویدابا ، بیگومان گیانیکی تازه م به به ردا ده هاته وه . ئه گه ر گوّتبیان ئه و ئه ستیره یه ی له سه ری ده ژین ، له کاتی سورانه وه یدا به ر ئه ستیره یه کی کلکدار ده که وئی ! یان بسمارک ده بیته موسولمان ! یان تورکه کان به هیرشیکی کتوپر ده ست به سه ر (کالوگا) دا ده گرن ! ... یان بوّ نمونه (نوّتوچیچ) ده گاته پله ی (رایزن سیّی) ! به کورتی ئه گه ر هاتبا و پوداوو کاره ساتی له م شیوه یه ، پویاندابا ، ئه وا ده ژیا مه وه .

: توّ ناشقی ناخ و کروگی شته کانی ، به لام هه ولده له ته نکایی و بوارد مه له بکه یت ... پوانه چله گیاکان و به رد ریژه کان و درزی

تەختەكان ، جوان سەرنجیان بەدەیه و لییان ورد بەرەوہ ... لە ھەمو جیگایەك و لە ھەمویاندا ، ژیان و نازار و کویرەو ھەری بەدی دەكەیت . لە ھەمو پارچە تەختە یەكی بردراو و پێكخراودا ، لەبونی بەرازێكدا ، خەم و كارەسات بەدی دەكەیت .

: خەنی لەخۆت ... بەو سروشتە ی كە ھەتە ، باش دەزانى لەبارە ی ھێلكە مریشكێكى خوراو ھە قەلەمەكەت بخەیتە كار ... بەلام ئەمە ... ئەمە بەمن ناكړی .

شلپكین ، بەدەنگێكى ھەك سوكا یەتێ پێكردنەو ھە ، گوتی : بو؟ چی تێدایە ؟ خراپى ئەمە لە چیدایە لەبارە ی ھە بنوسیت ؟ بابە ! ئەمە بوخوئى یەك دنیا پرسىار ھەلدەگړی ! یەكەم : ھەركاتى چاوت بە توێكڵە ھێلكە یەك دەكەوئى رقت ھەلدەستى و یەكسەر گۆرانت بەسەردا دیت ، چونكە ھێلكە مریشكێك ، كە سروشت ھیناویەت یە بون و پاراستویەت ی ، بوخوئى واتای ژیانە ... لیم تێدەگەیت ؟ توانای خولقاندنى ھە یە و ژیانىكى نوێش بە ھەزاران نەو ھى تازە دەبەخشى ، دەبینى لەناكاو خوراو ھە و بوئە قوربانى نەوسنى و چلئسى مروڤ ، دەكرا لەو ھێلكە یە ، مریشكێك بخولقى و بەدریژای ژیانى ، ھەزاران ھێلكە بكە . ئەمەش بوخوئى یەكێكە لە ھۆكارەكانى روخاندنى پایەكانى ژیرخانى ئابورى كۆمەلگا و قوتدانى سەرچاوە یەكی ئابورى داھاتوى كۆمەلگا ! . دوھم : كاتى چاوت بە توێكڵە ھێلكە دەكەوئى خوئشحال دەبى چونكە دەبینى خەلكى روسیا لەرۆى خورد و خۆراكەو ھە باشن . سێھم : دەبینن توێكڵە ھێلكە ، لە كارى كشتوكالى ولاتەكەماندا ھەكو پەین سودى لى ھەردەگړى ، ئاموژگارى

خوئنەرەكانت دەكەیت و وشىاریان دەكەیت ھەو كە خو لە تێھەلقورتاندنەكانى بپاریزن و خو لە ھەرام كردنى بپاریزن . چوارەم : كاتى توێكلى ھێلكەت بەرچاو دەكەوئى ، دەكەوئیتە بىرى ئەو ھى ھەمووشتىك ، پوژتێك لە پوژان كۆتایى پێدیت و دەبیت ھەو خو ، ئەو شتە ی كە چەند ساتێك لەمەوبەر ، لەجولەدابو ، ئەوا ئیستا كۆتای پێھات . پێنجەم : ... كورە خو پێویست بەم ھەمو ژماردنە ناكات ، ئەگەر ھەزرت لیبى دەتوانم تا سەد دانەت بو پیزكەم .

: نا برا ، ئەم ئیدى ھەستى باو ھەر بەخوونم لەدەستداو ھە ، خەم و خەفەت چنگى لەژیانم گير كردو ھە ... سندان لە ھەموشتىك دا . ریبكین ، دواى ئەم قسانە ، ھەستاو سەرى ھەبەكە ی لە قولابەكە ، بەست .

شلپكین ، بەدەنگێكى ھىدى و ھىمن ویستى پەشیمانى بكاتەو ھە ، بوئە گوتى : ئەم كارەت لە ھىچ و خوړایى ھە ، بەخودا لە ھىچ و خوړایى ! بو ناتەوئى تیبگەیت ! ئەم شارە ی ئیمە ی تێداین بیست پوژنامە ی لێدەردەچى ، ھەر بیستیشیان ، بەشى خوئیان بابەتیان و ھەگير دەكەوئى ، ئەمەش ئەو ھەسەلمینى كە ھەمیشە بابەت بو نوسین و ھەگير دەكەوئى ! تەنانەت ئەو پوژنامانە ی لە شاروچكەكانیشدا دەردەچن ، بەشى خوئیان بابەتیان و ھەگير دەكەوئى .

ریبکین ، ھەك ئەو ھى بەدواى بابەتێكدا بگەرى ، لەبەرخوئى ھە بەمنگە منگەو ھە گوتى : نا ... بانگدەرە خەو توەكان ، سندوقدارەكان ، بانكى خەلكى ، سیستى پاسەپوئرت ، گورپینى ناوئیشان ... (پوئیلیا*) ... لیبگەرى ... وازى لیبینە !

: که وایه چوئی به باش ده زانی وایکه .

دوای ئه مه ، پیبکین ، گریی حه بله که ی خسته ملی خوئی و به وپه پری
حه ز و ئاره زوه وه خوئی خنکاند .

شلپکینی هاو پیتی ، ده سبه جی هه ستا چوه سه رمیزی نوسینه که یی
و له چاولیکنا نیکدا هه وائیکی له باره ی خو کوژی و چوئییتی روداوه که
و وتاریکی له باره ی هوکاره کانی خو کوشتن و پیرسه نامه و چه ند وتاری
تری له م جوړه ی نوسین و هه رکه کاره کانی ته واوکرد ، به خیرایی
خستنیه گیرفانیه وه و به شادیه وه به ره و بنکه ی ده سته ی نوسه ران ،
به ره و ئه و شوینه ی

(خوینهر ، شانازی ، پاداشتی نوسین) چاوه پروانیا ن ده کرد ، فرته ی
لیکرد .

(تسوکی خان*) سه ماکاری ناسراوی بالئی ئیتالی ، که له ساله کانی
۱۸۸۵-۱۸۹۲ له روسیا ژیاوه و له سه ر سه کوئی هوئی ()
MARIINSKI) کاره کانی خوئی پیشکه ش کردوه .
(رومیلیا*) یان بولگاریای باشور که به شیک بو له ویلایه ته نیمچه
خودمختاره کانی ده وله تی عوسمانی .

پاوچی

چیشته نگاویکی درهنگ بو ، دلّی مروّقی تهنگ دهکرد ، ته نانهت پهله هه ورئیکیش به ناسمانه وه نه ده بینرا ، تابلویه کی غه مناک بوو ، ته نانهت هاتبا و بارانیش باریبا نه دیده توانی که ش وهه وایه کی دلگیرو کراوه ، به ناوچه که ببه خشی ... شنه بایه که نه ده هات گه لای داره کان بیزیوی ، دره خته کان بیّ جولّه بون و ده تگوت به سه ری چله کانیان له شتیک ده پروانن ، یان چاوه پروانی شتیک ده که ن.

پیاویکی چل ساله ی بالابه رزی ره قه له ، به کراسیکی سور و چه کمه ی دریژ و پانتولی په راویزداره وه ، که پیده چو سه رده مانیک هی ئاغایه ک بوبی ، به هه نگاهی سست و ته وه زه لانه ، له لای میرگه روته لانه بیّ دره خته که وه ، هیواش هیواش ده چوه پیش و کویره ریگاکه ی ده کوتایه وه . له لای راستیه وه ، میرگه که و له لای چه پیشیه وه تا چاو بری ده کرد کیلگه ی جوّی و پراگه یشتو ، تا داوینی ئاسوگه که دریژ ببونه وه . پیستی پوخساری سوری ، ئاره قه ی پیدا ده هاته خواری ، کلاویکی سپی ئه سپسوارانی - که پیده چو پوژیک له پوژان دیاری ئاغایه کی به ده ست و دلّ بوبی - له سه ر قزه ماش و برنجیه که ی جیی خوئی کردبووه . توره که که ی شانی بالنده یه کی تیدابو ، تا پره دولوله که ی - که شکاندوبویه وه - به ده سته وه بو و چاوانی بریبونه

سه گه پیر ولأواز و بیّ توانا که ی که له پیشیه وه ده رویشته و بوئی به بنچکه کانه وه ده کرد .

که شوهه وایه کی کشومات ، بالی به سه ر ناوچه که دا کیشابو ، هیچ دهنگیک نه ده بیسترا ، هه رچی بونه وهر هه بو ، له ترسی تین و تاوی گهرما ، خویمان له په نا وپه سیوان په نا دابوو .

له ناکاو دهنگیکی ناسکی وه بهر گوئیان که وت : یوگور فیلاسیچ !
پاوچی سه ری سورما ، سه ری وه رسورانن ژنیکی سی ساله ی رهنگ په پیوی - که داسیکی له ده ستیدا بو - له ته نیشته خویه وه بینی .
ده تگوت هه ر ئه و ساته له وی قوت بوته وه . ژنه له حالیکدا که زه رده خنه یه کی شه رمانه ی به سه ر لیوانه وه بون ، هه ولیدا پروانیتته نیو چاوانی پاوچی . پاوچی پاوه ستا و به ئه نقه ست ئانیشکه ی تا پره که ی گه پانده وه شوینی خوئی و گوتی : ها... ئه وه توئی پیلاگنیا ؟
چ ده که ی لیّره ؟

: ژنانی دیّ لیّره کار ده که ن ، منیش هاتوم له گه لیاندا ... کریکاری ده که م یوگور فیلاسیچ .

یوگور فیلاسیچ به نارازیبونه وه گوتی : ئا به م شیوه یه ...
پیلاگنیا به دوا ی ویدا وه ریکه وت ، نزیکه ی بیست هه نگاویک به م شیوه یه و بیّ ورته ریگایان بری . پیلاگنیا ، به چاوانیکی پر له سوژه وه ده پروانیه شاننه کانی کابرای پاوچی - که له حالی رویشتندا له هه لته که هه لته ک دابون - و گوتی : له میژنه مدیوی یوگور فیلاسیچ ...
له جه ژنی پاکه وه که هاتی و له کوخته ی نیو کیلگه که داوا ی ئاوی

خواردنه وهت كرد ... له و کاته وه نه مديوی ، جه ژنی پاک بوچه ند ساتیکی کهم هاتیه ئه وی ... خودا ده زانی چ حالیکت هه بو ... چه جمینت نه بو ... زورت جنیو پیدام ... پاشان زورت لیدام و لیتدا رویشتی ... دواتریش هه ر چاوه ری بوم ! گوتم به لکوو بییت و بتبینم ... هه ر چاوم له ری بو ، که چی هه ر نه هاتی . به لی یوگور فیلاسسیج ! ئه ری هه ر به راست دهر فه تیکت نه بو بییت و چاویکت به وی بکه وی ؟

: نجا من چ کارم به وییه ؟

: راسته کارت به وی نیه ... به لام ... باشه ... ئه وی چاودی ری ده وی ... خزمهت و پیپراگه یشتنی ده وی ... پیای مال ... ئه وه بالندهت پاوکردوه یوگور فیلاسسیج ! دهر پاره سته با تاویک لی ره دانیشین . یوگور به بی بایه خیه وه گوتی : دانیشین ؟ ئه ی به سه رچاوه ... ئه مه ی گوت و زور به خیرایی جیگایه کی له نیوان دو دار سنه و بهر هه ل بژارد و دانیشت و گوتی : ئه دی تو بو پاره ستاوی ؟ بو دانانیشی ؟ پیلاگییا ، بریک دورتر له و ، له بهر خوره که دانیشت و شه رمی له و دلخووشی و شادمانیه ی خو ی ده کرد ، که سه رتا پای جه سته ی گرتبو وه . دواتر گوتی : ئه گه ر دهر فهتت هه بو سه ریک ده . یوگور ئه یکی هه لکیشاو کلاره که ی داگرت و به ناوله پی ده سته ی ئاره قه ی نیوچاوانی سه ری و وه لامی دایه وه : سه ری چی بده م ! ئه وه هاتم چ سو دیکی هه یه ؟ یه ک دو کاتر می رهاتمه ئه وی و کاتی خو م به فیرو دا ، چ رویدا ؟ بوچی بیم له کاتی تو ش بگرم ؟ تازه ئیدی ئه من توانای ژیان ی نیو دیم نیه ... تو

بو خو ت له هه مو کهس باشتر ئه مه ده زانی ، فی ری ئه وه نیم رهنج و ماندوبون بکیشم ... ئه وشته ی له ژیاندا به دوایدا ده گه ری م دو شه کی که له سه ری پاکشیم و چایه کی به تام و بو ندریش هه بی بیخومه وه و که سیکیش هه بی به گه رمی له گه لیدا تی که ل بوم ، هه ره وه نده و هه چی تر ... ده مه وی بلیم ئه من هه مو شته کانم ده بی یه کلایی کرابنه وه ، به لام تو هه مو هیوا یهتت ئه وه یه له نیو هه ژاری و پیسی و چه ره سه ری نیو دیدا بژیت ... ئه من ته نانته یه ک روژیش چیه توانای ئه مانه م نیه ، وایدانی من چه تمه ن ده بی له گه ل تو دا بژیم ، باشه ، به لام دلنیا به ئه وسا یان ده بی ئاگر له ئالینکو به رده م و بیسو تینم ، یان ده بی خو م نابود که م . ریگا چاره یه کی تر نیه ، ئه من له مندلیه وه فی ری ژیان ی ئاسوده یی بوم و هه چ کاریکم پی نا کری .

: ئیستا له کو ی ده ژیت ؟

: هه ر لی ره ، لای ئاغا دیمتری ئیفانو فیچ ، پوچی ئه وم ، پو ی بو ده که م ، گوشتی سه ر خوانی نیوه رو و ئیواری له سه ر منه ، به لام ئه و زیاتر له بهر سه رگه رمی لای خو ی پایگرتوم .

: به لام یوگور ئه م کاره له شان و شکوی تو ناوه شیته وه ، راسته له وانیه خه لکی بزانه له بهر سه رگه رمیه ، به لام تو نابی ببیه پیای خه لکی ! ئه مه کاریکی باش نیه تو ده یکه ی . یوگور به غه مگینه وه له ئاسمانی پوانی و گوتی : تو ژنیکی تینه گه یشتوی ، هه چ شتیکی ناچیه می شکه ته وه ، تا ئیستاش له هه چ تینه گه یشتوی ، تا کو تایی ژیانیش تیناگه ی من چ جو ره مرو فیکم ... تو ، به پیایکی گیل و

تینه‌گه‌یشتوم ده‌زانی ، واده‌زانی به لاپیاندای بردوم ، به‌لام ئه‌وه‌ی که سه‌ری به‌جسته‌وه بی ، ده‌زانی من باشترین تفه‌نگچی ئه‌م ناوچه‌یه‌م ، چینی په‌سه‌نژاده و خانه‌دانانیش ئه‌مه ده‌زانن . ته‌نانه‌ت له گوټاریکیشدا باسیان کردبوم . ته‌نانه‌ت وهرزشاره‌کانیش وه‌ک منیان پیناکری ، ئه‌گه‌ر ده‌بینی که به‌خت و نیوچاوانم له کشتوکال و کیلگه‌دا نایکا ، هوئه‌که‌ی ئه‌وه نیه که خووشی پاده‌بویرم و له‌خوبایم . من هه‌ر له مندالیه‌وه هه‌مو هووش و بیرم لای سه‌گ و تفه‌نگ بووه . ئه‌گه‌ر تفه‌نگیان لیستاندبام ده‌چوم به قولاب ماسیم ده‌گرتن ، ئه‌گه‌ر قولابیان لی زه‌وت کردبام ، ده‌سته‌کانم وه‌کار ده‌خستن ، ئه‌سپیشم هه‌بون هه‌ر کاتی بریکم پاره وه‌چنگ که‌وتبا ، لیمده‌دا ده‌چومه مه‌یدانی و ئه‌سپم ده‌کری . باش بزانه ! ئه‌گه‌ر دیهاتیه‌ک بوه وهرزشار ، یان هاتو سه‌ری له کرین و فروشتنی ئه‌سپ ده‌رکرد ، ئیدی جاریکی تر به‌لای جوت و گادا ناچی . هه‌ستی ئازادیش هه‌مان شته ، هه‌رئه‌وه‌نده‌ی له ناخی پیاویکا چه‌که‌ره‌ی کرد ، ئیدی به‌هیچ شتیک پیشه‌کیش ناکری ، هه‌روه‌ها هه‌ر کاتی مروټ تامی پیشه‌یه‌کی هونه‌ری کرد ، ئیدی ئه‌سته‌مه وه‌دوای کاری کارمندی و ته‌نانه‌ت ئاغایه‌تیش بکه‌وی . تو ژنی ، میشتک ئه‌م شتانه وهرناگری ، به‌لام مروټ ده‌بی له‌م شتانه تی بگا .

: تیده‌گه‌م یوگور ڤیلاسیج .

: ئه‌گه‌ر به‌نیازی گریانیت رونه که تیناگه‌ی . . .

پیلانگتیا ، روی وهرسوپاند و گوتی : من... ناگرم ! ده‌مه‌وی بلیم گوناخت ده‌گا یوگور ڤیلاسیج ! ئه‌گه‌ر بو جاریکیش بوه ده‌بی بیته لای ژنه به‌دبخته‌که‌ت ، دوانزه‌ساله من ژنی توّم ، ئیستا و ئیستاش جاریک نه‌مدی له ته‌نیشتمه‌وه پاکشیی ... من ناگرم .

: له ته‌نیشتمه‌وه پاکشیم ؟ ... ئه‌م فکر و خه‌یالانه له‌میشکی خوټ به‌ره ده‌ری ، من و تو هه‌ر به‌ناو ژن و میردین ، به‌لام له‌راستیدا ژن و میرد نین ، تو ، من به‌پیاویکی کیوی ده‌زانی ، منیش تو به‌ژنیکی تینه‌گه‌یشتوی لادیی ده‌زانم ، من و تو به‌که‌لکی یه‌کتر نایه‌ین . من پیاویکی سه‌ریه‌ستم ... به‌ناز په‌روه‌رده کراو و به‌دپه‌فتارم ، تووش له‌به‌رامبه‌ردا ژنیکی کریکاری ... ئه‌و پیلاره‌ی له‌پیتدایه له‌به‌ن دروستکراوه ، ئه‌گه‌ر زانیات من چ پیاویکم و کیم و چ کاره‌م و له زور کارو باراندا هاوتام نیه ، ئه‌وسا به‌زه‌یت پیمدا نه‌ده‌هاته‌وه . بوئه ده‌لیم ئیمه به‌که‌لکی یه‌کتر نایه‌ین .

پیلانگتیا له پرمه‌ی گریانیدا : ئاخ... ئیمه ژن و میردین ...

: بوخوټ ده‌زانی کاتی خوئی پیکه‌ینانی ژیانی هاوسه‌ریمان له‌ده‌ست خو‌ماندا نه‌بو ، مه‌گه‌ر له بیرت چوټه‌وه ؟ له‌ده‌ست کوټت (سیرگی پافلوټیچ) دا بو ؟ هوئه‌که‌شی ئه‌وه بو له‌به‌رئه‌وه‌ی ده‌ست و تفه‌نگم له‌نیشان ئه‌نگاوتندا له‌و باشتر بو ، بوئه یه‌ک مانگی ریک شه‌رابی دامی ، خوشت ده‌زانی کاتی مروټ سه‌رخووش بیټ ، دینه‌که‌شی ده‌گوڤری ، چ بگا به‌وه‌ی هانیده‌ن ژن بیئی . وابو یان نا ؟ له‌به‌رئه‌وه‌ی هیندیک

ورده حيسابى له گه لَمدا هه بو ، كاتيكيش مهست و سه رخوش بوم
توى لى ماره كردم ... گه رنا راوچى له كوئى و كچه شوانيك له كوئى؟
توش كه بينيت سه رخوشم و ئاگام له خوَم نيه بو شوت پيكردم ؟
خو كويله و كه نيزه نه بوى ده كرا بليى نايكه م . راسته له وانه يه كچه
شوانيك هيوايه تى بى ، شو به راوچيهك بكات ، به لام تو ، ده بو
ميشكت وه كار خستبا ، ئيستاش كه وايه و ئاوات به سه رخوت هينا ،
با نه مه حالت بيت ، هه ر بوخوت بگرى ، زن و ميڤدايه تى ئيمه ، جگه
له خوشحال كردنى كوونت شتيكيتر نه بو ، به لام فرميسكه كان بو تو
مانه وه ... بو خوت هه ر بگرى ... برو سهرت له ديوارى بكوته ...
بيده نكيه كه ئه وان و ناوچه كه شى داگرت . سى مراوى كيوى ، به سه ر
ئاسمانى جه نجه له كه دا فرين . يوگور چاوى له سه ر هه لته گرتن تا ورده
ورده بون به خاليك و له چاوان ونبون . راوچى ، نيگاي له سه ر
مراويه كان گواسته وه سه ر پيلاگتيا وپرسى : گوزه رانت چونه ؟
: ئيستا كريكارى ده كه م ، زستانانىش منداليك له دايه نكا وهرده گرم
و به خيوى ده كه م له به رامبه ردا مانگى پوئل و نيويكم ده ده ني
: خراب نيه .
جاريكى تر بيده نكي بالى به سه رداكيستان . له ولاى ئه وپارچه زه وييه ي
- كه به ره مه كه يان دوريبووه - ده نكي گورانيه كي خوش به رزبووه .
به لام هه ر زو بيده نك بو ، كه ش و هه واكه ي زور له وه گهرمتر بو
كه سيك تواناي گوراني گوتنى هه بى .

پيلاگتيا گوتى : ده لين گوايا كوختيكي نويت بو ئالونيا
دروستكردوه ؟
يوگور وه لامى نه داوه .
: رونه كه زورت خوش ده وي!
راوچى گوتى : به خت و چاره نوسى تو هه ر ئه مه يه ، هيج له گه ل
چاره نوسدا ناكري ، ده بى خوتى له گه لدا رابيني ، خودا حافيز زورم
قسه كرد ، ده بى شه وي له (بولتو) بم .
يوگور هه ستا و تاپره كه ي كرده شانى . پيلاگتياش هه ستا و
به ده نكيكى پرله سوژه وه گوتى : پيت نه گوتم ؟ دييت بوئى ؟
: بيم بو دى چ بكم ؟ دلنيا به بيشم به وشياري نايه م ، چاوه پروانى هيج
شتيكيش له كه سيكى سه رخوش ناكري ، ئه و كاتانه ي مه ستيشم ،
نه فرهت له هه مو شتيك ده كه م ... خودا حافيز .
: خوا حافيزت بى يوگور فيلاسيج .
يوگور ، كلاوه كه ي له سه ر ناو سه گه كه ي ده نگدا و وه ريكه وت .
پيلاگتيا هيشتا راوه ستابو و له دواوه سه يرى راوچى ده كرد . سه يرى
كلاوه كه ي و سه يرى هه نكاوه له سه رخو و بيخه ياله كانى ده كرد .
چاوه كانى پيرپ ببون له سوژ و غه م ... چاوانى له بالاي به رز ولاوازي
ميرده كه ي بريبون ، به چاو به رپى كرد ... راوچيه كه ، وهك ئه وه ي له
دواوه هه ستى به نيگاكانى ئه م كرد بى ، راوه ستا و ئاوپى دايه وه ،
قسه ي نه كرد ، به لام له دورپا زانى كه پيلاگتيا ده يه وي شتيك بلى ،

به ترس و له‌رزوه برېك چوه پېښى و به نيگايه‌كى پر له‌به‌زه‌ييه‌وه
چاوى تېبېرى. پراوچى گه‌پايه‌وه و گوتى: ها ئه‌مه بگره. يه‌ك
پوښلييه‌كى كاغه‌زى نوشتاوه‌ى دايه ده‌ستى و خپرا پوښت. پيلاگيا
زور به گهرمى و بايه‌خ پيدانه‌وه گوتى: خودا حافيزت بى يوگور
فيلاسيج.

يوگور فيلاسيج ، ملي راسته پييه‌كه‌ى - كه ده‌تگوت جيره‌يه ليك
ده‌كشى - گرت و پيلاگياش پهنگ په‌پيو و بى جولته ، وه‌ك
په‌يكه‌ريك له شوپنى خووى چه‌قبيو و چاوانى برپيونه هه‌نگاوه‌كانى
پراوچى ، تاوه‌كو ورده ورده پهنگى سوري كراسه‌كه‌ى له گهل پهنگى
خوله‌ميشي پانتوله‌كه‌ى ، تيكه‌ل به‌يه‌كتر بون و ليكدى خودا
نه‌ده‌كرانه‌وه و هه‌نگاوه‌كانى نه‌ده‌بينران. سه‌گه‌كه‌شى له‌پيلاوه‌كانى
جودا نه‌ده‌كرانه‌وه ، تا وايلاهات جگه له كلاوه‌كه‌ى ، هيچ شتيكى تر
به‌دى نه‌ده‌كرا ... سه‌ره‌نجام له كوټايى جه‌نگه‌له‌كه ، بايدايه‌وه و
كلاوه‌كه‌شى ديار نه‌ما. پيلاگياش له ژيرليوه‌وه گوتى: خودا حافيزت
بى يوگور فيلاسيج ، له‌گهل ئه‌م قسه‌يه‌شدا خووى بلند كرد و له سه‌ر
په‌نجه‌كانى پيى پراوه‌ستا ، بوئه‌وه‌ى هه‌ر هيچ نه‌بى جارېكى تر كلاوى
ميرده‌كه‌ى ببيني.

تېبيني / ئه‌م چيروكه پيشتر له ژماره ۷۲۴ ى نه‌ده‌ب و هونه‌رى
پوژنامه‌ى كوردستاني نوئى بلاو بوته‌وه

سه گي گرانبه ها

کوڙنه سه ربازيک به نيوى (عريف دوږوږ) و نه فسه ريک به نيوى

(کناپس) ، دانيشتبون و پيکه وه ده يان خوارده وه .

دوږوږ ، به دهم نيشاندانى سه گه که يه وه ، روپکرده كناپس و گوتى :
سه يرکه چوڙنه ؟ پيويسه به پياه لدان ناکا ، سه گيکى ده گم نه ،
پروانه قه پوزى ! به لام نه وه ندهى ده وى ، بگاته کړيارى خوى و تا
له بهر نه قه پوزه جوانه ي ، سه د روږيل بگاته ده ستمه وه . باوه پ
ناکى ؟ ده وه لاهى ، تو ميسکت هيچ شتيک وهرناگرى .

: شت وهرده گرى ... به لام ناخر ...

: بوچى به جوانى سه يرى ناکه يت و تيناگه يت که نه م سه گه ،
سه گيکى ناسايى نيه ؟ کاکه نه م سه گه له پره گه زى (سيتر) ي په سه نى
ننگليزيه ، قيت پراوه ستانه که ي جيگاي تيروانينه ، هه ستي بوڼکردنى
زور سه يره ! پيويسه به وه ناکا ستايشى بکه م ، ده زانى به توله يى
چه ندم پيدا ؟ سه د روږيل پيدا ! سه گيکى ده گم نه و دانسقه يه . ميلاکا !
هه ي نارپه ز ! ميلاکاي گه مزه ! وهره نيره ... وهره لام ... وهره نيره
سه گه بچکوله که م . . .

ليره دا دوږوږ ميلاکاي بو لاي خوى پاکيشا و ناو گوچکه ي سه گه که ي
ماچ کرد و دوا به دواى نه مه ، فرميسکى به چاواندا هاتنه خوارى ...
دواتر گوتى : مه ترسه سه گه بچکوله که م ، مه حاله بتده مه که سيکى تر
... نازداره که م ، ده زانم توش منت زور خوشده وى ، وانيه ميلاکا ؟

خوشت ده وييم يان نا ؟ به لام دواى که ميک هاوارى لى هه ستا : ده ي
نيستا برو گوږت گومکه ، نه و چنگه پيسانته به بالتوکم سرپه وه .
به لى كناپس ، دهمه ويست پيت بلجم نه م توله يه ي ده ييى ، سه د
ويه نجا روږيل پيداوه . خوږت ده زانى من پاره ي خوږم به شتى لا به لا و
بى سود نادم ، به لام حه يف ده رفه تم نيه بيه مه پراوى ، ناوا بروا ،
نه م سه گه جوانه ، له نه نجامى نه جولان و بى کاريدا ده پوکيته وه و
هيتر و تواناي خوى له ده ست دها ... بويه دهمه وى بيفروشم ،
ناشمه وى نه م سه گه جوانه بکه ويته لاي هه مو که سيک و به خه سار
چيت ، وهره ليم بکره و تاماوى نزاى به خيرم بوږکه ! نه گهر پاره شت
نيه ، نه وه کيشه نيه و به نيوه ي نرخه که ي ... واتا به په نجا روږيل
ده تده مى و خيترى لى بيى ... له راستيدا په نجا روږيل بو نه م سه گه ،
وه که نه وه يه دوزيبيتته وه .

کناپس ، شاهيکى هه لکيشا و گوتى : نا گيانه که م ... کيشه نه وه نيه ،
باوه رت بى نه گهر هاتبا گوږل بوايه ، به دلنيايه وه ليم ده کړى ، به لام
...

عريف خوى و نيشاندا که به م قسه يه حه په ساوه و گوتى : ده لئى
گوږل نيه ؟ نه وه چيت به سه ر هاتوه كناپس ؟ هه ... هه ... هه ...
واتده زانى ديئه ؟ هه ... هه ... هه ... تو گه نجىکى باشيت ، به لام
به داخه وه نه مده زانى نيستاش گوږل و ديئل له يه کتر جيا ناکه يته وه !
کناپس په نجا و گوتى : تو به شيوه يه که قسه م له گه ل ده که يت ، وه که
نه وه ي کوپر بم و چاوم هيچ نه بيى ، يان منداليک بم ... کاکه خوږون
ناشکرايه که ديئه .

: ئەرەۋەلا دەترسىم منىش بە ژن بزانی نەك پياو! ئاخ لە دەست تو
كناپس! ئەو ئاۋاش كۆلۈزى ھونەرت تەۋاۋا كىردو؟ نا گيانەكەم ،
خۆشەۋىستەكەم ، مېلكا گۆلە سەگىكى پەسەنە ، جگە لە ھەش
ئامادەم لە گەل چ سەگىك تو پىت باشبى ، پىشپىكى پىبەكەم ،
قەيناكا با مەۋدای مېلكا دورترىش بىت ، ئىستاش نایسەلمىنى كە
گۆلە؟ ھە ... ھە ... ھە ...

: ببورە مېخائىل ئىقانوفىچ ، تو دەلىكى بە گەمژەم دەزانىت ... ئەم
رەفتارانەت ، دلگرام دەكەن ...

: باشە كاكە كەۋايە لىكى گەرى ... پىۋىست ناكە بىكپىت! زۆرى
دەۋى تا تو تىدەگەيەنم. دەترسىم ماۋەيەكى تر بە دەمى مېلكا بلىنى
ئەمە دەمى نىە قاچىەتى ... لىگەرى گيانەكەم ... من تەنیا
مەبەستم بو چاكە وپياۋەتەكت لە گەل بەكەم ، كورپە (فاخىراموۋە)
كۆنیاكامان بوبىنە.

فاخىراموۋە ، كۆنیاكەكەى بو ھىنان. ھەردو ئاشنا ، پىكەكانىان
پىكرىدن و كەۋتەنە بىركردنەۋە.

نەيكەى نىو كاتژمىر بىدەنگى دايگرتن ، عەرىف دۇبۇف چاۋەكانى
بىپىۋنە بىلى كۆنیاكەكە و بىدەنگىكەى شكاند: دامنا دىل بو ...
بەپاستى قسەكانت سەيرن! دىلە با دىل بى! خۆ ئەمە لە
بەرژەۋەندى تۇدایە! يەك جار بترەكى ، دە دانە تولەى دەبى و
دەتوانى ھەر يەكى بەبىست وپىنچ رۇبىل بفرۇشى ... دەبى بەم نرخە
مەنۇنىش بن! نازانم تو چىت بەسەر ھاتوۋە ئەۋەندە ھەزەت لە گۆلە
سەگە؟ دىلە سەگىك ھەزار گۆلە سەگ دىنى ... بەۋەفا ترە ... زوتر

خوت پىۋەدەگىرى ... باشە كاكە! مادام ھىندەت ھەز لە گۆلە! ئەۋا
منىش بىست وپىنچ رۇبىلى تىرت لىۋەرناگرم ...
: ناگيانەكەم ... لە بەرئەۋەم نىە ... من ناتوانم يەك پاپاسىشى پى
بەم ، راستىكەى ئەۋەيەپىۋىستىم بەسەگ نىە ، لە لايەكى تىشەۋە
من ئەسپى لە گىرفانمدا سەۋزەلى خانم دەلى.
: ھەستە لاچو لە بەرچاۋم ، گۆرت گوم كە ، بوچى لە سەرەتاۋە وات
نەدەگوت.

عەرىف ھەستا ھىلكە و رۇنى ھىنا ، ھەردو ئاشنا قولىان لى ھەلمالى
، بى ئەۋەى يەك وشە لە گەل يەكتىدا بدوین ، ھىلكە و رۇنەكەيان
خوارد و بە پارچە نان ، تاۋەكەشيان سىپەۋە و خواردىان.

عەرىف ، بە دەم لەستەۋەى لىۋەكانىەۋە ، گوتى: كناپس! تو
گەنجىكى باش و لىھاتوى ، پىم ناخۆشە بە دەستى بەتال بچىەۋە
مالى ... ئەۋە ھىچت لىۋەرناگرم و بە خورپى بىبە. كناپس ئاھىكى
ھەلكىشا و ۋەلامى دايەۋە: ئاخ پىمنا لى بىبەمە كوى؟ جگە
لەۋەش من كىم ھەيە ئاگى لى بىت؟

: باشە كاكە ناتەۋى كەيفى خۆتە ، سىندان لىدا خۋايە. ناتەۋى ھىچ
گرفت نىە ... دە جارى دانىشە بو كوى دەچى؟

كناپس ھەندىك خۆى ھىناۋ برد و لە جىگى خۆى ھەستا و دەستى بو
كلۋەكەى درىژ كرد و بە دەم باۋىشك دانەۋە ، گوتى: دەبى بىرۇم ،
خودا حافىز ...

: دەپراۋەستە ... لە سەرخوۋ پەلەى چىتە؟ ... پراۋەستە منىش لە گەلتا
دىم.

هەردوکیان جل و بەرگیان لەبەر کرد و هاتنە کولانی ، نزیکی سەد
هەنگاویک بێ ورتە پێگایان بێ.

سەرەنجام عەرێف دەستی بە قسان کرد و گوتی: بزانه کەسێک
ناناسی سەگە کە ی بدەینی؟ بوخۆت دەزانی میلکا سەگیکی پەسەنە ،
لە پەگە زێکی پەسەنە ... بەلام چی بکەم بە کەلکی من نایەت.

: نەوێلا کەس ناناسم ... من کوا دوست و ئاشنام لەم شارەدا هەیه؟
دواتر ، هەردوکیان تا بەردەمی مائی کناپس ، ورتەیان لە دەم نەهاتە
دەری ، تا ئوکاتە ی کناپس ، بەنیشانە ی خواحافیزی ، دەستی
عەرێفی گوشتی و ویستی دەرگا کە بکاتەوێ . دوپۆف ، لەوکاتە دا گوتی:
دەبی دەباغەکان لێم وەرئەگرن؟

: لەوانە یە لێت وەرگرن.

: بەیانی دەیدەمە دەستی فاخرامیێف و با بیبا ... لێی گەری با
کەولی کەن ... سەگیکی نەفرەتیە ... زۆر نەفرەتیە . سەرباری
ئەوێ ژورەکان پیس دەکا ، دوینی هەرچی گوشتێک هەمانبو ،
هەموی ژەقنەبوت کردبو ... ئەگەر لە پەگە زێکی باش و پەسەنیش
بوایه بەهەر حال! بەلام ئەمە دورەگە ، بەرەمی جوتبونی سەگ و
بەرازە ، بەهەر حال ... شەوباش.

کناپس وەلامی دایەوێ : شەوباش.

دواتر دەرگای حەوشە بەتوندی پێوێدرا و عەرێف دوپۆف بە تەنیا
مایەوێ .

گالیسکه پان ، ئەمەى گوت و لەگالیسکه که هاته خواری ، تا یارمەتى ئەسپەکهى بدات - که لەنیو ئەو قور و چلکاو دا چه قیبو - و هاواری کرد: نەفرەتى خودات لیدا ولاغ!
 کابرای پەيامنیری ئنگلیزیش باویشکیکی دا و چاوه کانی لیکنان و دیسان خەوی لیکه و ته وه .

دوای نزیکه ی دو کاتژمیریک ، لە ئەنجامی ته کانیکى به هیزی ئەسپەکه ، پەيامنیر ، بیدار بووه و چاوه کانی هەلگۆفت و چاوی به کولانیك كهوت که به درێژایی خوئی ، خانوی گچکه گچکه ی سپی دیاریون ، لیڕه دا بینی گالیسکه پانه که تا ئەژنوی له نیو قور و چلکاو دایه و به هه مو هیزی خوێه وه ریشمه ی ئەسپه که راده کیشی و جنیو ده دا .
 دیسان پرسى: ئەم شارە ناوی چیه ؟
 : تیم .

کاتژمیریک دواتر ، کاتی کابرای ئنگلیز بو پشودان لایدابوه میوانخانه یه ک ، چوبوه سه رمیزیکى نوسین و ئەمەى خواره وه ی نوسیو: (به پیچه وانەى بوچونی هه موانه وه ، گه وره ترین شاری روسیا ، نه مۆسکوویه ! نه پترسبوورگه ! به لکو شاریکه به ناوی (تیم) .

گه وره ترین شاری روسیا

خه لکی شاری (تیم) ی ئەیاله تی (کۆرسک) ، ئیستاش ئەم ئەفسانه یه ی خواره وه یان له بیرماوه و شانازی پیوه ده کن .
 پوژیک له پوژان ، پەيامنیریکی ئنگلیز ، ریگای ده که ویته شاری تیم ، هه رکه به خوئی و گالیسکه که یه وه وه نیو کولانه کانی شار كهوت ، پرسى: ئەرى ئیره کوئییه ؟
 گالیسه پانه که ، له کاتی که ده دیویست خوئی له قور و چلکاو و گو مه ئاوه کان بپاریزی ، وه لامی دایه وه : تیم .
 کابرای ئنگلیزیش به ئومیدی ئەوه ی گالیسکه که له نیو قور و چلکاو ی کولانه که بیته ده ری ، سه ری به پشستی گالیسکه که کرد و خه وی لیکه وت .

کاتی دوای کاتژمیریک بیدار بووه ، مه یدانیکى گه وره و به رینی بینی که ریزه دوکانیکى بچوکی سپی و چه ند سه ر به راز و بینایه کی ئاگر کوژاندنه وه ی لیبون ، له گالیسکه پانه که یی پرسى: ئیره کوئییه ؟
 : تیم .

له خویندنگای شهوانه روژیدا

زهنگی کاترژمیره دیواریه که ی ژوری مادام (ژفزوم) ی به پړیوه بهری خویندنگاکه ، دوازه جارن لیددا. خویندکاره کان ، کچانی له رولاوا و ژاکاو ، قولیان له قولی یه کتر هه لکیشابو و به گران و سه نگینیه وه ، له پاره وی خویندنگاکه دا ، پیاسه یان ده کرد. ماموستا ژنه کانیش ، به چاوانیکه وه که نائاسوده بیان تیدا به دی ده کرا ، چاویان له سه کچه کان هه لته ده گرت و به پیچه وانه ی نه و بیده نگیه ی که هه بو ، جار جار ، وه ک ناگادار کردنه وه یه ک هاواریانده کرد: (مادام سیلانس *).

مادام ژفزوم و (دیر یاخین) ی ماموستای بیرکاری ، له ژوری تاییه تی ماموستایان ، یان به واتایه کی تر: له پیروژ ترین و پرنه پنی ترین ژوری خویندنگاکه ، دانیشتون .

دیریاخینی ماموستای بیرکاری ، کاترژمیریک ده بی وانه کانی خوئی ته واو کرده و کاتی نه وه یه پرواته وه مائی ، به لام هیشتا نه چوته وه ، چونکه نیازی هیه داوی زیادکردنی موچه که ی له مادام ژفزومی به پړیوه بهر بکات ، به هوئی نه و شاره زاییه ی که له سه رده رونی نه م پیره ژنه هیه تی ، ناچی هه ر له خوړا و بی پيشه کی یه کسه ر داواکاریه که ی بینیته گوړی ، به لکو چه شنی سیسه تمه داریک ، کاره که ی خوئی ده باته پیشه وه .

دواي ماوه یه ک ناهیک هه لده کیشی و ده لی: بیانکا ئیفانوفا ، نه من هه رچه ندی سهیری پوخساری تو ده که م ، ده کهومه یادی رابردوه وه ... نه وسا کچی جوان و نه شمیلانه زور بون ، چه نده جوان بون! نه قل و ناوه زییان له میشتکی پیاودا نه ده هیشت ، به لام ئیستا کوا کچی جوان؟ ژنیکی جوانت به رچاو ناکه وی! له م سه رده مه دا له جیاتی بینینی ژنیکی به واتای وشه ، راسته قینه ، هه رچی ده بیینی ده لی جروجانه وهره ، یه ک له یه ک ناشیرنترن ...

مادام ژفزوم ، به دهنگ و ده ربینه تاییه تیه که ی خوئی وه گوتی: به لام ئیستاش تا دلته بیه وی ژنی جوان زوره !

دیریاخین: به گرمی و پیداکریه وه ده لی: ده کوا؟ به منیشیان نیشانده با بیانینم؟ توخوا نه گه ر واز نه هیینی بیانکا ئیفانوفا! من زور باش له ساده بی و دلپاکی تو گه یشتوم ، له نه نجامی پاکی خوته وه ، نه گه ر ژنیک بیینی له فیلی ده ریاش ناشیرنتر بیت ، تو پیی ده لیی جوان ، بمبوره که ناوا راشکاوانه قسه ت له گه لدا ده که م ، به لام نه وه ی ده یلیم ، راستیه کی حاشا هه لته گره . بو نمونه دوینی له کونسیرته که دا ، نه وه نده ی سه رنجدما ژنیکی جوانم نه دی . وهره قوتابیه کانی پولی شه شی خو مان به نمونه وهرگرین ... مه به ستم نه و خونچانه یه ! نه و بوکانه ی سبه ی روژه نه گه ر بشی پییان بگوتی: نه و سیوانه یه ... سهیری نه و هه ژده کچه ی پولی شه ش بکه ! بزانه یه ک دانه شیان سه رنجی مروقه راده کیشی؟

: نومه راست نيه! له هه ركه سيك بېرسى ده زانئ كچانى پولئ
شه شى خوئندنگا كه مان كچئ زور جوانيان تئدياه ، بوئمونه)
كوچكينا) ، (ئيفانوئنا) ، (پالتسيقا) ، ئه وه جارئ پالتسيقا ده لئئ
تابلوئيه كئ هونه ريه! من به م ژنى خوومه وه چئژ له بينينئ
وه رده گرم ...

دئرياقين ، له به رخوئيه وه به منگه منگه وه ده لئئ: زور سهيره! ... دهنه
من به شبه حالئ خووم هيچ شتئكئ جوان و سه رنج راکئش له
پوخساريدا به دئ ناکه م ...

مادام ژفروم ، به سه رسورمانه وه وه لام ده داته وه: سهيرئ ئه و چاوه
په شانئ بکه! ده لئئ دنکه ترئئ! ئه گهر به جوانئ لئئ وردبئيه وه ،
بوئ دهرده كه وئ جوانئكئ بئ وئنه و ده گمهنه و كه موکورئ تئدا نيه
، ئه گهر هاتبا و سه رده مئ كوئن بوايه ، بوئ دروست كرنئ په يکه رئ
خواوه نديك ، ئيلهاميان له پوخسارئ ئه و وه رده گرت.

گهرچئ دئرياقين له ژيانيدا جوانئ وهك پالتسيقائ نيه بينئ بو ، به لام
زياد كرنئ موچه كه ئ چاوى ويژدانئ كوئر كرددبو و هه ولئیده دا به و
پيره ژنه ئ به سه لمئئئ كه له م سه رده مه دا كچئ جوان نه ماون ...

: ده زانئ ئه وساته ئ مروؤ سهيرئ پوخسارئ ژئئكئ جوان و تئگه يشتو
ده كا ، هه ست به نارامئ ده كا! راسته كه ئئدئ له سيماياندا ته رئ و
گه شئ سه رده مئ گه نجئئئ به دئ ناکرئ ، به لام له به رامبه ردا چاوى
مروؤ له سه ر چه ند گنجئكئ له بار ده گيرسيته وه ... خوئ گرئنگ گنج

و لوچه كانئ پوخساره! پوخسارئ ئه و پالتسيقائئ باسئ ده كه ئ
زياتر له قه يماغ ده چئ ... ده لئئ ماستئ ترشاوه ...

: پئناچئ تا ئئستا به جوانئ له پوخسارئ ورد بوئيه وه ... جوان
سه رنجئ بده رئ! ئه مجار ئه م قسانه بکه ...

دئرياقين پوئ خوئ گرژ ده كات و ئاهئك هه لده كئشئ و ده لئئ: من
هيچ جوانئكه له سيمائ ئه و كچه دا نابئئم ...

مادام ژفروم ، به په له هه لده ستئ و به ره و ده رگا كه ده چئ و ده لئئ:
پالتسيقام بو بانگ بکه ن!

دواتر به ره و ميژئ نوسينه كه ئ ده گه رپته وه و پوو ده كاته دئرياقينئ
ماموستائ بئركارئ و ده لئئ: ئه گهر پالتسيقا هات جوان سه رنجئ
بده رئ ... زور به جوانئ بپوانه لوت و چاوه كانئ ... پئموانئ لوتئكئ
ئاوا پئك و جوان له هه مو پوسئادا هه بئ.

چه ند خوله كئك دواتر ، پالتسيقا ، كچئكئ ته مه ن نزيك هه قده سال ،
گه نمړه نگ و بالا به رزئ چاوپره ش و گه وره و لوتئكئ پئك و جوانئ وهك
لوتئ يونانئيه كان ، وه ژور كه وت.

مادام ژفروم ، به ده نكئكئ راسته قئنه ئ تئكه ل به تورپه بئيه وه ، پوئ
تئده كات و ده لئئ: وه ره پئشتر ... ئه وه بوچئ مسيو دئرياقين له
وانه ئ بئركارئ گله يئ لئت هه په! ده لئئ ئاگائ له وانه كه ئ نه ماوه
و... ، ... ، ...

دئرياقين ، كه چاوه كانئ بربوونه كچه جوانه كه ، له ژئير لئوه وه
به منگه منگئكه وه ده لئئ: له جه بربيشدا باش نئت.

مادام ژفزوم ، بوردو و امه له لیپرسینه وه: ئەمه مایه ی خه جاله تیه پالتسیفا! زۆر شتیکی خراپه! ناکا بته ویته وهك منالانی قوتناغی سه ره تابی دارت له گه لدا به کاربینم؟ تو ئیدی گه ورهیت! ده بی ببیه نمونه یه ك بو کچه کانی تر و ئەوانیش چا و له تو بکه ن ... به لام ... وهره پیشتر!

دوای ئەم قسانه ، دیسان هه ندیکی تر سه رکۆنه ی ده کات.

پالتسیفاش په ریشان و چه په ساو ، گوئی له ئاموژگاریه کانی ده گری ، په ره ی لوتی ده له رزی و له په نجه ره که ی سه روی سه ری دیریافینه وه ، ده روانیته ده ری.

دیریافینی ماموستی بیرکاری ، سه راپای بالای کچه چا و ئاژن ده کا و له دلای خویدا ده لیت: (به راستی نازداره! یه ك پارچه جوانیه! ئەه ی به سه ته زمان! ته ماشا چون په ره ی لوتی ده له رزی ... به لام دلناییه له وه ی له گه ل هاتنی وهرزی به هاردا له زیندانی خویندنگا ئازاد ده بی ...

ئهو نده به سه ئازاد بیته ، بو ئەوه ی تا هه تیه ژفزومی به دغه سال و دیریافینی گه مژه و جه بری ژه قنه بوت ، له بیر خوئی به ریته وه ، ئاخه پیم نالین جه بر چ ده ردیکی ئەمه ده رمان ده کا؟ ئەو بیویستی به که ش و هه وایه کی پر له شادی و زهرق و به رقه).

دیریافین لیره دا ئه یك هه لده کیشی و دیسان ده که ویته بیرکردنه وه: (ئهم له رزه یه ی په ره ی لوتی ، پیا و شیت ده کا! دلنایام هه ر له زیندانی خویندنگا رزگاری بیته ، جه بره که ی ئیمه ده خاته ته نه که ی

زبلا هوه . ماموستایه ك به ناوی دیریافین له میشکیدا ده بیته بیره وه ره کی غه مناک و ته م و مژاوی ... ئەگه ر نه مردم و پوژیک به ریکه وت بینیم و په ره ی لوتی له رزاندنه وه و وه لامی سلاوه که شی نه دامه وه ، ده بی زۆر لام ئاسایی بیته و سوپاسی خودا بکه م که نه یخستومه ژیر گالیسکه که یه وه).

ماموستا ژفزوم ، دیسان سه ری قسه ده گری و ده لی: ته نیا له ریگای پیداکری و هه ول و کوششه وه ، سه رکه وتنی به رچا و به دست ده هینری ، به لام تو نه ک پیداکر نیت و هه ول و کوشش ناکه یته ، به لکو هه رگینگی به وانه کانت ناده یته! ... ئەگه ر جاریکی تر له دست ته وه زه لیت ، سکالات لی بکه ن ، ئەوسا ناچارم ته مبیته بکه م ... شوره ییه!

دیریافین ، جاریکی تر که وته وه نیو بیرکردنه وه وه: (ئهی فریشته جوانه که ، گوئی مه ده ره قسه کانی ئەم لیمو وشکه وه بوه ... هیچ شوره یی نیه ... تو له هه مومان باشتری).

له م کاته دا ، مادام ژفزوم به ده نگیکی مه یله و تونده وه به پالتسیفا ده لیت: ئیستا ده توانی برویت!

پالتسیفاش سه ریک داده نوینی و ده پروات .

به رپوه به ری خویندنگا ، له دیریافینی ماموستای بیرکاری ده پرسیت:

باشه؟ ئیستاش هه ر له سه ر قسه ی خوته ماوی؟

ماموستای بیرکاری به خوینساردیه وه سه ریکی ده کات و دواتر به ئاگا دیته وه و ده که ویته وه یادی زیادکردنی موچه که ی ، خوئی ده شیوینی

و ده لیت: خودا بمکوژی ئه گهر سه رتاپای بالای شتیکی جوان و سه رنج پاکیشی تیدابی ... باوه پرت هه بی سه ره پای ئه و ته مه نه چاو و برو و دهم و لوتی تو ، زور زور له هی ئه و جوانترن ... ئه وهنده به سه بجیته بهر ئاوینه و له خووت ورد بیته وه ، بو ئه وهی راستی قسه کانی منت بو ده رکه وی.

سه ره نجام مادام ژفزوم ، مل به داواکاری زیاد کردنی موجه کئی دیریاقین ده دات.

(مادام سیلانس*) خانمه کان بیده نگ بن/ فه په نسی

له بیره وه ریه کانی که سیکه ئایدیاله وه

۱۰ ی مانگ مۆله تیکی بیست و ههشت پوژیم وهرگرت و به ههزار و یهک جوور زمان لوسی ، توانیم بیری سهه پوئیل یارمه تی ، له سندوقداری فه زمانگه که مان ، وهریگرم. که لکه له ی ئه وه ی ئه گهر بو تاکه جاریکیش بوه ، کاتیکی خوش به سهه ببه م ، له که لله ی دام. ئایا تو هیچ له باره ی (به سهه بردنی کاتیکی خوش) وه ده زانیت؟ به سهه بردنی کاتیکی خوش ، به واتای ئه وه نیه مروقه بو بینینی ئوپه ریته ک بچیته شانویه کی هاوینه و دوا ی ئه وه ی ئیواری نانیکی باشی خوارد ، لای به یانی به شادی و خوشحالیه وه بگه ریته وه مالی. به و واتایه ش نیه بچیته بینینی پیشانگایه کی شیوه کاری و له ویشه وه بچیته بینینی پیشبرکی ئه سپ سواری و گره و له سهه بردنه وه کانی بکهیت و پاره ی خو ت به هه ده ر بده ی.

ئه گهر نیازت هه یه کاتیکی خوش به سهه ببهیت ، ئه و سواری شه مه نده فه ر به و بچو بو شوینیک که هه و لیورپژ بیت له بوئی گولی یاس و وه نه وشه و گوله گیلسه کتویه کانی ، بچو بو شوینیک که گوله هیرو و شه و بوکان ، به کومهل سهریان له ژیر خاکه وه دهرهینابی و پهنگه سپیه کانیان و ئه و ئاونگه ی به سهه ره لاکانیانه وه نیشته وه ، ئارامی ئوقره یی به چاوه کانت ببه خشن. بچوره ئه وئ تا له و که ش و

هه و ئازاد و کراوه یه دا ، له باوه شی دارستانیکی سهوز و خوشه خوشی جوگه له ئاوه کاندای ، له نیو بالنده کانی و بونه وه ره بچوکه پهنگ سهوزه کاندای ، ههست به واتای راسته قینه ی (به سهه بردنی کاتیکی خوش) بکهیت. له گهل ئه م شتانه شدا دوسی پیگه یشتن به کلای لیوار پانی ژنانه و چهند جوته چاوئیک به نیگا خیراکانیانه وه و ههروه ها چهنده پیش بهندی سپیش...

له کاتیکیدا که کاغه زی مۆله ته که م به ده سهتمه وه و به خشنده یی سندوقداره که شم ، له گیرفاندا بو ، گه یشته هاوینه واره که . دانی پیدا دهنیم ، جگه له مانه ، بیرم له هیچ شتیکی تر نه ده کرده وه .

به هوئی پینمایی ئاشنایه که مه وه ، که پیشتر له فیلاکه ی خاتو (سوفا پافلوفنا کنیگینا) دا ژوریکی به کری گرتبو ، چوم و ژوریکم به کری گرت . خاتون ، ژوریکی به ته وای که ل و په ل و هوکاره کانی خوشگوزهرانی و دابین کردنی خواردن خواردنه وه وه ، به کری ده دا. به پیچه وانه ی بوچونی منه وه ، قسه کردنمان له سهه کرئیه که ی ، هه رزو برایه وه .

به م شیوه یه گه یشته (پیریفا) و فیلاکه ی خاتو کنیگینام دوزیه وه ، هه رکه پیم خسته هاله که وه دهست و پیی خوم ون کرد ، زور پیک و رازاوه و سه رنج پاکیش بو .

به لام له هاله که رازاوه تر و سه رنج پاکیشتر ، خاتونیکه گه نج بو ، که له سهه میزیک دانیشته بو و چای ده خوارده وه ، سه یریکی کردم و چاوه کانی گچکه کردنه وه و پرسی: چ کاریکت هه بو؟

وه لآم دايه وه : تكايه ببوره ... بهه له هاتوم ... به دواى قىلاكه
خاتو كنگينا دا ده گه پيم ...

: من كنگينا نام ... چ كار يكت هه بو؟

دهست وپيى خووم ون كرد ... پيشتر هه ميشه له ميشكى خوودا
خاوون ئاپارتمان و قىلاكام له شيوه ي ژنى پيرى قه له و ، وينا كرد بو
كه گيروده ي نه خووشى روماتيزم بون و بوئى دوكله لى قاوه يان ليديت
... به لام ئيستا وهك هاملت ده لى : (ئهى فريشته ي ئاسمان ! پرگارم
كه).

ژنيكى گه نچ و سه رنج راکيش ، له به رامبه رم دانيشتبو . ئه وه ي
ده مويست ، به پته پت پيمگوت : ئه ها ... زور خوشحالم ، نامه يه كيشم
له لايه ن هاورپيه كى هه ردوكمانه وه بو هيناوى .

: چاى ده خوئته وه يان سه رشير يان ليمو؟

هينده به سه مروفت چه ند خوله كيك له گه ل هه نديك ژندا دابنيشى و
بكه ويته قسه كردن ، به تاييه تى ژنه قزقاله كان ، ئيدى واهه ست ده كا
له مالى خويدا دانيشتوه و هيج هه ست به نامويى ناكات و واده زانى
چه ندين ساله ده يناسيت . سوفايش يه كيك بو له م جوړه ژنانه .

به ر له وه ي په رداخيک چا بخومه وه ، زانيم مي ردى نيه و به و بره
پاره يه ده ژى و برپاريشه به م زوانه مامى بيته لاي و ماويه كه له لاي
بميينيته وه .

ئيدى تيگه يشتم ئه و ژوره بوچى به كرى دده ، ده يگوت يه كه م : ئه و
سه د و بيست روپله كرينه ي ده يدات ، بو تاكه ژنيك ، بارىكى قورسه .

دوه ميش : له ترسى ئه وه ي نه بادا شه ويك له شه وان دزيك ، يان روژنيك
له روژان ديها تيهك ، خو ي بكا به ماله كه دا و كيشه ي بو دروست بكات .
بو يه نه گه ر هاتو ژور يكى له گوشه يه كى قىلاكه يدا به كرى دايه ژنيك ،
يان پياويكى ته نيا ، ئه وا نابى له م باره يه وه بيته هو ي نيگه رانى .

ئو شيله ي مره بايه ي به كه وچكه كه وه نوسابو ، به زمانى لسته ي وه و
به نارهازى ده ربرپينه وه گوتى : به لام كريچى پياوم پى باشتره له
ژن ! له به ر ئه وه ي پياو كيشه و گرفتى كه متره و له لايه كى تريشه وه
بونى پياويك له ماله كه دا دلنيايى و متمانه يه كى زياتر به مروفت
ده به خشى ...

به كورتى دواى كاتژمي ريك له گه ل سوفا پافلوقنا دا بومه ئاشنا .
كاتى ويستم خودا حافيزى بكم و بگه رپيمه وه ژوره كه م ، گوتم : ئه رى
به راست ، له بيرم چو بپرسم ! ئيمه له باره ي هه مو شته كانه وه دواين
ته نيا له باره ي كروكى شته كه وه نه بيت ! بو مانه وه ي بيست و هه شت
روژ ده بى چه نندت بده مى ؟ ئه لبه ته جگه له نانى نيوه رو ... چاى و
...

: شتيكى ترت ده سنه كه وت قسه ي له سه ر بكه يت ، ئه مه نه بيت ؟
به گوپره ي تواناى خو ت ... خو من ئه و ژوره بوپاره به كرى نادم ...
بو پرگار بون له ته نيايى و ... بيست و پينج روپلت پيده درى ؟
: رونه كه پيمده درى .

به م شيوه يه ژيانم له هاوينه واره كه ، ده ستى پيكرد ...

ئەم ژيانە ، ئەو ەى خوشە پۆزى ەك پۆزانىتر و شەویشى ەك شەوانىترە ، ئەم ەك پىتمىە زۆر خوشە ! چ شەوانىك ! چ پۆزانىك ! خوینەرى خوشەوېست ، ەپندە شاد و پىچوش بوم لە باسکردن نايەت و پىمخوشە بىگرمە باوہش و ماچت بىم . بەيانىان بە مېشكىكى خالى لە كېشە و بەرپىرسىارىتتەكانى فەرمانگە ، لەخەو ەلدەستام و دەچوم چاى و قەيماغم دەخوارد .

دەوروبەرى كاتزىمىر يانزەى بەيانى ، دواى بەيانى باش ، دەچومە لای سۇفيا و قاوہ و قەيماغىكى چاىم دەخوارد ، دواتر تا كاتزىمىر دوى دوانىوہ پۆ ، دەكەوتىنە قسە و باس .

دواتر نانى نىوہ پۆمان دەخوارد ... ئەویش چ نانىك ! بىھىننە بەر چاوى خوتان ، چەشنى گورگىكى برسى ، برسیتە و لەسەر مېزىك دانىشتوتىت و پەرداخىك ەرهقى شلىك دەخویتەوہ و مەزەكەشت ، گۆشتى برژاوى بەراز و ترشى تورە ، دواتر قاورمە و چىشتىكى گيايى و قەيماغ و چەندىن خواردنى تر ! دواى نان خواردن ، ئىدى نۆرەى خەوى دوانىوہ پۆ و خویندەنەوہى پۆمانە ، جارناجارىكىش ، سۇفيا ، لەبەر دەرگاوہ سەرىك دەكىشیتتە ژورى و دەلى : (ئاسودە بە ! نامەوى ئاسودەىت لى تىك دەم) . .

دواتر نۆرەى خوشورىن دىت و ئىوارانىش تادەرەنگانىك پىاسەكردن لەگەل سۇفيا دا ... بىھىننە بەرچاوى خوتان ، ئىواران جگە لەدەنگى بولبول و بالندەىەكى تر كە جار جار دەچرىكىنى ، ەمو شتىك لەنىو خەوىكى خوشدايە ، شنە بايەك دەنگى شەمەندەفەرىكتان لەدورەوہ

بەئاستەم دىننىتە بەرگوى . لەنىو دارستانىكى چىدا ، يان بەدرىژايى رىگاخوئەكەى تەنىشت ەيلى شەمەندەفەرەكە ، شانبەشانى ژنىكى قزكال و خرپىن ، پىاسە دەكەى ، كە لەتاو كزەبا ساردەكەى سەر لەئىوارە ، خوئى كوشم ەلئىناوہ و سىماى پەنگ لىپراوى جار جارىك بەرەو لای تو دەسورپىنى ... شتىكى لەرادەبەدەر خوشە ! بى ھاوتايە ! .

بەر لەوہى ەفتەىەك بەسەر مانەوہمدا تىپەرى ، ئەو روداوى كە توئى خوینەر دەمىكە چاوہ پروانى رودانى دەكەىت ، پويدا . روداوىك ، كە ەيچ چىروكىكى جوان ، ناتوانى خوئى لى بدزىتەوہ ... ئىدى نەمتوانى چىتر دان بەخوئمدا بگرم ... عىشقى خوئم لا دركاند ... بەلام ئەو زۆر بەخوئىن ساردىەوہ داواكەى وەرگىرم ، دەتگوت دەمىكە چاوہ پروانى بىستنى ئەم قسانەىە ، لەوہ لامدا ، تەنبا لچىكى ەلقورتاند و دەتگوت دەىەوى بلى : (خو ئەم قسەىە ئەو ەمو ەيتان و بردنەى نەدەوېست) .

ئەو بىست و ەشت پۆزە ، دەتگوت چىركەىەك بوہ و تىپەرىوہ . لە دواين پۆزى مانەوہمدا ، غەمگىن و نىگەران ، مالاوايم لە سۇفيا و ھاوینەوارەكە كرد . كاتى دەموىست جانتاكەم دابخەم ، ئەو لەسەر قەنەفەكە دانىشتبو و فرمىسكى چاوہكانى دەسرىنەوہ . خوشم كە زۆر بە ئەستەم توانىبوم بەر بەرپۆزىنەى فرمىسكەكانم بگرم ، دلیم دايەوہ و سوئىندم خوارد كە جارىكى تر لەپشوہكانى كوتايى ەفتەدا

، سه‌ری لی دده‌مه‌وه و له‌زستانیشدا که‌گه‌رایه‌وه ماله‌که‌ی خوئی له
مۆسکۆ ، سه‌ردانی ده‌که‌م .

له‌ناکاو بیرم که‌وته‌وه که‌ کرئی ژوره‌که‌م نه‌داوته‌ی ، گوتم : ئه‌ها
خۆشه‌ویستم خه‌ریکه‌ له‌بیرم چیت ، ئه‌ری بزانه‌ چهندت قه‌رزارم ؟
به‌لوشمه‌لوشمی گریانه‌وه وه‌لامی دایه‌وه : چ په‌له‌ته ... با بو
کاتیکی تربیت ...

: بوچی کاتیکی تر؟ خۆشه‌ویستم ! هه‌قی خۆته و وه‌ک ده‌لین برا
برایه و کیسه‌ی جیایه ، جگه‌ له‌مه‌ش نامه‌وی به‌پاره‌ی تووه‌ بژیم ،
سوفیا خۆشه‌ویستم ! تکات لی ده‌که‌م ئاشنایه‌تی و ناسیاه‌تی
بخه‌ره‌ لاوه ... چهندت قه‌رزارم ؟

به‌ده‌م گریانه‌وه چه‌که‌جه‌ی میزه‌که‌ی پاکیشا و گوتم : شتیکی وا
نیه ... شایانی ئه‌وه‌ نیه ... ده‌توانی دواتر بمده‌یتۆ ...

دوای ئه‌وه‌ی بریک ده‌ستی به‌ نیو چه‌که‌جه‌که‌دا گێرا ، کاغه‌زیکی
هینایه‌ ده‌ری و بولای من درێژی کرد .

پرسیم : ئه‌مه‌ حیسابه‌که‌ی منه ؟ ئی باشه ! زۆر باشه ! چاویلکه‌که‌م
کرده‌ چاوم و : هه‌رئێستا به‌سه‌ر چاو .

به‌خیرایی چاویکم پێدا خشانده ... کوئی گشتی ... ئه‌ری له‌م
حیسابه‌دا هه‌له‌ نیت ؟ نوسیوته‌ کوئی گشتی ۲۱۲ رۆبیل و ۴۴ کوپیک
. ئه‌مه‌ حیسابه‌که‌ی من نیه ! .

: هی تویه‌ دودو گیان ! باش سه‌یریکه‌ !

: ئاخ‌ر بوچی ئه‌وه‌نده‌ زۆره ؟ ۲۵ رۆبیل پاره‌ی کرئی ژوره‌که‌ و خورد و
خۆراک ، باشه‌ ئه‌مه‌م قبوله ... هه‌ندیکی تری هه‌قی ماندوبونی
خزمه‌تکاره‌که‌ ، سی رۆبیل ، ئه‌وه‌شم قبوله .

به‌چاوانی پر له‌گریان و به‌سه‌رسورپمانه‌وه سه‌یریکی کردم و به‌و ده‌نگه
پر له‌ سوژه‌یه‌وه ، گوتم : تیناگه‌م دودو گیان ... ده‌لێی متمانه‌ت
به‌قسه‌کانم نیه ؟ بوخۆت سه‌یری حیسابه‌که‌ت بکه ، عه‌ره‌قی شلیکت
خواردووته‌وه ... ئی باشه‌ من چۆن بۆم ده‌ردیئی به‌ ۲۵ رۆبیل ، قوڤکا
له‌سه‌ر میزه‌که‌ت دابنیم ؟ قاوه و قه‌یماغ بو نانی به‌یانیت و خۆ تو
برپیار نه‌بو قاوه بخۆیته‌وه ! به‌لام به‌هه‌ر حال ... شتیکی نیه ، ئه‌گه‌ر
پاره‌که‌ت پی زۆره ، ئه‌وا دوانزه‌ رۆبیله‌که‌شم ناویت و تو ته‌نیا ۲۰۰
رۆبیله‌که‌ بده .

: نازانم ئه‌دی ئه‌م ۷۵ رۆبیله‌ له‌کوپیوه‌ هاتوه ؟

: سه‌یره ! نازانی هی چیه ؟

سه‌یریکی پوخساریم کرد ، هینده‌ پاک و میهره‌بان بو ، نه‌متوانی یه‌ک
قسه‌ی تر بکه‌م . ئه‌و ۱۰۰ رۆبیله‌ی لام بو ، دامه‌ ده‌ستی و ۱۰۰ رۆبیل
قه‌رزیشم بو ئیمزا کرد و جانناکه‌م کرده‌ شان و به‌ره‌و ویستگه‌ی
شه‌مه‌نده‌فه‌ر که‌وته‌ری .

ئه‌ری خۆینه‌ره‌ خۆشه‌ویسته‌کان ! که‌ستان نیتانه ۱۰۰ رۆبیل به‌ قه‌رز
بده‌نی ؟

کاریکی ناشیرن

: کییه؟

وه لامیک نابیستی.

پاسهوانه که چاوی هیچ شتیک نابینی، به لام له نیو ئه و هاشه هاشی
په شه با و خشه خشی ئه و گه لا و خول و خاشاکه ی که رایده مالین،
دهنگی پیی که سیک - که له شه قامه سه ره کیه پردار و دره خته که وه
دی - ورده ورده نزیکت ده بیته وه و به ئاسانی ده بیستی.

یه کیک له شه وه به تمه و مژه کانی وهرزی زستانه.

پاسهوانه که له میشکی خویدا وا مه زنده ده کات که زهوی و ئاسمان
و ته نانهت بوخویشی - به هه مو بیر و ئه ندیشه کانی ناو میشکیه وه -
تیکه لی یه کتر بون و بونه ته شتیکی په ش و گه وره.

چاو چاو نابینی، پاسهوانه که وای بو ده چی گوئی له دهنگی پیکه نین
و گوژانی بوبی.

جاریکی تریش ده پرسى: ئه وه کییه لی ره؟

دهنگیکی پیرانه وه لام ده داته وه: منم باوکه گیان ...

: تو کیی؟

: من ... ریواریکم.

پاسهوانه که ، هه ول ددهات سود له دهنگی نیرانه و نه ترسانه ی خوئی
وه گری و به سه ترسه که یدا زال بیت ، بویه تییده خوئی: کام
ریوار؟ شهیتان له که لله ی داوی؟ به م شه وه وه ک دیوی دارستان
به نیو گوژستاندا خه ریکی پیاسه کردنی؟

: مه گه ر نیره گوژستانه؟

: دیاره که گوژستانه ! مه گه ر نابینی؟

دهنگه پیرانه که ، ئه هیک هه لده کیشی و ده لی: ئاخ ... ئاخ ... ئاخ ...
یا مریه می پیروز! چاوم هیچ شوینیک نابینی! ... ئای خودایه چه نده
تاریکه ...

: تو کیی؟

: زیاره تکه رم باوکه گیان ، زیاره تکه ر.

پاسهوانه که ، دوا بیستنی تونی دهنگ و ئاخ و ئوقه کانی ریوار که
، ئه هیک به به ردا دیته وه و به ناره زاییه وه له ژیر لیوه وه ده لی:
جنوکه ی نیوه شه و ... کاکیشم ده لی زیاره تکه رم! مه ی خوئی
سه رخوش ... ته نانهت قسه کردنیش له گه ل که سانی وه ک نیوه دا
زیانی به دوا وه یه ! به پرژه وه تا ده توان عه ره ق زه قنه بوت ده که ن و
هه رکه شه ویش داهات ، ده بنه هاوه لی جنوکه کان. ئه وه چیه ! ده لی
به ته نیا نیت؟ دهنگی پیی دو سی که سی تر دیت.

: به ته نیام کاکه ... به تاقی ته نیا ... ئای خودایه باری گونا هه کانم
چه نده قورسه ! ...

لهو تاریکه شه وهدا ، سینگی پاسه وان به سینگی کابرا ده که وی ، بی
 جو له پاده وهستی و ده پرسی: چوئه ریگات که وتوته ئیره ؟
 : ریگام ون کردوه کاکه ... ده مویست بجمه ئاسیاوی (میتروی
 فسکایا) ، به لام لیروهه سهرم دهرهینا .
 : ئه ها ! جا ریگای ئاسیاوه که کوا لیروهه یه هه ی گه مژه ؟ ده بو به لای
 چه پدا پویشتبای و له ناوهندی شاره وه ده چویته سهر جاده
 ده وله تیه که ، به و سه رخوشیه ریگاکه ت نیو فرسخ له خو ت
 دورخستوته وه ، پیده چی له شار زورت خوار دبیته وه ؟
 : ئه ره وه لا کاکه ، چیت لی بشارمه وه ! کاریکی جوان نیه ، مرو ف شتیکی
 کردبی و پاشان نکولی لی بکا ، کاریکی جوان نیه ، پیت نه گوتم
 ئیستا من له کوپوه بروم ؟
 : به م شه قامه دا برو تا ده گه یته سی ریانیک ، که گه یشتیته سی
 ریانه که لای چه پ بگره و برو تا ده گه یته گو پستانه که ، له وی
 ده رگایه که دیاره ، ئه و ده رگایه ، ده رگای گو پستانه که یه و ده رگاکه
 بکه ره وه و برو خوا ئاگادارت بی ... به لام ئاگاداری خو ت به نه که ویته
 چالیکه وه ، هه رکه له گو پستانه که ش ده رجوی ، ملی ده شته که بگره
 و برو تا ده گه یته جاده که .
 : خودا ته مه نت دریزکا باوکه که م ... یامریه می پیروز فریامکه وه !
 ئه ی خو زگه ئه و چاکه یه ت له گه لدا ده کردم و ده تگه یاندمه
 گو پستانه که !

: بو تو پیتوایه من هیچ ئیش و کاریکی ترم نیه ؟ برو برا ! برو بو
 خو ت برو !
 : چاوم هیچ نابینی ! تا له ژیاندا ماوم نزای خیرت بو ده که م ... کوا
 من به م شه وه زه نگه ده توانم ریگاکه بدوزمه وه ! تو خودا ئه گه ر
 نه مبه یته .
 : ئاخه کاکه خو من لی ره بیکار نیم ! ئه گه ر بریار بی هه رچی که هات و
 من دهستی بگرم و بیمه رینیشاندهری ، حالم جوان ده بی .
 : بو خاتری خودا ... چاوم هیچ نابینی ... زور ده ترسیم به ته نیا به و
 گو پستانه دا بروم .
 پاسه وان ئه هیک هه لده کی شی و ده لی: باشه ده ی ، برو با بروین .
 هه ردوکیان ده که ونه ری ، شانبه شانیه که کتر ده رو ن و بیده نگن .
 بایه کی سارد و شنیدار وه ک قامچی له پوخساریان ده دا ، دلوپه باران
 به سه ریاندا دیته خواری ، چال و چوله کانی نیو ریگا پردار و
 دره خته که ی گو پستان ، پر له ئاو بونه .
 دوا ی بیده نگیه کی دریز ، پاسه وانه که ده لی: هه رچه ند ده که م سهرم
 له وه ده رناچی ، تو چو ن چو نی گه یشتویه ئیره ؟ ده بی نی ده رگای
 گو پستانه که داخراوه ! ناکا به سه ر دیواره که دا سه رکه وتبی ؟ ئه مه له
 ته مه نی تو ناوه شیته وه ! کاریکی جوان نیه !
 : نازانم ! نازانم خو شم نازانم ! له وانیه ئه مه کاری شه یتان بیته .
 پیموایه خودای گه وره توله ی ئه مه م لی ده کاته وه ، ده لی نی شه یتان
 فریوی داوم ! ئه ری تو پاسه وانی ئیره ی ؟

: به لئی پاسه وانم.

: گوږستاننیکى ئاوا گه وره ، يهك پاسه وانى هه يه ؟

بايه كى به هيز هه لده كات و بو ماوه يه كى كورت ناتوانن به پيدا برون .
پاسه وانه كه ، راده وستى تا بايه كه بريك هيدى ده بيته وه ، نه مجار
وه لام ده داته وه : نا ، سى پاسه وانى هه يه ، يه كيگمان نه خوشه و
نه وه ي تریش نوستوه ... به نوره ئيشك ده گرین .

: ئاوا ! نه م بايه چ بايه كى بى به زه ييه ! پيد هچى ئيستا مردوه كانيش
گوڤيان له گفه ي بيت ! ده لئى درنده يه ده لورينى ... ئاخ ... ئاخ ...
ئاخ ...

: خه لكى كوڤى ؟

: له شوڤينىكى دوره وه هاتوم ... خه لكى ويلايه تى (قولو گودسكاييا)
م ، بو زياره تى شوڤينه پيروزه كان هاتوم ، نزا بو مروقه باش و
ميهره بانه كان ده كه م ، خودا بو خوى به زه يى پيماندا بيته وه و پشت
ويه نامان بيت .

پاسه وانه كه ، تاويك راده وه ستى و خوى ده خاته په ناي كابرآ
رېبواره وه و خه ريكى داگيرساندى قه نه كه ي ده بيت ، چه ند ده نكه
شقارته يه ك داده گيرسينى ، ده نكه شقارته ي يه كه م داده گيرسى و
له لاي راستيانه وه ، گوشه يه كى شه قامه پردار و دره خته كه و
خاچيكي رهش وپه يكه ريكي سپى سه رگوږيك ، بو ماوه يه كى كه م
پوشن ده كاته وه . ده نكه شقارته ي دوه م بايه كه زوو ده يكوږينيته وه
، به لام بو ساتيكي كه م ، روناكيه كه ي ده رڙيته سه رلاى چه پى

شه قامه كه و گوشه ي كئلى گوږيك روشن ده كاته وه . ده نكه شقارته ي
سنيه ميش په يكه ريكي سپى و خاچيكي خوله ميشى و كئلى گوږى
مندالېك ، له چه پ و راسته وه ، روناك ده كاته وه .

كابرآ رېبوار ، ئاهيك هه لده كيشى و له به رخويه وه ده لئى : نه و
مندالانه له ژير نه و به ردانه دا نوستون ! هه مويان نوستون ! له خه لكى
هه ژار و ريا و دلخوشه وه بگره ، تا ده وله مه ند و بى شعور و دل
ره كه كان ... هه مويان نوستون ...

ئيستا ئيدى هيج جياوازيه كيان نيه ، تا نه و روزه ي ئيسرافيل فو
به نه فخي سوردا ده كات ، ليږه ده نون . خودا به زه يى پيماندا بيته وه ،
خودا بيانبه خشى .

: من و توش - كه ئيستا خه ريكين به رېگادا ده روين - كاتى نوره مان
هات ده بى ليږه پاكشيين و بنوين .

: راسته ... هه مومان رېگامان ده كه ويته وه ئيره ، هيج مروقيكت
وه گير ناكه وي ته مه نى نوحى هه بى ... ئاخ ، ئاخ ، ئاخ ... مروڤ
بونه وه ريكي زور بى به زه ييه ، هه ميشه بير له كارى ناپه سندن و
شه يتانانه ده كاته وه ، من ده ليم خودايه هيج به نده يه كى خوت
گرفتارى لاملى و نافه رمانى نه كه ي ! هاوار له من ! كه روه چيكي
چه په ل و نه گريس هه يه ! چون خوم توشى رق و نه فره تى خودا كرد
و نارامى و ئاسوده يى نه م دنيا و نه و دنياشم چو . وه ك كرميك كه له
نيو قوردا چه قيبى ، منيش ئاوا له نيو زه لكاوى گوناوه و تاواندا په ل
ده كوتم .

: بەللى ، بەلام سەرەنجام مروڤ دەبى بمرى و مردن هەقە ...

: راست دەكەى باوكەكەم ، ھەمو بونەوەرئىك سەرەنجامى مردنە .

: پىم بلى بزانم ! مەرگ ، بو زيارەتكەرىك ئاسودە ترە يان بو كەسانى
وہك ئىمە ؟

: زيارەتكەرانىش ھەمويان وەك يەك نىن ، ھەندىكىان خوشەويستى
خودان ، ئاگادارى پوچى خوئانن ، بەلام ھەندىكى تريان لە نيو
گورستانەكاندا پياسە دەكەن و جنوكەكان خوشحال دەكەن ... بەللى
باوكەگيان ! لەوانەيە روژئىك دابى زيارەتكەرىك لى پەيدا بىت و
حەزى لەوہ بى تەورەكەى بكىشى بە تەپلى سەرتا و پوخت بەرەو
ئاسمان لە شەقەى بال بدا .

: بوچى ئەم قسانە دەكەى ؟

: ھىچ ! ھەروا ! مەبەستىك نەبو ، ھەر لەخوڤا وام گوت ... باشە
باوكەكەم ئەوہ گەيشتەنە گورستانەكە ، خوئەتى ، دەبىرۆ دەرگاكەم
بو بکەرەوہ !

: پاسەوانەكە ، لەو تارىكەدا بەكوئىرە كوئىر دەرگاكە دەكاتەوہ ، دواتر
قولى كابرالى زيارەتكەر دەگرى و دەللى : ئىدى ئىرە كوئايى
گورستانەكەيە ، لىرە بەدواوہ دەبى بەنيو دەشتەكەدا بىرۆى ، تا
دەگەيتە جادە دەولەتەكە ، بەلام وريابە نەكەويتە خەندەقە
سنورىكەوہ ... كە گەيشتە جادەكەش ، لای راست بگرە و بىرۆ تا
دەگەيتە ئاسياوہكە ...

: ئاخ ، ئاخ ، ئاخ ، واھەست دەكەم كەئىدى پىويست بەوہ ناکا بچمە
ئاسياوہكە ... ئاخ بچمە ئەوئى چى بکەم ؟ واباشترە ھەر لىرە لای
تو بىنمەوہ ...

: بوچى لای من بىنيتەوہ ؟

: لای توم پى خوشترە ...

: تو پىتوايە من ئاوەزى ئەوہم ھەبى بزانم دلى كەس خوش بکەم ؟
گەرچى زيارەتكەرىشيت بەلام واھەست دەكەم حەزت لە گالتە و
ئەمانە ھەبى ؟

: كابرالى پىبوار ، بەتەوسەوہ زەردەخەنەيەك دەكات و بە دەنگىكى
گىراوہوہ لە بەرخوئەوہ دەللى : ديارە كە حەزم لىيە ! كورەباش و
مىھرەبانەكەم ! من وا ھەست دەكەم لەمەولا ھەرگىز منى
زيارەتكەرت لەبىر ناچىتەوہ .

: بوچى توم لەبىر ناچىتەوہ ؟

: لەبەر ئەوہى كلاًوئىكى گەرەم لەسەر نای ... ئاخ كورى باش !
من كوئىم بە زيارەتكەر دەچى ؟

: ئەدى كئى ؟

: مردو ... ئىستا لە تابوتەكەم ھاتمە دەرى ... (گوباروڤ) ى
كليلسازت لەبىرە ؟ ... ئەوہى ماوہيەك لەمەويەر خوئى خنكاند ؟ ...
من گوباروڤم ...

: درۆيەكى لەمە گەرەترت پى شك نەدەھات ؟

گەرچى پاسهوانه كه باوه پ به قسه كانى رېبواره كه ناكا ، كه چى له گه ل
ئه وشدا ترسيكى توقينه ر هه مو جه ستهى ده گريته وه . زاره ترك و
توقيو ، له جيگا كهى خوئى ده جولى و دهيه وئى ده رگا كه بدوژيته وه و
پابكا . رېبواره كه توند ده گري به مه چه كيدا و ده لئى : په له مه كه ! بو
كوئى ده چى ؟ تو مروفئيكى زور سه يري ! ئاخر به ته ماي كئى به ته نيا
ليره به جيم ده هئلى ؟

پاسهوان ، هه ولده دا مه چه كى خوئى له نئو ده ستهى ئه ودا ده ربيئى و
هاوار ده كا : وازم لئيبينه !

: ليره راوه سته ! له جيگاى خوئى نه جولى ! چيت پئى ده ليم
جي به جئى بكه ... هه ول مه ده خوئى راپسكئى له ده ستم ، سه گى
نه گريس ! ... ئه گه ر ژيانى خوئى خوشده وئى تا من پيت نه ليم زارت
نه گه رئى و جمه وجوله نه كهى ... چه ز ناكه م ده ستم به خوئى ئالوده
بئى ، گه رنا ليره وه ك سه گ ده متوپاندى ... ليره به و له جيگاى خوئى
نه جولى !

پاسهوان خوئى به پئوه ناگرئى ، له ترسان چاوه كانى لئىك ده نئى ،
جه ستهى له ترسا هه لله رزيوى ، به ديواره كه وه ده نوسئى . چه زى
لئيه هاواركا ، به لام دلئيباه له وهى كه هاوريكهى له و ژوره بچوكه دا
گوئى لئى نابيت ... رېبواره كه ، له ته نيشتهيه وه راوه ستاوه و توند
مه چه كى گرتوه ...

نزىكهى سئى خوله ك به م شئوه يه ، تئيه رده بئى .

رېبواره كه به منگه منگه وه ده لئى : يه كئيكيان نه خوشه ، يه كئيكيان
نوستوه ، يه كئيكيشيان دهيه وئى رينمايى زياره تكه ريك بكات ،
به راستى پاسهوانى چاكن ... ئه و موچه يهى وه ريده گرن حه لالتان
بئى ! ئه دى برا هه ميشه هه رئاوا بوه ! هه ميشه دزه كان له
پاسهوانه كان زيره ك تر بونه ... ليره به و له جيگاى خوئى نه جولى !
...

نزىكهى ده خوله كئىك به بيده نكى تئيه ر ده بئى ، له ناكاو بايه كه ده نكى
فيكه يه ك ده خاته بهر گوئى هه ردوكيان .

ئيدى رېبواره كه مه چه كى پاسهوانه كه به رده دا و ده لئى : ئيدى
ده توانى برؤى ، برؤ بوخوئى سوپاسى خوا بكه كه نه مكوشتى .
رېبواره كه ش فيكه يه ك ليده دا و له ده رگاى گوپرستانه كه وه ده چيئه
ده رئى و دور ده كه ويته وه .

ساتيئىك دواى ئه وه ، ده نكى خو هه لدانى كا برا به سه ر خه نده قه كه دا ،
ده كه ويته بهر گوئى پاسهوانه كه .

پاسهوانه كه ، له بهر ئه وهى ده زانئى حه تمه ن شتيكى ناخوش پويداوه
، سه رتاپاي جه ستهى ده كه ويته له رزين ، به دودلئى و سه رگه ردانيه وه
، ده رگاى گوپرستانه كه ده كاته وه و ده چيئه ده رئى . له وسه رپى
شه قامه كه وه گوئى له ده نكى ته په ته پئى راكردن ده بيت ، پياويك
به هانكه هانكه وه ده لئى : ئه وه توئى (تيموئى) ؟ ئه دى كوا (ميتكا) له
كوئيه ؟

پاسه وانه که ، سه رانسه ری شه قامه به دار و دره خته که ده بپی و له تاریکایی شه ودا چاوی به ئاگرئیک ده که وی که له حالئ کورژانه وه دایه ، هه رچی له ئاگره که نزیکتر ده بیته وه ، ترس و دلّه پراوکئیه که ی زیاتر ده بی. ترس له پودانی کاره ساتئیکی شوم!

به خوئی ده لئ: (ئه گه ره له نه بئم ئه م ئاگره له کلیسا که یه ... ده بی کئ ئه م ئاگره ی کرد بیته وه؟ مریه می پیروژ بگه هانام! خوئی ته ی ... کلیسا که یه!).

ماوه یه که له ویدیو شوشه ی شکاوی په نجه ره ی کلیسا که وه راده وه سستی و به ترسه وه سه یری شوئینی میحرابی کلیسا که ده کات ... گپی ئه و مؤمه ی که دزه کان له بیریان چوبو بیکورژئینه وه ، به دهم ئه و بایه ی ، که له په نجه ره کراوه کان وه ده چوه ژوری ، پته پت ده کا و پوناکیه بی کزه که ی خوئی به سه ر جل و به رگی پیاوه ئاینیه کاندئا - که لیره و له وی پهرش و بلاو کرابونه وه - و به سه ر گه نجینه یه کی ده مه وقلپ کراودا و به سه ر شوئینی پراوه ستانی میحراب و قوربانیه که دا ، دئنا و ده برد ...

چه ند ساتئیکی تر تیپه رده بی و په شه با به لوره لور و به ئاوازیکی خیرا و نارئیکه وه ، زهنگی ترس به ده ورو به ردا بلاو ده کاته وه.

سەرکیشی

(پیوتەر پیوتەر روڤیج ئاستریژین) ی برازای هاوسهری سهرهنگ (ئیڤانوڤ) ، ئه وهی که پار پیلاره کانیاں لی دزی ، کاترمیر دوی به یانی له مه راسیمی (غسل تعمید) ی مندالیک ، گه رایه وه مالی. به و مه به سته ی ئه وانیتر له خه ونه کات ، جل و بهرگه کانی ، له پارپه وه که دانا و هه ناسه ی له خوئی بری و له سه ر نوکی په نجه کانی ، چوه ژوری نوستنه که ی خوئی و بی ئه وه ی چرا داگیرسینی ، خوئی ئاماده کرد بو نوستن.

ئاستریژین ، ژیا نی لیوانلیو له وشیار ی و وابه سته ییه و زور زو ده که ویته بهر دل ی مروقه وه و له خویندنه وه شدا ، ته نیا کتیبه ئایینی و په وشتییه کان ده خوینتیته وه . به لام له و مه راسیمه دا ، که (لیوبوڤ سپیردوڤنا) به سه لامه تی رزگاری ببو ، مافی ئه وه ی به خویدا چوار په رداخ قوڊکا و په رداخیک شه راب ، که تامه که ی مروقی ده خسته یادی تیکه له یه که له سرکه و پون گه رچه که وه ، بخواته وه . تامه که ی به شیوه یه که بو ، مروڤ هه رچه ندیکی لی ده خوارده وه هیشتا دل ی دانه ده که وت.

ئیسناش له م کاته دا ، که خه ریکی داکه ندنی کراسه که ی بو ، زور حه زی لیو هه ندیکی تری به سه رداکا ، به خوئی گوت: (له لای راستی

که نجینه که ، بتلیک قوڊکای لئییه ، هی داشینکایه ، واباشه بچم په رداخیکی لی بخومه وه ، کورپه خو هه ر هه ستیشی پیناکات).
دوای چهند خوله کیک دودلی و پارایی ، سه ره نجام توانی به سه ر ترسه که یدا زال بیت و به ره و گه نجینه که ملی نا. زور به وریاییه وه ده رگا که ی کرده وه و بتل و په رداخه که ی دوزیه وه .
په رداخه که ی پرکرد ، بتله که ی له شوینی خوئی دانا یه وه ، خاچیکی له سه ر سینگ ی خوئی کیشا و په رداخه که ی چوپر کرد.
له و کاته دا شتیکی چه شنی موعجیزه ، بو به راست.
زه بری هیژیک ، که له ته قینه وه ی بو مییک ده چو ، له گه نجینه که وه به ره و سندوقه که پالی پیوه نا. چاوه کانی بلئسه یان لی هه لده ستا ، هه ناسه ی راوه ستا ، هه ستیکی وه که ئه وه ی که وتبیته نیو زه لکاو یکی پر له زالوه وه ، بالی به سه ر ته واوی جه سته یدا کیشا ، وایزانی له بری قوڊکا ، پارچه یه که دینامیتی قوت داوه و بوته هوکاری ئه وه ی خوئی و خانوه که یان و سه رانسهری گه رپه که که شیان ، ته قیبیتته وه و پون نیه ئاخو سه ر و ده ست و قاچه کانی په ریونه ته کوئی؟ ... نزیکه ی سی خوله که به و شیوه یه ، بی ئه وه ی هه ناسه بدات و له شوینی خوئی بجولئی ، له سه ر سندوقه که مایه وه .

سه ره نجام له شوینی خوئی هه ستا و له خوئی پرسی: من له کویم؟
دوای ماوه یه کی که م ، کاتی هه ندیک هاته وه سه ر خوئی ، یه که م شت که هه ستی پیکرد بوئی توندی نه وت بو ، دواتر به ترس و شله ژانه وه

گوتی: ئه‌ی داد و هاوار! له‌بری فۆدکا نه‌وتم خوارده‌وه! مریه‌می
پیروژ بگه فریام!

کاتی بیری کرده‌وه که ژه‌هراوی بوه! هه‌م سارد ده‌بووه و هه‌م گه‌رم
داده‌هات. جگه له‌وه‌هه‌مو بۆن نه‌وته‌ی که ژوره‌که‌ی داگرتبو ،
سوتانه‌وه‌ی ناوده‌می وپیریشکی چاوه‌کانی و ده‌نگی ناقوس له‌ناو
میشکیدا و قوڤه‌قوڤی گه‌ده‌ی هه‌مویان گوزارشتیان له‌وه‌ ده‌کرد
نه‌وتی خواردیته‌وه.

کاتی هه‌ستیکرد مه‌رگ لێی نزیك بوته‌وه ، ویستی خودا حافیزی له
که‌سه نزیکه‌کانی خو‌ی بکات ، هه‌ر بۆ ئه‌م مه‌به‌سته ، به‌ره‌و
ژوره‌که‌ی داشینکا ، که‌وته‌پری.

ئاستریژین له‌و کاته‌وه که ژنه‌که‌ی به‌ره‌و ئه‌و دنیا بارگه‌ی پێچا‌بووه ،
داشینکای خوشکه‌ژنی - که ئیدی قه‌یره ببو - بۆ به‌رپۆه‌بردنی
کاروباری مال ، هینابوه لای خو‌ی.

کاتی گه‌یشته ئیو ژوره‌که‌ی داشینکا ، به‌ده‌م ناله‌ناله‌وه گوتی:
داشینکا! داشینکای خوشه‌ویست.

ده‌نگی ژنیکی ترساو به‌رز بووه: ها! چیه؟ پیوته‌ر پیوته‌رو‌فیح ئه‌وه
تو‌ی؟ گه‌رپایته‌وه؟ چ ناویکیان له‌ مندا‌له‌که‌ نا؟ ک‌ی بوه باوکی
ته‌عمیدی مندا‌له‌که‌؟

: دایکه ته‌عمیدیه‌که‌ی (ناتالیا ئه‌ندریو‌فنا فیلکو‌سفتسکایا) بو و باوکه
ته‌عمیدیه‌که‌شی

(پافیل ئیقانو‌فیح بیسو‌نستین) بو ... خه‌ریکه ده‌مرم داشینکا ...
خه‌ریکه ده‌مرم! مندا‌له‌که‌ش به‌شانازی وه‌لی نیعه‌تیانه‌وه ناویان
لینا (ئۆلۆمپیاد) ... من ... من ... نه‌وتم خواردوته‌وه داشینکا ...
: ئه‌م قسه‌یه چیه؟ مه‌گه‌ر له‌و‌ی له‌بری فۆدکا و چای ، نه‌وتیان
ده‌گێرا؟

: نا نا ... له‌راستیدا ویستم به‌بی مۆله‌تی تو‌ په‌رداخیک فۆدکا
بخۆمه‌وه ، به‌لام ... خوداوه‌ند له‌سه‌ر ئه‌مه‌ سزای دام ... نه‌مزانی
تاریک بو و له‌بری فۆدکا نه‌وتم خوارده‌وه! ... نازانم ئیستا چی
بکه‌م؟

کاتی داشینکا زانی به‌بی پرسى ئه‌و ، ده‌رگای گه‌نجینه‌که‌یان
کردوته‌وه ، ئیدی ئاگری گرت ... به‌په‌له مۆمیکى داگیرساند ، له‌نیو
نۆینه‌که‌ی هاته‌ده‌ری و به‌پێخواسی و به‌جلی خه‌وتنه‌وه به‌ره‌و
گه‌نجینه‌که‌ که‌وته‌پری.

به‌ده‌م سه‌یرکردنی که‌ل وپه‌له‌کانه‌وه ، به‌تورپه‌یه‌وه پرسى: ک‌ی
مۆله‌تی ئه‌وه‌ی پیدای ب‌ی پرسى من ده‌رگا بکه‌یته‌وه و وه‌ژورکه‌وی؟

مه‌گه‌ر ئه‌و فۆدکایه بۆ تو‌ لێره دانرابو بیخو‌یته‌وه؟
ئاستریژین ، که‌له‌شه‌رمان ئاره‌قه‌ی پیدای ده‌هاته خوارى ، وه‌لامی
دایه‌وه: من ... من ... داشینکا ... فۆدکای چی؟ نه‌وتم خواردوته‌وه

: بو‌چی ده‌ستت له‌و نه‌وته دا؟ چ کارت به‌و نه‌وته بو؟ پیتوایه نه‌وت
هینده هه‌رزانه؟ ئاگات له‌وه هه‌یه نه‌رخى نه‌وت چه‌نده به‌رز بوته‌وه؟
ده‌زانی بوته‌ چه‌ند؟

ئاستريژين به دەم ئاخ و ئۆفەو گوتى: داشينكا به قوربانىت بىم من خەريكه دەمرم! كيشەى ژيان و مردن لەگوپۆي دايە! تۆش باسى پارەم بۆ دەكەى؟

داشينكا ، بەتوندى دەرگای گەنجينهكەى داخست و هاواری كرد: سەر خووش بوە و ديت سەر دەكيشيتە نيو گەنجينهكەو! ئاخ لەكەسانى ستهكار و بيبەزەبى وەك ئيوە! چۆن خەلك گيرى خواردو بە دەستتانهو ...

منى بەدبەخت! نە شەوم شەو و نە روژ! بەنەفرەت بن ، تەكارم لەخودا ئەو دنيا تان وەك ئەم دنياى من بيت! سەبەينى ليرە دەروم ، من كچى عازەبم و ليناگەریم بەجل و بەرگی خەوتنەو و لەبەرمبەرمدا پاوەستى ، ئەو كاتانەى پوشتە نيم مافى ئەووت نيه سەيرم بەكەيت! داشينكا بەردەوامبو لەو جوړە قسانە ... ئاستريژينيش باش دەيزانى ، كاتى داشينكا تورەبى ، ئيدى نەك بەپارانهو و سويند و سويندكارى ، تەنانەت بە گرمەى توپيش ئارام نابيتەو.

ئاستريژين هەندىك دەستى پاوەشان و جل و بەرگەكانى لەبەر كرد و بپاريدا بچيتە لای دكتور ، بەلام دكتورەكان تەنيا ئەو كاتانە وەگير دەكەون كە مروف هيج كاريكى پيان نەبيت ...

ئاستريژين سى كولان گەرا ، نزيكەى سى جار چوہ مالى دكتور (چەنچرياس) و حەوت جاريش چوہ مالى دكتور (بولتيخين) و لەزەنگى دەرگای دا ، سەرەنجام بە هيوای چارەسەر كردن چوہ دەرمانخايەيك ، دواى چاوەروانيەكى دريژ ، كابرايەكى كورتهبالاى

رەشتالەى قزلول و خەوالو ، بەبەروانكەيەكى سپيەو ، كە بەكەسيكى جدى و زيرەك و دانا دەچو و ترسى دەخستە دلى مروفەو ، وەدەرکەوت.

بەدەنگيەو ، كە تايبەتمەندى خاوەن دەرمانخانە جدى و زيرەكە يەهوديەكانە ،

پرسى: چيت دەويست؟

: توخودا تكات لى دەكەم ... شتيك بەدري ... ماوہيەك لەمەوبەر نەمزانى و نەوتم خواردو ، خەريكه دەمرم.

: تكات لى دەكەم هيدي بە ... بەهيواشى وەلامى پرسيارەكانم بەدەرەو ... بەم هات و هاوارەى بەرپات كردو ، هيج شتيك لە دەرەكەت حالى نام. گوتت نەوتم خواردو تەو؟

: بەلى نەوت! تەكايە رزگارمە!

كابراى خاوەن دەرمانخانە ، زۆر بەئارامى ، بەرەو ژورپكى بچوك روپشت ، كتيبيكى كردو و كەوتە سەيركردنى ، دواى ئەوہى دو لاپەرەى لى خویندەو ، سەرەتا شانتيكى و دواتر شانەكەى تری هەلتهكاند و بەحاله تىكى تىكەل بەرقەو ، پوخسارى گرژ كرد و دواى ساتيك پاوەستان ، بەرەو ژورەكەى تەنشت ، روپشت.

زەنگى كاترژميرە ديوارىكە ، كاترژمير چواری بەرەبەيانى راگەياند.

دواى تپەرپونى نزيكەى دە خولەكك ، كابراى دەرمانخانە بە كتيبيكى ترەو گەراپەو و ديسان كەوتە خویندەوہى ، دواى چەند

خوله كيك ، به پرقه وه گوتی: كاكه واباشتره بچيته لای دكتور ، نهك
دهرمانخانه .

: چومه لای دكتور ، به لام چه ندی له دهرگامدا كه س دهرگای لی
نه كردمه وه !

: هم ... ئیوه مانان ... ئیمه ی خاوه ن دهرمانخانه به مروژ نازانن ،
كاترمیر چواری به یانی دین سه رودلمان ده گرن و ژيانمان لی هه راسان
ده كه ن . بابه ! سه گ به سه گی خوئی موله تی پشودان ده داته پشيله !
ئيوه به هيچ شیوه يه ك ناتانه وی بزنان كه ئیمه ش مروفین ! پیتانوايه
كه لله سه ری ئیمه ، له بری میشك ، گوریسی تیدایه !

ئاستریژین ، گوئی له قسه كانی كابرای خاوه ن دهرمانخانه گرت و
ئاهیکی هه لكیشا و به ره و مال گه پایه وه ، به دهم ریگاو به بری
ده كرده وه : (پیده چی چاره نوسم مردن بیت).

ناوده می ده سوتایه وه و بوئی نه وتی لی ده هات . گه ده ی ، ده تگوت
به شتیکی نوک تیز كه وتونه ته سه ری و هه لیده كوئن . گرمه گرمیکی
توقینه ره له نیو گوچیكه كانیدا ده گه پا و هه راسانی كردبو ، له و ساته دا
هه ستیكره كه ئیدی شتیکی وای نه ماوه له ژياندا و ئیدی دللی له كار
كه وتوه ...

هه ركه گه یشته وه مال ، خیرا چوه سه ر میزی نوسینه كه ی و ئه مه ی
نوسی: ((تكاتان لی ده كه م به هوئی مردنی منه وه كه س تاوانبار
مه كه ن)) .

دواتر نزی كرد و پاكشا و سه ری خسته ژیر به تانیه كه وه .

تا به یانی نه خه وت ، چاوه پروانی مه رگی ده كرد ، گوژده كه ی خوئی هاته
به رچاو كه گژوگیای لی شین بوه و چوله كه و بالنده كان به جيكه جيك
به سه رییدا دین و ده چن ...

* * *

به یانیه كیان له مال ه وه له سه ر جیگا خه وه كه ی دانیشتبو ،
به پیكه نینه وه رویكرده داشینكا و

گوتی: خوشكه كه م ، ئه و كه سه ی ژيانی ریك و دروست و بی گرفت
بیت ، هيچ ژه هرئيك كاری تیناكا ، خوّم به نمونه دینمه وه : (هه نگاویكم
مابو بو مردن ، هینده ی نه مابو بمرم ، ئازاریکی زۆرم كیشا ، به لام
ئیتستا ته نیا هه ندیک گه رو و ناوده مم ده سوتیته وه ، ده نا سوپاس بو
خودا ته واوی جه سته م سپوساغه ... ده زانی له به رچی ؟ له به ر ئه وه ی
ژيانیکی بی گرفتم هه یه .

داشینكاش بری له خه رجیه كانی رۆژانه ی مال كرده وه و ئاهیکی
هه لكیشا و چاوه كانی برینه ساپيته ی ژوره كه و گوتی: تومه زه
نه وته كه خراب بو ! ئه و دوكانداره ی سه ری كوّلانه كه ، له بری نه وتیکی
باش ئه م نه وته خراپه ی داومه تی ... داماوئیکی وه ك من چون گیرم
خواردوه به ده ست ئيوه ی نه فره تیه وه ، هه ی نه فره تی خواتان لیدا .

تا ماوه یه کی زۆر ، هه ر پستی و نه یده بریه وه .

تۆلەسىن

(فيوڭدۆر فيوڭدۆرۈڭچى سىگايڭ) ، دواى ئۇوھى ھاوسەرەكەى لە كاتى خىيانەتتدا لەگەل ھەتئويۇكدا بىنى ، بەمەبەستى كىپىنى دەمانچەپەك ، بەرەو دوكانىكى چەك فروۋشى بەنىۋى (شمۇكس و شىركا) وەرپى كەوت . پق و نەفرەت لە پوخسارىدا بەدى دەكرا . لەدلى خويىدا دەيگوت : (سوكايەتى بەتەواۋى بىنەمالەكەم كراۋە ، شەرەفيان لەكەدار كرەوم ، گوناھ و تاۋان سەرەكەوتون و بەردەرگايان پىگرتوم . دەبى ۋەك مروڭىكى بەشەرەف ، تۆلەى خوم بگەمەۋە ...).

گەرچى ھىشتا ، نەدەمانچەى كىپىو و نەكەسىشى كوشتبو ، بەلام دىمەنى سى تەرمى خويىناۋى و كاسەسەر و مېشىكى پىرژاۋو و ھات و ھاۋارى كۆبۇنەۋەى خەلكى تەماشاكەر و بىكار و ناشتنى تەرمەكانى ، دىنانە بەرچاۋى خويى . خوشحالىەكى تايبەت بەكەسانى سوكايەتى پىكراۋ و ترس و دلەپراۋكى خىزان و ئاشنايان و دىمەنى ژنە خىيانەتكارەكەى ، لەكاتى گياندا ، دىنا بەرچاۋى خويى . ھەرۋەھا سەر وتارى ئەو پوژنامانەى دىنانە بەرچاۋى خويى كە لەبارەى پوداۋەكەۋە نوسىبويان .

كاتى گەيشتە دوكانەكە ، كە خاۋەنەكەى پىاۋىكى بىزو و ورگ زلى فەرەنسى بو و چاكەتىكى سىپى لەبەردابوو ، بەدەم دانانى (پوڭقەر) ھەكەنەۋە ، بەپىزەۋە پىدەكەنى ، گوتى : مسيوۋ من پىشنىارى ئەم

پوڭقەرە بى ھاوتايەت بۇدەكەم . سى كارەپە ، خويى قەۋانەكە فرىدەداتەۋە ، فېشەكەكەى تاۋەكو دورى شەشسەد ھەنگاۋ كارىگەرى ھەپە . مسيوۋ دلنباپە لەمە باشتر و گونجاۋ تىرت دەستناكەۋى ، ئەم پوڭقەرەى دەبىبىنى مودىرنترىن سىستىمى چەكسازى تىدا بەكارھاتو . لەترسى گورگ و بەدكاران و ئاشقەكان ، پوژنىە دە دانەمان لىنەكپن . ئەۋەندە كارىگەرە ، لەتوانايدايە لەمەۋدايەكى دورەۋە بەپەك فېشەك ژن و پىاۋىكى خىيانەتكار ، پىكەۋە بكوژى . بەلام ئەگەر بوۋ خوكوشتنىشت بىت ... دەبى لەخىزەتتدا بلىم ئەم پوڭقەرە خوا دايناۋە بوۋ خوكوشتن ، دلنباپە لەمەت باشتر دەسناكەۋى ...

كابراى فروشيار لىكدا لىكدا دەمانچەكەى سوار دەكرد و دەپچركاند و ھەناسەى گەرمى بە لولەكەپەۋە دەناۋ دەمانچەكەش بىرسكەى دەدا ، ھىند بە تاسە و ئارەزۋەۋە سەيرى دەكرد ، خەرىك بو لەخوشيان بخنكىت . يەككەنەيزانىيا دەيگوت : ھاتباۋ يەككە لەم پوڭقەرە (سمىت قوۋسۆن) نانە ھى ئەۋ بوايە ، بى دودلى ، فېشەككىكى بەتەپلى سەرى خويەۋە دەنا . سىگايڭ لەنرخەكەى پرسى و ئەۋىش ۋەلامى داپەۋە : چل وپىنج پوڭل ، مسيوۋ .

: ھم ... ئەمە بوۋ گىرفانى من زۆرە .

: دەكەۋايە پراۋەستە با دانەپەكى ھەرزانتىرت بوپىنم ، بوخوت سەپىرە ، جوۋرەھا دەمانچەمان بە نرخی جىاۋازەۋە لايە و دەپخەپنە خىزەت

به پښت. بونمونه ئه م پوټقه ره يان ده سكردي (لوفوشه) يه ،
 نرخه كه شي له هه ژده پوټل تيناپه پي ، به لام ...
 ليره دا ، بيزاريه كه به پوخسار يه وه ده ركه وت و پاشان دريژه ي دايه :
 ئيدي سيستمه كه يان كوڼ بوه ، ئيستا ، تهنيا پوښن بيره هه ژاره كان و
 ئه وانه ي نه خوښي ده روڼيان هه يه ، ئه م جوړه ده كړن. له م
 سه رده مه دا ، كي ده چي خوښي ، يان هاوسه ركه ي ، به پوټقه ري
 لوفوشه بكورځي ! موديله كه ي به سه ر چوه . به لام تا خواحه زكا بازاړي
 سميت قوسون گهرمه ، خه لك زور يان چه ز ليڼه .
 سيگايف ، نيوچاواني گرځ كړد و به درو گوتي : من نه ده مه وي كه س
 بكورځم ، نه نيازي خو كوشتننشم هه يه ... له ده ره وه ي شار فيلايه كم
 هه يه ... له راستيدا بو ترساندنې دزوقه له پره شكه و ...
 فروښيار ، زه رده يه كي هاتي و به شه رمه وه سه ري داخست و گوتي :
 نا مسيو ، ده مانچه ت بوچيه ، بوچيت نيه ، هيچ په يوه نديه كي به
 ئيمه وه نيه . نه گهر بريار بي خو مان له كاري كپياره كانمان
 هه لقورتينين ، ده بي ده ركي دوكانه كه مان داخه ين و بروينه وه مالي .
 من ته نيا ئه وه نده م له سه ره پيت بليم : ئه مه ناوايه و ئه وه ناوايه .
 ئيستاش ده مه وي ئه وه ت پي بليم ده مانچه ي لوفوشه به كه لك ي
 ترساندنې بالنده و شتي له وجوره نايت ، چونكه ده ننگيكي ئه وتوي
 نيه ... به لام پوخسه تم بده يه با ده مانچه يه كي كه پسولي ئاسايي
 (مورتمير) ت نيشانده م ، له راستيدا ئه مه مالي (دوئيل) ه .

سيگايف ، له ميشكي خويدا بيري كرده وه : (باشه خو من دوئيلم هر
 له بير نه بو ، بو كاريكي وانه كه م ئه و بي شه رفه به دوئيل پازي بكه م ؟
 به لام نا ... نا ، نابي شانازيه كي له و چه شنه ي به نسيب بكه م ...
 ده بي ئه م جوړه جانه وهرانه وه كو سه گ بتوپينرين) .
 فروښيار ، به جواني وه رسوراو قاچه كاني له زه وي ده خشاندن و هه روا
 زه رده ي ده هاتي و زوربليي ده كړد . له م كاته دا چه ند جوړيك پوټقه ري
 هيڼابون و له سه ر ميژه كه ي ريز كړد بون ، گوتي : سميت قوسون ، له
 هه مو جوړه كاني تري پوټقه ر ، زياتر جي متمانه يه .
 سيگايف ، په كي كه له پوټقه ره سميت قوسونه كاني هه لگرت و نيگايه كي
 هيچ تيدا به دي نه كراوي ليكرد و كه و ته نيو ده رياي بيركردنه وه ،
 نه مجاره يان ديمه ني ميشكي پرځاو وپه له خويني سه ر كه لويه له كان و
 جوگه له ي خوين به سه ر فه رشه كه وه و ساته وه ختي داد و هاواري
 به خشين وپارانه وه ي ژنه كه ي ، هيڼانه به رچاوي خوښي . به لام ئه مه
 شتيك نه بو تو سقا ليك دلدانه وه و سوكنايي بو پوحي ويرانكراو و
 كاره ساتباري ئه و تيدا بيت ، ناله و هاوار و خوين ، نه يانده تواني
 دوخي ده روڼيي ئه و هيور بكنه وه ... ده با بير له
 توله سندنه وه يه كي زور توندتر بكا ته وه ، بيري كرده وه و له دلي
 خويدا گوتي : (وا باشتره ئه و ده يوسه بكورځم و با ئه و سوزانيه ش بڅي
 و به دم نازاري ويژدان و به سوک روانين و نه فره تي خه لكه وه ، به
 زيندويي دارزييت ، به و سروشته هه ستياره ي كه هه يه تي ، ژيانكي له و
 چه شنه ، هه مو پوژيكي مردنه) . ئه مجار مه راسيمي ناشتنې ته رمه كه ي

خوئی هاته بهرچا (سوکایه تییان پیکردوه ، له نیو تابوته که دا دریز کراره ، زهرده خه نه یه کی له بار به گوشه یه کی لیویه وه مه ییوه ، ژنه که ی خه فه تخان و لیو به بار ، له تاو نازاری ویزدان ، به شه که تیه وه دوا ی تهرمه که ی که وتوه ، دوشداماوه و نازانی به چ شیویه که خوئی له نیگا نه فره تیه کانی خه لکه که بدزیته وه . . .)

له نیو ئه م فکر و خه یالانه دا بو ، کابرای چه کفروش ، هه و دای بیرکردنه وه کانی پساند و گوتی: مسیو پیموایه چه زت له سمیت فوسونه که یه ، کاکه ... نه گهر نرخه که یه پی زوره ، نه و ناماده م پینچ پوئلت بو دابشکینم. به لام له هه مو حاله ته کاندای جوئی هه رزانتریشمان هه ن.

کابرای فه په نسی ، له سه رخو وه سوپا و چه ند پوئقه ری تری - که هه مویان له نیو پاکه تی خویاندا بون - له سه ره فه کان داگرته خواری و له سه رمیزه که ، به ته نیشته یه که وه داینان و دریزه ی دایه: فه رمو مسیو ، نه مه یان نرخه که ی سسی پوئله ، ناگاداری نه وه ش به نرخ ی پوئل به شیویه که ترسناک پوئل به پوئل له دابه زیندایه و له لایه کی تریشه وه بری باجی چه ک و که لوپه له کانی ، سات به سات ده چینه سه ری. نه گهر ناگات له و شتانه هه بیته ، ده زانی که گرانجان نین. سویند به خودای تاک و ته نیا ، مروقیکی خویاریزم ، به لام سه رباری نه مه ش تینم بو هاتوه ، نه م جوژه شتانه ن له م سه رده مه دا وایان کردوه جگه له پیاوی ده وله مه ند ، که س نه توانی چه ک بکری. خه لکی هه ژار و قوربه سه ریش ناچارن به ده مانچه ی (تولا) و کبریتی

فسفوپردار ، رازی بن. خوشت ده زانی ده مانچه ی تولا چ مالتیکه ! پیاو نه گهر بیه وی ، بوئمونه ژنه که ی خوئی بکوژی ، فیشه که که به ده سستی خوئی ده که ویته وه ...

سیگایف هیئایه بهرچاوی خوئی له وانیه له نه نجامی به کارهینانی نه م ده مانچه یه دا بمریت و نازار و کویره وه ری ژنه که ی ، به چاوی خوئی نه بیئی. زور به مه دلته نگ بو. توله سه ندنه وه کاتیک خوشه مروقه سه ره نجامه که ی به چاوی خوئی بیئی ، گه رنا چ سویدیکی هه یه تو مردبیته و له نیو تابوتتدا دریزیان کردبیته و نه زانی دوا ی تو چ پوده دا؟. نه مجار بیری کرده وه: (نه ری) به راست چونه یه که مجار نه و هه تیوه بکوژم و دوا یی بچه سه ره قه بران و به چاوی خوم ببینم که ده یینیژن و دواتر یه کسه ره خوم بکوژم ...?

به لام نا ... نه مه سه رناگری ، چونکه له وانیه به ره له وه ی ناشتته که ی به چاوی خوم ببینم ده سگیرم بکه ن و ده مانچه که شم لی بستینن و نه وسا فریای خوکوشتنیش ناکه وم ... نا ... نه مه یان سه ر ناگری ... و اباشتره نه و هه تیوه بکوژم و واز له ژنه که شم بیئم با بژی و ... خوشم ... کوپه خوشم ناکوژم و ده چم خوم پاده سستی ده ولته ده که م و ده چمه زیندانه وه. له زینداندا به رده وام ده رفه تی نه وه م بو ده ره خسی خوم بکوژم. جگه له وه ش کاتی مروقه ده خه نه زیندانه وه ، ده رفه تی نه وه ی ده بیته له کاتی لیکولینه وه سه ره تاییه کاندای داوینپسی و ره فتاری نه شیاوی پیاویک له به رده م لیکولهر و دادگا و کومه لگادا له قاو بدات. نه گهر خوم بکوژم نه وسا ژنه که م به و مه کرو

حیلەبازیەکی که هەیهەتی ، هەموو تاوانەکه دەخاتە ئەستۆی من و شانی خووی لە ژێر باری تاوانەکه خالی دەکاتەووە . بەم شیوەیە خیانەتەکهی لە بیر و زەینی خەلکیدا دەسپدریتەووە و منیش لەو نێوەدا تەنیا ئەوهم بوو دەمینیتەووە خەلکی پیم پێبکەن . بەلام ئەگەر بژیم لەوانەیه ...) .

ماوەیهک چاوه‌پوان بوو ، دواتر جارێکی تر چووەو نێو دنیای خەیاڵات و بیرکردنەووە : (ئەگەر بێت و خۆم بکوژم ! لەوانەیه بکەمە بەر پێیان و ... لە لایەکهووە نازانم تازە لەبەر چی خۆم بکوژم ؟ لەلایەکی تریشەووە خۆکوشتن نیشانەکی بێ توانایی و ترسنوکیە . هەرۆا باشترە ئەو هەتیووە بکوژم و واز لەژنەکهشم بێنم ، خۆشم رادەستی دەولەت دەکەم و لەکاتی دادگایی کردنیشدا ژنەکهەم ناچارە وەک شاھیدیەک لەدادگادا ئامادە بێت و ... لەوێ دەبخەنە ژێر پرسیاران و ئەوسا دەستە چەپەلەکان دەکەونە پو و سوک و ریسوا دەبێت و خەلکی ئامادەکی نێو هۆلی دادگا و دادوهرەکان و تەنانەت پوژنامەنوسەکانیش لایەنی من دەگرن ...) . بەم چەشنە لەنێو بیرو هۆشی خۆیدا نقوم ببو . بەلام کابرا فەرەنسبەکه ، هەرۆا کالاکانی خووی لەبەردەم کپیارەکهدا ریز دەکرد ، چونکە بەئەرکی خووی دەزانی کەللەکی کپیارەکانی گەرمکات . گوتی : ئەمەش پوڵقەرێکی ترە ، دروستکراوی ئنگلیزە ، بەم دواپیانە هیناومانە . بەلام جارێکی تریش دوبارەکی دەکەمەووە : تەواوی ئەم دەمانچانە لەبەرامبەر سمیت قووسووندا ، شتیکی کەم بایەخن . حەتمەن دەبێ ماوەیهک لەمەوبەر ئەو روداوەت لە

پوژنامەکاندا خویندبیتەووە . ئەفسەرێک هاتەلام و دەمانچەیهکی سمیت قووسووی - بوو کوشتنی ئەو هەتیووەکی بەژنەکهی فیربوو - لیکریم ، بە پوڵقەرێکی لەم چەشنە تەقەکی لیکرد . بە بوچونی توو چی پویدا ؟ فیشەکهکه لە جەستەکی کابرا دەرچوو و چرا برۆنزیەکهی سەرمیزەکه و پیانویەکی کونکرد و سەگەکهی کوشت و سەریاری ئەمەش ، بەر ژنەکهی کەوت و ئەویشی بریندار کرد . ئەنجامیکی لەم چەشنە جیگای شانازی ئیمەیه . جا ئیستا ئەو ئەفسەرە لە زینداندایه . ئەلبەتە دادگاییان کرد و سەرەنجام سزای کاری سەختیان بووپیەووە . ئەم شتانەش دەر هاویشتەکی چەند کیشەیهکن . یەکهەم : دەستوری ولات هی زەمانی دەقناتوسە . دووهم : دادگا ، هەمیشە بەرگری لەوانە دەکا کە چاویان بریووەتە ناموسی خەلکی . ئەگەرلیشم دەپرسی بوچی ؟ وەلامەکهی زۆر سادەیه ، چونکە هەمویان واتا لە دادوهرەکانەووە بگرە تا داواکاری گشتی و پارێزەرەکان هەرەهەمویان پەییوهندی پێگاپێنەدراویان لەگەل ژنی خەلکیدا هەیه . تەنانەت کەم بونەووەکی میردیەک لەپوسیا بوو ئەوان جیگای خۆشحالیە و خەیاڵیان ئاسودە تر دەکات . دامنا دەولەت هەمو پیاووە بەژن و ماله‌کانی دورخستنەووە بووساخالین ، پیتوایە بەم کارە کوومەلگاگەمان بەختەوهر تر دەبێ ؟ مسیوو ... ئاخ ... توو نازانی چەندە بەداخم لەم گەندەلیە کوومەلایەتیەکی ئەم سەردەمەکی تیبیداین ! لەم سەردەمەدا چاوپرینە ناموس و ئابروی خەلکی ، بووتە شتیکی ئاسایی ! وەک جگەرە کیشان و کتیب خویندەووەکی لێهاتوووە ! کار و کەسابەتی

ئىمەش سال بەسال خراپتر دەبى. ھەلبەتە مەبەستم ئەو نىە بلیم سال بەسال داوین پىسى كەمتر دەبیتەو ، بەلكو مەبەستم ئەو ىە ، پىاوەكان ، لەترسى دادگاو دورخستنهو و زىندان ، چاوپوشى لە بى رهوشتى ژنهكانیان دەكەن و خوینانى لەگەلدا دەسازینن.

لەم ساتەدا كابرای فروشىار سەبىرىكى دەوربەرى خوى كورد و بەسرتە گوتى: بەراى تو ئەم كارانه تاوانى كین؟ من پىمواىە لەم نىوهدا جگە لە دەولەت كەس بەرپرسىار نىە .

سىگاىف لەمىشكى خویدا ھىناىى و بردى و لىكىداىەو: (باشە ئەم كارەى من دەىكەم چ ژىرىەكى تىداىە! لەبەر بەرازىكى پىس دەور بخىمەو؟ دادگایى و دورخستنهو ى من دەبیتە ھوكارى ئەو ى تىر ترو ئاسودە تر بىت. دەتوانى شوپەكى تر بكاتەو و مىردى دەوهمىشى فرىو بدا ... كەواىە ئەویش ناكورم ، خوشم ناكورم ، ئەو ھەتىوہ ... ئەو ھەتىوہش ناكورم ، دەبى رىگا چارەىەكى ژىرانه ترو كارىگەر تر بدۆزمەو ، واباشە بچم بەھاتو ھاوار و گالەگال ، رقى خومىان بەسەردا برپىژم و كارىكى وابكەم خەلكیان لى كوئىتەو و سوک و پىسوابن).

كابراى فروشىار ، چەند دەمانچەىەكى لەسەر رەفەكە ھىنانەخوارى و لە كاتىكددا كە دەىخستنه سەر مئزەكە گوتى: فەرمو ئەمەش سىستىمىكى تازەىە ، تەماشای ئەم (زامن) ە ى كە ، بى ھاوتایە ...

ئىستا سىگاىف تەواو لە كرپىنى دەمانچە پەشىمان ببوۋە ، بەلام كابراى فروشىار ھەروا دەمانچەى دادەگرتن و دەىخستنه سەر مئزەكەى بەردەمى .

ئىستا سىگاىفى سوکایەتى پىكراو ، لەبەر ئەو ى كابراى فروشىار كاتىكى زورى بەقسە كوردن و ھىنان و بردنى دەمانچەكانەو ، لەگەلدا بەفەرۆ دابوو ، ھەستى بە ئازارى وىژدان دەكرد.

دواتر لەژىر لىوہو گوتى: زور باشە كاكە ...

حالەتى روخسارى فروشىارى نەدیت ، بەلام بەو نىازەى برىك لە خەجالەتى خوى كەم كاتەو و برىكىش كابراى فروشىار پازى بكات ، بەباشى زانى بەدەستى بەتال لەدوكانەكە نەچىتە دەرى.

بەلام چ بكرى؟ بەو نىازەى شتىكى دەسكەوئىت نرخەكەى ھەرزان بىت ، ھەروا دەپروانىە دەرو دیوارى دوكانەكە ، سەرنجى كەوتە سەر تورپىكى رەنگ سەوز كە لەنزىك دەرگاكە ، ھەلواسرابو. پرسی: ئەرى ئەمە بەكەلكى چى دى؟

: ئەمە داوى تايبەتى گرتنى ھەوئىردەىە .

: نرخى چەندە ؟

: ھەشت رۆبلى.

: تكایە بۆم بپىچەو .

مىردى سوکایەتى پىكراو ھەشت رۆبلى دا و لەگەل ھەستكردن بە سوکایەتىەكى زىاتردا ، لەدوكانەكە وەدەرکەوت.

تیبىنى/ ئەم چىرۆكە پىشتەر لەژمارە ۵۱ ى گوڤارى زنار دا بلاو بوئەو

دوژمنه کان

دهوروبهري کاترژمير ده ی شه ویکی مانگی کانونی یه که م ،
(نه ندری) ، تاقه کورپه ته من ده سالانه که ی دکتور کريلوف ، به هوئی
نه خوشی (دیفتری*) یه وه ، چاوه کانی لیکنان. هاوسه ری دکتور ، له
به رده م چارپای کوره که ی که و ته سه رچوکان و یه که مین نیشانه ی
بورانه وه ی تیدا به دی کرا.

له م کاته دا ده نگی لیدان ی ده رگا هات.

سه رله به یانی نه و پوژده ی که نه خوشی (دیفتری) سه ری به مالیدا کرد ،
نه مان هه مو خزمه تکاره کانیان ره وانه ی ماله کانی خو یان کردنه وه .

دکتور کريلوف ، به خوئی و کراسه دریژه یه خه دانه خراوه که یه وه ، بی
نه وه ی ده ست و ده موچاوه ته ره که ی ، که به هوئی (نه سید فنیک)
هوه ده سوتایه وه ، بشوات ، ده رگای کرده وه ، نیوچه وشه سه ر
دپوشراوه که هینده تاریک بو ، نه وکه سه ی وه ژور که وت ، ته نیا بالا
مامناوه ندی که ی و پوخساره پان و په نکه په ریو و ملیچچه سپیه که ی
دیار بو. په نگی به پوه وه نه مابو ، ده تگوت له گه ل هاتنی نه ودا
حه وشه که پوناک بو ته وه .

کابرا ، بی پیشه کی گوتی: دکتور له ماله ؟

کريلوف وه لامی دایه وه: من دکتورم فه رمو چ کاریکت هه بو؟

کابرا ، دیاریو به م قسه یه گه شایه وه ، گوتی: نه وه توئی دکتور؟ زور
خوشحالم. دوی نه مه ده ستی دریژ کرد و له و تاریکه دا ده ستی
دکتوری گرت و گوشیی و گوتی: زور خوشحالم پیشتر من و تو یان
به یه ک ناساندبو ... (من نابوگین) م ... نه وه ی که نه م هاوینه له مالی
(گنوچیف) ، شانازی ناسینتم پیبرا ، زورم پیخوشبو که له ماله وه
بویت ... به س توخودا نه لیی له گه لت نایه م ... ژنه که م زور هیلاکه
... گالیسکه شم هیناوه ...

ده کرا له ناوازی ده نگ و جوله کانیه وه ، هه ست به و بی ئوقره یی و
نائارامیه بکه ییت ، که سه رتا پای جه ستی گرتبو وه . دروست وه ک نه و
که سانه ی سه گیکی هار په لاماریان ده دات ، یان ماله که یان ناگری
تیبه رده بی. هه ناسه پرکیی بو ، به ده نگیکی له رزوکه وه ، زور
به خیرایی قسه ی ده کرد. توئی ده نگی ، له ده نگی مندالیک ترساو
ده چو. به ده سته واژه ی کورت و پچرپچر قسه ی ده کرد. بی نه وه ی
ئاگای خوئی بییت ، زور قسه ی زیاد و نابهجی به ده مدا هات.

دریژه ی دایه: زور ده ترسام له مال نه بییت ، زور به په له هاتم ...
توخودا جل و به رگه کانت له به رکه و بابروین ... ده زانی نه مه چو
بو؟ نه م ئیواره یه (پاچینسکی) هات بو لام ، ده زانی کی ده لیم؟
(سه مینوچو!) ، خو توش ده یناسی! ... براده رایه تیه که مان زور
گه رمه ... ئیدی دانیشترین چای بخوینه وه ... له م کاته دا ژنه که م
هاواری لی به رزیو وه ، ده سته کانی خستنه سه ردلی و له سه ر
کورسیه که که و ته خواری ، ئیدی منیش به پرتا و گه یشتنه سه ری و

بلندم کرده و له سهر چارپاکه دريژم کرد و هه نديک ئامونياکم به نيوچاوانيدا سوي و ئاوم به پوخساريدا کرد ... وهک مردوانی ليهاات ... ده ترسييم سهکته ليی دابی ... فهرمو بابروين ... باوکيشی هه ربه سهکتهی دل ته مهنی دريژی بو تو جيهيشت.

کریلوف ، بی ئه وهی يهک قسه بکا ، هه روا گوئی راگرتبو ، ده تگوت روسی هه نازانی.

ئه وده مهی که ئابوگين له باره ی پاپچينسکی و خه زوريه وه قسه ی ده کرد ، جاریکيتر دهستی دريژکرد دهستی دکتور بگری ، دکتور سهری راوه شاندا و له کاتيکدا که وشه کانی دريژ ده کردنه وه ، گوتی: داوی ليبوردين ده که م ، ناتوانم بييم ... ئاخه ره پينچ خولهک ده بی کورپه که م ... کورپه که م مرد.

ئابوگين ، به بيستنی ئه م قسه یه ، ههنگاوئیک کشايه داوه و به دهنگيکی خه مبارانه وه گوتی: به پاستی؟ ئای خودايه ! ... سه يرکه بزانه من له چ کاتيکی پر مهينهت و خه فه تخانيدا هاتومه ئيره ! ئه مپرو پوژيکی شوم بو ... چ ريکه وتيکی نه گريسه ... به لام چ بکه ين ئه مه خواستی پهروه ردگار ه.

ئابوگين ، ده سکی ده رگا که ی گرت و سهری داخست. دياربو دودله ، نه ده يتوانی ده سه برداري بردنی دکتور بيت ، نه چاو و پوی ئه وه شی هه بو جاریکيتر تکای لی بکاته وه . ناچار ده سه ته کانی خستنه سه ر شانی دکتور و گوتی: گوئی بگره دکتور! زور باش درک به و زريانه ی نيو ناخی تو ده که م ... خودا ده زانی چه نده هه ست به خه جاله تی

ده که م له کات و ساتيکی له م چه شنه دا هاتومه ته ئيره و داواکاريه کی له م شيويه ته ليده که م! به لام نازانم چ بکه م؟ هيچ ريکايه کی ترم نيه ... بو خوت بيري لی بکه ره وه و پيم بلی بزانه چ بکه م؟ خوت ئاگاداری جگه له تو ، هيچ دکتوريکی تر لي ره نيه . تو خودا وه ره له گه لمدبا بابروين ، دنيا به نه گه ر بوخوم بوايه ئه م داوايه م لی نه ده کردی ، خومن نه خوشه که نيم!

هه ردوکیان بيده نگ بون ، دکتور پشتی کرده ئابوگين ، ماوه يه کی که م راوه ستا ... دواتر ورده ورده له نيو حه وشيپرا به ره و ژوری ميوانی ماله که ی که وته جولله ، بو خولادان و خو بواردن له دودلی و جولله و بزوته لائيراديه کانی ، ئاباژوری چرا کوژاوه که ی سه ر ميژه که ی زور به وردی ريکخست و کتيبه که ی سه رميژه که ی ليک کرده وه و خاليکی تيذا به دی کرد. له و ساته دا نه ئامانجيکی هه بو ، نه ئاره زوی هيچ شتيکی ده کرد ، نه بيريشی له هيچ ده کرده وه ، پيده چو هه ر له بيريشی نه مابی که وا که سيکی نامو له نيو حه وشيدا راوه ستاوه و چاوه پوانی ئه وه .

ئه م تاريکی و ئارامييه ی ژوری ميوان ، تا پاده يه کی زور ، خه م و نيگه رانی ئه می ده ره واننده وه . ده يويست له ويوه بجيته ژوری کاره که ی ، له ترسی به ريونه وه ، قاچه کانی زياد له پيويست به رز ده کردنه وه ، له و تاريکيه دا ، به داوی ده سکی ده رگا که دا ده گه را ، دواتر ده تگوت به ريکه وت ريگای که وتوتته نيو ماليکی سه يره وه ، يان ده تگوت يه که م جاريه تی له ژيانيدا سه رخوش ده بی ، جوړيک له خو

ونکردنی ، له سهرتاپای جهستهی خویدا ههست پئدهکرد. ههستیکی سهیر دایگرت ، گئژ و وړ ، خوئی دایه دهستی ئەم ههسته تازهیه . له ویدا ، له ژوری کارهکهی ، تیشکیکی پان ده پڑایه سهر په فهی کتیبهکان ، ئەم تیشکه هاوکات بو له گهل بوئی قورسی (ئهسید فنیك) و (ئاتر) ، که له ده رگا کراوه کهی ژوری نوستنه وه دهاته ژوری . دکتور به بی تواناییه وه خوئی هاویشته سهر کورسیه کهی بهردهم میزه که و لئی دانیشته ، تا ماوهیه که خه والوانه پروانیه کتیبه بریسکه دارهکان ، دواتر له جیگای خوئی ههستا و چوه ژوری نوستن . لیره دا ، له ژوری نوستن ، ئارامی و بیدهنگی مه رگ ، بالی به سهر کهش و ههواکه دا کیشابو ، هه موشتیک ، له سهره تاوه تا کوتایی ، گوزارشتیان له هه لگردنی زیرانیکی مه رگهینه ر ده کرد . مویمیک که له سهر ته پله کیکی چکوله ، له نیوان کومه لیک شوشه ی باریک ، شوشه یه کی گه وره هه بو . له گهل چراگه وره کهی سهر ده لاقه که ، ژوره که یان به باشی پوناک کردبووه . کوپه ، له سهر چارپا کهی بهردهم په نجه ره که ، به چاوانی کراوه وه ، لئی که وتبو ، په شیوی و سهر گهردانی ، له پوخساریدا ده خوینرایه وه ، جولای نه بو ، به لام ده تگوت چاوه ره شهکانی سات به سات ره شتر ده بن و پوده چنه نیو کاسه ی سهریه وه . دایکیشی له بهردهم چارپا که یدا چوکی دادابو و باوه شی تیوه ریتابو و پوخساری له نیو گنج و لوچی لیقه که دا شار دبووه . ئه ویش چه شنی کوپه مردوه کهی ، بی جولای بو . به لام ئیمه نازانین ئاخو تا چ ئه ندازه یه که ده مار و خوین و ئه ندامهکانی

جهسته ی ، له کاردا بون . به هه مو بونی خوئی هه وه و به وپه ری تاسه وه ، خوئی به چارپا که وه نوساندبو ، ده تگوت له وه ده ترسی ئه و ئارامی و ئاسوده یه ی که سهرتاپای جهسته ی گرتبووه ، تیکی بدات و له بهینی به ری .

به تانیه کان ، جل و به رگه کان ، په رداخ و پریشکه ئاوه کان و که وچکه کان ، که به نیو ژوره که داپه رش و بلاو ببونه وه و شوشه (ئاوه ئاهه) ه سپیه که و هه وای خنکینه ری نیو ژوره که و به کورتی هه مو شته کان مردبون . یان به واتایه کی تر ، له ئارامیدا بون .

دکتور ، ماوهیه که له ته نیشته ژنه کهی مایه وه ، دهستهکانی خستنه گیرفانیه وه ، سهری چه مانده وه و پروانیه کوپه کهی ، شتیکی ئه وتو له پوخساریدا نه ده خوینرایه وه . ته نیا دلویه فرمیسهکانی پوخساری بون که ده دره وشانه وه و گه واهی ئه وه یان ده دا ماوهیه که له مه و به ر فرمیسی پشتون و گریاوه .

ئه و شته ترسناکه ی لئی ده ترسیین ، واتا قسه کردن له باره ی مه رگه وه ، که تا پاده یه کی زور هه مومان ده هه ژینی ، له و ژوره دا بونی نه بو . له و بیدهنگیه قولای دایکدا و له و پوخساره هیچ تیدا نه خوینراوه ی باوکدا ، ده گه یشتیه ئه نجامیک ، که خه م و خه فه تیکی زوری له دل و دهرونی مروقتدا دروست ده کرد .

ئه مه جوانیه کی پاک و میهره بان بو ، ده ستردن بو نوسین و گیرانه وی خه م و خه فه تی مروقتیک ، کاریکی سانا نیه ، ناتوانی

وشه كان بدوڙيه وه و گوزارشتيان لى بکهیت ، مه گهر ته نيا سوڙي
 موزيک بتوانى گهره يي و کاره ساتباري ئه م جوړه حاله تانه دهربري .
 ده کرا ، له و ناراميه تا قهت پر وکينه شدا ، جوانيه که به دى بکهیت .
 ههر دوکيان ، واتا دکتور کريلوف و هاوسه ره که ي ، بيده ننگي
 دايرگرتبون و نه ده گريان ، ده تگوت له باره ي پيگه ي شاعيرانه ي
 خويانه وه ده دويښ ، وه ک چوڼ ته مه ني گه نجيان تيپه پري بو ،
 ئيستاش به مردني تاقه کوره که يان ، بو هه ميشه مافي هه بوني منداليان
 لى وهرگيرابو وه ... به داخه وه ... دکتور ته مه ني چل و چوار سال بو
 ، ئيدى سه رو پيشي سپي بيون و وه ک پيره ميرداني لى هاتبو .
 هاوسه ره نه خوش و کوله واره که شي ، ته مه ني سى و پينچ سال بو .
 ئيدى نه ندرى يه که م کور و دوا هه مين کورپان بو .
 دکتور ، به پيچه وانه ي هاوسه ره که يه وه ، به که سانتيک ده چو که توشى
 نازارى دهر ونى دهنه وه و له م سه ره وه ده چن بو ئه وسه ر و
 پاوه ستانيان نيه . دواى نه وه ي نزيکه ي پينچ خوله کيک به سه رسه رى
 هاوسه ره که يه وه پاوه ستا ، قاچى پاسته ي زياد له پاده ي ناسايى به رز
 کرد و له ژوره که چوه دهره وه ، چوه نيو ژوريكى بچوک
 که قه نه فه يه کى پان و گه وره ، نيوه ي ژوره که ي داگير کردبو .
 له ويشه وه چوه چيشتخانه که و به رله وه ي بگاته لاي ته باخ و چارپاي
 چيشتليني ره که ، له بهر دهرگا نزمه که ، سه رى چه مانده وه و چوه وه
 نيو چه وشه که . ليره دا جاريکيتر چاوى که و ته وه به ملپيچى سپي و
 په ننگي په پيوى کابرا .

ئابوگين ، ناهيکي هه لکيشا و ده ستي برد ده سکی دهرگا که ي گرت و
 گوتى : فهرمو بابروين .
 دکتور له رزى و سه يريکي کرد و گوتى : گوى بگره ، پيم گوتى ناتوانم
 بيم و براهه وه ! تى ناگه ي ؟
 ئابوگين ، ده ستيکي به ملپيچه که يدا هينا و به تکا کردنه وه گوتى :
 دکتور خوت دهرزاني منيش له گوشت و خويښم ، زور به باشى درک به و
 کاره ساته ي تو ده که م ، هاوبه شى خه متم ، به لام ناخر چى بکه م ؟
 خو له به رخوم نيه ، ژنه که م خه ريکه ده مرى ، به خودا نه گهر گويت
 له ناله و گريانى بايه و پوخساريت ديتبا ، ئه وسا ده ترزاني له به رچى
 هينده تکات ليده که م ! ناي خودايه ! گوتم له وانه يه ئيستاجل و
 به رگه کانت له بهر کردبى ، زور له ميژره چاوه پوانم ، دکتور زور له ميژره
 چاوه پوانم ! تکات ليده که م با بروين .
 دکتور دواى ماوه يه ک گوتى : ناتوانم بيم . دواى ئه م قسه يه ش به ره و
 ژورى ميوان وه ريکه وت . ئابوگين به دوايدا پويشت و مه چه کى گرت و
 گوتى : من دهرزانه تو خه م و خه فته ت هه يه ، زور باش نه مه دهرزانه ،
 به لام نه ي هاوار خو منيش بو ددان ئيشه و پاپورت نه هاتوم ، هاتوم
 بو نه وه ي گياني مروقيکم بو پرگار که يت .
 ئابوگين وه ک گه دا يان ده پاراپيه وه : گياني مروقيک له خه م و خه فته
 گرينگتره دکتور ! به ناوى مروقا يه تيه وه تکات ليده که م ، نازايه تى
 بده به رخوت و خوراگره به .

کریلوف به نیمچه توره بونیکه وه ، گوتی: ناکری مروقیایه تی هر له سه ریکه وه هه بیټ ، منیش به ناوی مروقیایه تیه وه تکات لیده که م لیمگه پری و وازم لیبینه و کارت به من نه بی ، ئای خودایه چ ده بیستم! من ئه وه خوّم به پیوه ناگرم! ئه ویش هاتوه به ناوی مروقیایه تیه وه ده مترسینی! من ئیستا به که لکی هیچ شتیک نایه م ، هیچم له ده ست نایه ت ، پیم ده لئی ژنه که م به رمه کوی؟ نه خیر ... نه خیر...

کریلوف ، دهستی خوئی له نیو چنگی ئابوگیندا ده رهینا و خوئی کیشایه دواوه و به بروابه خوڤونه وه ، دریزه ی دایه: ئه م داوایه له من مه که ، به داخه وه م ... به پیی به رگی سیزده هه می یاسای شارستانی ، ئه من ده بی له گه لتدا بیم و توش مافی خوته ئه گه ر به پراکیش راکیشیش بیټ بمبهیت ... به لام ... من حالّم باش نیه ... ته نانه ت توانای قسه کردنیشم نیه ، بمبوره .

ئابوگین ، دوباره مه چه کی دکتوری گرت و گوتی: ئه مه ئه وپه ری بی ویزدانیه که به م شیوه یه وه لامم ده ده یته وه دکتور! واز له به رگی سیزده یه م بینه ، من ئه و مافه به خوّم ناده م به توندی په فتارت له گه لدا بکه م ، هه زت لیه وه ره ، هه زت لی نیه مه یه ، خودا پشت و په نات بیټ ، ئیستا من پیویستم به هه ست و سوژو ویزدانی توپه ، نه ک ئیراده ت. ژنیکی گه نج خه ریکه گیان ده دا! توش گوتت ئیستا کورپه که م مردوه ، ئه دی کی له تو باشتر درک به م کیشیه یه من ده کا؟ ئابوگین هه جمینی لیرابو ، دهنگی ده له رزی ، له رزینی جه سته یی و ئاوازی دهنگی زیاتر کاریگه ریان هه بو نه ک قسه کانی ، هه رچه نده له

پوخساریدا میهره بانی و دلسوژی به دی ده کرا ، به لام قسه کانی زور ساده و ته نانه ت له دروستکراو ده چون و بی گیان بون. زور به په له بو ، ده تگوت ئه مه سوکایه تیه که به مالی دکتور و ئه و ژنه ی که خه ریکبو ده مرد. ته نانه ت خوئی ههستی به م حالته تی خوئی کرد و له ترسی ئه وه ی نه کا دکتور لیکدانه وه یه کی خراپ بو قسه کانی بکا ، هه ولیدا به شیوه یه کی نه رم و به سوژ قسه بکا ، بوته وه ی ئه گه ر به خودی قسه کانیش نه بی ، بتوانی به سوژ و توئی دهنگی ، دکتور پازی بکات.

له کاتی ئاسایدا ، قسه هه رچه ند جوانیش بیټ ، ته نیا ده توانی کاریگه ری له سه مروقه بیخه مه کان دابنی ، که م وایه که سانی تر پازی بکا ، چونکه زوریه ی جارن ، بیدهنگی ، باشتر له گوته و قسه و ده سته واژه ، گوزارشت له شادی و خوئی ، یان خه م و خه فه ت ده کات. ئاشقه کان ، ئه وساته ی بیدهنگن زور باشتر له یه کدی حالی ده بن. یان وتاریکی به جوّش و خروّش له سه رگوپری پیاوینک ، ته نیا ده توانی که سانی بیگانه وه جوّش بینی ، گه رنا ئه مه له پروانگه ی هاوسه ر و منداله کانیه وه شتیکی بی نرخ و بی بایه خه .

کریلوف به ئارامیه وه پاره ستابو و هیچی نه ده گوت. به لام کاتی ئابوگین هه ندیک قسه ی له باره ی پیشه ی پیروزی دکتوریه وه کرد ، ناپه سندانه پرسی: زور دوره ؟

: سیژده چوارده کیلومتریك ده بیټ ، ئەسپی زۆر باشم هەن ، به‌لینت دەدەمی به‌یه کاتر میژ دەتەم و دەتهینمەوه ، تەنیا یەك کاتر میژ .

دکتۆر ماوہ یەك بیری کردەوه و پاشان گوتی: دەباشە بابروین .

دوای ئەمە ، دکتۆر چەند هەنگاویکی - که پارایی و گومانی تیدا بەدی دەکرا - بەرەو ژوری کارەکی هەلینان . هیندەهی نەخایاند بە بالتۆیەکه‌وه گەراپەوه . ئابوگین شاد و خوشحال و بی ئوقره بو ، یارمەتی دکتۆریدا تا بالتۆکەیی لەبەرکرد و دواتر پیکەوه لەمالی وەدەرکەوتن .

ئێستا لەو تاریکیەدا ، دکتۆر بە پشتیکی چەماوه و ریشیکی باریک و درێژ و لوتیکی هەلۆییانەوه ، باشتەر دەبینرا . لە تەنیشیشیەوه ئابوگین ، که کلۆیکی بچوکی مندالە قوتابیانی کردبوه سەری و بەئەستەم تەپلی سەری داپوشیبو ، دەهاتە بەرچاوان . لەبەر پرچە درێژەکەیی ، سپیتی ملیچەکەیی ، تەنیا لە پێشەوه‌را بەدی دەکرا .

کاتی دکتۆر دەبویست سەرکەوتی سەر گالیسکەکه ، ئابوگین هەولیدا یارمەتی بدات و بەدەنگیکی نزمەوه گوتی: بەراستی ئەم گەورەیی و میهرەبانیت جیگای ریزو ستایشە ، دەی (لیوک) ی خوشەویسیت ، دەبی بادەینەوه ، تا پیت دەکری خیرا لیخوڤه و پەله‌بکه .

گالیسکە‌ران ، زۆر خیرا لییدەخوڤی ، ریزیک بالەخانەیی سادە ، که لەسەرەتای نەخوشخانەکه‌وه هەلکەوتبون ، وەدیار کەوتن . تاریکی

هەمو شوینیکی داپوشیبو ، جگە لە پوناکایی پەنجەرەیه‌ک - که لەبالەخانەیه‌کی نزیك کۆتایی دیوارەکه هەلکەوتبو - بەشیکی باخچەیه‌کی پوناک کردبووه . سێ پەنجەرەکەیی تر - که بەتەنیشتییه‌وه بون - لە کەش و هەوای ئەو دەوروبەرە پەنگ پەپیو تر بون .

دواتر ، گالیسکەکه کەوتە نیوه تاریکیه‌وه ، هەوا ، بۆنی خارچکی لی دەهات ، خشەخشی گەلای دارەکان دەبیسترا ، قەلەرەشەکان ، لەدەنگی تەقەتەقی پیچکەکانی گالیسکەکه ، بیدار بونەوه و بەنیو گەلای دارەکاندا کەوتنە فرکەفرک و بە قیرە قیریکی خەمناک ، سەرسامی خویمان نیشاندا . دەتگوت زانیویانە کۆرەکەیی دکتۆر مردووه و ژنەکەیی ئابوگین نەخوشە .

دواتر گەیشتنە ریزە درەختیکی پەرش و بلۆ ، پاشان درەختیکی بچکۆله و دوای ئەمەش ئەستیلە ئاوێک کەشەوقیکی کەمی دەدایەوه و چەند سێبەرێک ، یان چەندپەله‌ی پەشی گەورەیی بەسەرەوه دەبینرا .

گالیسکەکه ، بەنیو دەشتیکی پان و بەریندا دەچووه پیش . ئیدی لێره قیرەیی قەلەرەشەکان بە ئاستەم دەبیسترا ، هیندەهی نەخایاند ، دوای ماوہ یەك رویشتن ، ئیدی هیچ دەنگێک نەدەبیسترا .

زۆر بەی کات ، دکتۆر و ئابوگین ، بی دەنگ بون ، تەنیا جارێک نەبی کە ئابوگین ئاهیکی هەلکیشا و بەدەنگیکی نزمەوه گوتی: ئەودەمەیی مروڤ کەسە خوشەویستەکانی خوئی لە مەترسیدا دەبینی ،

کاره ساتیکی گوره یه ، نه و ساته ش له هه مو کاتیکی تر خوشه ویسترن به لاته وه .

کاتی گالیسکه که به نارامی پوباره که ی ده بری ، دکتور وه که نه وه ی له ده نگی پر له هاشه هاشی پوباره که ترسابی ، پاچله کی و هیندیک سه ری بادا و به خه مباریه وه گوتی: لیم گه ری بروم ژنه که م به ته نیایه ، که سیک ده نیرمه لای ، هینده م پیناچی ، گونا هه .

ئابوگین بیده نگ بو ، گالیسکه که به هوئی جاده پر له به رده زله کانه وه هه لبه ز و دابه زی ده کرد و به روخه زیخه لانه که دا تیپه ری و دریزه ی به ریگا که دا .

دکتور کریلوفیش ورده ورده له گه ل خه م و خه فته کانیدا راده هات و ده پروانیه ده و روبه ر .

ریگا که ، به هوئی نه و توژه پوناکیه ی که له نه ستیره کانه وه ده پرژا ، تا راده یه که ده بینرا . دار بیه کانی روخی ریگا که ، روچوبونه نیو تاریکیه وه . لای راستیان ، ده شتیکی پان و به رین و کراوه ی چه شنی ئاسمان بی کوتایی و چه ند تروسکه یه کی کز ولاواز ، لیتره و له وی ، هه بون ، که پیده چه کهنه لانی ره ژوه به ردینه کان بن بتروسکیته وه .

له لای چه پیشیانه وه ، هاوته ریبی ریگا که ، گردولکه ی بچوک بچوکی به بنچکه گیا دایووشراو بو . له سه روی نه مانه شه وه ، نیوه مانگ ، گوره و بی جول ، به ئاسمانه وه به دی ده کرا . سور هه لگه رابو و که م تا زور له نیو ته م و مرژا ون ببو . هه وره سپیه کان ده وریان گرتبو ، ده تگوت له هه مو لایه که وه لئی ده نوارین و پاریزگاری لی ده کهن نه بادا

ون بیت . مروژ له سروشتیکی له م چه شنه دا هه سستی به شتیکی ئازاروی و نائومی دکه ر ده کرد .

زه وی ، وه که ژنیکی سوژانی که به ته نیا له ژوریکدا دانیشتی و هه ولبدای بیر له پابردوی خوئی نه کاته وه ، بی گویدانه زستان ، به بیره وه ریبه کانی به هارو هاوین شادی دایبگری ، له چاوه پروانیدا بو .

مروژ سهیری هه رلایه کی کردبا ، سروشتی وه که کهنه لانیکی هه زار به هه زاری سارد و سپری بی بن ، ده هاته به رچاوان . که تیایدا نه دکتور و نه ئابوگین و نه نیوه مانگه که ، هیچیان ده رفه تی هه لاتن و ریگارونیان نه بو . . .

تا گالیسکه که له شوینی مه به ست نزیکتر ده بووه ، ئابوگین زیاتر نارامی له بهر ده بری ، سه ری ده سوپاند و له جیگای خوئی بلند ده بووه و له سه ر شانی گالیسکه پانه که وه سهیری پیشه وه ی ده کرد . . .

سه ره نجام گالیسکه که له به رده م پلیکانیکی دریزدا - که به سایه بانیکی ری پی جوان داپوشراو - راوه ستا . ئابوگین هه ناسه برکی پیکیه وتبو ، سه ری به رز کرد و سهیریکی په نجه ره پروناکه کانی نهومی یه که می کرد .

ئابوگینیش له گه ل دکتوردا پیکه وه چونه نیو حه وشئی ، له کاتیکیدا به رده وام به هوئی نیگه رانیه وه ده سته کانی لیک ده سوی ، گوتی: نه گه ر شتیکی پویدایی قوری کوئی به سه ری خوئدا که م؟ دوا ی بریک هه ست راگرتن ، دوباره گوتی: به لام به گویره ی نه وه ی هیچ ده نگیک نابیستری ، دلنیام تانیستا هیچ پوینه داوه .

له نئو حوشه كه دا ، هېچ دهنگيك نه ده بېسترا. ته نانه ت ورته يه كيش .
 به گوږه ی ئه و هه مو پوناكیه ، ده بوايا هېچيان بیدار نه بان.
 ئیستا دكتور و ئابوگین ، كه تا ئیستا له نئو تاریكیدا بون ، زور به
 ناپه سندی له و پوناكیه دا یه كتریان بینی.
 دكتور بالایه کی به رز و پشتمی كۆم و پوخساریکی پان و زور به
 شه پړیوی جل و بهرگه كانی له بهر كړدبون ، شتمی توند
 وحه زیننه كراو ، له لوته هه لوی و چاوه بی نارامه كانیدا
 ده خوږنرایه وه. پرچ ئالوسكاو ، لاجانگ به قولداچو ، ریشی سپی ،
 په نگی په ریو و خه مبار ، په فتاری نه زانانه و به كورتی ته واری
 سه سه ختیه كیی و پوژگاری تاقه ت پړوكین و چاره نوسی به دكار ،
 ئه ویان به شیوه یه كه بهرجه سته ده كړد ، ئه گهر مروڤه سهیری كړدبا ،
 باوه ری نه ده كړد ئه مه ژنی هه یه و چهند ساتیک له مه و بهر به هوئی گیان
 له ده ستدانی كورپه كه یه وه گریاوه .
 به لام ئابوگین مروڤیکی تر بو ، سه ر و ریش بوړ و به هیز و پته و ،
 پوخسار پان و سه رزل و له هه مانكا تیشدا له بهر دلان و جل و بهرگی
 جوان و موډی پوژی له بهر دابون. له گالیسكه كه ی و دوگمه ی
 چاكه ته كه ی و پرچه دریزه كه یه وه - كه تا سه ر شاننه كانی بون و
 پشت ملی داپوشیبو - دیاریو كه ناسراو و په سه نزاده یه. له كاتی
 پویشتمندا سه ری به رز پاده گرت و سینگی دهرده په پاند ، دهنگیکي گر
 و نیرانه ی هه بو. ئه و كاتانه ی ملیچه كه ی ده كړده وه یان پرچی

پیکه خست ، جوانیه کی لیزانانه و كه م تا زور ژنانه ی تیدا به دی
 ده كرا.
 ته نانه ت ترسه مندالانه كه شی ، له وكاته دا كه په نگی پوخساری په ریو
 و ده یویست چاكه ته كه ی دانئ و سه ری به رز پوگرتبو و سهیری
 پلیكانه كانی ده كړد ، توسفالیک له و دلنیا بون و باوه په خوږونه ی -
 كه سه رتا پای جهسته ی گه واهیان بوډه دا - كه م نه ده كړده وه .
 ئه وكاته ی به پلیكانه كاند سه رده كه وت ، گوئی: كه س دیار نیه ، هېچ
 دهنگيك نابیستری ، خودایه به خیری بگری.
 پیکه وه له گهل دكتوردا وه ژور كه وتن و چونه نئو سالونیکي گه و ره وه
 ، له نئو ئه و تاریكیه دا پیا نو یه كه به دی ده كرا كه به سه رچه فیکي
 سپی داپوشرابو. پیکه وه چونه نئو ژوریکي میوانی بچوك و جوانی
 بریک تاریكه وه ، كه پوناكیه کی مه یله و زهر د ، جوانیه کی سه رنج
 پاكیشی پی به خشیبو .
 ئابوگین گوئی: تكایه فه رمو ، بریک لیږه دانیشه ... چهند چركه یه ك ،
 چهند چركه یه ك زیاترم پیناچی و ئاگاداریان ده كه مه وه و ئیستا
 ده گه ریمه وه .
 دكتور كریلوف به ته نیا مایه وه . كه لوپه له پاراوه كانی ژوره كه و ئه و
 پوناكیه جوانه و ته نانه ت بونی ئه و ، له مالی كه سیکی نه ناس و
 بیگانه دا ، کاریگه ریبه کی ئه وتویان له سه ر دانه نا.

لهسهر كورسيهك دانيشت و سه پيرىكى دهسته كانى خوئى كرد كه بهوئى نه سید فنيكه وه سوتابون. كاتى ده پروانيه ئابازوره سوره پونه كه ، چاوى كهوت به كاتزميريك كه له وسه رى ژوره كه هه لواسرابو و دهنگى چركه چركى ده بيسترا. گورگيكي كه ولكر اوى له كا ئاخراوى بيى كه له سهر چوارپهل قيت راوه ستابو. دياربو ئه مه زور جيگه ي دنيايى و په زامه ندى ئابوگينه .

بى دهنگيه ك ، هه مو شوينىكى گرته وه ... له يه كيك له ژوره كانى تره وه ، يه كيك هاوارى لى به رزبووه ، دهنگى كردنه وه ي ده رگايه ك هات و پاشان بيدهنگى هه مو شتيكى داپوشى. دواى تپه پيونى نزيكه ي پينچ خوله كيك ، دكتور چاوانى له سهر دهسته كانى خوئى گواسته نه وه بو ئه وه ده رگايه ي كه ئابوگين ليوه ي ون بو ، ئابوگين له نيو ده رگاكه دا راوه ستابو ، به لام ئيدى ئه و ئابوگينه ي چه ند ساتيك له مه وبه ر نه بو ، ئيدى شوينه واريكت له و په زامه ندى و باوه پ به خو بونه ي چه ند ساتيك له وه وبه رى ، به پوخساريه وه به دى نه ده كرد ، پوخسار و دهسته كانى و حاله تى جهسته ي ، له ژير كاريگه رى جوړيك له ترسى نه فره تى ، يان نازاريكى جهسته يي له توانا به ده ر ، په نگان به پويه وه نه هيشتبو.

لوتى و ليوه كانى و سميلى و هه مو گنج و لوچه كانى ته ويلى ، ده له رزين و ده تگوت ده يانه وي برؤن و له پوخسارى جيا ببه وه ، به لام سه ريارى ئه مه ش چاوه كانى ده تگوت پيده كه نن.

ئابوگين ، چه ند هه نگاويكى قورسى بو نيو ژوره كه هه لئنان ، نوشتابووه ، ده ينالاند و مستى راوه وه شاندى . به ده نكيكى به رز نه راندى: فريوى داوم ، پويشته وه .

زور به قورسى دانى به وشه ي (فريو) دا ، ده نا.

: ئه و ژنه فريوى داوم و بوخوشى پويشته وه ، خوئى كرده نه خوش بوئه وه ي من به دواى دكتوردا بنيئى و بو خوشى په دوى ئه و (پاچينسكى) يه سه گبا به كه وي ، ئه ي هاوار خودايه .

ئابوگين زور به قورسى به ره و لاي دكتور هه نگاوى هه لئنان .مسته سپيه گري كردوه گوشتنه كانى له به رامبه ر چاوه كانى خويدا راگرتبون و رايده وشاندى و ده يگوت: به ره لاي كردوم و بوخوشى پويشته وه ، به م درويه فريوى دام ، ئه ي هاوار خودايه ! به لام تيناگه م بوچى به م پيلانه پيس و چه په له ؟ بوچى به م ياربه شه يتانانه يه ! چ خراپه يه كم بوئى هه بو؟ به ره لاي كردوم و روئيشته وه .

لافاوى فرميسك به چاوانيدا هاتنه خوارى ، پوى خوئى وه رگيپرا و به نيو ژوره كه دا كه وته هاتوچو كردن ، ئابوگين له م حاله تهيدا ، به و چاكه ته كورته و پانتولله ته سكه ي مودى پوژه وه ، قاچه كانى له ئه نده زه ي خوئى بچوكتر ده هاتنه به رچاو . زياتر به شيريك ده چو نه ك به مروڤ.

بى متمانه يي له چاوه كانى دكتوردا ده خوئندرانه وه ، له جيگاي خوئى هه ستا و پروانيه ئابوگين و گوتى: نه خوشه كه له كوئيه ؟

ئابوگين كه هه م ده رگيا و هه م پيده كه نى ، هه روا مستى راوه وه شاندى ، وه لامى دايه وه : نه خوشه كه ... نه خوشه كه ... ژنه كه ي من نه خوش

نيه ، سهگبا به ، پيس و بهدفره پر ، شهيتانيش فيلى له م شيويه
لهكس ناكا ، كلاوى لهسهرنام بوئوهى لهگهل ئه و گه مژه يه ،
لهگهل ئه و لوئيه ، لهگهل ئه و نوكره دا بپوا. ئه ي هاوار خودايه !
خوزگه ده مرد ، تواناي ئه م كاره ساته م نيه .

دكتور قيت راوه ستا ، چهند جاريك چاوى پروكاند و چاوه كانى پر
له فرميسك بون ، ريش و چه ناگه ي له رزى ، چهند جاريك
به سه رساميه وه سه يري ده ورويه رى خوئى كرد و گوتى: ئه مه چ
ياريه كه تو لهگهل مندا ده يكه يت؟ من كوپه كه م مردوه ! ژنه كه م به و
تازيه باريه له مالايدا به تهنيا به جئ هيشتوه ! ... خوم به پيوه ناگرم!
ئوه خريكه به رده بمه وه ، سئ شه وه خه و نه چوته چاوم ! ... به م
حاله وه منت هيناوه ته ئيره بوئوهى له م شانو گالته جاريه دا رولت بو
بگيرم؟ سه رى لئ ده رناكه م ! هيچ سه رى لئ ده رناكه م ! .

ئابوگين يه كيك له مسته نوشتاوه كانى كرده وه و كاغه زيكي لولدراوى
فريدايه سه ر زه ويه كه و به پيلاوه كانى كه وته سه رى ، ده تگوت
ده يوى زينده وه ريكي زيان به خش پانكا ته وه . به رقه وه گوتى: ئاي
كه منيش گه مژه بوم ! ... ئاي كه منيش هيچ تينه گه يشتم ! .

وهك ئه وه ي يه كيك په لامارى دابيت ، مستيكي راوه شاندا ، ئه مجار
گوتى: هيچ هه ستم نه كرد بوچى هه مو روژئ دپته مالمان ! هيچ
تينه گه يشتم له بهرچى ئه مرو به گاليسكه هات ، چاوه كانم كوئر ببون
، ئاي خودايه چ گه مژه يه كي سه يرم .

دكتور ، به هياوشى گوتى: سه ر له مه ده رناكه م ... هيچ سه رى لئ
ده رناكه م ، نازانم ئه م جوړه كارانه چ واتايه كيان هه يه ؟ ئه مانه
پيكه نينيان به رهنج و كویره وه ريه كانى خه لك دئ ! ئايا شتى له م
جوړه ده كرى ... له ژيانمدا شتى له م شيويه م نه ديوه .

دكتور ، وهك گيژيكي ، كه تازه بوئى ده ركه وتبئ كه سيك دلئى
ره نجانده ، شانتيكى هه لته كاند و ده سته كانى راوه شاندا . چونكه
نه يده زانى چ بكات و چ بلئت ، به شه كه تى و ماندوييه وه خوئى
هاويشته سه ر كورسيه ك .

ئابوگين ، به رقه وه گوتى: باشه دامنا منى خوشنه ده ويست و دلئى به
كه سيكي تره وه بو ! ئه دى له م حاله ته دا ته فرهدان چ واتايه كي
هه يه ؟ ئه م بئ وه فاييه پيسه بوچى ؟ بوچى ؟ بوچى ؟ چ خراپه يه كم
بوئى هه بو ؟

ليردها له دكتور كريولوف نزيك بووه و سه رسه ختانه گوتى: گوئ بگره
دكتور ، تو بئ ئه وه ي هه زت ليئى و مه به ستت بيت ، بوپته بينه ر و
شاهيدى به دبه ختبه كانى من ، منيش نامه وئ ئه وه ت لئ بشارمه وه ،
باوه ريم پييكه زور زورم خوشده ويست ، له ناخى دلله وه
خوشمده ويست ، هه موشتيكم خستبوه به رده ستي ، له سه ر ئه و ،
له گهل ماله وه دا تيكمدا ، وازم له كاروكاسبى هينا ، موزيكم خسته لاره
، سه ربارى ئه وه ش زور جار هه بوه شتيكى كردوه و به خشيومه ،
ئه گه ر هاتبا و دايكم بوايه ، يان خوشكم بوايه ، ئاماده نه بوم هه رگيز
بيبه خشم ... هيچ كاتيكي به جوړيكي له جوړه كان سه يريم نه كردوه ،

هیچ کاتیک نه مهیشتوه نیگه ران بیټ ، نه دی که وایه بوچی نه م درویره له گه لدا کردم ؟ بوچی هانای بو نه م فرت و فیله چه په له برد ؟ نه گه ر مروڤه یه کیکی خوشنه ویت راستگوایانه و پاشکاوانه دهریده بری . نه ویش کاتی ده بینئ ههستی من له باره ی شتیکی له م چه شنه وه ، چونه ! ئیدی ...

ئابوگین ، به چاوانی پر له فرمیسک و جهسته ی له زوکه وه ، نه وه ی که له دلیدا په نگی خواردبووه ، خه ریکبو بو دکتوری هه لده پرشت . گه رم ببو له قسه کردن ، هه ردو دهستی له سه ر دلئ دانابو . بی دودلی هه رچی نهینیه کی خیزانی ، که هه بیون ، لای دکتور هه لیمالی . دیاریو به درکاندنی نه و نهینیا نه زور ئاسوده ده بو . نه گه ر هاتباو یه ک دو کاترمیری تر به م شیوه یه قسه ی کردبا ، نه وه ی که له دلیدا بو ، هه لی پشتمبا ، تا راده یه کی زور ئارام ده بووه .

کی ده زانی نه گه ر هاتبا و دکتور ، بی ناره زایی دهر برین ، گوئی بو قسه کانی شل کردبا و دلئ داباوه ، یان بی نه وه ی په نا بو کاریکی گه مزانه به ریت ، ئابوگین له گه ل خه م و خه فه ته کانیدا رانه ده هات ؟ به لام شتیکی تر پرویدا ، نه وکاته ی ئابوگین سه رگه رمی قسه کردن بو ، پوخساری دکتور که هه ندیک دلنیایی تیدا به دی ده کرا ، گوپانی به سه ردا هات و خوینساردی و بیباکی ورده ورده جیگای خوین دایه پق و تورپه یی و گنج و لوچه کانی نیوچاوانی ترش و تالتر بون .

کاتی ئابوگین وینه ی هاوسه ره گه نه که ی به پوخساریکی جوان ، به لام وشکه وه ، که زیاتر به راهیبه کان ده چو ، له به رامبه ر چاوی دکتوردا پراگرت و داوای لیکرد سه یری بکات و بوخوی بریار بدات : ئایا که سیك خاوه نی پوخساریکی ئاوا میهره بان بیټ ، فرت و فیله و پیلانی له م شیوه یه ی لیده وه شیته وه ؟

دکتور ، به چاوانی سور هه لگه راوه وه خوئی کیشایه دواوه و له کاتیکدا که پق و تورپه یی له قسه کانی ده باری ، مستیکی به میزه که دا کیشاو هاواری کرد : نه م قسانه بوچی بو من ده که ی ؟ من نامه ویت گویم له م قسانه بیټ ، نه م راز و نهینیه پیس و بوگه نانه چ په یوه ندیه کیان به منه وه هه یه ؟ سندان له گوپری بابی توو راز و نهینیه کانیشتم ، به چ رویه که وه نه م قسه پرپوپوچانه له گه ل مندا دینیه گوپری ؟ ناکا و ابزانی نه وه مو سوکایه تیانه ی پیتردوم شتیکی ئاساین ؟ یان و ابزانی من نوکه ری بابله بابی مالی تووم و ده توانی هه رچی به زارندا بیټ پیمی بلئی ؟

ئابوگین که له به رامبه ر دکتور کریلوفدا راوه ستابو ، ورده ورده کشایه دواوه و به سه رسامیه وه تیپراما .

دکتور له کاتیکدا پیشی ده له رزی ، دریزه ی دایه : منت بوچی هیناوه ته ئیره ؟ ئیوه ده چن له سه ر بنه مای هه واو هه وه سیك زه ماوه ند ده که ن و هه ر به هه وه سیش تورپه ده بن و شانویه کی خه مبارانه وه پری ده خه ن ... نه مجار منیش په لکیشی نیو به زمه که ده که ن ، کاره سات و سه برده ی توو چ په یوه ندیه کی به منه وه هه یه ؟ وازم لیبینه ! برو

بوخوت به کاره نابرومندانه کانی خوته وه خه ریکبه ، بیر و باوه رپه مروق دوستانه کانت بخه نه ولاره .

له م کاته دا به گوشه ی چاوی پوانیه جانتای یه کیک له نامیره موزیکیه کان و

دریژه ی دایه : برو ساز و ده هوئی خوت بکوته ، هر هله یه ک پیئت خوشه ، بیکه ، به لام کارت به سهر مروقیکی راسته قینه وه نه بیئت ، نه گهر ریزیشی لی ناگریت ، لانی که م کارت به سهریه وه نه بیئت .

نابوگین که سور هه لگه را بو ، گوتی : نازانم تو ده ته وی بلیی چی ؟

: ده لیم فریو دان و له خشته بردنی خه لکی کاریکی پیس و قیزه ونه ، من دکتورم ، توش پیتوایه دکتوره کان و هه مو نه وانه ی که به رهنج و ماندوبونی خویمان ده ژین ، له نیو هه رزه یی و بی ره وشتیدا نقوم بون و نوکهری تون . زور باشه ، به لام چ که سیک نه و مافه ی پیداویت مروقیک یه ک دنیا خه م و خه فته ی هه بیئت ، جه نابت بیکه یته نامرزی دهستی خوت و به کاری بیینی ؟

نابوگین له وه لامدا پرسى : به چ نازایه تیه که وه نه م قسانه ده که ییت ؟ دوباره پوخساری گوپانی به سه رداها و پقیکی پون و ناشکرای تیدا به دی ده کرا .

دکتور هاواری کرد : تو به چ مافیک منت هیتاوه ته ئیره تا گوئی له ورینه کانت بگرم ؟ له کاتیکدا باش ده زانی چه نده خه مبار و نیگه رانم . پاشان جاریکی تر مستیکی به میزه که دا کیشا و گوتی : کی نه و مافه ی پیداوی به خه م و خه فته ی خه لکی پیبکه نی ؟

نابوگین هاواری کرد : توشیتی ، نه مه بی ویزدانیه ، من بوخوم که سیکی به دب ختم ...

دکتور به ته وسه وه خه نده یه کی کرد و گوتی : به دب خت ! تکات لیده که م یاری به م وشه یه مه که ، چونکه پیم وانیه هیچ سودیکی بوت هه بیئت ، نه و که سه هه پله خه رجانه ش که چه که کانیا بون ناکریتته پاره ، وه ک تو خویمان به به دب خت ده زانن ، که له شیر ی قه له ویش به دب خته ، چونکه چه وریه زیاده کانی جهسته ی ، ده بنه به لای سهری .

نابوگین ، تا تینی تیدابو هاواری کرد : تکایه ریزی خوت راگره ، که سیک نه م قسانه بکات ده بی تیلاترین بکری ، نایا نه مه ده زانی ؟ نه مجار دهستی برده گیرفانی و دو بره پاره ی کاغزی ده رینان و هه لیدانه سهر میزه که و گوتی : نه وه ش هه قی سه ردا نه که ت ، هه لی گره .

دکتور گوتی : نه م پارانه لای خوت هه لگره و ناگات لییان بیئت . له گه ل نه م قسه یه شدا به پیشته ده ستیک پاره کانی هه لدا نه سهر زه ویه که و گوتی : سوکایه تی به پاره قه ره بو ناکریتته وه .

نابوگین و دکتور به رامبه ر یه کتر پاره وستان و هرچی جنیوی پیس و نابه جی و نه شیاو هه بون به یه کتریاندا .

هر دوکیان ، له ژیاناندا تا نه و ساته ، ته نانه ت له و ساتانه ی له و په ری توره ییش دابون ، جنیوی له و شیوه یه یان به زاردا نه هاتبو . له کاره کانیا نه وه دیاربو چه شنی هه مو مروقه خه موکه کان ، هه ردوکیان

، دلی دەستی خۆپەرستی بون. مروڤه خەموکه خۆپەرسته کان ، دەبنه ستمکار و تەنانەت لەگەمژەکانیش کەمتر هەست بە ناخی یەکدی دەکەن.

نابی پیمانوبایی خەم هوکاری یەکبونی خەلکە ، چونکە ئەوەندە ی کە بێدای و نارەوایی ، لەنیو خەمبارو خەموکه کان بەدی دەکری ، زۆر کەمتر لەنیو کەسانی شادوبەختیاردا ئەم حالەتە بەرچاو دەکەوی.

دکتۆر کە خەریکبو تەنگەنەفەس بێت ، گوتی: تکایە بمرگە یەنەو مائی. ئابوگینیش بە توندی زەنگی لێدا ، بەلام هیچ کەسێک بە دەم زەنگە کەو نەهات. جارێکیتر زەنگی لێدایەو ، دواتر بە تورەییەو زەنگە کە ی کیشا بەزەویدا ، زەنگە کە بە دەنگی کەو کەوتە سەر فەرشە کە ، دەنگی خەمناکی وە ک نوزە ی سەرەمەرگی لێ بەرز بوو.

نۆکەرێک ، وەژور کەوت.

ئابوگین ، بە مستان کەوتە سەری و چەند مستی کیشا بەسەر و کەللەیدا: تا ئیستا لەکوێ بوی و لاغ؟ برۆ خیرا بلی گالیسکە بو بردنەوێ ئەم دکتۆرە بنێرن ، گالیسکە دو ئەسپێکە ی منیش ئامادە کەن. کابرای نۆکەر پوی وەرگێرا بپوات. جارێکیتر هاواری کرد: سبەینی نابیی یە کەسی خائینی وە ک ئیو لیرە بمانی ، هەر هەموتان بارگە و بەندەلتان بپێچنەو ، خەلکی تر دینم ، هە ی هیچ ویوچینە.

هەردوکیان ، وە ک خۆیان راوہستابون ، بێدەنگ ببون ، دیاربو ئابوگین جارێکیتر هەستی باوهر بەخوبونی تیدا زیندو ببوو ، لە ژوری میواندا دەهات و دەچو و سەری بادەدا ، پێدەچو لە میسکی خۆیدا خەریکی سازدانی نەخشە یە ک بێت ، دیاربو هیشتا رق و قینی نەنیشتبوو و هەولێدەدا دوژمنە کە ی بەهیند نەگری ... دکتۆر هەروا راوہستابو و دەستیکی بە لیواری میزە کەو گرتبو و بە حالەتیکی پراوپر لە شک و گومان و بەسوک روانیەو ، سەیری ئابوگینی دەکرد. حالەتیک ، کە تەنیا مروڤه خەموک و بئی ویژدانە کان ، لەو ساتانە ی کە هیچ گێروگرفتییکیان نیە ، پێیانەو دەبینری.

چەند ساتیک دواتر ، ئەو کاتە ی دکتۆر لەنیو گالیسکە کەدا دانیشتبو و وەرپێکەوتبون و تەنانەت مەودایەکی باشیشیان بریبو ، هیشتا ئەم حالەتی بەسوک سەیرکردنە ی پێوہ دیار بو.

دنیا تاریک بو ، تاریکتر لە کاتژمێرێک لەو وەبەر ، نیوہ مانگە سورەه لگەراوہ کە ، لەپشت تەپۆلکە بچو کەو و ن ببو و هەورە پاسەوانەکانیشی لەشیوہ ی چەندپەلە یەکی پەش چوار دەوری ئەستێرەکانیان گرتبو. گالیسکە یەکی دوئەسپی چراسور ، بەتەقەتەق بەجادە کەدا کەوتە جۆلە و گالیسکە کە ی دکتۆری تیپەراند ، ئەمە ئابوگین بو کە بو تۆلەسەندنەو و کاری گەمژانە ، کەوتبوہ ری .

لەتەواوی رێگا کەدا ، دکتۆر نەبیری لەهاوسەرە کە ی دەکردهو ، نە لە ئەندریی ، تەنیا لەبیری ئابوگین و کەسانیکدا بو کە لەو مالا دا دەژیان

و هینده نه بو به جیی هیشتبو ، بیرکردنه وه کانی ، نارپهوا و نامروقتانه و سته مکارانه بون. ئابوگین و هاوسه ره که یی و پاپچینسکی و هه مو ئه و که سانه ی که له نیو ئه و که ش و هه وایه دا ده ژیان ، ئه و که ش و هه وایه ی که بوئی گولایان لیروه وه ده که ویتنه به رلوت ، به نه فرته کردن .

له ته وای پینگادا سه بارهت به وان ههستی به بیزاری و نه فرته ده کرد ، دلی لییان پرپیو ، ئه و برپاره ی له باره ی ئه وان هه دای و ئه و هه لویتسه ش که له ئاستی ئه واندا وه ری گرت ، تا کوتایی ژیانی دریزه ی کیشا .

کات و سه رده م خه ریک بو ده پویشته ، دکتور کریلوفیش له و هه مو خه م و خه فه ته ی ئه و پوژه و له و هه لویتسه و هه رگرتنه شی ، هه رچه نده له پوانگه ی مروقه وه نه شیوا و نارپه وایه ، پاشگه ز نه بووه و تا لیواری مه رگ ، له بیر و هزریدا مایه وه .

(دیفتی*) مله خره

رۆشنبیری بیرکۆل

(دیمه نیککی بچوک)

(ئارخپپ یلیسه یقیچ په موئیف) ملازمی خانه نشینی هیزی سواره ،
چاویلکه که ی کرده چاوی و بروکانی ویک هینانه وه و ئەمە ی
خوینده وه : ((دادوهری ئاشته وایی ... ناوچه ... شارهدی ... داوات
لیده کات به پیی پیراگه یشتن به فایله که ت ، به تۆمه تی سوکایه تی و
لیدان له که سیک به نیوی (گریگوری فلاسوڤ) ... واژو دادوهری دادگای
ئاشته وایی ، شستیکریلوڤ)) .

په موئیف ، سه ری له سه ر ئاگادارینامه که هه لگرت و پوانیه ئەو که سه ی
نامه که ی هینابوو پرسى: ئەمه کى ناردویه تی؟
: شستیکریلوڤ ... دادوهری دادگا ...

: هم ... گوته شستیکریلوڤ؟ بوچی داواى کردوم؟

: دیاره بو دادگایى کردن ... خو له ئاگادارینامه که شدا نوسراوه ...
قوربان ...

په موئیف ، جاریکى تر ئاگادارینامه که ی خوینده وه و به سه رسامیه وه
پوانیه کابرا و شانیکى هه لته کاند و له بهر خو په وه گوته: سه یره ! ...
به تۆمه تی سوکایه تی! ... زۆر سه یره ! زۆر باشه ... پیی بلئ زۆر
باشه ، به لام بیره نه چی له ده می منه وه پیی بلئ با بو نیوه رۆکه ی

نانیکى باش ناماده که ن ... میوانی ئەوم ... سللوم بگه یه نه به
(ناتالیا یوگوروفنا) ی هاوسه ری و منداله کانی .

دواى ئەم قسانه ، ئەو ده فته ره ی لای کابرا بو ، ئیمزای کرد و دواتر
به ره و ئەو ژوره ی که ملازم (نیتکین) ی ژنبرای - که مۆله تی چه ند
پوژیکى وه رگرتبو و به ده رفه تی زانیبو و هاتبو سه ریک له زاوا و
خوشکه که ی بدات - وه ری که وت .

په موئیف ، ئاگادارینامه که ی بو نیتکینی ژنبرای پاداشت و گوته: ها
بگره بیخوینه وه ! بزانه پیتکا شستیکریلوڤ چ نامه یه کی بو ناردوم!
پوژى پینج شه ممه بانگیشتی مالئى کردوم ... نایه ی پیکه وه بچین؟
نیتکین ، نامه که ی خوینده وه و وه لامى دایه وه: پیتوایه بانگیشتی
نان خواردنی کردوی؟ تو وه ک تۆمه تباریک بانگیشتی دادگا کراویت
... بریار وایه دادگایى بکریی .

: من دادگایى بکات؟ پف ... ئەو ئیستاش بوئی شیرى خاوه ده می
دی ... نا بابه تو تیی نه گه یشتوی ، ته نیا ده یه وئى بیکاته گالته و
فشقیات ...

: کاکه ، شته که گالته و فشقیات نیه ، مه گه ر نابینی ئاگادارینامه که
زۆر پاشکاوانه له باره ی لیدان و سوکایه تی پیکردنه وه یه ؟ شته که زۆر
ساده یه ... تو له گریگوریت داوه و ئیستاش ده بی دادگایى بکریی .

..
: به خوا مندالی! بابه ئیمه چه ندین جار پیکه وه یاریمان کردوه و
پیکه کانمان لیکداون! مه گه ر خودا به خوئی بزانی چی ماوه پیکه وه

نه يکەين! ... سه‌رباری ئه‌م دوستانه‌تیه به‌تینه چوون دى من دادگایى بکات؟ ئاخ‌ر تو خودا ئه‌وه‌ش بوه دادوهر؟ هه... هه... هه... پیتکا و برپاری سزادان! ... هه... هه... هه...

: پینک‌نه بوخووت ، به‌لام که سبه‌ینى به‌پى یاسا ، نه‌ک به‌پى براده‌رایه‌تى ، سزای دایت و له‌کونى زیندانى قايم کردى ، پیموانیه به‌م شیوه‌یه پینک‌نه.

: برا تو هه‌سنت به‌خووت کردوه ! ئه‌قل و ئاوهرت له‌ده‌ستداهه ! که‌سیک که باوکی (تعمید) ی مناله‌که‌م بى! چوون من سزا ده‌دا! تو پینچ شه‌مه وه‌ره له‌گه‌لمدا ئه‌وسا به‌چاوى خووت بینه‌بزانه چ یاسایه‌ک له‌ویدا کارى خووى ده‌کا ...

: من پیم باشه هه‌ر نه‌چیت ، گه‌رنا خوشت و پیتکاش ده‌خه‌يته ژیر بارىکی ناهه‌مواره‌وه ، واز له‌پیتکا بینه ، با خووى به‌بى ئاماده بونى تو سزاکه‌ت دیارى بکا ...

: جا بوچى ئاماده نه‌بم؟ وه‌لاهى هه‌ر له‌ناخى ده‌وه پیم خووشه ببینم ، بزانه ئاخو چوون دادگاییم ده‌کا! ... زووم پینخوشه بزانه شیوازی سزادانى چونه ... ده‌بى شتیکی خووش بیت ... له‌راستیدا ماوه‌یه‌کی زوره نه‌چومه‌ته مالیان ... باشنیه ! ...

* * *

پوژى پینچ شه‌مه ، هه‌ردوکیان پیکه‌وه به‌ره‌ولای دادوهر وه‌پى که‌وتن. دادوهر ، له‌نیو ته‌لارى دادگادا ، سه‌رگه‌رمى خویندنه‌وه‌ی فایلک بو.

په‌مویتف له‌میزه‌که‌ی دادوهر نزیك بووه و به‌مه‌به‌ستى ته‌وقه‌کردن ده‌ستى دریز کرد و گوتى: سلوا پتیا گیان ، ها دیاره‌خه‌ریکی دادگایى کردنیت ، ده‌ی باشه ، خه‌ریکی کارى خووت به‌برا ... ئه‌منیش ئه‌وه لی‌ره داده‌نیشم و سه‌یرت ده‌که‌م ... ببوره له‌بیرم چو له‌گه‌ل نیتکینى ژنبرام ، به‌یه‌کترتان بناسینم ... ته‌ندروستى خیزانت چوته؟

: به‌لى ، به‌لى خراپ نیه .

دادوهر ، دواى ئه‌م قسانه به‌سرته گوتى: تکایه برۆ ئه‌ولا ... بو خووت برۆ له‌نیو خه‌لکه‌که دانیشه ...

زووبه‌ی دادوهره تازه کاره‌کان ، کاتى له‌نیو دادگادا روه‌په‌روى دوست و ئاشنایه‌کی خویان ده‌بنه‌وه ، سه‌ریان لی‌ده‌شیوى و نازانه چ بکه‌ن. ئه‌گه‌ر برپار بیت یه‌کێک له‌ ئاشناو ناسیاوه‌کانى خویان دادگایى بکه‌ن ، له‌شه‌رمان سوور هه‌لده‌گه‌پین و له‌وکاته‌دا ئاواته‌خوازن زه‌وى ده‌م بکاته‌وه و قوتیان بدات.

په‌مویتف ، بریک له‌میزه‌که‌ی دادوهر وه‌دور که‌وت و له‌سه‌ر کورسیه‌ک ، به‌ته‌نیش نیتکینه‌وه دانیشته و به‌سرته گوتى: ئه‌و فیلبازه چ سه‌نگ و شکویه‌کی هه‌یه ! لی‌ره خووى کردوته که‌سیکی تر! ته‌نانه‌ت زه‌رده‌شى نایه‌تى! ئه‌م دادوهره ئیستا ئیدى ئه‌وپیاوه گالته‌چیه نیه که ده‌موچاوى خزمه‌تکاره‌که‌مانى له‌خه‌ودا ره‌ش کردبو. به‌راستى جیگای پیکه‌نینه ! ئه‌م جووره مروقانه و برپاری یه‌کلاکه‌ره‌وه؟ دادوهر ده‌بى سه‌نگ و قورسایى و سامى هه‌بى! ده‌بى که‌سیکی وابى

ترس بخاته دلی مروّقه‌وه ... ده توخودا وهره سه‌یرکه بزانه کییان
له‌سه‌ر کورسی برپاردان داناوه ! هه ... هه ... هه ...
دادوهر ، ده‌ستی به‌پروّسه‌ی دادگای کردنه‌که کرد: گریگوری فلاسوؤف!
به‌ریز په‌موئیّف.

په‌موئیّف به‌پیکه‌نینه‌وه له‌میّزه‌که‌ی دادوهر نزیك بوّوه و دواى ئه‌ویش
پیاویکی کورته‌بالا به پانتولئیکی خه‌ت خه‌ته‌وه که‌ده‌لینگه‌کانی
هاویشتبونه‌وه نیو پوتینه‌کانی ، له‌خه‌لکه‌که‌جودا بوّوه و له‌ته‌نیشت
په‌موئیّف راوه‌ستا.

دادوهر سه‌ری داخست و به هیواشی گوتی: به‌ریز په‌موئیّف ! تو
تومه‌تباری به‌وه‌ی که‌له‌م ... له‌م گریگوری فلاسوؤفه‌ی نوکه‌ری خوّت
داوه و سوکایه‌تیت پیگردوه ... ئایا ئه‌م تومه‌ته قبول ده‌که‌یت ؟
: باشه‌پتیا ! پیّم نالئی تو له‌که‌یه‌وه ئاوا ئه‌م شتانه‌ت ئه‌وه‌نده
به‌توندی گرتوه ؟ هه ... هه ... هه ...

دادوهر ، به‌شهرمه‌وه هه‌ندیك خوئی له‌سه‌ر کورسیه‌که‌ی هیئاو برد و
قسه‌کانی به‌په‌موئیّف برین و گوتی: قبولی ناکه‌یت ؟ فلاسوؤف تو
چوئیّتی روداوه‌که‌ بگیره‌وه.

: شته‌که‌ زور ساده‌یه‌ قوربان ... من نوکه‌ری مالله‌کیان واتا
خزمه‌تکاری تاییه‌تیان بوم ... باشه ... ئیوه هه‌موتان شتیك
ده‌رباره‌ی ژیان و گوزهرانی خزمه‌تکاریك ده‌زانن ... وه‌که‌سیکی
زیندانیکراو ... وه‌که‌ بوّ خوّتان ده‌زانن ، خانه‌دانه‌کان ، تا دواى
کاتژمیر نوئی به‌یانی له‌خه‌وه‌ه‌لناستن ، به‌لام که‌سانی وه‌که‌ ئیمه ،

ده‌بی به‌رله‌وه‌ی خوړ هه‌لئی له‌خه‌وه‌ه‌ستابین ، له‌به‌رئه‌وه‌ نازانین
ئاخوئو پوژه‌ ئاغامان چه‌کمه‌له‌پی ده‌کا ، پوتین له‌پی ده‌کا ، یان
قوندهره له‌پی ده‌کا ، یان چه‌زیان لیبه‌ پیلاوه‌ سه‌رپییه‌کانیان له
به‌یانیوه‌ له‌پی بکه‌ن و تائیواری داینه‌نین ، به‌لام ئیمه ده‌بی چه‌کمه
وپوتین و قوندهره‌کانمان بوّیاغ کردبن. سه‌رله‌به‌یانی ئه‌وپوژه ، کاتی
ئاغا ده‌یویست جل و به‌رگه‌کانی له‌به‌رکا ، بانگی کردم تا یارمه‌تی
بده‌م ، رونه‌ ئیدی که‌ منیش چومه‌ خزمه‌تی و به‌رک و پیکی کراس و
پانتولله‌که‌یم کرده‌به‌ری و کاتی ده‌مویست چاکه‌ته‌که‌ی له‌به‌رکه‌م ، پیی
گوتم: گریشکا شانکه‌که‌م له‌ گیرفانی چاکه‌ته‌که‌مدایه‌ ده‌ری بیینه
وبمده‌ری. منیش ئه‌وه‌نده‌ی نیو گیرفانه‌کانی گه‌رام شانکه‌که‌م
نه‌دوژیه‌وه ، دواتر به‌ریزه‌وه‌ گوتم: ئارخیپ یلیسه‌ی‌فیچ هیچی تیدانیه‌.
دواى ئه‌مه‌ ئاغام پوخساری گرژ کرد و بوّخوئی ده‌ستی برد و
شانه‌که‌ی له‌نیو گیرفانیکی تری چاکه‌ته‌که‌ی ده‌ره‌ینا و پیی گوتم:
ئهدی ئه‌مه‌ چیه‌ ؟ شانہ نیه‌ ؟ دواى ئه‌مه‌ شانہ‌که‌ی کیشا به‌سه‌رمدا و
هه‌مو نوکه‌کانی چه‌قینه‌ نیو گوشتی سه‌رمه‌وه . له‌ به‌یانیوه‌ تا دواى
نیوه‌پوّ خوینی سه‌رم نه‌وه‌ستا ، ئه‌گه‌ر سه‌رنجی بده‌ییت بوّت
ده‌رده‌که‌وی که‌ هیشتا به‌ته‌واوی ساریژ نه‌بوته‌وه ، شاهیدیشم هه‌یه .
دادوهر ، سه‌یریکی په‌موئیفی کرد و گوتی: ئه‌گه‌ر شتیكت هه‌یه‌ بو
به‌رگریکردن له‌ خوّت فه‌رمو بیلی.

په‌موئیّف ، به‌نیگایه‌کی پر له‌پرسیار و سه‌رسوپرمانه‌وه ، سه‌یریکی
دادوهری کرد و دواتر روانیه‌ گریشکا و جاریکی تر نیگای گواسته‌وه

سەر دادوهر و سورهلگهرا و بهپرتهپرتیکهوه پرسى: ئهوه تو

مه بهستت چیه؟ گالته م پیده که ی؟

گریشکا وه لامی دابهوه: که س گالته ی پینه کردوی ئاغا ، به لام

به کورتی تو مافی ئه وه ت نیه خه لک دارکاری بکه ی ت.

په موئیف دارده سته که ی کوتا به زه ویدا و هاواری کرد: بیده نگ به!

گه مژه! چه پهل!

دادوهر به په له پروزی له سهر کورسیه که ی خو ی هه ستا و به ره و

ژوره که ی خو ی هه نگاوی هه ئینان و هر به ریوه پینج خوله ک پشووی

پاگه یاند.

په موئیفیش دوا ی که وت. کاتی گه یشتنه ژوری ، دادوهر به ده ست

پاوه شاننده وه گوتی: کوری باش ئه مه چه ده ستت پی کردوه! بو

دانا نیشی؟ ئه م قسانه چین؟ ده ته وی ری سوام که ی ت؟ دیاره تو

ده ته وی هر لی ره پیاوه کانی خو ت شاهیدیت له سهر بده ن و ئابروت

بچی؟ به خوا گه مژه ی! باشه بو ده هاتی؟ پی توایه تو نه هاتبا ی من

نه مده زانی خو م چاره سهر ی بکه م؟

په موئیف ده سته کانی له که مهر ی گیر کردن و گوتی: ده بو خو ت

چاره سهر یکه ، ئه مه که ی تاوانی منه! بو خو ت ئه م شته

گالته چاریانه وه ری ده خه ی وپاشان سه رکونه ی من ده که ی ت!

چاره سهر ئه وه یه گریشکا بخه یته زیندانه وه و کو تایی به مه بینیت.

: گریشکا بخه مه زیندانه وه؟ ده زانی تو هر ئه و گه مژه یه ی جارانی!

به چ یاسایه ک گریشکا بخه مه زیندانه وه؟

: بیخه زیندانه وه و برابه وه! ئه ی خو ناکا من بخه یته زیندانه وه؟

: کاکی خو م ، ئه و سه رده مه پویشت تو کابرا دارکاری بکه ی ت و

منیش بو تی بخه مه زیندانه وه. به راستی بیر کردنه وه یه کی سه یرت

هه یه ، تو هیچ زانیاریه کت له باره ی یاسا کانی ئه م سه رده مه وه هه یه؟

: نه وه لا له ژیاندا نه دادگایی کراوم نه که سیشم دادگایی کردوه؟ به لام

وه لاه ی ئه گه ر من دادوهر بام و گریشکا هاتبا و شکایه تی له تو کردبا

، بی سی و دوو له پلیکانه کانه وه فریمده دایه خواری ، بو ئه وه ی نه ک

خو ی ، به لکو نه وه و نه تیژه کانیشی تا له ژیاندا ماون نه ویرن شکایه ت

له که س بکه ن. ئه مه چییه! راست و دروست بل ی ده مه وی بته مه

زیندا وه و برابه وه ، بو ئه وه ی نیشانی بده ی که که سیکی زیره ک و

لیه اتوی ... کاتی خیزانم ئه م ئاگادارینامه یه ی تو ی خوینده وه و زانی

ئاگادارینامه ت بو هه مو پیاوه کانیشم نارده وه چه په سا ... چاوه پروانی

شتیکی له م جو ره ی له تو نه ده کرد ، ئه مه کاریکی باش نیه تو

ده یکه ی پتیا! ئه م شتانه دورن له ره وشتی هاورییه تیه وه.

: ئاخو چاوه که م! بو ناته وی له شته که بگه ی ت؟

دوا ی ئه مه ، شستیکریلو ف ، هه ندیک شتی به کورتی له باره ی پله و

پایه و به رپرسیاریتی خو یه وه ، بو په موئیف باسکرد. پاشان گوتی:

تو هر لی ره به ، ئه من ده روم ، به بی ئاماده بونی تو بریاریک

ده رده که م ، به س تو خودا مه یه ده ری ، ده ترسیم به و بیر و بو چونه

کو نانه ی سه رده می ده قنانونسته وه چه ند قسه یه کی نابه جی بکه ی ت و

شته که ئالوژتر بکه ی ت. ئه مه ی گوت و پویشت.

شستیکریلوڤ ، گه پرایه وه و دهستی به کاره کانی کرده وه .

په موئیفش که له ژوره تایبه تیه که ی دادوهردا له سه ر کورسیه ک ، له به رده م میژیکسی بچوکدا دانیشتبو ، سه رگرمی خویندنه وه ی ناگادارینامه یه ک بو ، له ویوه دهنگی دادوهری ده هاته بهر گوئیان که ده یویست گریشکا به ره و ناشتبونه وه پاکیشی .

گریشکا ، تا ماوه یه ک بهرگری ده کرد و له سه ر قسه ی خوئی سور بو . به لام سه ره نجام رازیبو له به رامبه ر وه رگرتنی ده روئلدا ده ست له شکاته که ی هه لگری .

دادوهر بریاری خویدا و پاشان گه پرایه وه ژوره که ی خوئی و به په موئیفی گوت: زۆر سوپاس خودایه ، زۆر خوشحالم که ئەم کیشیه به خیر کوتایی پیهات . ، باریکی زۆر قورسم له کولّ بووه ، ده روئل بده گریشکا و کیشیه که کوتایی پیهات .

په موئیف ، به شله ژاویه وه پرسى: من ده روئل بده مه گریشکا؟ ئەوه تو شیت بویته؟

دادوهر نیوچاوانی گرژ کرد و وه لامی دایه وه: باشه کاکه تو مهیده ، من دهیده م ، ده روئل چیه! ئاماده م سه د روئل بده م ، به لام به توره یی و نیگه رانی نه تبینم . خوا نه کا ناچار بیت ناشنایه کی خوئ دادگایی بکهیت ، کاکه گیان نه گه ر لیره به دواوه ویستت له که سیك بدهیت ، وهره ئیره و تا ده توانی تیمه لده ، باوه رت هه بی پیموخوشه تیمه لده ن به لام ناچار نه م دادگاییت بکه م . ده ی ههسته با بروینه وه مالى نانه که مان بخوین ، ناتالیا چاوه ریمانه .

ده خوله ک دواتر ، پیکه وه له مالى دادوهردا ، سه رگرمی خواردنی گوشت ماسی سورکراوه بون . په موئیف سییه مین جامی شه رابی هه لقوپاند و گوتی: باشه پیم بلئ! ده روئل بو گریشکا وه رگرت! به لام پیت نه گوتم چه ند روژ زیندانیت بو بریه وه؟

: هیچم بو نه بریه وه ، له سه رچی بیخه مه زیندانه وه؟

په موئیف ، به ئەندازه یه ک به م قسه یه توره بو ، خه ریک بو چاوه کانی ده رده په رین ، به توره ییه وه پرسى: ده زانی ده بو له به رچی زیندانیت کردبا؟ له بهر ئەوه ی تا چاوه کانی کویربان و ئیدی تا ژبانى ماوه شکایهت له که س نه کا . به چ هه قیک ده چی شکایه تم لیده کا؟

دوا تر ، دادوهر و نیتکین ، شیکردنه وه یه کیان له م باره یه وه بو کرد و هه ولیاندا شته که ی تیبگه یه نن ، به لام بی سود بو ، هه ر له سه ر بو چونه کانی خوئی سور بو .

کاتی له گه ل نیتکیندا پیکه وه ده گه پانه وه مالى ، گوتی: چیت پیخوشه بیلی ، به لام من ده لیم ئەم پیتکایه به که لکی دادوهری نایهت ، راسته میهره بان و خوینده واره ، راسته باشه و ئاماده ی خزمه ته ، به لام ... به که لکی ئەم کاره نایهت! نازانی بریاری دروست بدات ... حه یف بو ئەوپیاوه که ناچارم له گه ری سی سالی هه لبرژاردنی داهاتودا نه هیلم سه رکه وتن به ده ست بینیت .

عەریف پەرشیبایف

: عەریف پەرشیبایف! تۆ تۆمەتباری بەوہی لەرپکەوتی سێی مانگی دوانزەہی سالی رابردودا بەدەم و بەکردەوہ ، سوکایەتیت بەم ناوانەہی خوارەوہ کردوہ : (ژینگین) ی عەریفی شارەوانی. بە (ئەلیانوۆف) ی کوێخای شارەدێ. بە (یفیموۆف) ی مەوہزی شارەوانی. بە ئیفانوۆف و گاقریلوۆف و ھەروہا بە شەش جوتیاری تری خەلکی دێ. کە تیایاندا ئەو سێ کەسەہی سەرەتا ناوم بردن لەساتی بەجپھێنانی ئەرکەکانیاندا ، سوکایەتیت پیکردون . ئایا خۆت بەکەمتەرخەم و تاوانبار دەزانی؟

پەرشیبایف ، بەپوخساریکی گژو مۆنەوہ ، چەشنی سەربازیک کە لە حالەتی ئامادەبوندا پادەوہستێ ، بە دەنگیکی گراوو کەرخەوہ کە دەتگوت فەرمان دەردەکا ، پچرپچر وەلام دەداتەوہ: بەرپز دادوہر! ھەمو کیشەو گرفتیک دەبی لە روانگەہی کاریگەری بەرامبەرەوہ ھەلیسەنگینی ، من لێرەوہ لەم دادگاییەدا پادەگەہیەنم: یەکەم ، رازی نیم بە ھیچ لەو تۆمەتانەہی داویانەتە پالم. دووہم ، خودی ئەوانەہی کە شکایەتیان لیکردوم ، بەکەمتەرخەم دەزانم. بەرپز دادوہر! ئەمەہی ئەوان باسی دەکەن بەھۆی روداوی تەرمیکەوہ بو ، سێی مانگی دوانزە ، لەگەل ھاوسەرەکەم (ئەنفیسیا) ،

لەسەرخۆ بەرپزدا دەرویشتین ، لەناکاو بەسەر ئەم روداوەدا کەوتم ، کاتی سەیرمکرد بینیم خەلکی زۆر لەکەناری روبرو کە کوہونەتەوہ ، منیش چوم پرسیم: کئی مۆلەتی ئەوہی داوئی لێرە خەپنەوہ؟ بوچی کوہونەتەوہ؟ من تیناگەم ئەمانەبەپیی برگەہی چ یاسایەک مۆلەتی ئەوہیان بەخۆیان داوہ وەک میگەل خەپنەوہ سەریەک؟ دواتر ھاوارم کرد: یاللا بلأوہی لیبکەن ، ھەرکەسەو بو مائی خوئی. دواتر چومە نیو ئاپوراکەو لیکم دورخستنەوہ. ئەمجار فەرمانم بە مەوہزی شارەوانییدا ھەمویان راپیچی مائی خوئیان کاتەوہ ...

: تۆ نە ئەفسەر و نە مەوہزی شارەوانیت ، کوہونەوہی خەلک و بلأوہ پیکردنیان ، چ پەیوہندیەکی بە تۆوہ ھەہیە؟ لەم کاتەدا ، چەند دەنگیک بەرز دەبنەوہ: نەخیر ئەمە ھیچ پەیوہندیەکی بەوہوہ نیہ ، بەرپز دادوہر ئەم کابرایە ژیان لی تال کردوین ، پانزە سالە فیربوہ چی پیخوش بیت پیمانەلئی ، لەدەست ئەم کابرایە وەزالە ھاتوین ، لەوہتی خانەنشین بوہ و ھاتوتە دئیەکەہی ئیمە ، خوئی لە ھەمو ئیش و کاریکمان ھەلدەقورتینی ، تەواو لئی بیزار بوین.

کوێخای دئی ، کە یەکیکە لە شاھیدەکان ، دەلی: بەرپز دادوہر ، ئەم قسانە راستن ، ئەم کابرایە ئیمەہی تەواو توپەو نینگەران کردوہ ، ژیان بەم شیوہیە و لەگەل ئەمەدا ناچیتەسەر ، ھەر کاتی لەمەراسیمیکی ئاینی ، یان بوک گواستنەوہیەکدا ، یان بە ھەر ھۆیەکی ترەوہ بیت

له ده وری یه کتر خرډه بینه وه ، ده یکاته دادو هاوار و به حیسابی خوئی
 ده یه وئی ئاسایش و ئارامی به رقه رار کات. ده چئی گوئی مندالان
 ږاده کیشی و چاودیری ژنان ده کات ، وهک ئه وهی خه زوریان بیت ...
 بو نمونه: چه ند ږوژیک له مه و بهر مال به مال ده گه ږا و فره منی ددها
 که س ئاگر نه کاته وه و گوژانی نه لیت و ده یگوت: هیچ برکه یه که نیه له
 یاسادا ږیگای به خه لکی دابیت گوژانی بلین .

دادوهری دادگا ، قسه کانی کوخا ده بری و ده لئی: ږاوه سته ، جارئ
 په له مه که کاتی نوږه قسه ی شاهیده کان هات نه مجار قسان بکه ...
 مو له ت بده با ږیشیبا یث قسه کانی ته او کا ... به رده وامبه
 ږیشیبا یث.

ږیشیبا یث ، به قورگیکی نوساوه وه ده ست به قسان ده کات: به سهر
 چاو قوربان ، نه تو فهرموت بلاوه پیگردنی خه لکی کاری من نیه ...
 باشه قبولمه ... نه دی نه گه ر له وئی بم و ته نیا ته ماشاکه ریگ بم؟ چ
 ږوده دا؟ تیڼاگه م چوڼ ده بی ږیگا به خه لک بدرئ لیک کوښه وه و نه م
 ږیسواییه وه ږی بخن؟ چ یاسایه ږیگای نه م کارانه ی پی داوڼ؟ من
 مو له تی نه وه یان پی نادم ، نه گه ر من بلاوه یان پی نه که م کی بی کات؟
 به ږیز دادوهر نه گه ر ته اووی نه و دئی به گه ږی که سیکت ده سناکه وئی
 وهک من شاره زای یاسا بیت. ته نیا من ده زانم ده بی به چ شیوه یه که
 ږه فتار له گه ل نه م خه لکه دا بکریت. به ږیز جه نابی دادوهر من
 لادییبه کی ساده نیم ، نه فسه ریکی خانه نشینی گه نجینه یه کی
 که لوپه له کانی سوپام! نه و کاته ی له وار شو بوم له سه روکایه تی

سو پادا خزمه تم ده کرد ، دوا ی نه وه ... مو له تم بده به خزمه ت
 به ږیرتی بگه یه نم ، خانه نشین کرام و بوخوم چومه بنکه ی ئاگر
 کوژینه وه ، به لام به هوئی نه و لاوازیه سروشته ی که متاکورته ی که
 هه مبو ، له وئی نه مام و دواتر بو ماوه ی دو سال ده رکه وانی
 خویندنگایه کی کوربان بوم ... ئیدی به و هویه وه شاره زای هه مو برکه
 و به نده کانی یاسام. به لام نه م لادییانه چ ده زانن؟ لادیی که سیکی
 ساده یه و هیچ شتیک ناچیته می شکیه وه و ناچاره ده بی گو ږیپه لئ من
 بکا ... له راستیدا نه مه له به رژه وه ندی خو شیاندا یه . وه ره با نه و
 ږوداوه ی که ئیستا منی له سهر دادگای ده کریم ، به نمونه وه ریگرین و
 هه لیسه نگی نین ... که سیک خنکابو و لاشه ی بیگیانی له سهر لمی
 قه راغ ږوباره که که وتبو ، من چومه پی شئ و بلاوه م به خه لکه که کرد
 و هاوارم کرد: نه م ته رمه بو لیږه که وتوه؟ به هوئی چی وه؟ نه مه ش
 هه سترکردن به لیپرسراو یتیه؟ نه م عریفه بوچی لیږه ږاوه ستاوه و
 سه یر ده کات؟ دوا یه له عریفی شاره وانیم پرسئ: بوچی
 ږاوه ستاویت و هه وال بو سه روی خو ت نانیری؟ نه م خوا لیخو شبو ه
 له وانه یه خوئی نقوم بوبئ ، یان له وانه یه تاوانیک له گو ږی بی. به لام
 عه ریف ژیگین چوڼ ږاوه ستابو هه روا ږاوه ستابو و جگه ره ی
 ده کی شان. ته نیا نه وه نده گه ږایه وه و پرسئ: نه مه کی به فره مان ده دا؟
 له کو یوه هاتوه؟ تو واده زانی ئیمه نازانین کاره کانی خو مان بکه ین؟
 منیش وه لامم دایه وه: نه گه ر زانیات کاره کانی خو ت بکه ییت ، به م
 شیوه یه وهک گه مژه و ده به نکه کان ، خه مسارد نه ده بوی؟

وه لامي دامه وه و گوتی: دویئی چهند جار هه والم داوه ته شاره وانی. منیش پیم گوت: جا بوچی بو شاره وانی؟ ئەمه به پیی کام ماده له یاسای سزادان؟ خنکاو و شتی له بابه ته چ په یوه ندیسه کیان به شاره وانی وه هه یه؟ ئەمه فایلێ تاوانه ، ده بی خیرا راپورتیک بو به پرز لیکولەر بنوسی ، ده بی بهر له هه مو شتیکیش راپورتیک له باره ی چۆنیتی پودا وه که وه بو دادوهر بنوسی و بینیری بو به پرز دادوهر . به لام ئەم عه ریفه ، واتا ژینگین ، هه روا راوه ستابو و پیده که نی. لادییه کانیش هه مو یان پیده که نین. به پرز جه نابی دادوهر هه مو یان پیده که نین. بوخویشی ... ژینگین خویشی پیده که نی. ئاماده م سویند بخۆم خویشی پیده که نی. منیش روم تیکردن و گوتم: ده متان داخه ن . ئەم عه ریفه ی شاره وانی گه رایه وه و گوتی: ئەمه کاری دادوهر نیه . هه رکه گویم له م قسه یه بو ، ئیدی بهرچاوم تاریک بو ... لیژهدا پریشیبایف روده کاته ژینگین و لئی ده پرسی: واتگوت یان نا؟

: به لئ.

: هه موان شاهیدن که له بهرچاوی ئەو هه مو خه لکه گوتت ئەمه کاری دادوهر نیه . ئەمانه هه مو یان گویمان لیبو ، ئەگه ر وانیه با بلین وانیه ! ئیدی ئەوه بو به بیستنی ئەم قسه یه ، بهرچاوم تاریک بو ... ترس و تۆقین دایگرتم. پیمگوت هه ی واو والیکراو ئەگه ر ئازای دوباره ی ده که یته وه . تو به چ ئازایه تیه که وه به م شیوه یه قسه له باره ی به پرز دادوهر وه ده که یته؟ چۆن ده کرى عه ریفی شاره وانی بیت و دژی

ده ولت و بهرپرسه کانی بیت؟ ها؟ ئایا ده زانی به پرز دادوهر چه زی لیبی ده توانی له چاوتروکانیکدا له ژیر ناوی که سیکی باوه پینه کراو بتگوازیته وه بو بنکه ی قه زا؟ ئایا ده زانی به پرز دادوهر ده توانی که سیک که میشکی بوئی قورمه سه بزى لیدیت ، بنیریته شوینیک که شایسته ی ژیان نه بیت.

ئیدی ئەوه بو ، دواى قسه که ی ئەمیش کویشای شاره دی گوتی: دادوهر ناتوانی له سنوری ده سه لاتی خوئی زیاتر تپه پینی ، کاری دادوهر ته نیا پیراگه یشتن به مه له فی تاوانه کانه . ئەوانه ی لیهرن هه مو یان گویمان له م قسانه ی کویشا بو ... منیش به کویشام گوت: تو مافی ئەوه ت نیه سوکایه تی به حکومه ت بکه یته ! ئەم قسانه ش له لای من وه مه که . ده نا خویم ده زانم چ ده که م. به پرز دادوهر ئەو کاته ی له وارشو بوم ، ته نانه ت ئەو کاته ی له خویندنگه که شدا خزمه تم ده کرد ، یه که که س له م جوهره قسانه ی کردبا ، بی دواکه وتن ده چومه به رده می پولیسیک و قسه کانی کابرام تیده گه یاند. به لام لیهره ، له م دینه دا به کی بلیم؟ به لئ ده مو یست ئەوه بلیم که له خه فه تی ئەو قسانه ، وه خت بو ده ته قیم ... ده زانی چه نده به داخه له لاملی و ناپه سندی خه لکی ئەم سه رده مه؟ ... مستیکم ... هه رچه نده زویریش به هیز نه بو ، کیشا به سه ری کویشادا ، بو ئەوه ی ئیدی تاماوه نه توانی قسه ی له و شیوه یه بکاته وه ... دواى ئەمه ، ئەم ژینگینه که ئەفسه ری شاره وانی شه لایه نی ئەوی گرت ... منیش ناچار بوم خویم بگه یه نمه ئەویش و مستیکم بسره وینمه ئەویش ... ئیدی شته که گه وره بووه

... بهر پز دادوهر من زور توربه بجوم و خوشت ده زانی که سیک له سهر
 پق بیت مه حاله دهستی خوئی نه وه شینئی ... له لایه کی تریشه وه
 نه گهر نه جوره ده بنگ و گه مژانه دارکاری نه که هیت ، وهک نه وه یه
 گونا هیکی گهرهت کردبی. به تایبه تی نه گهر شتیکی گرینگ و
 ههستیاری وهک پاراستنی نارامی و ناسایشی گشتی ، له نارادابی ...
 : به لام بوپاراستنی نارامی و ناسایشی گشتی ، که سانی تری وهک
 عهریفی شاره وانی و کوئخای شاره وانی و مفه وهزی شاره وانی و
 چه ندانی تره ن ...
 : خو نه فسه ری شاره وانی ناتوانی چاودیری هه مو شته کان بکات ،
 جگه له وهش ، هینده ی من له شته کان تیناگات.
 : به لام پیمبلی بو ناته وی له وه تیگه هیت که نه م کارانه په یوه ندیان به
 تووه نیه ؟
 : چیت فهرمو؟ په یوه ندی نیه چیه ؟ نه م قسه یه م زور پی سهیره !
 سه ره پویی خه لکی په یوه ندی به منه وه نیه ؟ جا که وایی نه وکاتانه ی
 خه لک ناسایش و نارامی تیک ده دن ده بی من بچم ده ست خوشییان
 لیکه م؟ هاتون لیره له سهر نه وه شکایه تیان لیکردوم که گورانیم لی
 قه دهغه کردون ... نه تو بوخوت بریاریده جه نابی دادوهر چ سو دیک
 له گورانی گوتندا هه یه ؟ له بری نه وه ی بچن ... له بری نه وه ی بچن
 سه رگه رمی کاریک بن ، خه ریکی گورانی گوتنن ... دوینی پاش
 نیوه پووش به زمیکی تریان ساز کرد ... له بری نه وه ی بچن بوخویان

له مائی لئی پالده نه وه و بنون ، کو ببونه وه و ناگریان کردبو وه و
 خه ریکی قسان بون. منیش یه کسه ر ناوی هه ره هه مو یانم نوسی.
 : چیت نوسی ؟
 : ناوی نه وانه ی له ده وری ناگره که دانیشتبون . (نیقان بروخورو) و
 (ساقا میکیفورو) و (پیتهر پتروقیچ) و هه روه ها (شوسته رو) ی
 سه رباز و (سیمون کیسالو) یش هه ره هه مو یان خه ریکی فسکه فسک
 بون. (ئیگنات سفرچوک) و ژنه که شی هه ردوکیان جادوگه رن . (مارقا)
 ش شه وانه وه پی ده که وی شیر ی هه رچی مانگای نه و دئییه
 هه یه ، ده یدوشی ...
 لیره دا دادوهر ده لی: به سه نکایه !
 نه مجار ده ست به وه رگرتنی قسه ی شاهیده کان ده کری.
 پریشیبا یف چاویلکه که ی تا سه ر نیوچاوانی ده باته سه ری و به
 سه رسامیه وه ده پوانیته دادوهر ، پون و ناشکرایه دادوهر لایه نی نه و
 ناگریت. چاوه کانی زهق بونه ته وه و بریسکه ده دن. لوتی سور
 هه لگه پراوه و ته ماشای دادوهر و شاهیده کان ده کات و هه رچه ند ده کا
 تیناگا له و فسکه فسک و جار جاریش پر مه ی پیکه نینه ی ، که له هه مو
 گوشه و قوزبینیکی دادگاوه ده هاته به رگویی. هیچ سه ریش له وه
 ده رناکا له به رچی سزای یه ک مانگ زیندانیان بو بریه وه . سه ری
 سورده مینی له م بریاره و ده سته کانی راده وه شینئی و ده لیت: ناخر
 له به رچی ؟ نه م بریاره به پیی برگه ی کامه یاسا ؟

به بوچونى ئۇ ، ھەبىي و نەبىي دۇنيا سەراۋىن بوھ و ئىدى لەم دۇنيايەدا
جىڭايەكى لەبار و گونجاو بو ژيان ، و دەست ناكەوئى .
ھەركە لە دەرگاي دادگاش دېتە دەرى ، چاۋى بە چەند كەسك
دەكەوئى كە لە دەورى يەك كۆبۇنەتەوھ و سەرگەرمى قسەوباسى
خۇيانن . خىرا ھەردوك دەستەكانى ، چەشنى ئەفسەرىك ، بەخۇيەوھ
جوت دەكات و بە دەنگىكى گىراۋى تىكەل بەرقەوھ ھاوار دەكات :
بالاۋەى لىبكەن ، دەى ، قەرەبالغى دروست مەكەن ، ياللا ھەركەسە
بچىتەوھ مالى خۇى .

له فه رمانگه ی پوښته دا

چه ند رږوژيک له مه و بهر ژنه گه نجه که ی (سالاد کوپه ر تسيښف) ی سه روکی پيشووی فه رمانگه ی پوښته ی شاره که مان ، به خاک ده سپارد. دواى مه راسيمى ناشتنى نه و گوله جوانه ، وهک دابونه ريتى باب و باپيرانمان چووينه فه رمانگه ی پوښته ، تا سه ره خوښى له سه روکی فه رمانگه بکه ين و يادى مردووه که بکه ينه وه. کاتى (بينى*) يان هيئا ، ميړده پيره که ی ده ستى به گريان کرد و گوتى: نه م (بينى) يانه هيئد سور و جوانن ده لئى روخسارى خوالخوښبوون. ناماده بووان هه مووان قسه که يان بو سه لماند. به لئى له راستيدا نه و زور جوان بو... تا بلئى ژنيکى نازدار بو.

: به لئى هه مووان چاويان تيرپيو... ئيره بيان به جوانييه که ی ده برد... به لام کاکينه! وه نه بئى من ته نيا له بهر جوانى و ناکارى خوښم ويستبيت ، هه رچه نده زور پيوسته نه م په فتاران له ژناندا هه بن ، وهک چون له زور جيگای نه م دنيا فراوانه دا نه مه ده بينريت... به لام نه وهى وای ليکربووم به م شيوه يه خوښم بوويت ، شتيکى تربوو ، نه و خوالخوښبووه ، که تکام وايه خواى گه وره له گه ل پاسه وانى ده رگای خوښى هاونشيني بکات ، هه رچه نده به سروشت هيئديک گرژ و تونده ته بيات بو ، به لام شتى له گوئى ده گرت و وه فادارى ميړده که ی بو ، هه رچه نده ته مه نى هه ر بيست ساليک ده بو ، که من خوښم نه مپو سبه ی ته مه نم ده بيته شه ست سال ، له گه ل نه مه شدا له گه ل منى پيره ميړد دا وه فاداريو ، به لئى وه فاداريو.

نه و که شيشه ی که له گه لماندا هاتبو ، گه روى پاک کرده وه و کوڅه يه کى کرد و دواى نه مه زور به پونى ته و اوى شک و گومانه کانى خوښى سه باره ت به خوالخوښبو خسته يو. پيره ميړد روى تيکردو و گوتى: دياره باوه ر به قسه کانم ناکه ی؟

که شيش به ده سته پاچه ييه وه وه لامى دايه وه: نهک نه وهى باوه ر ناکه م... به لام نه مه ش... ژنه گه نجه کانى نه مپو... ناخر زور... ژوان و جيژوان... ئيدى...

: به لئى ده بينم باوه ر ناکه يت ، به لام من نه مه ت پئى ده سه لمينم ، من له ترسى نه وهى خيانه تم لينه کات و وه فادار بيت له گه لماندا ، زور ريگه ی جورا و جورم ده گرت به ر... به کورتى رپوشوئينى باشم ده گرت به ر ، چون بلئم... فروفيللى چاکم به کارديننا ، ته نيا له پيناوى پاراستنى نابرووى خوښا نه م فروفيلانه م به کارديننا ، هيئديک شت هه يه و ده يزانم هه ر نه وه نده ی درکاندم ، ئيدى يه کسه ر گه يشتومه مه به ستى خوښم و ده توانم له لايه نى وه فادارى هاوسه ره که مه وه ناسوده بم و پالى لئى بده مه وه.

: نه و قسانه چين؟

: زورم کردون ، بو نمونه پروپاگه نده يه کى نادروستم له شاردا بلاو کرده وه ، که ئيوه ش هه مووتان گويتان ليئيوه ، ده گه يشتمه هه ر که س ده مگوت ئيليناى ژنم له گه ل (ئيقان نه ليکسنيچ زاليخواتسکى) ی سه روکی پوليس که ين و به ينى هه يه ، نه م چه ند وشه يه به س بون بو نه وهى هيج که س نه توانئى و نه ويړئى وه دوى

ئىلىنای ژنم بکه ویت ، ههموان خویان له بق و نه فره تی سه رۆکی
پۆلیس ده پاراست ، هه رکه س ئىلىنای دىبا ، خىراتر هه نگاوى هه لدینا
و لىی دور ده که وته وه ، بۆوه ی نه بادا ببیته جی گومان و مه زه نده ی
سه رۆکی پۆلیس. ها ... ها ... ها

ئاخر هه موان لىی تۆقیبون هیچ که س نه یده ویست له گه ل نه و سمیل
بابرهدا تىبکه وى ، زۆر به ئاسانى ده یتوانی پینچ تۆمهت بو دروست
بکات. بۆنمونه ئه گه ر پشيله ی که سىکی له کولانیدا دىبا ، به تاوانی
(مانگای به ره لای سه رشه قام) ، کیشه ی بو کابرا دروست ده کرد ،
په نات وه به ر دینم خودایه .

ئیمه هه مومان به سه رسامیه وه پرسیمان: واتا هه ر به راست ئىلىنا
هیچ په یوه نده ی کی له گه ل سه رۆکی پۆلیس نه بوو؟

: نه خیر... هه رگیز... ئه وه ته نیا پروپاگه نده یه ک بوو که خۆم دروستم
کردبوو ، ها... ها... ها بینیتان چۆن ئه و گه نج و لاوانه م فریو دا!
نزیکه ی سی خوله ک به بیده نگی و خامۆشی دانیشتبوین و پيشمان
ده خوارده وه له داخی ئه و کلاوه ی ئه و پیره میرده له سه ری نابوین.
سه ره نجام که شیش کۆخه یه کی کرد و له ژیر لیه وه گوته: باش ،
ئینشاللا له داهاتودا ده توانی جاریکى تر ژن بینیته وه .

(بىنى*) خۆراکىکی روسیه ، که له ئارد و شیر و شه کر و هیلکه
دروست ده کرى.

له هاوینه واردا

(خوشمده ویی ، تو هه مو شتیکی منی ، ته منی منی ، شادی منی !
... داوی لیئوردنت لی ده که م له دانپیانانهم ، به لام چی بکه م ،
له مه زیاتر نه متوانی بیدهنگ بمینمه وه ، من داوی وه لامدانه وهی ئەم
عیشقهت لی ناکه م ، به لکو داوی سوژ و به زه بییت لی ده که م. ئەمشه و
کاتژمیڕ هه شت وه ره بو ژیر که پره کوئنه که . نامه که م ئیمزا ناکه م ،
چونکه دلنیام کاریکی بی سوده و له گه ل ئەوه شدا تکات لی ده که م
سل له نه ناسیکی وه ک من نه که یته وه ، هه م گه نجم هه م جوانیشم ...
ئیدی له وه زیاتر چیت ده وی؟) .

(پاقیل ئیقانوئقیچ فیخادتسیف) پیاویکی ژن و مالداری به پیز بو ،
قئیلایه کی له هاوینه واریدا به کری گرتبو و به خوئی و خیزانه که یه وه
بو به پیکردنی سی مانگی هاوین ، پویان تیکردبو. دوی خویندنه وهی
ئەم نامه یه ، شانیکی هه لته کاند و نیوچاوانی خوراند و که و ته
بیرکردنه وه: (نه فرهت له شه یتان! به بی ره چاو کردنی ئەوهی
خیزاندانم ، ئەم نامه سهیر و گه مژانه یه چیه بویان نوسیوم! ده بی
کی نوسیویی؟) .

بریک نامه که ی له بهرچاوی خویدا هینا و برد ، دواتر جاریکی تر
نامه که ی خویندنه وه ، تفیکی کرد و به گالته جاریه وه به خوئی گوت:

(ده نوسی خوشمده ویی ، واده زانی هه رزه کاریکم و یه کسه ر بوئی
ده چمه جیژوان! ماوه یه کی زوره وازم له بیته و به ره ی خوشه ویستی
هیناوه ... پیده چی ژنیکی زور به ئالوش و به ره لا بییت ... به پراستی
ئەم ژنانه بونه وه ریکی زور سهیرن ، ئەم جوړه که سانه ده بی زور
به ره لا بن ئەگینا به چ چاوو پویه که وه نامه ی له م شیوه یه بو پیاویکی
خیزاندانم ده نوسن! ئەم چ بی ره وشتی که؟) .

نزیکی هه شت سال به سه ر زه ماوه ندی پاقیل ئیقانوئقیچدا تیده پهری
، به دریزی ژانی ژن و میردایه تیان به لای دلداریدا نه چوبو ، جگه له
کارتی پیروزیایی ، هیچ نامه یه کی تری به ده ست نه ده گه یشت.
هه رچه نده ئیستاش ده یویست خوئی لی نه بان کات و به سه ر خویدا
نه هینی ، به لام توشی سه رسوپمان و خرۆشانیکی زور ببو .

کاتژمیڕیک دواتر له سه ر قه نه فه یه ک پاکشا و که و ته بیرکردنه وه: (ئی
باشه خو من هه رزه کاریکم نیم ، بی بیرکردنه وه و بی دواکه وتن بوئی
بچه جیژوان ، و اباشتره بهر له هه مو شتی بزانم کییه ئەم نامه یه
بوئاردوم؟ ... خه ته که ی ... بی شک خه تیکی ژنانه یه ... پراستی
و دل سوژیش له نامه که یدا به دی ده کری ، پیناچی نیازی گالته و
ئەمانه ی هه بییت ... پیده چی بیوه ژن بییت ، یان ژنیکی شینوکه بییت
... بیوه ژنه کان زوریه ی زوریان گوئی ناده نی و هه ر خه ریکی
پیکه نینن. هم ... ده بی کی نوسیویی؟) .

ههلهځانانی ئه م مه ته له ، به تايبه ته له و پوه وهی که پاقیل ئیفانوڤیچ له ته و اوای ئه و دئییه هاوینه یه دا ، جگه له ژنه که ی خوئی ، یه که سسی تری نه ده ناسی ، کردنه وهی ئه و گری کویزه یه ی ئه سته م تر ده کرد .

حه په ساو و داماو ، له بیرکر نه وه دا بو: (سهیره ! ... ده نوسی خوشمده وئی ! ... ده بی کی بیته وا به هلی زانیوه و منی خوشده وئی؟ ژنیکی سهیره ! بی ئه وه ی بمبینی و بمناسی عاشقم بوه ! ته نانه ت نازانی چ جوړه مروڤیکشم ! ئه و که سه ی به دوسی سهرنج عاشق ده بی و دللی لیده دا ، ده بی زور گنج و خاوه نی هه ستنکی شاعیرانه بیته ... به لام ... ده بی کی بیته ؟).

له ناکاو بیرى هاته وه که سى پوژ له مه و بهر و ههروه ها دوینیش ئه و کاته ی له مه يدانی سه ره کی دئییه که دا خه ریکی پياسه کردن بو ، چه ند جاریک له گه ل ژنیکی قزکال و لوت گچکه و جوان ، که کراسیکی شینی ئاسمانی له بهر دابو ، پوبه پو ببووه . ژنه قزکاله که چه ند جاریک به تيله ی چاو سه یری ئه می کردبو ، دواى ئه وه ی ئه م له سه ر نیمکیتیک دانیشتبو ، ئه ویش دوا به دواى ئه و ، هاتبو و له سه ر هه مان نیمکیت و له ته نیشته یه وه دانیشتبو .

هه روا له بیرکر نه وه دابو: (ریئی تیناچی ! ئه و بونه و هره جوانه ، ئه و په ریه ، عاشقی پیاویک بیته که له مارماسیه کی پیر و بوگه ن نه بیته ، له هیه شتیکی تر ناچیت ! نا ... ئه وه مه حاله !).

له کاتی ناخواردنیشدا نیگایه کی بی مانای ژنه که ی کرد و که و ته وه نیو دنیای

بیرکر نه وه: (نوسیویه تی گه نج و جوانه ... که واته هیه ژنیکی نامینی که که س ئاوری لی نه داته وه و که س به لایدا نه چیت ... هم ... ئه گه ر له گه ل خوځدا راستگویم ده بی دان به وه شدا بنیم منیش ئه وه نده پیر نه بومه که که س خوشی نه ویم ... ئه دی ئه وه نیه ژنه که ی خوځ خوشی ده ویم ... سه رباری هه مو ئه وانه ش ، عیشق گه نج و پیر نانسى !).

له م کاته دا ژنه که ی لی پرسی: ئه وه بیر له چی ده که یته وه ؟ پاقیل ئیفانوڤیچ به درو و له لامی دایه وه: هیه ... ته نیا هه ندیک سه رم دیشی ... له ناخه وه ش پیکه نینی ده هات به نامه که و به و که سه ی که نوسیوبوشی ، سور ده یزانی دل خوشکردن به م چه شنه نامانه ، جگه له گه مژه یی ، هیچیت نه یه ، به لام ... حه یف که دوژمنی مروڤ به هیزه !

پاقیل هه رکه نانی خوارد ، پاکشا و که و ته بیرکر نه وه: (به لام تا راده یه کی زور له چونی من بو جیژوان ، دلنیا یه ! چ ژنیکی بی شه رمه ! کاتی ده چیته نیو که پره که و ده بینئ له وئ نیم زور توپه ده بی و قاچه کانی له زه وی ده کوتی ! ... ئی خو منیش ناکری بجم ... سندانى لیدا).

به لام دوباره ی ده که مه وه: دوژمنی مروڤ به هیزه .

کابرای هاوینه وار نشین ، چه ند خوله کیک دواتر که و ته وه بیرکر نه وه: (باشه چوته ئه گه ر وه کو سه رکیشی و سه ربزیویه کیش بیته سه ریک

له كه پره كه بدهم؟ وا باشتريشه هه رنه بى با له دوره وه بيبيتم! ... له وانه يه خراب نه بيت! وه ختيك كات كاتى پيكه نين بيت ، ئيدى مروڤ بوچى پينه كه نى؟)

دواتر هه ستا و پيلاو و كلاوه كه ئاماده كردن.

كاتى ژنه كه ي بينى خه ريكي له بهر كردنى كراسى نوئ و به ستنى بويمباخه دو اين موڤيله كه يه تى ، لى پرسی: چيه؟ خه ريكي خوڤوز كردنى؟ نيازى كوئيت هه يه؟

: ناچمه هيچ كوئى ، ده موى هه نديك به پى بروم ... نازانم بو ئه وه نده سه رم ديشى ...

هم ...

پاڤيل ئيفانوڤيچ ، هه نديك خوئى هيناو برد و سه ره نجام بهر له كاترمير هه شت له مالى وه ده ركه وت. چه ند خوله كيك دواتر زورريك له هاوينه وار نشينه كانى بينى به جل و بهرگى جوان و په نگا وره ننگه وه ، به نيو سه وه زه گيا كه دا ، كه خوڤى سه رله ئيواره ، پوناكى خوئى به سه ردا په خشان كردبو ، سه رگه رمى پياسه كردن بون.

دلئ زور به توندى ليئده دا و به تيله ي چاو سه يري ژنه كانى ده كرد ، به خوئى ده گوت: (ده بى كامه يان بى؟ ژنه قزكاله كه م بهرچاو ناكه ويئت ... هم ... نه گه ر ئه و نامه كه ي نوسيبى ، ده بى ئيستا له نيو كه پره كه بيت).

دواتر به ره و (كه پره كوئنه كه) ريگاي شه قامه پر له دار و دره خته كه ي گرتنه بهر. كه (كه پره كوئنه كه) له نيو چل و چيوئى تيچچرژاوى داره كاندا ون ببو.

هيواش هيواش به ره و كه پره كه وه پى كه وت ... پياوانه هه نگاوى ده نان و له ميشكى خوئيدا له بير كردنه وه دا بو: (ناچمه نيو كه پره كه ، ته نيا له دوره وه سه يري ده كه م ... ئى باشه من له چى بترسم؟ خو هيچ قه رار و مه داريم كه له گه ل كه سدا نيه ! به خوا گه مژهم ! تو پياوى ده بى خوڤاگر بيت ! ئى باشه دامنا چومه ژوره وه ش ! چ پوده دا؟ نا نا پيوست به چونه ژوره وه ناكات).

دلئ زور خيراتر ليئده دا ، له ناكاو ، بى ئه وه ي خوئى مه به ستنى بيت ، ديمه نى نيو كه پره كه ي هاته بهرچاو ... جگه له ژنه قزكاله كه به خوئى و لوته پريك و جوانه كه ي و كراسه شينه ئاسمانيه كه يه وه ، هيچى ترى بهرچاو نه كه وت ... ژنه گه نجه كه ي ده بينى له شه رمان سور هه لگه رابو و له تاوان هه مو جه سته ي ده له رزى و به شه رمه وه به ره و لاي ئه و ده هات و هه ناسه گه رمه كانى بهر پوخسارى ئه و ده كه وتن ... له ناكاو به توندى له باوه شى ده گرى.

پاڤيل ئيفانوڤيچ له كاتيكا ده يوست ئه م بير كردنه وه گونا هانه له ميشكى خوئى وه ده رنى ، بىرى كرده وه: (نه گه ر هاتبا و خيزاندار نه بام به هه رحال ، به لام به هه ر شيوه يه ك بيت ... ئه مه ش په يوه سته به وه ي نه گه ر بو تاكه جار يكيش بوه ، ئه مه ش تاقى بكه مه وه ، گه رنا بى ئه وه ي تام وچيژى ئه م جوڤه شتانه م كردبى ، پوزييك لار

دەبمەو و دەمرم ... بەلام ژنەكەم ... لەماوەی هەشت سالی تەمەنی
ژیانی هاوبەشماندا پوژنیک چیه جیم نه هیشتوه ... هەشت سال ...
هەشت سال خزمەتی بی که موکوپری! ئەوە نەدەش بەسه ...
بەپراستی جینگای داخه ... بەلام ئەگەر له رقی ئەویش بوی ، دەبی
خیانهتی لی بکەم!.

له حالیکدا که خەریکبو هەناسەي رادەووستا و سەرتاپای جەستەي
دەلەرزى ، بەرەو کەرەکه - که چەندین دار و درەخت سایەیان
بەسەردا کردبو - وەری کەوت. چاوەکانی بریونە ژورئ ... له نیو
کەرەکهو بوئی کەرەکیفە هاتەبەر لوتی ... وەژور کەوت و بەخوی
گوت: (دەلیی کەسی تیدانیه ...) . لەم کاتەدا چاوی بە تارماییەك
کەوت ... تارماییەكە پیاویك بو ... (میتیا) ی ژنبرای بو.

میتیا خویندکاری زانکو بو و لەمالی ئەواندا دەژیا.
پاقیل ئیقانوئقیچ بەدەنگیک که ناوومیدی تیدا دەخوینرایەو ، لەژیر
لیووه بە منگە منگەو گوتی: ها میتیا ئەو توی؟ ...
دوای ئەمە کلاو کەه ی لە سەری هینا خواری و لەسەر کورسیەكە
دانیشت.

: بەلی منم ...

چەند خولەکیك بەبیدەنگی تیپەری.

سەرەنجام میتیا وەقسە هات و گوتی: ببورە پاقیل ئیقانوئقیچ ...
تکایەکم لیت هەیه ، نیازی کارکردن هەیه لەسەر نامەي خویندەنەكەم

، بوئی کەسیك لیڕەدا ، جا هەر کەسیك بیت ، بیر و هزرم پەرش و
بلاو دەکات ...

پاقیل ئیقانوئقیچ بەنەرمیەو گوتی: جا کەوايە بو خوت برۆ لە یەکیك
له شه قامه پر دار و درەختە چوڵ و هۆلەکاندا لەو کەش و هەوا ئازاد
و کراو یەدا دەتوانی زۆر ئاسودەتر بیر بکەیتەو ... جگە لەو هەش
... منیش بەنیازم هەندیک لەسەر ئەم نیمکیته پراکشیم ... ئیڕە
فینکترە ...

میتیاش بە نارازیبونەو گوتی: تو دەتەوی پراکشیی و منیش
دەمەوی کار بکەم لەسەر نامەكەم ... پیموایە نامەكەي من لە
پراکشانهكەي تو گرینگترە ...

دیسان بیدەنگی دایگرتنەو ... پاقیل ئیقانوئقیچ کە بالندەي خەیاالی
کەوتبوه فرین ، هەرکە دەنگی پیی دەبیست بەپەلە هەلدەستا و بە
پارانهووه دەیگوت: میتیا ، تکات لیدەكەم ، تو لەمن گەنجتری و
دەبی گویرایەلی من بیت ، من تەندروستیم باش نیه و دەمەوی بریک
لیڕە پراکشیم و بنوم ... لیڕە برۆ!

: ئەمە واتای ئەو یە کە تو کەسیکی خۆپەرستی ... ئاخر لەبەرچی
دەبی تو لیڕە بیت و من برۆم؟ ئەگەر شتەكە لەسەر پەسەنایەتیش
بیت دەبی من لیڕەبمێنمەو ...

: تکات لیدەكەم! ... خوشم دەزانم مروئیکی خۆپەرست و زۆربلی و
گەمژەم ... بەلام تکات لیدەكەم لیڕە برۆ! ... تا ئیستا لە ژیاندا

تکام له کەس نەکردووە ، پێشموایه تو ئه م داواکاریه م ڤه ت
ناکه یته وه .

میتیاش به نیشانه ی نارازیبون ، سه ری باده دا .

پاڤیل ئیفانوڤیچ که وته بیرکردنه وه : (ئه مه چ جانه وه ریکه ؟ ... خو
ئه گه ر ئه و ژنه ش بیته ناکری له لای ئه مه وه ببینم ! شتی واناکری !) .

دواتر پوی کرده میتیا و گوتی : گوی بگره میتیا ! بو دوا جار تکات
لیده که م ، وه ره بیسه لمینه که لاویکی ژیرو تیگه یشتوی ! .

میتیا شانیکه هه لته کاند و وه لامی دایه وه : نازانم بوچی وانم لی
ناهیانی ... گوتم نارووم ! نارووم ، واتا نارووم و لی ره ده مینمه وه ...

له م ساته دا ، ژنیك ، که لوتیکی ریك و جوانی هه بو ، سه ریکی
کیشایه نیو که پره که ... هه رکه ئه م دوانه ی بینی پوی خوئی گرژ کرد
و له چاوان ون بو ... پاڤیل ئیفانوڤیچ به رقه وه سه ریکی میتیای کرد
و که وته بیرکردنه وه : (پویشته ! هه رکه ئه م به دغه ساله ی بینی
پویشته و خوئی ون کرد) .

چه ند ساتیک خوئی ڤاگرت و دواتر هه ستا و کلاره که ی کرده سه ری و
گوتی : ولاغ ، به دغه سال ، به لی ، ولاغ ، ئه مه ی تو دیکه ی گه مژه ییه
، لی ره به دواوه ، ئیدی من و تو یان نه گوتوه .

میتیاش کلاره که ی کرده سه ری و به نارازیبونه وه وه لامی دایه وه : له م
که پره دا به هوئی تووه ، به لایه کم به سه رهات تا ماوم له بیرم ناچی و
ناتبه خشم .

پاڤیل ئیفانوڤیچ له که پره که وه ده رکه وت و به رقی و توپه بیه کی
زۆره وه به ره و کوشکه هاوینی هه کی ، ملی ریگای گرته به ر .

ته نانه ت خوانی ئاماده ی ئیواره ش ، نه ی توانی تو سقالیک هی دی
بکاته وه .

توپه و بی ئارام ، بیری ده کرده وه : (کاتیک مروڤ له هه مو ژیانیدا ،
یه ک جار ده رفه تی بو هه لده که وی ، لی دی ده بنه موی لوت و ناهیلن به
باشی سو دی لی وه رگری ، ئاخو ده بی ئه و ژنه داماره چه نده
خه فه تی خواردی !) .

پاڤیل ئیفانوڤیچ و میتیا ، له کاتی ناخواردندا سه یری قاپه کانی
به رده میان ده کرد و بی ده نگ و خه فه تبار بون ... له ناخی دلشیا ندا ،
هه ستیان به بیزاریه کی یه جگار زۆر ده کرد به رامبه ر یه کتر .

پاڤیل ئیفانوڤیچ ، پوی کرده هاوسه ره که ی و به سه رزه نشته کردنه وه
گوتی : ئه وه تو به چی پی ده که نی ؟ ته نیا شیتته کان له خوڤا پی که نینیان
به هه مو شتی ک دی !

به لام ژنه که ی ، سه ریکی پوخساری ترش و تالی میرده که ی کرد و
گوتی : ئه ری ئه مرو هیچ نامه یه کت بو نه هات ؟

پاڤیل به سه رسامیه وه وه لامی دایه وه : من ؟ ... نا ... چیه شیت
بو یته ؟

: ده یاللا بیلی ، بلی نامه م بو هاتبو ! راستیه که ی ئه و نامه یه من
نوسیوم ! به خودا من نوسیوم ، ها ... ها ... ها ...

پاڦيڻل ئيقانوفقيج سور هه لگه ڀا و سهري به سه ر قاپه كه ي به رده ميديا

شوڀر ڪرده وه و نه پاندي: چ گالته يه كي گه مڙانه!

: ناخر وه ره خوٽ بڀيارده ... ده بوايا ئه مڀوڙوره ڪانم شوشتبان ،

نه مده زاني چوڻ هه ر دوڪتان له مالي وه ده رنيم ... له دللي مه گر ه گه مڙه

گيان ، به خودا دللم نه هات به ته نيا له و ڪه پره دا بيت ، بوڀيه

نامه يه ڪيشم بو ميتياش نوسي ... ئه ري به راسه ميتيا توڙش چويت

بو ڪه پره ڪه؟

ميتيا ، پيڪه ني له وساته دا ئه و سه رنجه ي دابويه رڪابه ره ڪه ي ، هيچ

ڀق و نه فره تيڪيان تيڏا نه مابو.

تڀيني/ هاوينه وار لي ره دا به واتاي شوڀينيكي تاييه ت به گه شت و

سه يران نه هاتوه. به لڪو به ماناي ئه و گونده ڪويستانيا نه هاتوه ڪه

خه لڪي له پوسيا ي ئه و سه رده مه دا ، بو به سه ربردي گه رماي سي

مانگه ي هاوين رويان تيڪردوه. وه رگيڙ

سوالگهر

تکایه کاکي به پريز ئاورپيک له مروفتيکي به دبخت و برسي بدهره وه ، سى پوژ ده بى دهمم له نان نه داوه ... سويند به خوا نه پاره شك ده به م ، نه سه رپه نايه كه كه شهوى تيدا پوژ كه مه وه ... هه شت سالى پيک له لادينييه كدا ماموستا بوم ... به لام به هوى به ره كه تى پيلانگي پيه كاني نه نجومه نى ناوچه كه وه ، كاره كه م له ده سدا ... بومه قوربانى راپورته ساخته كان و ئيستاش ماوهى ساليكه بيكارم ...

(سكفارتسوڤ) ى دادوهر ، ده پروانيه بالتو دراو و پينه كراو و چاوهر خومار و خوله ميني و خاله سوره كاني گوناي كابرئى سوالگهر و بيري كه وته وه پيشتر له شوينيك ديتيى .

كابرئى ليكدا ليكدا قسه ى ده كرد: ئيستاش ده يانه وى بمنيرنه شاروچكه ى (كالوزسكاي) و منيش داموم نازانم به چى بچم؟ توخوا يارمه تيم بده ، له پوم نايه ت ده ست له م و له وپان كه مه وه ... به لام نازانم چى بكه م؟ ئاخ له ده ست ئه م چه رخه چه پگه رده ! مروڤ ناچارى هه مو كاريك ده كات .

سكفارتسوڤ ، پوانيه پيلاوه كاني كابرئى سوالگهر - كه يه كيان گه وره تر بو له وى تريان - يه كسه ر بيري هاته وه له كوئى بينويه تى ، بويه گوتى: گوئى بگره پيموايه سى پوژ له مه و بهر تووم له (سادوفايا) بينى ، ده تگوت خويندكاريت و له زانكو ده ريانكردوى ، نه ك ماموستاى لادى! له بیره؟

كابرئى سوالگهر ، خه جالهت و شه رمه زار ، له ژير ليوه وه به منگه منگه وه گوتى: نا ... نه خير ... شتى وا نيه ! من ماموستاى لاديم و ئه گهر چه زده كه ى ده توانم پروانامه كه مت بو بينم .

: واز له و درويانه بينه ، بيرمه ئه و پوژ ده تگوت خويندكارى و ته نانه ت هوكارى ده ركردنه كه شت بو باسكردم ، بيرت ماوه ؟ ئه مه ى گوت و نيوچاوانى تيكناو بريك له كابرئى جل و به رگ دراو ، دوركه وته وه و به رقه وه گوتى: تو كه سيكى نزم و بى بايه خ و ساخته چى و فيلبازيت ! ده تده مه ده ستي پوليس هه ى بيشه رم ! هه ژارى و برسيى ، په وايى به وه نادا ويژدانى خوت بخه يته ژير پيوه و دروى گه وره بهوتيه وه !

كابرئى جلويه رگ شپ ، خوئى به ده سكى ده رگا كه وه نوساند ، به حه په ساويه وه پوانيه دره خت و پاره وه كه و چه شنى دزيك كه وتبيته داوه وه ، به منجه منجه وه گوتى: من ... من ... درو ناهوئمه وه ... ده توانم پروانامه كه م بينمه خزمه تت ...

سكفارتسوڤ گوتى: پيم نالئى كى باوه ر به م قسانه ت ده كا؟ سود وه رگرتنى خراب ، له و خوشه ويستيه ى كه خه لكى بو خويندكاران و ماموستايان هه يانه ، ئه وپه رى بيشه رمى و بى ئابروييه ! شه رمت به خوت بى كاكه !

دادوهر هه نديك هاتوچوى كرد و كابرئى زور باش سه ركوتنه كرد . ئه م درو زه به لاح و بيشه رمانه يه ى كابرئى سوالگهر ، رق و بيزاريه كى زورى له ناخى دادوهر دا دروست كردبو . ئه مه ش ئه وپه رى سو كايه تى

کردن بو به خسهله ته مروڤايه تيه کاني وهک ، خوشه ويستی و هاوسوژی و ميهره باني و به زه يی هاتنه وه به که سانی لانه واز و بيينه وادا.

دروژنیی ئه م (بونه وهره بييشه رمه) و ئه و سوکايه تيه يی له به رامبه ر هه سستی دلسوژی و ميهره باني ئه ودا کردبوی ، کاریگه ريه کی زور خراپی به سهر ناخييه وه جيپه يشت و ئه و هه ست وحه زی خیر و سه ده قه يه يی ، برپاريو بيدات به هه ژار و بيينه واکان ، به قوردا بردبوه خواری.

کابرای جل و به رگ شرپ ، سه ره تا ده سستی کرد به سویند خواردن و هه ولیدا دانی پیدا نه نیت ، به لام سه ره نجام ناچار بو بيده نگی هه لبريی.

به شه رمه وه سه ری داخستبو و سه يری زه ويه که ی ده کرد ، برپک دواتر ده سستی له سه ر سينگی خو ی دانا و گوتی: کاکي به رپز دانی پیدا ده نییم ... درۆم کرد! نه خویند کارم نه ماموستای لاديشم! ئه مانه هه ردوکیان درۆ بون! راستيه که ی من له گروهی گوړانيبيژانی روسی بوم ، به لام ... به لام به هو ی زياد پره وی له مه ی خواردنه وه دا ، ده ريانکردم. ده تو بو خو ت پيم بل ی چی بکه م؟ سویند به خودا له دروکردن زیاتر ، هيج کاریکی ترم پی ناکری! له راستیدا ، تاده مه وی راستيه که ی به خه لک بلیم ، به ده سبه تالی درده چم و هيج هاوکاریه کم ناکه ن. مروڤی راستگو یان له برسان ده مری ، یان

له گۆشه ی شه قامیکدا له سه رما ره ق ده بيته وه ! تو راست ده که ی ، من قسه کانی تو م به دلّه و تیده گه م ، به لام ... پيم بل ی چی بکه م؟ سکفارتسوڤ ، هه نگاو یك ليی چوه پيشه وه و هاواری کرد: چی بکه ی؟ ده پرس ی چی بکه ی؟ کار بکه کاکه کار.

: کار! ... منيش ئه وه ده زانم ، به لام کوا کار؟

: قسه ی قور! ... تو گه نجی! هه م ته ندروستیت باشه و هه م به هيزی ، ئه گه ر حه زت ليی هه ميشه کار هه يه ، به لام چونکه ته وه زه ل و کارنه که ر و مه سستی ، هه ميشه به قه ده ر مه يخانه يه که بوئی قو دکات ليی ، ته نانه ت موخی ئيسکه کانيشت خويان به درۆ و ده له سه و شه پرپويه وه گرتوه ، جگه له درۆ و سوالکردن ، چاوه پوانی هيج شتيکی ترت لي ناکری.

دلنيام هه رپوژيک واز له م پرپوچييه بيینی و ده ست بده يته کارکردن ، کاریکت وه گیر ده که وی ته نیا قاچ له سه ر قاچ دانیی و پاره يه کی باشيش وه ربرگی! پيم بل ی بزانه کاری ده ست پی ده کری؟ پيموانيه حه زت له کریکاری بیت! ئه وانه ی فيرن قسه ی گه وره گه وره بکه ن ، خويان له م جوړه کارانه ناده ن!

کابرای سوالکه ر ، پيکه نينيکی تالی هينايه سه ر ليوانی و گوتی: به خوا قسه ی سه ير سه ير ده که ی! کوا کاری ده سستی؟ له کوی هه يه؟ بو نمونه من به که لکی کاری فروشگا و ئه مانه نايه م ، چونکه ئه م جوړه کارانه ، واتا کرپن و فروشتن و بازرگانی ، ده بی له منداليه وه شاره زاييت له سه ری هه بی ، به که لکی کاری نیو کاروانسه راکانيشس

نايم ، چونكه له هيج كه سيك قبول ناكه م پيم بلای بهری چاوت کلی
پیوهیه ، کارخانهش ئوه هر هيج !

: وانيه بابۀ ! تو راهاتوی بيانوی نامادهت بو همو شتهکان ههبي .
نامادهی دار بشکيني ؟

: من هيج قسه يه کم نيه ، به لام له م سردهمه دا ئه و كه سانهی
پيشهيان دار شكاندنه ، ده رگا به ده رگا به دواي كاردا ده گه رين .

: ئه و كه سانهی ده يانه وي بئ كار كردن بزین و چاويان له م شتانه يه ،
به م شيويه بيانو ديننه وه . دلنيام ئيستا پيت بلين بو دارشكاندن ،
بيانويه ك دينيته وه و خوئی لئ لاده دهی ، ده ته وي دار بو من
بشکيني ؟

: ئه گه ر تو بفهرموی من ناماده م ...

: ده ياللا بتبينم ده سبه كاربه ...

سكفارتسوؤف ، به شادي وه ده سته كانی ليك سویی و بانگی
خزمه تكاره كهی كرد : ئولگا ... ئه م كاكه يه به ره عه مباره كه با دارمان
بو بشکيني .

كابرای شريپوش ، به خوشحاليه وه شانیکي هه لته كاند و پياوانه
به دواي كاره كه ره كه دا كه وته ري . به رويشته كه يه وه دياربو
له نه نجامی ناچاری و برسييتيدا ملی داوه ته بهر دارشكاندن ، پيشيه وه
دياربو هيئنده زياد ره وی كردبو له خواردنه وه دا ، سيس و نابود ببو و
حه زی به كار كردن نه بو .

سكفارتسوؤف ، به په له به ره و ژوری نان خواردن پويشت ، ده كرا له
ژورپرا نيو حه وشه و ژوری عه مباره كه ببيني . ئولگا و كابرای جل و
به رگ دپاوی بينی چونه حه وشه كه و به نيو به فره قوراپويه كه دا ،
ريگای عه مباره كه يان گرته بهر .

ئولگا ده سته كانی له كه مری نابون و به رقه وه له كابرای ده پروانی .
ده رگای عه مباره كه ی - به ده نگ و جيره جيريكي زوره وه - كرده وه .

سكفارتسوؤف ، كه وته بير كردنه وه : (پييده چي له كاتی قاوه خواردنه وه دا
هه لمستاندي ، بويه ئاوا توپه بوه ، چه نده بونه وه ريكي شه پانيه) .
دواي ئه مه كابرای خویندكاری ده ركراو و ماموستا درويينه كه ی بينی
چه سهر ته لاشه داريك دانيشت و ده ستي كرده كو له كه ی لاچه ناگه
سوره كه ی و كه وته بير كردنه وه .

ئولگا ، ته وره كه ی هه لدایه به رده می و له رقا تفيكي كرده
سه رزه ويه كه ، له جولهي ليوه كانيه وه دياربو كابرای داوه ته بهر
ريژنه ی جنيو و قسه ی نه شيواو .

كابرای شريپوش ، به دودلی و گومانه وه ته لاشه داريكي پاكيشايه
به رده می خوئی و نه زانانه ته وره كه ی داوه شاندا ، داره كه چه ند
كه ره تيک به خلوربونه وه په ريه لايه كي ژوره كه . جاريكي تر داره كه ی
هيئايه وه و تفي كرده ده سته كانی و نه مجاره يان به ترسه وه - نه كا
ته وره كه بكيشي به قاچی خویدا - ته وره كه ی داوه شاندا ،
نه مجاره يان داره كه په ريه لايه كي تري ژوره كه .

سكفارتسوڤڤ پقى دامركايه وه ، بىرى كرده وه له وهى بهم سه رمای زستانه ، مروڤيكي كارنه كهر و مهست و- له وانه يه نه خوڤشى - خستبيته به كاركرده وه ! ههستى به خه فته و سه ره گيژكه كرد ، به دهم روڤيشتنه وه بو ژوره كهى خوڤى ، بىرى ده كرده وه : (قهيدى چيه ... نه مه له به رژه وه ندى نه ودايه).

دواى كاترميڤيڤ ، ئولگا هاته ژوره كهى و گوتى كابرا كارى خوڤى ته واو كرده و داره كانى شكاندون.

: زور باشه ، په نجا كوڤيكي بده رى ، نه گهر هه زيشيى ليئه ، با هه مو سه ره مانگيڤ بيته ئيره و دارمان بو بشكيني ... نه گهر مروڤڤ بوڤ خوڤى هه زى ليبيته ، هه ميشه كار هه يه بيكات.

له يه كه مين روڤى مانگى دواتردا ، كابراى جل و بهرگ شپ ، له گه ل نه وهى كه به ئاسته م ده يتوانى خوڤى له سه ر پييان راگرى ، هاته وه و بايى په نجا كوڤيكي كارى كرد . ئيدى له وه به دوا زور جارن ده هاته مالى سكفارتسوڤڤ و هه رجاره و كارپيكيان پى ده سپارد ، جارى به فرى هه وشه كهى راده مالى ، جارى فه رش و دوشه كه كانى ده ته كاند . هه مو جارپيكيش بيست تا چل كوڤيكيان ده دايه و ته نانه ت جارپيكيان جغه له پاره كهى خوڤى ، پانتو ليكي كوته شيان دايه .

كاتى سكفارتسوڤڤ ، ويستى ماله كهى بگوازيتته وه بو ئاپارتمانه نوڤيه كهى ، بو به ستن و دانانه وهى كه لوپه له كان ، كابراى جلوبه رگ شپى ، به كرى گرت . نه و پوژه نه يخوارد بو وه به لام گرڤومون و بيده نگ بو ، دهستى بو موڤيله كان نه دهرد ، سه رى به رده دايه وه و

ده كه وته دواى گاريه كان و ته نانه ت هه ولى ده دا خوڤى وانيشاندا خه ريكي كاركرده ، له سه ر ما خوڤى كورژ كرده بو وه ، هه رجارپيكيش گاريه چيه كان گالته يان به ته وه زه لى و بى توانايى و بالئو دپراوه كهى كرده ، سه رى داده خست و قسه ي نه ده كرده .

دواى گواستنه وهى كه ل و په له كان ، سكفارتسوڤڤ بانگى كرده لاي خوڤى و يه ك روڤيله كي كاغه زى بو دريژ كرد و گوتى : ده بينم ئاموژگاريه كانم سوڤيان هه بوه و به فيرو نه چونه ، فه رمو نه مه ش له برى ماندوبونه كه ت ، ده بينم سه رخوش نيت و رقيشت له كاركردن نابيته وه ، نه رى ناوت چى بو ؟

: (لوشكوڤڤ).

: ئيستا ده توانم كارپيكي ترت ، له پاستيدا كارپيكي پاكترت بو ديارى بكه م ، خوڤنده واريت هه يه ؟
: به لى .

: به يانى نه م نامه يه ببه بولاي نه و ئاشنايم و وه لامه كه يم بو بينه وه ، كاربكه ، واز له خواردنه وه بينه و گوڤرايه لى ئاموژگاريه كانم به ، ئيستا فه رمو برو .

سكفارتسوڤڤ ، له خوڤشى نه وهى توانيبوى مروڤيكي بينيته وه سه ر ريگاي راست ، دهستيكي كيشا به ناوشانى لوشكوڤڤدا و له كاتى خودا حافيزيشدا دهستى بو دريژ كرد و لوشكوڤڤيش نامه كهى وه رگرت و چوه ده رى و ئيدى له وه به دوا جارپيكي تر نه هاته وه به وناوه دا.

دوای دو سال ، جاریکیان سکفارتسوؤ له بهردهم شوینی بلیت برپینی شانویه کدا ، پیاویکی کورته بالایی ، که بالتویه کی کورته یه خه چه رمی له بهردابو و کلاویکی کوئی له سهردابو ، له ته نیشته خوئی وه بینی. پیاو ه کورته بالاکه ، به وپه پری ریژ و شه رمه وه ، بلیتیکی به شی سه روی به کولیک پاره کری.

سکفارتسوؤ ، دارشکینه کونه که ی خوئی ناسیه وه وپرسی: لو شکوؤ! ئه وه توئی؟ چوئی؟ چی ده که ی؟ کار و بارت چونه؟

: خراب نیه ... له فه زمانگه یه ک کار ده که م ، مانگی سی و پینچ رۆبلم هه یه .

: زۆر سوپاس بو خودا! شتیکی زۆر باشه! زۆرم پیخوشه! ئاخ تۆ به جوړیک له جوړه کان مندالی منیت ، ئه وه من بوم به ره و ریگی پاست رینماییم کردی. پیناچی ئیستاش سه رکونه کردنه کانی منت له بیر چوبینه وه! باشه ئه وه چی بو ئاوا له ناکاو ون بویت؟ به لام به هه رحال من زۆر خوشحالم که ئاموژگاریه کانی منت له گوئی گرت.

لو شکوؤ ، وه لایمی دایه وه: منیش سوپاسی تۆ ده که م ، ئه گهر ئه وه رۆژه نه هاتبامه خزمهت به ریژت ده بو ئیستاش رۆلی خویندکاری ده رکراو و ماموستای لادیم گپرابا. به لی له و ماله ی تۆدا ریزگاریم هات و خویم له و زه لکاوه پیسه هینایه ده ری.

: من هه ست به خوشحالی ده که م له و باره یه وه .

: منیش سوپاسی رینمایمی و ره فتاره کانت ده که م ، ئاموژگاریه کانت به سود و پرپایه خ بون ، زۆر زۆر مه منونی به ریژت و کاره که ره به ریژه که شتم ، ئه و ژنه به ریژه! په بی خودا بیپاریژی ، قسه کانت

جوان و به سود بون! ژیانم قهرزاری ئیوه یه ، به لام له پاستیدا ئه وه ی که رۆچی منی ریزگار کرد ، ئه و کاره که ره به ریژهت ، ئولگا ، بو .
: چوئن؟

: هه ندیک جار که ده هاتم بو دار شکاندن بو مالتان ، ئولگا زۆر پرته و بو له ی ده کرد و ده یگوت: (ئاخ له ده ست تۆ ئاره قخوژی نه فره تی! نه فره تی خوات لیدا). دواتر له به رامبه رم داده نیشته و خه فه تی لی ده خواردم ، سه یری ده کردم و ده گریا و ده یگوت: (تۆ که سیکی به دبختی! نه دنیا ت هه یه نه قیامهت! که سیکی هه میشه هه ر سه رخووش بییت ، له و دنیا جیگای هه ر دۆزه خه ، هه ی به دبخت!) . قسه ی له م شیوه یه ی ده کرد.

ئه وه نده خه فه تی لی ده خواردم! ئه وه نده ده گریا! له گپرانه وه نایهت. به لام ئه وه ی له هه موی گرینگتر بو ، من توانای دارشکاندنم نه بو ، له بری من داره کانی ده شکاندن ، باوه ریم پی بکه له ته واوی ئه و ماوه یه دا ، یه ک ته له دارم له مالی ئیوه دا نه شکاند ، هه موی خوئی ده یشکاندن. نازانم چوئن ریزگاری کردم؟ خوشم نازانم له به رچی کاتی روه پوری ده بومه وه ، ئالوگۆرم به سه ردا ده هات و سه ره نجام توانیم واز له خوارندنه وه ش بییم. ته نیا ئه وه م لارونه که پاکی و بیگه ردی خوئی و قسه کانی بونه هوکاری ریزگار بونم ، منی گوپی و ئه و راستیه شم هه رگیز له بیر ناچیتته وه . به هه رحال ئه گهر مو له تم پی بده ییت من ده بی بروم ئه وه نده ی نه ماوه ده ست پیکیات.

ئه مه ی گوت و به ریژه وه داچه میه وه و به ره و به شی سه روی شانوکه به ریکه وت.

کاره سات

(گئیرانه وهی گالیسکه پرائیک)

ئاغا! ئەو روداوهی ئیستا بوئی ده گئیرمه وه ، هەر له م جهنگه له بچوکه دا رویدا. ئەو پوژە ، باوکی په حمه تیم ، خودا لئی خوشیی ، پینسه د پوئلی کاشی پیبو که بریار بو بیبات بو خواوهنی دئییه که. ئەوسه رده مه ، په شه خه لکی گونده که ی ئیمه و گوندی (شپلیو فسکایا) ، زه ویان به کری و هه رده گرت و ئەو پوژە بریار بو پاره ی شه ش مانگی بو به رن.

باوکم ، خودا لئی خوشیی ، پیاویکی زۆر له خواترس بو ، به کورتی هه م خوینده وار بو ، هه م کلاوی له سه ر که س نه دنا و هه م دللی که سیشی له خوئی نه د هه ر هه نجان و هه یج کاتیکیش خیانه تی نه ده کرد.

لادئییه کان زۆریان خوشده ویست ، هه رکاتیک بریاربا که سیکیان بو لای به رپرسیکی شار ناردبا ، یان پاره و شتیان بو شار په وانه کردبا ، ئەو کاره یان به باوکم ده سپارد.

باوکم به په حمه ت بۆ ، سه ر و گه رده نیکی له خه لکی ئاسایی درێژتری هه بو ، به لئی ئاغا ، کوشته و شه یداى فۆدکا بو! مه حال بو به به رده م مه یخانه یه کدا پروات و لانه دات و گه روی ته رنه کات! ده چوه ژورئ و هه ندیکی ده خواره وه و ...

هه ستی به لاوازی خوشی ده کرد! بوئیه هه رکاتی له نیو لادئییه کاندایا پاره یان بو خواوهن زه ویه که کوکردبا یه وه ، له ترسی ئه وه ی نه بادا به پوژه خه وی لئ بکه وی ، یان پاره که بزر بکا ، یان من ، یان (ئانیوتکا) ی خوشکمی له گه ل خویدا ده برد.

چیت لئ بشارمه وه ئاغا ، که ست ده سناکه وی له نیو بنه ماله ی ئیمه دا ، ئەهلی خوارده وه نه بۆ! وه ک ده زانی من که سیکی خوینده وارم! شه ش سالی ریک لای جگه ره فروشیک کارم کرد ، توانای ئه وه م هه یه له گه ل هه مو مروقیکی خوینده واردا دابنیشم و قسه بکه م! زۆر جوانیان گوتوه: (مه ی ، خوینی شه ی تانه) ، ئەم رسته یه م له کتیییدا خویندوتوه ، ئیستا بو پونبوتوه وه قسه یه کی زۆر ژیرانه یه ! فۆدکا په رنگی به پوخسارمه وه نه هیشتوه! ئەقل و هوشی لیستاندوم ، وه ک ده مبینی! بومه ته گالیسکه پان ... وه ک لادئییه نه خوینده وار هه کان لئ هاتوه! دروست وه ک مروقه گه مره کان! به لئ ئاغا ، ده مویست ئه وه ت بو باسکه م ئەو پوژە باوکی په حمه تیم نیازی ئه وه ی هه بو بچیته شار و پاره بو خواوهن زه ویه که به ری ، ئانیوتکای خوشکیشمی له گه لدا بو ، ئەوکاته ئانیوتکا ، ته مه نی هه ر هه وت هه شت سالیک ده بو ، مندالیک زۆر وریاش نه بو ، بالاشی ئه وه نده کورت بو ، به ئاسته م ده بینرا!

ئەو پوژە باوکم تا ده گاته (کالانجیک) ، وشیار ده بۆ و هه یج گرفتیکى نابۆ ، به لام هه رکه ده گاته ئه وی ، فیله که ی ده که ویته وه یادی هیندستان و بهر له هه مو شتیکی خوئی ده گه یه نیته مه یخانه ی (مویسا)

و سئ پەرداخ قۆدکا دەخواتەو. دواى ئەو وەش لەلای ئەو و هەمو
خەلگەى نۆو مەىخانەكەو ، دەست دەكا بەقسەى گەورە گەورە: ()
خەلك پىيانوايه من مروڤئىكى گچكە و لادىيەكى سادەم! بەلام هەر
ئىستا ، كەلئىرە دانىشتوم و دەخۆمەو ، پىنسىد پوڤلى كاشم لە
گىرفاندايه ، ئەگەر ئارەزوم لىبى دەتوانم بەيەكجار ئەم مەىخانەيه بە
هەمو قاپ و قاچاخەكانىه و تەنانت بە مویسا و ژن و
مندالەكانىشيه وە بكرم ، بەلى ، دەتوانم لەيەك شوين بىكرم).

كەمىك لەم جوړە گالئانەى كرد و دواتر گوتى: (ئەى مەسىحيه
ئيماندارەكان! مروڤ ئەگەر لەژياندا پارەى زۆر بى ، بوئمونه بازركان
يان شتىكى لەو بابەتانه بى ، ئەوا سەرەنجامەكەى هەر بەدبەختيه.
بەلام ئەگەر پارەت نەبى ، ئەوا كيشەشت نيه . ئەگەر لە ژياندا
دەولەمەند بى ، دەبى هەميشە دەستت بەگىرفانته وە بىت ، نەكا
گىرفانت بېرن. مروڤ ئەگەر پارەى زۆر بى ، ژيانىشى سەخت دەبى).

ئەلبەتە ، ئەوانەى لە مەىخانەكەدا بون ، وشيار و مەست و
سەرخۆشەكان ، گوڤيان لەم قسانەى باوكم بو.

ئەوكاتە ، تازەخەرىكى دروستكردنى ئەم هئلى شەمەندەفەرى
كالانجىكە بون . خەلكىكى زۆر لەهەمو شوينىكەو وە هاتبون و كاريان
تيدا دەكرد ، جوړەها مروڤيان تيدا بو ، لەكەسانى باشەو و بىگرە تا
هەرچى و پەرچى و چەتون ، وەك مار و مېرو پزابونە ئەم ناوچەيه .

باوكى پەحمەتىشم ، دواى ئەو قسانەى كردبونى ، زانىبوى چ دەسكە
گوڤىكى بەئاودا داو! بەلام تازە چى؟ كار لە كار ترازابو ، كاتى

قسە لە دەم دەرچو چۆلەكە نيه بتوانى بىگرىتەو. بەلى ئاغا! باوكم
، بەنىو جەنگەلەكەدا دەپوات ، لەپىر كاتى سەپرىكى داووى خوئى
دەكا ، دەبىنى چەند سوارىك بە چوارناله دواى كەوتون .

بەلى ئاغا ، چىت لى بشارمەو ، گەرچى باوكم مروڤىكى نەترس و
بەجەرگ بو بەلام ئەمجارەيان زۆر ترسابو. ئەو جادەيهى بە ناوهندى
جەنگەلەكەدا دەپوڤشت ، جادەيهكى تايبەت بە گواستنەو وەى دار و كا
و ئەم جوړە شتانه بو ، هىچ هۆيەك نەبو بوئەو وەى كەسك لەم
كاتانەدا بەوشوئىنەدا گوزەر بكات ، جگە لەو وەش ، ئەگەر كاريكىشيان
هەبويا و بەو جادەيهدا هاتبان ، هەرگىز بو كاريكى باش ، بەم
شيوەيه ئەسپەكانيان نەدەرەتاند .

باوكم پويكرده ئانىوتا و گوتى: كچم ، ئەو دوايمان كەوتون ، زۆر
خيرا دىن ، كاريكى هەلەم كرد ، دەبويا لەو مەىخانەيهدا گىرپام و
قورم پىوبا ، پاستيان گوتو: (زمان بەلای سەرە). هەست دەكەم
توشى بەلایەك دەبين .

دواى يەك دو خولەكك بىركردنەو لەچارەسەركردنى ئەو دوخە دژوار
و نالەبارەى كە تىكەوتبو ، بە ئانىوتای خوشكمى گوت: (كچم
پەوشەكە دژوارە! دوايمان كەوتون ، گوڤىگرە كچم ، وەرە ئەم
پارەيه بگرە و لەژىر كراسەكەت قايىمىكە و بپو لەژىر ئەو بنەدارانە
خوت بشارەو ، ئەگەر ئەو حەرامزادانە هيرشيان كرده سەرم تو
پاكە و خوت بگەيه نەو وە داىكت و پىي بلى پارەكە بداتە دەستى
كوڤخا. هەولده كەس نەتبىنى ، بەنىو جەنگەل و ئاودرەكاندا بپو با

کەس نەتیبینی ، بڕۆکچم ، بڕۆ بە تەمای خوا ، مەسیح پشت و پەنات
بۆ.

باوکم پارەکەى دایە دەستی ئانیوتکا و ئەویش گورج راپکرد و خوێ
پەستایە بنەداریکەو و خوێ لە بنیدا شاردهو و ، دواى كەمێك سى
سوارەكە خوێان گەیانده گاریهكەى باوکم و یهكێکیان که لچ
ئەستوریکى کهتەى زله بو ، کراسیکى لهبەن چنراوى سورى له
بەردابو و پیللوهکانیشى زۆر گەوره بون. بەلام دوکەسەکەى تر جل و
بەرگی شپو دپاویان لەبەردابون ، دیاربو له کریکارهکانى دروستکردنى
هیللى شەمەندەفەرەکەن ، باوکم باشى بۆچوبو ... ئەو کهتەیهى که
کراسه سورەکەى لەبەردا بو ، هات وپیشى به گاریهکەى باوکم گرت و
ئابلوقه یاندا.

: پاوهسته هەى واو وا لیکراو! کوا پارەکانت؟

: کام پارە؟ لاچن لەبەرچاوم دەى ، بڕۆن گوپرتان گومکەن.

: ئەو پارەیهى بپارە بیدهیتە خاوهنى دى ، واو وا لیکراو ، هەى
کهچەل ، خیرا بیئە ئەو پارەیهى بدهیه ، ئەگینا وات لى دەکەم
دەرفەتى پەشیمانبونەوت نەمینی .

دواتر دەستیانکرد بە هەپەشەکردن ، بەلام باوکم لەبرى ئەوهى
دەست بە پارانەوهوشین و گریان بکات ، خوێ لى تۆرەکردن و
دەستی کرد بەجنیو دان: (بە نەفرەت بن ، بو وازم لیتاهینن ،
حەرامزادەینە ، له خواناترسن! رەبى تاعونتان لیدا ، من دەزانم ئیوه
له جياتى پارە ، پيوستيتان به قامچيه ، دەبى ئەوهنده قامچيتان

لى بدرى ، شوپنهکەى تا سى سالى تر ئازارى هەبى ، بڕۆن ون بن
لهبەرچاوم هەى گەمژەینە ، ناچارى ئەوهم مەکەن بەرگرى له خوّم
بکەم ، له بن کراسهکەمەوه دەمانچەم هەلگرتوه).

دزەکان بەم قسانەى باوکم تۆرە بون و بە شەق و مست بەربونە
گیانى .

تەواوى گاریهکەیان پشکنى ، جل و بەرگ و تەنانەت نیو
پیللوهکانیشیان پشکنى ، کاتى بینیان تا لیدەدەن تۆرەتەدەبى و
زیاتر جنیو دەدا ، ئیدی به جوړه ها شیوه کهوتنه ئەشکهنجەدانى .

ئانیوتای خوشکیشم ، له ژیر بنەدارەکەوه تەواوى ئەم کارەساتەى
بەچاوهکانى خوێ دەبینى ، کاتى سەیری کرد باوکم له سەر زەویەکه
کهوتوه و قرخه قرخیتی ، وهك تیریک له کهوان دەرچوبى ، له جیى

خوێ دەریهپى هەرچی هینزیک له جەستەیدا بو ، دایە قاچەکانى و
بەنیو جەنگەلەکەدا و بە نیو شیو و ئاودرەکاندا ، بەرەو مال راپکرد .

لەویوه تا مال ، نزیکەى نوکیلو مەتر پریگا بو! ئەم ماوهیه
هەرکەسێک بێت ئەمجار ئەگەر بتوانى به کارژیریک ببیرى.

ئەو کچۆلە بەستەزمانە ، هەنگاویک دەچو پش و دوان بو ئەملا و
ئەولا دەپویشت ، جگە لەوہش ، پاکردن بەپیشواسى بەنیو ئەو دپک و
دالە جەنگەلێدا ، کاریکى هیندە ئاسان نیە و لە هەموکەسى

ناوەشیتهوه . دەبى بەرى قاچەکانى خارابن و پراھاتبى . تۆ دەزانى
کچەکانى ئیمە تەنیا ئەوه دەزانن له بەرامبەر سوپە دانیشن ، یان
لەنیو حەوشەدا سیس هەلگەرین ، هەمویان له جەنگەل دەترسین .

ٲانيوٲا ، لای خوژئاوابون ، هه رچی چوٲنیک بی ، خوئی گه یاندبوه کوخته یهک ، ئه و کوخته یه مالی کابرایه کی جه ننگه لوان بو ، وهک چوٲن له جه ننگه له که وه دیاره ، له ویدیوی (سوړخوٲکوٲه) هوه یه ، له وسه رده مه دا بازرگانه کان جه ننگه له که یان بو دروستکردنی خه لوز به کری گرتبو ، خوشکه که له ده رگایدا ، ژنی جه ننگه لوانه که ده رگای لی کرده وه ، ٲانیوٲای به سته زمان هه رکه چاوی به ژنه که وت ، یه کسه ر فرمیسیکی به چاواندا هاتنه خورای و هه مو روداوه که ی بو گپرایه وه .

ژنی جه ننگه لوانه که ش به زه یی پیذا دیته وه و ده لی: خوشه ویسته که م! کچه جوانه که م! کچه بچکوله که م! خودا توئی پاراستوه! کچه نازداره که م ، تو وهره جاری شتیکی بخو!

ٲانیوٲتکای برده نیو کوخته که و نان و ئاوی دایه و ته نانه ت به شیوه یهک سه رنجی ٲانیوٲتکای بوخوئی ٲاکیشا ، بی دودلی ٲاره که ی ده داتی هه لیبگریٲ .

: کچه که م! نوری چاوم! ٲاره که له شوینیکی باش هه لده گرم ، سه به ینیش هه رکه خوړ هه لات دهیده مه وه ده ست و بو خوٲم ده تبه مه وه مالی .

ژنه ٲاره که ی له خوشکه که م وه رگرت و دواتر خوشکه که می له سه ر سه کوئی سوٲبه که ، واتا ئه و شوینه ی که گسکی له سه ر هه لده خه ن ، له ته نیشت کچه که ی خوٲیان - که هاوته مه نی ٲانیوٲتکای خوشکم بو - خه واند .

دواتر خوشکه که م ده یگپرایه وه ده یگوت : (بوٲنیکی ئه وه نده خوٲش له گسکه کانه وه ده هات ! ده تگوت گولاوه !).

ٲانیوٲتکا ٲاکشا ، به لام خه وی لی نه ده که وت ، که وتبوه بیری باوکمه وه و له بنه وه ده گریا ، هه م ترسابو هه م به زه یی به باوکمدا ده هاته وه .

به لی ئاغا ، به کورٲی بیٲر مه وه ، دوا ی یهک دو کاژیر ، ٲانیوٲا بینی که وا ئه و سی چه ته یه ی له باوکمیاندا ، وه ژور که وتن .

کابرا لچ ئه ستوره که ، که کراسیکی له به ن چنراوی سوری له به ردابو و سه رکرده ی دوانه که ی تر بو ، به ره و لای ژنه چو و گوتی: (ژنه که ! ئه مرو له خوٲرای یه کیکمان داکوتا ! لای نیوه روٲیه که وتینه کوتان و تیئه لدانی ، به لام یهک کوٲیکمان لی هه لنه کړاند ، به لاش کوشتمان).

دیار بو کابرای لچ ئه ستور میردی ژنه بو ، هاوړی جل و به رگ دٲاوه کانیشی گوتیان: (به لاش کوشتمان ، به خوتو خوٲرای ده سستی خوٲمان به خوٲین ئالوده کرد و ئه و قه تله مان خسته گهردنی خوٲمان).

ژنی جه ننگه لوانه که ، سه یریکی هه رسیکیانی کرد و که وته پیکه نین .

ٲیاوه که ی لی ٲرسی: گه مژه ئه وه چپته ؟ به چی پیذه که نی؟ : به وه پیذه که نم لیسه نه خوٲینم ٲرشت ! نه قه تلم کرد ! به لام ٲاره که شم به ده سته ٲنا !

: کام ٲاره ؟ ئه م ٲروفیشاله چپه ؟ : ده که وایه وهره سه یری ئه م ٲروفیشاله بکه .

ژنه‌ی نه‌فره‌تی ئه‌مه‌ی گوت و به‌سته‌که‌ی کرده‌وه و پاره‌که‌ی نیشاندان.

دواتر به‌سهره‌اتی هاتنی ئانیوتکای به‌وردی بوگپرانه‌وه.

پیاوکوژه‌کان ، به‌شادی خوشحالیه‌وه دانیشتن و پاره‌که‌یان له‌نیو خویاندا به‌ش کرد ، هینده‌ی نه‌مابو له‌سه‌ر چوئیتی دابه‌شکردنه‌که ، لییان ببیته‌ شه‌ر و کیشه . به‌لام سه‌ره‌نجام ریکه‌وتن و که‌وتنه قوزه‌له‌قورت کردنی خواردنه‌که‌یان.

ئانیوتکای به‌سته‌زمان ، له‌و شوینه‌ی لئی پاکشابو ، گوپی له‌هه‌مو قسه‌کانیان بو ، وه‌ک بی ناو ئاو ده‌له‌رزی ، ئه‌دی چ بکا؟ چی له‌ده‌ست ده‌هات؟

له‌قسه‌کانیانه‌وه بو‌ی پونبووه باوکمیان کوشتوه و ته‌رمه‌که‌شیان فری داوه‌ته‌ ناوه‌ندی جاده‌که . هیچ رینگاچاره‌یه‌ک به‌و می‌شکه بچکوله‌یه‌ی ئه‌وخوشکه داماو‌هی مندا نه‌هات ، ئه‌و کچه‌که‌مفامه‌ وایده‌زانی هه‌رچی سه‌گ و گورگ هه‌یه‌ که‌وتونه سه‌ر ته‌رمی باوکه و هه‌لیاندیوه و سه‌رگه‌رمی خواردنین ، پپی وابو ئه‌سه‌په‌که‌شمان ملی به‌جه‌نگه‌له‌وه نابی و بوبیته خوراکی گورگ و درنده‌کان. وا بیری ده‌کرده‌وه هه‌ر بگاته‌وه مائی ، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی نه‌یتوانیوه پاره‌کان بپاریزی ، لئی ده‌ده‌ن و ده‌یخه‌نه ژوریکه‌وه.

به‌لام دزه‌کان دوا‌ی ئه‌وه‌ی ژه‌قنه‌بوته‌که‌یان خوارد و زگیان تیر بو ، ژنه‌یان نارد بچی فودکا و شه‌راب و شیرنیان بو بکری . به‌کورتیه‌که‌ی به‌پاره‌ی خه‌لک ، کوپی شادی و مه‌یخواردنه‌وه‌یان ریکه‌خست.

ئو سه‌گ په‌فتارانه ، دوا‌ی ئه‌وه‌ی بتلی شه‌راب و فودکاکانیان چوپر کرد ، جاریکتر ژنه‌یان نارده‌وه بو فودکا. هاواریانده‌کرد: (ده‌بی تا به‌یانی به‌خوشی رایبویرین! به‌و هه‌مو پاره‌یه‌ی ده‌ستمان که‌وتوه بوچی به‌خوشی راینه‌بویرین؟ ئه‌مرو بخو و سندان له‌به‌یانی).

لای نیوه‌شه‌وی ، هه‌مویان مه‌ست و سه‌رخوش ، جاریکی تر ژنه‌ چو فودکایان بو بینی.

جه‌نگه‌لوانه‌که به‌نیو ژوره‌که‌دا ده‌هات و ده‌چو و پیاسه‌ی ده‌کرد ، گوتی: کورینه‌ ده‌بی ئه‌و کچه‌ له‌ناوبه‌رین ، ده‌نا سه‌ره‌له‌به‌ری کاره‌که‌مان لی هه‌لده‌وه‌شینیته‌وه ! ئه‌گه‌ر زیندو بمینی ، سه‌به‌ی ده‌بیته‌ شاهید به‌سه‌رمانه‌وه .

هه‌مویان کوک و هاوپا بون له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی هه‌رچوئیک بوه ئه‌و کچه له‌ناوبه‌رن. راسته کوشتنی مندالکی داماو و به‌سته‌زمان کاریکی سه‌خته و ئه‌م کاره‌ ته‌نیا له‌که‌سانی شیته و سه‌رخوش ده‌وه‌شیته‌وه بتوانن مندالیک گوشاگوش سه‌ربهرن. نزیک به‌ کاژیریک له‌نیو خویاندا گفتوگویان کرد ، هیچ کامیکیان ئاماده‌ نه‌بو سه‌ری به‌ری! هینده‌ی نه‌مابو له‌نیو خویاندا پیکدا هه‌لپژین. سه‌ره‌نجام له‌سه‌ر ئه‌وه ریکه‌وتن تیروپشکی له‌سه‌ر بکه‌ن و به‌ناوی کی ده‌رچو ، ئه‌و سه‌ری به‌ری. تیرو پشکه‌که‌ش به‌ناوی کابرای جه‌نگه‌لوان ده‌رچو ، ئه‌ویش په‌رداخیک فودکای هه‌لقوراند و چو ته‌وره‌که بینی.

ئانیوتای خوشم ، راسته هه‌ندیگ گیزوکه‌یه ، به‌لام ئه‌و فکری که له‌و کاته‌دا به‌و می‌شکه بچکولانه‌ی ئه‌ودا دیت ، ته‌نانه‌ت به‌بیری

مروڻه زور زيرڪه و خوڻده واره ڪانيشدا نايهت. پڏه چي خودا به زهي پڏاهاتبيته وه و نه م بيروڪه يهي خستبيته ميشڪيه وه ، يان له ترسي گياني خوي ميشڪي وه ڪار كه وتبي. نه گهر هه رچيه ڪيشيان بيت ، ده ڪري بلئي خوشڪه ڪم له و پياو ڪوڙانه زرينگرتر بوه.

به لي ئاغا ، نانيوتا به ناسپايي له جيگاڪه ي خوي هه ستا و له خودا پاراپيه وه و نه به تانيه چه رمينه ي كه ڙنه كه به سه ريدا دابو ، له سه ر خوي لايدا و داي به سه ر ڪچي جهنگه لوانه ڪه دا كه هاوته مهني خوي و له ته نيشتيه وه نوستبو. دواي نه وهش نه و بلوزه ي كه ڙنه كه دابوي به سه ر ڪچه ڪه يدا ، داي به سه ر خويدا و به به رده م پياو ڪوڙه ڪاندا تيپري و له ڪوخته كه چوه دهري .

دواتر نه وانيش ڪچي جهنگه لوانه ڪه يان گرت و هه ستيان پينه ڪرد و خوشبه ختانه له و ڪاته شدا ڙنه چوبو فودڪا و شه راب ڪري ، نه گينا مه حال بو نانيوتاي خوشڪه ڪم بتواني گياني خوي له و ته له يه دا رڙگار بڪا.

به لي ئاغا ، ڙنان چاويان زور تيڙه ! نه مهش تايبه تمه نديه ڪي خويانه. ئيدي نانيوتا له ڪوخته كه وه ده رڪه وت و به ئوم يدي خودا رايڪرد. پاشماوه ي نه وشه وه ي به سه رگه ردانيه وه له جهنگه له ڪه دا به سه ربرد ، لاي به ياني جهنگه له ڪه ي بري و گه يشته سه رجاده ، به ريڪه وت له و ڪاته دا (يوگور دافيليج) ي ڪوي خاي ئاوي ، به ره حمه تبي ، به مه به ستي ماسي گرتن ، به ويڏا ديٽ. نانيوتڪاش خوي گه يانديويه و هه مو پوداوه ڪه ي به ورد ي بو گيرابووه ، نه ويش ره بي خودا ليئي

خوشبخت ، وازي له خير و بيڙي ماسي گرتن هيٺابو و خير ا گه رابووه ئاويي و خه لڪي تيگه يانديبو و به ره و ڪوختي ڪا براي جهنگه لوان وه ريڪه وتبون.

ڪاتي گه يشتبونه ڪوخته كه ، بينبويان پياو ڪوڙه ڪان مه ست و سه رخوش ، هه ريه ڪه يان له گوشه يه ڪه و وتبون و ڙني جهنگه لوانه ڪه ش مه ست و بي خه به ر ، وه ڪ پارچه په لاسيڪ ليئي ڪه وتبو.

به ر له هه مو شتيڪ ، جوان ڪوخته ڪه يان پشڪنيبو و پاره ڪانيان دوزيبووه .

دواتر چاويان به سه ڪوي سو به ڪه ده ڪه وي و له گه ل ديمه نيڪدا به ره وپو ببونه وه خودا به نسبي ڪه سي نه ڪات ، ڪچه بچڪوله ڪه ي ڪا براي جهنگه لوان له ڙير به تانيه چه رمينه ڪه وه ، سه ري خويناوي له لايه ڪ و جهسته بچڪولانه ڪه ي له لايه ڪي تر بو.

پياو ڪوڙه ڪان و ڙنه ڪه يان له خه و قيت ڪردنه وه و ده ستي هه رچواريان له پشسته وه به ستنه وه و دا ياننه ده ستي ده ولته. ڙنه ڪه يه ڪبين ده يزيڪاند ، به لام ميڙده ڪه ي و اتا ڪا براي جهنگه لوان ته نيا سه ري ده له قاند و ده پاراپيه وه: (من سه رخوشم برا ! په رداخيڪ فودڪام ده ني ! سه رم خه ريڪه ده ته قي). ئيدي نه وه بو دواي ماوه يه ڪ دادگايي ڪران و هه مويان به پي ياسا به توندي سزاي خويان وه رگرت.

* * *

به لئی ئاغا ، ئه وهی بو تۆم گێرایه وه ، له و جهنگه لهی ئه و دیو
شیوه که وه پویدا بو ، گهرچی له م کاته دا ، له بهر تیشکی سوری
خۆره تاوی ده مه و ئیواره ، که خه ریکه ورده ورده له پشستی
جهنگه له که وه کال ده بیته وه و ئاواده بی ، به باشی نابینری . منیش
ئه وه نده زۆربلاییم کرد ته نانه ت ئه سپه کانیش ههنگاوه کانیا ن سست بو
، ده تگوت ئه وانیش گو ییان لیگرتوم . هه یها حه یوان هه یها ... ده ی
بجولئ هه یها ... بریاره ئاغا پا داشتییکی باشم بکا ... هه یها .

یه کیك وهك هه مووان

باوکی خیزانیک که مال و منداله ناخوره کانی بو به سهر بردنی سی مانگی هاوین ، بردبونه هاوینه واریک.

کاژیریک بهر له وه پیکه وتنی شه منده فەر ، به هردو دهستی پر له زهر ف و شتومه کی له چه شنی شوشه فانوس و پاسکیل و که رسته ی یاریکردن و تابوتیکی بچوکه وه ، به ره و مالی ناشنایه کی ده که ویته ری. هیلاک و ماندو خوئی ده خاته سهر قه نه فه یه ک و به شپرز ه بیه وه سه یریکی ده وره یی خوئی ده کات و به نیگه رانی و هه ناسه برکئوه ، ده لی: هاوریی خوشه ویست ... تکایه کم لیت هه یه ... تابه یانی ده مانچه که تم بده ری ... مه ردی خودابه و ئه م داواکاریه م رپه ت مه که ره وه .

: ده مانچه ؟ ده مانچه ت بوچیه ؟

: پیویستمه ... ئای خودایه ! په رداخیک ئاو ... خیرا په رداخیک ئاوم بده نی! ... به لی پیویستم به ده مانچه یه ... بریاره ئه مشه و به نیو جه نگه لیک تاریک و چرپا برۆم ... له بهر ئه وه ... هه ربو دلنیایی و خو پاراستن پیویستم به ده مانچه یه ... سبه ینی بو ت دینمه وه ...

خاوه نمال ، واتا ناشنایه که ی ، سه یریکی پوخساری ره نگ لیبراو و شه که ت و ماندو و له ئاره قه دا شه لالی باوکی خیزانه که ده کات و به سه رسوپمانه وه شانیک هه لده ته کینی و ده لی: ئیفان ئیفانو فیج ، به سه ر و شکله وه دیاره دروده که ی! ده چی بو کام جه نگه لی تاریک؟ پیموایه فکریکی خراب له که لله ی داوی! پیده چی نیازت خراب بی! پیم بللی بزانه چی پویداوه ؟ ئه م تابوته چیه ؟ هاوری ، باش نایه یته به رچاوم!

: ئاو ... په رداخیک ئاو ... ئای خودایه ... جاری لیمگه ری با هه ندیک پیشوبده م ... ژیا نی سه گم هه یه . به هه مو بونمه وه ، هه ست ده که م ده ماره کانی میشکیان ده ره یناوم و خه ریکن له سه ر ناگر ده مبرژینن و ده مکه نه که باب ... باوه رم پیبکه ئیدی توانای دان به خودا گرتم نیه ... تو خودا! تو پیروزیه کانی ئه و هاورییه تیه مان! پرسیارم لی مه که بوچیمه ؟ مه چوره ناو ئه م ورده کاریانه وه ... ته نیا ده مانچه که ... تکات لی ده که م ...

: به سه ئیفان ئیفانو فیج! پیم نالی تو که ی ئه وه نده لاواز و بی وره بویت ؟ له خوابه زیادی خاوه نی کو مه لیک مندالی ، کارمه ندی ده وله تی ، شه رمت هه بی هاوری! شوره بیه !

: ده تو خودا ئه گه ر توش واز نه هینی! دلته به وه خوشه له شار داده نیشی و ناگات له و هاوینه واریه نه فره تیا نه نیه و خه ریکی سه رکونه کردنی ئه م و ئه ویت و باسی شه رم و ئا برویان بو ده که ی! ئاو ... په رداخیکی ترم بوینن ... ئه گه ر تو له جیگای من بویتایه ،

ئەو قسانەت نەدەکرد ... بۆ تېنناگەى ھاوپرى! من بومەتە قوربانى!
 بومەتە ولاغىكى باربەر! بومەتە كۆيلە! ھىندە نارپەسەنم ،
 چاۋەپوانى پودانى موعجىزەبەكم بۆيە تا ئىستا ژياوم و خۆم پەوانەى
 ئەو دنيا نەكردو! برا من بونەوھرىكى بى ئىرادە و كەللەپوچ و
 دەبەنگم! نازانم لەبەرچى تائىستا لەژياندا ماوم؟
 باوكى خىزانەكە ، لەجىگاي خۆى قىت دەبىتەوھ و دەستەكانى
 رادەوھشېنى و دەكەوئتە ھاتوچوكردن.

دواتر بەخىرايى بەرەولاي ئاشناكەى دەچىت و دوگمەى چاكەتەكەى
 دەگرى و ھاوار دەكا: لەتو دەپرسم! بوچى تا ئىستا ماوم؟ بوچى
 دەبى لەم دنيايەدا بەشى من ھەر ئازارى دەرونى و جەستەيى بى؟
 پروانە ھاوپرى ، قبولمە مروق خۆى تەرخانكات لەپىناوى فلانە ئامانچ و
 فلانە كىشەدا و گيانى خۆشى بەخت كات! بەلام خۆبەختكردن
 لەپىناوى داوينى كراسى ژنانە و تابوتى مندالان و شتى لەم بابەتە ...
 بەپاستى كارىكى گەمژانەيە! نا نا سەدجار دەلېم نا! ئىدى تەواو لە
 توانامدا نەما.

: باشە تو بۆ ئاوا ھاوار دەكەى؟ لەسەرخۆ ، دراوسىكان گوييان
 لىدەبى!

: گوييان لىدەبى باگوييان لىبى! بۆمن ھىچ جياوازيەكى نىە ، ئەگەر
 توش دەمانچەكەم نادەبىتى ، دەچم لە كەسىكى تر وھرىدەگرم ...
 ھەر دەبى خۆم بكوژم ، ئىدى پىويست بەم قسانە ناك!

: گويىگرە ھاوپرى! دەتو پراوھستە! دوگمى چاكەتەكەم دەپچىپىنى!
 ھىمن بە ، بابزانم كىشەكەت چىە؟
 : كىشە؟ لەكىشەى من دەپرسى؟ پراوھستە با بو ت بگىرپمەوھ ،
 پراوھستە با قسەت بو بكم ... ئىھ ... بەلكو ئەو قورسايىيەى
 كەوتوتتە سەرشانم بپىك سوكتربىت! ... وەرە دانىشە ... نامەوى زور
 درىژەى بدەمى ، بەپەلەم ، دەبى فرىاي شەمەندەفەر بكمەم ،
 بەرلەوھى بجمە وىستگەش دەبى بجم سەرىك لە (تىو تريموڤ) بدەم و
 دو قتو ماسى سوپر و نيو كىلو شەربەتەش بو (ماريما
 ئوسىپوڤنا) - پەبى خوايە شەيتان لە دوزخەدا زمانى لەبنەوھ
 دەرىپىنى - بكم.

ئىستا گوى بگرە ، پىمخوشە ئەگەر وەك نمونەيەكەش بى ، ھەل و
 مەرجى ژيانى ئەمروى خۆمت بو بگىرپمەوھ ، خۆت دەزانى دەبى
 لەكاتزىمىر دەى بەيانىوھ لە شوپىنى كارەكەم ئامادەبم و تا كاتزىمىر
 چوارى ئىوارى ئازار بچىژم ، مېش و گەرما و ئەمانەش لەولاوھ
 پراوھستن. كاتبى فەرمانگەكەمان پشوى وەرگرتوھ و (خراپوڤ) یش
 خەرىكى ژن ھىنانە ، ئەوانەى ترىش گرفتارى ھاوينەوار و عىشق و
 شانۆ و شتى لەم جوړەن ، ھەمويان مەست و خەوتو و ماندون ... نە
 بەھوش دىنەوھ و نەپەندىش لەم كارانەيان وەرەدەگرن ... ئىش و
 كارەكانى كاتبەكە ، كەسىكى تر ھەلىدە سوپىنى كە گويى چەپى
 كەرە و بەم داوانەش كەوتوتتە داوى خۆشەويستىوھ ... بەھەزار
 حال نامەى ھاتو و روپىشتو ، لەيەكتر جيا دەكاتوھ . كەللە پوچىكە

، وهك ده لئین هەر له بر جیا ناکاته وه ، بۆیه ناچارم زۆریه ی کاره کان خۆم بیکه م.

سو پاس بو خودا کاتیک خرابوژ و کاتبه کهش له فه رمانگه نه بن ، کهس نازانی کام نامه له کوپوه هاتوه و کام نامه ده بی بو کوئی بنێردی ... هه مو یان شیتانه په له یانه ، له چاولیکنانیکدا توپه ده بن و ده یکه ن هات و هاوار و هۆسه یه ک ، ئه وسه ری دیار نه بی ، به کور تی سه گ خاوه نی خو ی نانا سیتته وه ... کاری فه رمیش لیکدا لیکدا ، بی پسانه وه به رده وامه ، ده لئیی شه پوله کانی ده ریایه ! ... به راستی تا قهت پر وکی نه ... به م دوایی دواییانه ش کاکی سه روکی فه رمانگه ، توشی نه خو ش (سیاتیک) بو ه و له لایه کی تریشه وه خه ریکی ته لاق و ته لاق کاریه ، ئه وه نده ده کپوژیتته وه و شین و شه پوژیه تی ، ئاسوده یی له هه مو ان هه لگرتوه ، ئیدی کارکردن له گه لیدا زۆر ئه سته م بو ه.

لیره دا باوکی خیزانه که ، هه لده سیتته سه ری ، به لام یه کسه ر داده نی شیتته وه و دریزه ی ده داتی: باوه ریم پیکه ئه وانه ی بو م باسکردی ، هه ره مو یان شتی بی نرخ و بی بایه خن. گوئی پاگره با کروکی کیشه که ت بو بگپرمه وه: ماندو و مردو له فه رمانگه ده گه ریمه وه ، هیه هیا و ئاره زویه کم نیه جگه له وه ی بو خو م قوزه لغورتیک بخو م و کارژیک سه رم بخه مه سه ر سه رین و بنوم. به لام نه خیر! وه بیرم دیتته وه ماله که م بر دوتته هاوینه وار ، و اتا بومه ته کوپله ، بومه ته تانجی و ده بی پاکه م و ئه و ئه رکه ی پییان سپاردوم جیبه جی بکه م.

ده زانی له و هاوینه واره ی ئیمه دا مو دیلیکی سه یر دا که وتوه ؟ جگه له ژنه که ی خو ت هه مو که له پوت و کر میکی نی شته جیی هاوینه وار ، به مافی خو ی ده زانی هه زار ویه ک ئه رکت پی بسپیری.

بو نمونه ژنه که م فه رمانده دا بچه لای به رگدروه که ی و له به ر ئه وه ی کراسه که ی پا ن و شان ه کانی ته سک دوریوه ، له گه لیدا بیکه مه فه رته نه و هات و هاوار. هه روه ها ده بی پیلاره کانی سو نیچکاش له گه ل خو م دا به رمه شار و بیانگو م ، بایی بیست کو بیکیش ئاوریشمی سور - ئه ویش وه ک ئه ونمونه ی ده مده نی - و سی (ئارشین*) به نیش بو ژن خوشکه که م بکرم ... راوه سته با لیسته که ت بو بخوینمه وه ، لی ره دا ده ستی برد له گیر فانی چا که ته که یدا کاغه زیکی نو شتاوه ی ده رهینا و به رقیکی شیتانه وه

که وته خویندنه وه ی : (شوشه فانوس یه ک دانه ، گوشتی گا نیو کیلو ، ده سک و ئاوانه که له شاره و بریتته هاوینه وار ، بایی بیست کو بیک ئه سید فنی ک ، ده رمان می شوله ، بیست بتل بیره ، یه ک قتو سرکه ، مه مکه بندی ژماره ۸۲ له دوکانه که ی (گو دو ژو ژ) بو خاتو مادمو ازیل شانسو ، بال تو پایزی و پیلاره کانی میشا به رمه هاوینه وار). ئه مه تا ئیره ی لیسته که ، ورده فه رمانی خزمان و مالی خو مان بون ، لی ره وه نو ره ی ئه و ئه رکانه یه که ئاشنا و دراوسی خو شه ویسته کان - نه فره تی خویان لی بی - پییان سپاردوم : به ریز (فیلا سین) و ژنه که ی سبه ینی سالوه گه ری له دایک بونی منداله که یانه و ئاهه نگی بو ده گپن و من ده بی بچم پاسکیلیان بو بکرم و له گه ل خو م دا بو یان

بهرمه وه ، منداله كههی خاتو (كۆركین) مالاوایی له ژیان كردوه و دهبی من تابوتیكى بو به پادان بدهم و ئیوارى بویان بهرمه وه . (ماریا میخایلوڤنا) سال دوانزه مانگ خه ريكی مرهبا دروستكردنه و بهو بوئه یه وهش واپیویست دهكا بهنده هه مو پوژی هه لتهك هه لتهك هه شت کیلو شه كر بدهمه كوڤما و بوی بهرمه وه ، ژنه كهه ی سه رههنگ (فیخرین) له سه ر مانگ و پوژی خو یه تی و بهم زوانه دهزی ، كه بهنده له و پرۆسه ی زگپیه دا ، ته نانه ت له خه ونیشدا ، بچووكتری پوڤم نه بوه ، ئیستا دهبی من بچمه خزمهت مامانیك و كات و ساتی هاتنی بو هاوینه واره كه ، واتا ئه و شوینه ی خانم لیی دهزی ، له گه ل مامانه كه دا بپرینمه وه ... ئه وه چه ند ورده فه رمان و پاسپیری له چه شنی نامه و گوشت گا و ته له گرام و ده رمانی ددان و ئه وانه هه ر وازیان لی بینه . هه ر ئیستا كه له گه ل توڤا خه ريكی قسه كردنم پینچ دانه لیستم له گیرفاندا یه ، بو م نیه به مو سه ریچی له جیبه جیكردنی ئه م فه رمان و پاسپیریانه بكه م . به پاسستی كاریكى قیزه ونه و نیشانه ی پرۆ پوچی منیشه . سندان له هه مو یاندا ، هیئانی پینچ مه ن شه كر و مامانیك ده خه نه ئه ستوی تووه و به كاریكى نه شیاویشی نازانن و زوړییشیان به لاوه ئاساییه !

ئه گه ر بیئو نه چیه ژیر باری ئه م ورده فه رمان و پاسپیریانه وه ، ئه وا ده بیه كه سیكى هیچ و پوچ و نارپه سه ن ! چ ترسناكه ! خودا نه كات داواكارى یه كێك له م (كۆركین) و هاوشیوانه ی جیبه جی نه كه م ! ئه وسا ده بینى چو ن ژنه كه م _ به ر له هه مو كه سی _ چه شنی ماینیک

له سه ره ر دوپاشوی پاده وه ستی و ده حیلینی : (ئه دی من چی وه لامی خاتو شازاده ماریا ئه لیکسیوڤنا بدهمه وه ؟ ئاخ ئاخ) ... سندانى لیڤا ... به م شیوه یه سه یرکه ، ده بینى چو ن دواى كوڤتایی هاتنی كاری فه رمانگه ، له وماوه كورته دا له ترسی ئه وه ی نه بادا شه مه نده فه ره كه برۆات ، ده بی چه شنی سه گێك كه زمانى ده ره یناوه و هانكه هانکییتی ، به ناوشاردا غارده م و نه فره ت له م ژیا نه بكه م ... له دوکانیکه وه بو ده رمانخانه ، له ده رمانخانه وه بو لای به رگدرو ، له لای به رگدروه وه بو دوکانى خوړاك فروشی ، له وپوه دوباره بو ده رمانخانه ، له شوینیك پارهم لی بز ده بی ، له شوینیك له بیرم ده چی پاره بده م ! ئیدی دواى له دواوه بانگم ده كهن و ده یكه نه هات و هاوار و پيسوا ده بم . له شوینیكى تر له ئه نجامی په له په لدا قاچم له داوینی كراسی شویری ژنیک گیرده بی كه له پيشمه وه ده روا ... تف له م پوژگار! مروڤ له م هاتوچویه دا به ئه ندازه یه ك شل وكوت ده بی ، شه وی كاتی خه وتن ، تا به یانی ئیسكه كانی ترقه ترقیانه و ئه ژنوكانی ده له رزن . وه ره به یینه به رچاوی خو ت چ ئه كێکیان پیسپاردوم و ئه نجامم داو ن ! ... باشه ئه دی پیمنالیی ئه وه هه مو شتومه كه ، چو ن به رمه وه هاوینه واره كه ؟ بو من چه ند ده ستم هه یه ؟ گوتمان ئه وه ش به هه رحال ! ئه دی چو ن ده كری شو شه فانۆس و ده سك و ئاوان له ناو یه ك به سته دا بیچییه وه ؟ یان شه كر و پو ن گه رچه ك ؟ ده وه ره ئه وه مه ته له م بو هه لبینه ؟ یان بتله بیره و پاسکیل ؟ نا برا نا ! شتی وانابى ! ئه م كارانه وه ك

دروستکردنی ئه هرامه كانی میسرن! ئازاریکی هه میسه یین! هه رچوئیک بیانبهستی و دایانبنیی ، سه ره نجام شتیك هه ر ده شكی یان ده پژی. له وئستگه كهش و له ناو فارگوئنه كه شدا ، چ به پئوه بیست و چ دانیشتی ، ده بی دهست و قاچت لیک بلاوکه یته وه ، هه ردو دهستت گیراون و زه رفیكیشته به ددانه كانت گرتوه و نابیی بهیالی به ریته وه. هه ركه شه مه نده فه ره كهش ده كه ویتته جو له ، گه شتیاره كان ، شروشیتاله كانت له خو یان دورد ه خه نه وه و هه ریه كه ی به لایه كدا په رت و بلاو ده كه نه وه و ده قیزینن: (كاكه ئه م هه مو شروشیتاله بو ناخه یته زه رفیك یان كارتوئیکه وه ، تو جیگای خه لكت ته نگ كردوه). ئیدی هه مو یان ده قیزینن و بانگی چاودیری شه مه نده فه ره كه ده كه ن و شكاتم لی ده كه ن.

وه ره بوخوت ببه دادوهر و بریار بده: پیم بلی چی بکه م؟ ده کری كه ل و په له كان له په نجه ره ی فارگوئنه كه وه فرییده مه ده ره وه؟ هاوارده كه ن: (كاكه بوچی ئه وه هه مو شروشیتاله ناخه یته كارتوئیکه وه؟).

كاكه! راسته ئه م شتانه كارتوئیک ، یان سندوقیکیان ده وی ، به لام به تو ده لیم ، ده کری ئه م شتانه به یه كه وه له كارتوئیکدا دابنیی؟ ئه دی پیم نالیی هه مو پوژی سندوق له كوئی بینم؟ ئاخو چون ده کری ده سك و ئاوان و شوشه فانوس پیکه وه دابنرین؟ ئیدی تا ده گه مه هاوینه واره كه ، ئاخ و ئوف و پرتته و بو له ی گه شتیاره كان نابریته وه.

مه گه ر خودای گه وره خوئی بزانی ئه مپو به و تابوته وه چه ند قسه ی سوک و جنیویان پیدام! ئوف خودایه! په رداخیک ئاوم بده نی برا ... ئیستا گوئیگره با ئه وه ی ترت بو بگیرمه وه ... له گه ل ئه وه شدا كه بوته مودیل خه لك هه زار و یه ك ئه رك و پاسپیری به مروق بسپین ، كه چی ئه گه ر نیازی وه رگرتنه وه ی ئه وپاره یه ت هه بیته كه بوته به كه ل وپه ل داو ، ئه وه کاریکی دژواره! باوه رت هه بی نیوه له نیوه ی ئه وپاره یه ی كه بو یان به كه ل و په ل ده دم ، ناگه پیتته وه گیرفانم. بو نمونه ئه م تابوته ... كاتی گه رامه وه مال ده بی به خزمه تكاره كه ماندا بینیرمه وه بو به ریز كورکین و ژنه كه ی ، ئی خو ناکری له م كاته دا ئه وان تازیه بار بن و توش بچی داوای پاره ی تابوته كه یان لی بکه یته وه؟ ئیدی كه ئه مپوش پاره كه یان نه دامه وه ، سبه ینی له بیریان ده چیتته وه وپاره كه تو خوش.

هاویری! من مروقیك پاره ی یه كیک قه رزار بم هه رگیز له بیرم ناچی! تا ئیستاش زور جار ئاوا پاره م كه وتوته لای ئه و ژنانه و له بیریان چوته وه ، منیش له پوم هه لئایه داوایان لی بکه مه وه.

گه رچی پو له كان جار جار ده دنه وه ، به لام كو بیكه كان ئه وه هه ر باسی مه كه .

به لی سه ره نجام دوا ی ئه وه هه مو كویره وه ریه ، ده گه ریمه وه ماله هاوینیه كه م و دوا ی ئه وه هه مو ده رده سه ریه ده مه وی گه رویه كه ته ركه م و ژه قنه بوتیک بخوم و كاژیریک بتویم _ تو چونی تیده گه ی؟ پیویستم به مانه هه یه یان نا؟

به لَام نه خيّر! له و کاته وهی پيم خستوتته ئه و ديوى دهرگاوه ، ناگام لييه ژنه که م هه روا چاود پريم ده کا! هيشتا به ته و اوى شوربا که م نه خواردوه ، به رده بنه گیانی دیله که یان و داوام لیده که ن بیان به مه نمایشی ئه ماتور و کوپى سه ما کردن. نارپه زایى دواى نارپه زایى و کوتایى نیه. برا که م من میردم! وشه ی (میرد) یش له فه ره نگی ژاندا و اتا کویله ، و اتا بى ئیراده ، و اتا گه مژه و ده به نگ ، و اتا ولاغیكى باریه ر ، که ده توانی سواری سه ر پشتی بیت و بى گویدانه نارپه زایه تیه کانی ریخراوى به رگری کردن له ناژه لان ، به که یفی خؤ چەندت چه ز لیبى باری لى بار که یت.

ده که ومه دواى فاک و فیکى ژنه که م و له سه کوکه موپ ده بمه وه ، بوئ وهی شانویه کى وهک (پرسوايى نیو خیزانیکی ده وله مند) یان (موتیا) ببینم ، به پى ده ستورى ئه وان و به ئاماژه ی ئه وان ده که ومه چه پله لیدان و دهر برینى هستی شادی و هات و هاوار. له م کاته دا ههست ده که م خه ریکه ده مر م.

دواى ئه وه ده بى بچینه مهیدانى سه ما ، به نده ، جگه له سه یرکرنى سه ماى خه لکی ، ده بى چا ویش بگپرم بوئ وهی که سیکی گونجا ویش بو سه ما کردن له گه ل ژنه که مدا ، بدوژمه وه.

له م جوړه کوړانه دا نه گه ر هاتو پیاوه کان ژماره یان که متر بیټ ، ئه وسا منیش ناچار ده بم هه ندیک به شیوه ی (کادری*) سه ما بکه م. بو به دبه ختیش توشم ده بى به توشى ژنیکی کورته بالای خوار و خيچه وه ، ده بى جار جار یکیش زه رده خه نه یه کی گه مژانه ی بو بکه یت

و له دلای خوشندا بیر ده که یته وه: (ئای خودایه! ئه مه تاکه ی؟). تاسه ره نجام لای نیوه شه و کاتى له کوپى سه ما و بینینى شانوى دینیه وه ، ئیدی من مروژ نیم! بومه ته تهرمیک! به لَام هه رچی هک بیټ ئیدی من گه یشتومه ته ئاوات و ئاره زوی خو م ، و اتا جل و به رگه کانم داده نیم و بو خه وتن ده چمه سه ر جیگا که م. ئیدی ئه وه نده م به سه چاوه کانم له سه ریه ک دانیم تا یه کسه ر خه وم لى بکه وى ... چه نده خوشه! ... بیده نگی ... ئارامى ...

هه م گه رمه و هه م منداله کانیش له و دیو نایکه نه ژاوه ژاو ... هه م ژنه که م له لَام نیه و هه م ویزدانیشم ئاسوده و ئارامه ، ئیدی منیش له وه زیاتر به ته ماى چیم؟ پیلوى چاوه کانم ورده ورده خه ریکن قورس ده بن ... له نا کاو گززرز ... گززرز ... میشوله په یدا ده بن! خودا به نه فره تیان کات!

لیره دا ، باوکی خیزانه که هه لده ستى و ده ستى به هه وادا راده وه شیئى و ده لى: میشوله! و اتا ئه شه که نجه! و اتا (ئه نکیزیسیون*)! گزه گزه که ی ئه وه نده سوژ بزوین و خه مبارانه یه ، ده لى ده پاریتته وه. به لَام ئه و بی شه ره فه وا چزه ت لى هه لده ستى ، تا دوکا ترمیر دواتریش شوینه که ی هه ر ده خورى! جگه ره داده گیر سیتم! تا وده ده مه می شکوژه که! سه رم ده خه مه ژیر به تانیه که وه! به لَام بى سوده.

سه ره نجام خو م ده ده مه ده سته وه و ده لیم: (ده ی نه فره تیه کان! وهرن گوشت و خوینم قوزه له قورت که ن).

به‌رله‌وهی بتوانم خۆم له‌گه‌ڵ چه‌زی می‌شوله‌کاندا بسازنیم ، نوڤه‌ی
 پروڤه‌ کردنی ژنه‌که‌م دیت ... هه‌مو شه‌وی له‌گه‌ڵ چه‌ند پیاویکی
 ده‌نگ زیقن ، پروڤه‌ له‌سه‌ر فیڤیونی ده‌نگی (تینوڤر*) ، ده‌کا ...
 هه‌مویان تا ده‌توانن به‌پوڤه‌وه‌ ده‌خه‌ون و شه‌وانه‌ش بو‌ سازدانی
 کوئسیرتیکی ئه‌ماتوڤی خویان سازده‌که‌ن. ئای خودایه‌ گۆرانیبیژی
 ده‌نگ تینوڤر چه‌نده هه‌راسانه‌که‌ره ، ته‌نانه‌ت ناکرێ له‌گه‌ڵ ده‌نگی
 هه‌یچ می‌شوله‌یه‌ک به‌راوردکرێ.

له‌م کاته‌دا باوکی خیزانه‌که ، پوختساری خۆی خه‌مناک ده‌کات و
 تیه‌له‌ده‌کا: (مه‌لی لاوۆ خۆت خه‌سار کرد ... سه‌یرکه‌ ئاشقانه
 که‌وتومه‌ته به‌رپیانیان).

ئهی بی‌ شه‌ره‌فینه ! چۆن بونه‌ته به‌لای گیانم.

دواتر به‌ئومیدی ئه‌وه‌ی پزگایم بێت له‌ ده‌ستیان ، ناچارم بکه‌ومه
 فرت و فیل ، به‌سه‌ری په‌نجه‌کانم له‌ملاو ئه‌ولای سه‌رم ده‌دم ، تا
 چواری به‌یانی له‌سه‌ر ئه‌مه به‌رده‌وام ده‌بم تا له‌کوئتایدا هه‌مویان
 ده‌پۆن به‌پیی خویانه‌وه ... به‌لام دوا‌ی پویشتنی ئه‌مانه‌ نوڤه‌ی په‌نج
 و کوپه‌ره‌وه‌ریه‌کی تره‌: خانمی به‌پیزی چارشو‌و به‌سه‌ر ، واتا هاوسه‌ره
 یاساییه‌که‌م ، سه‌روه‌که‌له‌ی په‌یدا ده‌بیت و داوای مافه‌ یاساییه‌کانی
 خۆیم لی‌ ده‌کا.

باوه‌رت هه‌بی ته‌واوی بون و ژیانم پهبوه‌ له‌ترس و دل‌ه‌راوکی ، هه‌ر
 شه‌ویک ژنه‌که‌م بیه‌ته‌ ژوره‌که‌م ، هه‌مو جه‌سته‌م سو‌ر هه‌له‌ده‌گه‌رێ و
 ده‌ست و پیی خۆم ون ده‌که‌م ... ناخ ... په‌رداخیک ئاوم بده‌نی ...

ئیدی به‌م شیوه‌یه هه‌مو شه‌وی بی‌ ئه‌وه‌ی بتوانم سه‌رخه‌ویک بشکینم
 ، کاتریمیر شه‌شی به‌یانی ده‌بی له‌ نیو جیگاکه‌م بیه‌ ده‌ری و ملی
 پینگای وێستگه‌ بگرم. له‌ترسی ئه‌وه‌ی نه‌کا شه‌مه‌نده‌فه‌ره‌که‌ بپوات و
 فریا نه‌که‌وم ، به‌خیرایی ده‌که‌ومه‌ پاکردن ... قاچم له‌ نیو قوڤدا
 ده‌چه‌قی ... دنیا سارده ... ته‌م و مژه ... تف ! ... کاتی ده‌گه‌مه
 شاریش ، به‌یانی باش ! به‌یانی باش ... به‌لی برا ... ئه‌و ژیانه‌ی من
 هه‌مه‌ په‌بی خودا به‌ دوژمنه‌که‌شتی نه‌به‌خشی. خۆت ده‌زانی من
 نه‌خۆشم ، هه‌ناسه‌ ته‌نگیم هه‌یه ، سوتانه‌وه‌ی گه‌ده‌م هه‌یه ، توشی
 دل‌ه‌راوکی هاتوم ، به‌رده‌وام له‌ ترسدا ده‌ژیم ، هه‌رچه‌یه‌کی ده‌یخۆم
 بو‌م هه‌رس ناکرێ ، به‌کورتیه‌که‌ی له‌بری ژیان له‌وپه‌ری خه‌م و
 خه‌فه‌تدام ! یه‌که‌سه‌ نیه‌ باری سه‌رشانم سوکتر کات و به‌زه‌یی
 پیمدا بیه‌وه ! ئه‌مه‌ په‌وايه‌؟ بابه‌ چش له‌به‌زه‌یی ! پیم پیده‌که‌نن.

خۆ رۆن و ئاشکرایه ، می‌ردیک مالی له‌ هاوینه‌وار بیت ، جگه‌ له‌ توپین
 ، هه‌یچ مافیکی تری نیه‌ !

هه‌یچ که‌س ئاگای له‌وه‌نیه ، منیش هه‌یوانیکم و هه‌زم له‌ ژیانه‌ و
 پیمخۆشه‌ هه‌ندیک ئاسوده‌بم. ئه‌وه‌ی بو‌م باسکردی چیرۆکیکی
 کو‌میدی نیه‌ ! به‌لگو تراژیدیه‌.

ئیس‌تاش دوا‌ی ئه‌م هه‌مو قسانه‌ی بو‌مکردی ، ئه‌گه‌ر ناته‌وی
 ده‌مانچه‌که‌م بده‌یت لانیکه‌م هه‌ندیک دل‌م بده‌وه‌ و هاوسۆزم به‌ .
 : به‌راستی هاو‌به‌شی خه‌تم.

: ده زانم هاوېه شیبی خەمی تو چوڤنه ! ... باشه برا ، دەبی بېرۆم ،
خودا حافیز ... زۆر درهنگمه ... دەبی سەرەتا بچم ماسی سویر بکړم
و داوی خیرا به ره و وېستگه بېرۆم ...
ئاشناکە ی دەلی: باشه تو به منت نه گوت قیلات له کام هاوینه واره
به کړی گرتوه ؟

: له (دخلا ریچکا*).

: ئەها ده زانم له کوپیه ... ئه ری له وی ، خاتو (ئولگا پاقلوڤنا
ڤینبیرگ) ناناسی ؟

: با ... دهیناسم ... ئاشنایه تیمان هیه ...

ئاشناکە ی بهم قسه یه دهگه شیته وه و به شادیه وه ده لی: به راسته ؟
به مەم نه ده زانی ! که وایه داواکاریه کم لیت هیه براگیان ، و ره ئه و
چاکه یه م له گەلدا بکه ، به لام بهر له هه مو شتیک ده بی به لینم پیدیه ی
که داواکاریه که م پرت نه که یته وه .

: مه به ست چیه ؟

: نهک وهک ئه رکیک له سەر تو بیت ، به لکو وه کو دۆست و ئاشنایه ک
تکات لیده که م ، سەرەتا سلاوی منی پېیگه یه نه ، به سته یه کی بچوکه
، بیده ری . ماوه یه که له مه و بهر داوای لیکردم مه کینه یه کی بچوکی
دورمانی دهستی بو بکړم ، له میژه کریومه و که سم ده سناکه وی بو ی
بینیرم ، ده بی تو ئه و ئه رکەم بو بکیشی .

نان په یدا کەری هاوینه وارنشین ، بو ساتیک ، به چه په سانه وه سه یری
ئاشناکە ی ده کات ، له که سیک ده چی ئه قل و هوئشی له ده سدابی ،

دواتر په نگی سور هه لده گه ری و سەرەنجام قاچه کانی ده کوتی
به زه ویدا و هاوار ده کات: وهرن مروفت خو ره کان ! ... وهرن بمخون !
هه ناسه م لیبین ! پارچه پارچه م که ن ! بینه ده ی ... بینه مه کینه ی
درومانه که بینه ! ئه گه ر چه زت لیه خوشت سواری مه کینه ی
درومانه که به ، ئاوم ده نی ! ئای خودایه ! من بوچی زیندوم ؟
له بهر چی زیندوم ؟

(نارشین*) پیوانه یه کی کوڤ بوه : به رامبه ر به ۷۱ سم .

(کادری*) quadrille جو ره سه مایه که .

(دخلا ریچکا*) به واتای روبرای مردن دیت .

(ئه نکیزسیون*) دادگایه کی کلیسا بو ، له سه ده ی دوانزه دا له ئه وروپا
پیکهات . بو لپرسینه وه له بیر و بو چونه کانی خه لک و ئه و که سانه ی
دژایه تی ، یان کاریکی پیچه وانیه ی ئاینیان کردبو . که سەرەنجام ورده
ورده هه مو ئه وروپای ته نیه وه و سزاکانیان زۆر قورس و بیبه زه بیان
بون . ته نیا له یه کیک له ولاته ئه وروپیه کاند ۳۴۰ هه زار که سیان
بیبه زه بیان سزادا و نزیکه ی ۳۲ هه زار که سیشیان له ئاگردا سوتاند .
سه ره نجام له سه ده ی هه ژده دا کوتایی به ده سه لاتی ئه م دادگایه
له زۆریه ی ولاته کاند هینرا . وه رگپ

خوشبخت

شهمه نده فەریکی نە فەرە لگر ، لە ویستگە ی (بولۆگۆیا) ی سەر
هیللی ئاسنی (نیکولایو فسکایا) وه ، که وتە پری .
کاتی خۆرئاوا بونە .

لە یه کێک لە فارگۆنه ژماره دوه کاندایا - که جگه ره کیشان تێیاندا
نازاده - پینچ کهس چاوه کانیان لیکناون و نیازی خهوتنیان ههیه ،
چەند خوله کێک لە وه پیش ، نانیککی باشیان خواردبو و ئیستاش پالیان
به پشتی کوشنه که وه دابو و چه زیان ده کرد بنون .

بیده نگی هه مو شوینیکی گرتوته وه . له م کاته دا ده رگا که ده کریته وه و
که سیکی بالا به رز به کلاویکی سور و بالتویه کی پیک و جوانه وه ، که
پاسته و خو مروفه ده خاته وه بیری که سایه تی ئوپه ریتیک ، یان
به ره مه کانی (ژول قیرن) ه وه ، وه ژور ده که وی .

کابرا له ناوه پاستی فارگۆنه که پاده وه سستی ، چاوه نیمچه خوماره کانی
ده بریتته کورسیه کان و له ژیر لیوه وه ده لیت: نا ئه مه ش هه و نیه !
نه فره ت له شه یان! مروفه هیزی له بهر ده بری .

یه کێک له گه شتیارانی نیو فارگۆنه که سه یریکی سه رتا پای کابرا
ده کات و پاشان به خوشیه وه هاوار ده کا: ئه وه تو ی (ئیقان
ئه لیکسیو فیچ) ؟ سه یره ! ئه وه چی ده که ی لیره ؟

ئیقان ئه لیکسیو فیچ پاده چەنی و به سه رخوشیه وه سه یریکی کابرای
گه شتیار ده کات و ده یناسیتته وه و له خوشیان ده سته کانی لیک
ده سو ی و ده لی: ها ! پیتەر پتروفیچ ... پایزه برا ! به راستی
نه مه زانی تو ش له م شه مه نده فەرە دایت ؟

: ئی چونی ؟

: خراپ نیم ، ته نیا کی شه م ئه وه یه فارگۆنه که ی خوم لئ بزر بوه و
نایدۆمه وه ، گه مژه یه کی وه ک من ، هه ر بو ئه وه باشم له سه ر ئه م
گه مژه یه وه بهر قه مچیانم دن .

ئه مجار قوت ده بیته وه و له ژیر لیوه وه دریزه ی ده داتی: ئیدی ئه مه
ریکه وته ! له گه ل ده نگی دوهم شوت ، دابه زیم ویستم په رداخیک
کونیاک بخومه وه و بریک گه روم ته پرکه م ، دوا ی ئه وه بیرم کرده وه و
گوتم تا ویستگه ی داهاتو ریگایه کی زوری ماوه ، با په رداخیکی تریش
بخومه وه ! بوخوم دانیشتبوم و بیرم ده کرده وه و ده مخواره وه
له نا کاو شوتی سییه میش لییدا ... ئیدی وه ک شیتان به په له پوزی
پامکرد ! شه مه نده فەرە که له پویشتن دابو ، هه رچونیک بو خوم
په ستایه یه کێک له فارگۆنه کانه وه ، ئیستا تو بو خوت بریار بده ،
گه مژه م یان نا ؟ سه گبایم یان نا ؟

پیتەرپتروڤیچ دەلی: کەمیک سەرخوشت پێو دیارە ، فەرمو وەرە دانیشە. لە تەنیشت منەو جینگا هەیه ، وەرە دانیشە.

: نانا ... دەبی بچم فارگوڤنەکەى خۆم بدۆزمەو! خودا حافیز.

: دانیشە مەرۆ دنیا تاریکە! با لە فارگوڤنەکەو بەرنەبیتەو خوارى! کەگەیشتینە ویستگەى داها تو ئەوسا بە ئاسانى فارگوڤنەکەى خوت دەدۆزیتەو ، وەرە دانیشە.

ئىقان ئەلیکسیوڤیچ ئاھیکى هەلکیشا و بە دودلیەو لە بەرامبەریدا دانیشت ، نیگەرانی بە پوخساریەو دیاربو ، حەجمینی نەبو.

پاشان پیتەرپتروڤیچ لیى دەپرسى: ئەو بو کوی دەچی؟

: من! بو بوشایی ئاسمان! شتەکانم وا تیکەل و پیکەل کردو ، خوشم نازانم بو کوی دەچم ... چارەنوس گوچکەى گرتوم و بەدوای خویدا پامدەکیشى ، منیش ئەو دواى کەوتوم ها... ها... ها... برادەرى خوشەویست ... ئەرى تائىستا پوینەداو لەگەل شیتیکى خوشبەختدا بەرەو پو ببیەو؟ ها؟ جوان سەیرکە! لە بەرامبەر خوتدا بونەوهریک دەبینى کە خوشبەختیەکەى هیندەى نەخایاند ، هیچ شتیک لە سیمای مندا بەدى ناکەیت؟

: با ... بریک پیتەو دیارە ... کە ...

: بابە گیان ئەمن بوخۆم دلنیام کە ئیستا سەر و سیمام گەمژەیی لی دەبارى! حەیف ئاوینەم پینیه دەنا زۆر بە باشى سەیرى دەم و فلقي خۆم دەکرد ، بەلی خەریکە گەمژە دەیم ، ها... ها... ها...

بەشەرەفم هەر ئیستا کە ئەو بە نیازی ئەو دەم بچم مانگی هەنگوینی بەخووشی و شادی بەسەر بەرم! ئیستاش هەر بەسەگبایم نازانم؟

: بو ژنت هیناوه؟

: ئا ، ئەمرو! چیت لی بشارمەو هاورپی خوشەویست! ئەمرو دواى ئەو هە گریبەستی هاوسەرى و ئەمانەم تەواو کرد ، یەكسەر لەگەل هاوسەرەكەمدا سواری شەمەندەفەر بوین!

لەم کاتدا ئامادەبوانى نیو شەمەندەفەرە کە هەمویان پیروزیایی لی دەکن و دەیدەنە بەر پیژنەى پرسیاران.

پیتەرپتروڤیچ ، بەپیکەنینەو دەلی: ئەها ... ئەو بو یە ئاوا خوت پازاندوتەو!

: بو خو فریودانیش هیندەم گولاو لەخۆم داو ، تا بینەقافا هەست بە شادی و خوشی دەکەم. نەپەژارەیهك! نە دلەکوتهیهك! نە بیریکى خراب! ... تەنیا هەست بە ... هەست بە شتیک دەکەم کە خوشم نازانم چ ناویکی لی بنیم ... بۆنمونه هەستکردن بە خوشبەختى ... لە ژیانمدا ئەوئەندە شاد و خوشبەخت نەبومە!

و هەكو نیشانەى هەستکردن بە چيژ و خوشبەختى ، چاوهکانى ليك دەنى و سەرى بادەدا و دريژەى دەداتى: ئەگەر ئیستا بگەرپیمەو نیو فارگوڤنەکەى خۆم ، لەگەل بونەوهریکدا بەرەو پو دەبمەو کە لە تەنیشت پەنجەرەکەو دانیشتو و سەرتاپای جەستەى وابەستەى منە ،

قژکال ... سه روسیمایه کی جوان و وردیلانه! دهست و په نجه یه کی جوان و له بار! نه وه ، گیانی منه ، فریشته ی منه ، عیشقی منه ، نارامی گیانی منه ، نه و قاچانه ی نازانم بو هینده جوانن خودایه! نه و قاچه خاوین و جوانانه ی نه و له کوئی و نه م قاچه بوگه نانه ی نیوه له کوئی! قاچه کانی نه ک هر له (میناتور) ځک ، به لکو له سیجر و نه فسون ده چن! چه زم لئی به نه و قاچه جوانانه ی بخوم. نیوه که هر خه ریکی باسی (ماته ریالیزم) ن جگه له شیکردنه وه و جیاکاری ، له هیچ شتیکی تر ، تیناگه ن! چ کارتان به م قسانه یه هه ی په به نی می شک و شکنه! نه گهر هاتو روژنیک ژنتان هینا ، یادیکی من بکه نه وه و بلین: (نای ئیفان نه لیکسیو فیچ یادت به خیر!). باشه هاوړپیان ... نه من ئیدی ده بی پرؤم و فارگو نه که ی خوم بدو زمه وه ، بیرتان نه چیت له ویدا که سیک به نیگه رانیه وه چاوه پروانی گه پانه وه مه ... له بیرکردنه وه دایه و خه ریکه چیژ له چرکه ساتی بینینه وه ی من و هرده گری ... پیکه نینه که ی چاوه پروانم ده کات ... ده پرؤم و ده چم له ته نیشتی وه داده نیشم و به م دوپه نجانه چه ناگه جوانه که ی ده گرم ... و

دواتر ئیفان سه ریك ده له قینی و به هه سستیکی لیوانلیو له خوشحالیه وه ، دریزه ی ده داتی: دواتر سه رم ده خه مه سه ر شانه نه رمه کانی و ده ستی شم ده خه مه نیو قه دی. ده زانی له و حاله تانه دا چ بیده نگیه ک دروست ده بی ... که شیکی شاعیرانه ... ناماده م له چرکه ساتیکی له و

شپوه یه دا هه مودونیا له نامیز گرم ، پیتهر پترو فیچ موله ت هه یه له نامیزت گرم

هه ردو ناشنا له نیو پیکه نینی گه شتیاراندا باوه شیان به یه کدا کرد . دواتر تازه زاوا دریزه ی ده داتی: به لام کاتی مروف دیت بو نیشاندانی گه مژه یی خوئی ، یان وه ک پومان نوسه کان ده لین: (بو زیاتر خو فریودان) ، ده چیته فروشگای ویستگه و دوسی په رداخ کو نیاک هه لده دا ، ئیدی لیره دا شتی که له نیو دل و می شکیدا سه ره لده دا که له نیو چیروکه کانیشدا نانوسرین. من مرو فیکی بچوک و بی بایه خم ... به لام له گه ل نه وه شدا هه ست ده که م هیچ به ریه ستی کم له به رده مدا نیه ... ناماده م ته واوی دنیا له باوه ش بگرم!

شادی و سه رخوشی نه م تازه زاوا خوشبخته ، ورده ورده گه شتیارانی نیو فارگو نه که ش ده گری ته وه و خه ویان ده رده و پته وه و هر زور به زویی ، له بری گو یگریک ، پینج گو یگری لی کو ده بیته وه .

به وپه ری بی ئوقره ییه وه دانیشته وه و ده سته کانی هه لده شه قینی و که ف به لالغاوه یدا دیته خواری و بی پسانه وه قسه ده کا .

هینده به سه که نه و زه رده یه ک بیته سه ر لیوانی ، تا نه وان له قاقای پیکه نین بدن .

: گرینگ نه وه یه مروف زور بیر له شته کان نه کاته وه ، کاکینه ! سندان له جیاکاری و شیکردنه وه دا ، نه گهر چه زت له خواردنه وه یه برؤ بو خو ت بخوره وه و هینده قسه له باره ی سود و زیانه کانی خواردنه وه وه مه که ... سندان له فه لسه فه و ده روناسی ...

لەم کاتەداپشکێنەری شەمەندەفەرەکه بە بەردەمیاندا دیت ، تازه زاوا پوی تێدەکا و دەلی: ئەرئ کاکێ بەپێز زەحمەت نەبی ئەگەر چوینە فارگوونی ژمارە (۲۰۹) ژنیکێ لێیە کلاوێهەکی بەلندەپەکی دەسکردی پێوه لکێنراوه ، پێی بلێ من لێرەم .

: ببورە ئیمە فارگوونی ژمارە (۲۰۹) مان نیە ، (۲۱۹) مان هەیه .

: با (۲۱۹) بیت چ جیاوازیهکی هەیه ، پێی بلێ نیکەرانی میردەکەت مەبه و هیچ گرفتیکێ نیە .

دواتر سەری دەخاتە نیو دەستەکانی و دەلیت: میرد ... خانم ... زۆر دەمیکە؟ لەکەپەوه؟ میرد ... ها...ها...ها... ئاخربە منیش دەلێن میرد؟ بو ئەوه باشم وەبەر قامچیانم دەن ، من گەمژەم! بەلام ئەو تا دوینیش کچیکێ عازەب بو ... هەرگیز باوەر ناکەم! یەکێک لە گەشتیارەکان دەلی: بەراستی لەم سەردەمەدا بینینی کەسیکی خوشبەخت ، وەک بینینی فیلیکی سپیە .

ئیقان ئەلیکسیقیچ - کەپیللویکی نوک باریکی لەپیداپە - قاچەکانی پادەکیشی و دەلی: راست دەکەی ، بەلام ئەمە تاوانی کێیە؟ ئەگەر کەسیکی خوشبەخت نیت ، جگە لە خۆت کەسی تر تاوانبار مەکە! بەلی! مروۆ بو خۆی خوشبەختی خۆی بنیاد دەنی و دروستی دەکا ، چ بەرپەستیکت لەبەر دەمدایە؟ تۆش دەتوانی خوشبەخت بیت! بەلام ناتەوی و سەرسەختانە خۆتی لی دور دەخەیتەوه .

: توخوا ئەمەش بوە قسە؟ دەی پیمان بلێ با ئیمەش بیزانین؟

: زۆر ئاسانە ... ئەمە یاسای سروشتە ، هەمو مروۆئیک لە سەردەمیکی دیاریکراوی تەمەنیدا یەکیکی هەر خوش دەوی ، هەرکە ئەم قوناغەش دەستیپیکرد ، مروۆ دەبی بەتەواوی بونیەوه بەرەو پیری بچیت ، بەلام ئێوه سەریپچی لە فەرمانەکانی سروشت دەکەن و چاوه‌پوانی چەند

شتیکن لە ژياندا. دواتر ... خو له یاساشدا هاتوه که هەمو مروۆئیکێ تەندروست و ئاسایی دەتوانی زەماوەند بکا ، با پیتان بلیم مروۆ تا زەماوەند نەکا خوشبەخت نابیت. هەرکاتی هەل و مەرجهکە گونجاو بو ، دەبی زەماوەند بکری ، خو دواخستن کاریکی باش نیە ... بەلام ئێوه ناتانەوی ژن بینن! هەموتان چاوه‌پوانی چەند شتیکن! ئێوه بو خوشستان دەزانن لەکتیی ئاسمانیدا هاتوه که شەراب دلی مروۆ شاد دەکا ... ئەگەر شاد و خوشبەختی و بتەوی شادتریش بیت ، دەبی بچیتە فرۆشگایەک و دوسی پەرداخ هەلدەی ، مروۆ لە جیاتی ئەوهی قسە ی گەرە و فەلسەفی بکا ، دەبی بەراورد لە نیوان شتەکاندا بکا و بیانکاتە سەرمەشق و نمونەپەکی بوخۆی ! بژی نمونە!

: تۆ دەلی مروۆ خۆی خوشبەختی خۆی بنیاد دەنی ، سندان لەم بنیادنانە دا ، کەهەمو خوشبەختیەکی بەهوی ددان ئیشەپەکیهوە یان بەهوی خەسویەکی خراپەوه ، لەبەین چیت . ئیستا ئەگەر شەمەندەفەرەکه مان توشی پیکدادان بیست ، بوئەنمونه وەک پیکدادانەکی چەند سال لەمەوبەری ویستگە ی (کوکو یو فسکایا) ،

ئەوسا دلتىيام لەسەر ئەم قسانەت نامىنى و وەك دەللىن لە ئاوازيكى تر دەخوينى...

تازە زاوا ، بە نارازىيونەو وەلام دەداتەو: وانىه ! خوڤيكدادان ئەوپەرى سالى جاريك پودەدا ، من بەشبهحالى خوم هيچ ترسيكەم لەم جوړه پوداوو كارەساتانە نيه ، چونكه هيچ هوكاريك نابينم بو پودانى ئەم جوړه كارەساتانە ، جگە لەووش زور بەدەگمەن شتى لەو چەشنە پودەدەن ، بەگوڤى بابى ، چ دەبى با بى! هەرنامەوى گويم لەو قسانەش بيت ، باشە برادەرينە خەريكين دەگەينه ويستگەى داهااتو.

پیتەر پتروفیچ دەپرسی: ئەرى بەراست پیت نەگوتم نیازی کویت هەیه ؟ دەچیە مۆسکوۆ یان بەرەو باشور دەچیت ؟

: ئەمن ئەو لەمۆسکوۆ بەرەو باکور دەپۆم ، باشوری چی ؟

: ئى خو مۆسکوۆ باکور نیه ؟

: دەزانم ! ئیمەش نیازی پتروسبۆرگمان هەیه .

: ئى خو ئیستا ئیمە بەرەو مۆسکوۆ دەچین !

تازەزاوا سەرسام و حەپەساو دەپرسی: بەرەو مۆسکوۆ دەپۆین ؟

: سەیرە ... بلیتی کویت بریوه ؟

: پتروسبۆرگ .

: چاکەوابى پیرۆز بایت لى دەكەم ! بە پیچەوانەو سوار بویت .

بو ماوہیەكى كەم ، بیدەنگى داياندەگریت ، تازە زاوا هەلدەستى و

نیگایەكى سەرخوشانەى دەوروبەرى خوى دەكات .

پیتەر پتروفیچ ، وەك پونکردنەو وەیهك دەلى: بەلى هاوپىی خوشەویست ، كەوابى لەویستگەى بولوگویا شەمەندەفەرەكەت لى گوڤاوه و سواری شەمەندەفەریكى تر بویت ، دیارە بەو دوسى پەرداخە بىرت کردۆتەو و بریارت داوه سواری شەمەندەفەریكى پیچەوانەى ئاراستە بیت !

تازە زاوا پەنگى بەپوخسارەو نامینى ، سەرى خووى دەخاتە نیو هەردو دەستەکانیەو و بەبى ئارامیەو بەنیو فارگوڤنەكەدا دیت و دەچى و دەلى: ئای كە بەدەختم ! ئیستا چی بكەم ؟ قورى كوى بەسەر خومدا كەم ؟

گەشتیارانى نیو فارگوڤنەكە دلى دەدەنەو: گرینگ نیه ... تەلەگرامىك بو خانمەكەت بنیره ، هەركە گەیشتیئە یەكەم ویستگەش

سواری شەمەندەفەریكى خیرا بە و لەوانە یە بگەیتەو خانمەكەت .

تازەزاوا كە (بنیادنەرى خوشبەختیەکانى خویتی) ، بەگریانەو

دەلى: شەمەندەفەرى خیرا ! پارەى شەمەندەفەرى خیرام لەكوى بو ؟

جزدانى پارەكەم لای ژنەكەمە .

گەشتیارەكان بەپیكەنین و فسكە فسكەو لە ناو خویندا هەندىك

پارە كوڤدەكەنەو و دەیدەنە دەست تازە زاواى خوشبەختەو .

زاوا و خه زوور

(چپرۆكئىكى سەردەمیانە)

لەمیاندارىيەكى ئاھەنگ و سەمادا كە لەشارۆچكەيەك سازيان كەردبو ، ئاشنايەك رويكرده (پیتەرپتروۋیچ میلکین) و گوتى: بیستومه دەلین بەنیازی ژن بینى؟

: بە چیدا دیارە نیازی ژن هیئانم هەیه؟ چ گەمژەیهك ئەم قسەیهی پى گوتوى؟

: هەموان وادەلین ، خو دیاریشە كەوايه ، بوچی لیمانی دەشاریەوه بابە؟ تو پیتوایە ئیمە لە گوئی گادا نوستوین! باش لە نیازەكانت - كەوهك رۆژی پونن - تیگەیشتوین هە... هە... هە... خودیارە جەنابت هەر لەبەیانپرا تا ئیوارى لە مالى كۆندراشكین نایەدەرى ، نیوهرۆ و ئیوارە لەوى نان دەخوى و پۆمان دەخوینیەوه و جگە لە (ناستینكا كۆندراشكینا) ، پیاسە لە گەل كەسى تردا ناكەیت و تەنیا چەپكە گول بو ئەو دەبەى ... كاكە ... هیچ شتێك لەچاوى ئیمە ون نابى. دوینی بەریز (كۆندراشكین) م بینى گوتى: خەریكىن قسەى لەسەر دەكەین هەر كە گەراينەوه شار ، خەریكى پىكخستنى كاروبارى زەماوەندەكە دەبین ... باشە ئەمە چى تىدايه؟ خوابكا وابى ، باوەرت هەبى بەشى زورى لەبەر كۆندراشكین ئەم زەماوەندەم

پىخۆشه ، داماوە حەوت دانە كچى هەن ، حەوت دانە ! ئەمە گالتهیه؟ خوا بكا هەر یەكێكیشیان بەپىو رپی خوێهوه بروات ... میلکین ، لەمیشكى خویدا دەیگوت : (بەنەفرەت بی ئەمە دەیهمین كەسە لەبارەى زەماوەندى من و ناستینكاوه قسەم لەگەلدا دەكا ! تیناگەم ئەم خەلكە بوچی بەم شیۆهیه بیر دەكەنەوه ! دلنیام هەر لەبەر ئەوهیه كە رۆژانە لەمالی ئەواندا نان دەخۆم و پیاسە لەگەل ناستینكادا دەكەم ... هەتا دەرفەت هەیه ، دەبى كۆتایی بەم قسە و قسەلۆكانە بیئم ، گەرنا كاتى بەخۆم دەزانم ئەو خودا نەناسانە رایەخى زەماوەندەم بو پادەخەن. دەبى سبەى سەرىك لەو كۆندراشكینە گەمژەیه بەدەم و لەوبارەیهوه قسەى لەگەلدا بكەم و هەندىك شتى بو پون كەمەوه ، با لەخوړا شت رىك نەخا و دللى خوئى بەم زەماوەندە خوش نەكا و دواتر ... خوداحافىزى لى بكەم . سەرلەبەیانى رۆژى دواتر ، میلکین بە شەرم و جورىك لە ترس و دودلیەوه بەرەو فیللاكەى كۆندراشكین ، كارمەندى پلە شەشى دەولەت ، وەرپى كەوت و چو ژورەكەى و خاوەن مال بە پىریهوه چو و بەخیرها تنىكى گەرمى كرد: سلاو لەپیتەرپتروۋیچ ! تەندروستیت چۆنە؟ چیه ! دەلئى نیگەرانی؟ هە... هە... هە... ناستینكا ئیستا دەگەریتەوه ... چو سەرىك لەخیزانى گۆسیف بدا. میلکین ، بە شەرمەزاریهوه برىك چاوهكانى هەلگۆفین و

به منجه منجه وه گوتی: له راستیدا ... بو دیده نی ناستینکا نه هاتوم ... هه ندیک کارم به به پیرتته ... ده مه وی هیندیک قسه ت له گه لدا بکه م ... ئاخ ... شتیك چوه نیو چاوم ...

کوئندراشکین سه ییریکی کرد و گوتی: ده ته وی له باره ی چیه وه قسه م له گه لدا بکه ی؟ ... خو نه مه پیویست به شهرم ناکا ، پیاو نابیی هه ست به شهرم وخه جاله تی بکا ! ئاخ له ده ست گه نجانی وه ک نیوه ! له مه به سه ته که ت گه یشتوم ، ده زانم ده ته وی چ بلیی ... له راستیدا ده بو ده میک با ...

: له راستیدا ... شته که وایه و ده بیی ... هاتوم خود احافیزیت لیبکه م ... سبه ی نیازی پویشتم هه یه ...

کوئندراشکین چه په سا و چاوه کانی زه ق بونه وه وپرسی: لیره ده پوئی؟ : به لیی ... ده بیی له خزمه تتان ... نه گه ر موله ت هه بیی ... زور سوپاسی نه و میوانداری و دلفراوانیه تان ده که م ... به راستی کچه کانت زیاد له نه اندازه میهره بان و پیکوپیکن ... هه رگیز نه و کاتانه م له بیر ناچنه وه که له گه ل نیوه دا به سه رم برد ...

خاوه نمال ، نیوچاوانی گرژ کرد و قسه کانی به میلکین بری و گوتی: موله تم بده یه ... به راستی نه من هیچ سه ر له م قسانه ی تو ده رناکه م ، نه لبه ته هیچ گومانیک له وه دا نیه هه مو که س ئازاده و مافی خویه تی بوکوی ده پوا ... تو ش هه ر کاریک پیت خوشبئی ده توانی بیکه ی ، به لام خه ریکی به هه له دا ده چی و نه مه ش کاریکی ئابرومه ندانه نیه ! : من ... من تیناگه م له بهرچی به هه له دا ده چم؟

: ته وای ئه م هاوینه ت له مالی مندا به سه ر برد و خواردت و خواردته وه و هیواو ئومیدت خسته دلمانه وه و له به یانیه وه تا ئیواری جرت و فرتت بو له گه ل کچه کانمدا و ئیستاش ده لیی خود احافیز؟ : به لام من ئومیدم نه خستوته دلی که سه وه .

: راسته که به فه رمی نه هاتویته داخواری ، به لام به ره فئارته وه دیاربو مه به ستت چیه ، هه مو پوژی نانی نیوه پو و ئیواریت له مالی مندا ده خوارد و تا ده تتوانی ده ست له نیو دهستی (نادیا) ، ده گه رایت و پیاسه ت ده کرد ... ئایا نه م کارانه بیی مه به ست ده کرین؟ نه وه ته نیا زاویه که ده توانی سی زه مه له مالی خه لکیدانان بخوا ، نه گه ر تو داخواریکه ر نه بای! پیتوایه هه مو پوژی بو نانی نیوه پو و ئیواری بانگم کردبای؟ نه م جو ره قسانه هه رگیز ناچنه میشکی منه وه ، ده بیی هه ر ئیستا بییه پیشی و کاره که پیکبچه یین ، گه رنا ... گه رنا ... : پروانه ... ناستینکا ... کچیکی له نه اندازه به ده ر میهره بان و له بار و جیگای پیزه ... هاوسه ریکی له و باشتر ... به لام له راستیدا من و نه وه نه مانتوانی لیك تی بگه یین .

کوئندراشکین به پیکه نینه وه گوتی: هه ر نه وه نده ؟ به س له به ر نه وه نده ؟ بو هه مو دونیا بگه ریی ژنیکت ده سده که وی وه ک میرده که ی بیرکاته وه ؟ ئاخ له ده ست گه نجی وه ک نیوه ! هه ر نه وه نده ی بیریک به میشکتاندا هات ئیدی ناتوانن به و ئاسانیه له میشکی خوتانی وه ده ر نین ! هه ... هه ... هه ... مروژ سه ری لیقان سورده مینی ... نه مروژ لیکی تیناگه ن نه مه هه رگرفت نیه ، ته نیا

ئەو ەندە بەسە يەك سال پىڭكەو ە بژين ، ئىدى تەواوى ئەم ناھەموارى
و لىك نەگە يىشتنانه لەبەين دەچن. بوئمونه شەقامىكى تازە
دروستكراویش ناكرى گالىسكەى تىدا لىخورى ، بەلام دواى ماوہ يەك
تادە توانى لىخورە .

: قسەكانت راستن ... بەلام ... لەوانە يە من شياوى ناستىنكا ...

: نانا ... ەەر زوريش شياوى ... قسەى بەلاش مەكە ... تو
گەنجىكى زور باشى .

: بەلام لىرەدا شتىك ە يە ، تو ناگادارى ژيانى من نيت ، كاكە من
كەسىكى ە ژار و دەسكورتم ...

: ديسان قسەى بەلاش ... خو ەرنەبى مانگانە موچە يەكت ە يە و
ئەمەش بەسە و زور سوپاس بوخودا ...

: بەلام ... من ەرە قخورم ... گىرودە بوم .

خاوەنمال دەستى راوەشانندن و گوتى: ئەم قسانە چىن؟ ئەم تا
ئىستا يەك جارىش بە سەرخوشى نەمدىوى ، جگە لەمەش ، تو
گەنجىكى! با بشخويتەو! منيش لە سەردەمى گەنجيدا ، نەك ەەر
خواردنەو ، بەلكو زىادپرە وىشم دەکرد... گەنجىتتە ئىدى ...

: بەلام ئەو ەى من خواردنەو ە يەكى ئاسايى نى ، بەلكو ئالودە بونە
... ئالودە بون بە خواردنەو ، شتىكى بوماو ەيى بنەمالەكە مانە .

: باوەرناكەم ... چلى گول و ئالودەيى؟ ەرگىز باوەرناكەم .

: كاكە راستىكەى جگە لە ئالودەيى ، ەندىك كەردەو ەى نە شياوى
ترم ەن ، پياوى ەق و حىساب و ...

: بەرپىزم كى ەرنەگى؟ ە ... ە ... ە ... پىتوايە سەرم
سورماو ە؟

: ئاخىر تا چارەنوسم پون نەبىت ناتوانم ژن بىنم ... راستىكەى تا
ئىستا ئەمەم لى شارەبويەو بەلام ئىستا ناچارت كردم باسى بكەم .

: ... فايلى تو ەتى دزىم ە يە و برپيار وا يە بەم نزيكانە دادگايى بكرىم .
كو ەندراشكىن بە و ە گىژى ە و ە پرسى: دادگايى؟ ئەمەيان شتىكى

تازە يە ... نەمدەزانى ... ەقى خو ە ، تا چارەنوست ديار نەبى ،
نابى ژن بىنى ...

: چەندت دزى؟

: ۱۴۴ ە زار پو ەل .

: پارە يەكى كەم نى ... بە راستى فايله كەت بو ى سىبرىاي لىدى ...
لەوانە يە ژيانى كچەكەم پرپى لە بەدبەختى و كو ەردەو ەرى ... بەلى ،

كەوابى بەم حالەو ە ەچ ناكرى ... خوات لەگەل .

مىلكىن ، ەناسە يەكى ئاسودەى ەلكىشا و دەستى بو ى كالو ەكەى
درىژ كرد ... كو ەندراشكىنىش دواى برىك بىدەنگى ، گوتى: ئى باشە

خو ى ناستىنكا تو ى زور خو ى دەو ى! كەوا يە بو ى لەگەل تولدا نە يە تە
سىبرىيا؟ خو ى عىشق و خو ىشە وىستىش بى فىداكارى و لە خو ى بوردويى

شتىكى بى مانايە! جگە لەو ەش (تومسك) شارىكى زور بە بەر ەم و
بەرەكەتە . ژيان لە سىبرىيا چەند بەرابەر لىرە خو ىشتر و باشترە ،

بەخودا ەاتبيا و مندال ە نەبان دەرو ىشتم و بو ىم لەو ى دە ژيام .
دەو ەرى دەو ەرى با زەماو ەندەكە رىكخەين .

میلکین ، له میښکی خویدا بیری کرده وه : (ئه م شه یثانه ئاماده یه
له بهر سوک کردنی باری خوئی ، کچه که ی بداته هه موو پیس و
چه په لیک) .

: ئاخر کاکه هه ر ئه وه نده نیه ! هه ندیک شتی تریش هه ن ده بی پیتی
بلیم ... جگه له و فایله ، فایلی ساخته کاریشم هه یه .

: جا ئه مه چ جیاوازیه ک دروست ده کا ؟ دو تومته هه ر یه ک سزایان
هه یه .

: تف !

: بوچی تف ؟

: له بهر ئه وه ی ... گوئی راگره من ئیستاش هه مو شته کانم پینه گوتوی
... ناچارم مه که گه وره ترین نهینی ژیانی خوّم بدرکینم ...

: زانینی پار و نهینییه کانی تو چ ده ردیکی من ده وا ده کا ؟ ئه مانه
قسه ی به لاشن برا !

: کاکه قسه ی به لاش نین ! ئه گه ر بریک هیدی بیت و بزانی من کیم ...
ئه وسا له بری ئه وه ی کچه که تم بده ییتی ، پشتم تیده که ی ... من ...
دورخراوه یه کی هه لاتوم .

کوئندراشکین ، به م قسه یه وه ک ئه وه ی مار پیوه ی دابی ، شیوا و
له جیگای خوئی هه ستا و بریک له میلکین وه دورکه وت ، ماوه یه ک به و
شیوه یه بی جولّه مایه وه و تییراما ، ئه مجار خوئی خسته سه ر
کورسیه که و به دهنگیکه وه که بی ئومیدی تیدا به دی ده کرا ، گوتی :
هه رگیز بیرم بوشتیکی له م چه شنه نه ده چو ... ئه من مارم له باخه لی

خوّمدا په روه رده کرد ، فه رمو بوّ ده ری ، نامه ویّ چاوم به چاوت
بکه ویّ . میلکین کلاوه که ی هه لگرت و له خووشی ئه و سه رکه وتنه ی
وه ده سستی هینابو ، به ره و ده رگای ده ریّ وه ریّ که وت ...

به لّام له و ساته دا کوئندراشکین گوتی : راوه سته په له مه که ، ئه دی
چوئنه تا ئیستا ده سگیریان نه کردویه وه ؟

: هه روا به ئاسانی ناتوانن بمگرنه وه ، ناوی خوّم گوپیوه .

: ئه ها ... وه لاهی له وانه یه تا کوئتایی ژیانیشته نه توانن په ی به م

نهینییه به رن و بتدوژنه وه ، په له مه که ... تو گه نجیکی باشی ...

ده زانم ماوه یه کی زوریسه تو بیت کردوه ... کوپه ده په نا به خوا ، چ
ده بی بابیی ، کیشه نیه ، وه ره پیئشی .

میلکین سه رتا پای جه سته ی ئاره قه ی لی نیشته ... نه یده زانی چ
درویه کی له مه گه وره تر بدوژیته وه ... بیری بوّ هیچ شتیک نه ده چو
... چاره نه مابو جگه له وه ی بی هیچ لیکنانه وه و ئاماده کاریه کی
پیئشوه خته ، تا تینی تیدایه پاکا وخوئی بزگار کا ... خوئی ئاماده کرد
له ده رگاوه فرته ی لی بکا .

به لّام له و ساته دا بیریکی به میشکدا هات ... گوتی : کاکه گرفتیکی
تریشم هه یه ... ئه گه ر راستیه که یته ده ویّ من شیتم ! ... خوشت

ده زانی شیت به که لکی ژن هینان نایه ...

: باوه پناکه م ... شیت و ئه م قسه به جیانه ؟ ! .

: له قسه كه ته وه دياره كه شاره زاييه كي ئه وتوت له و باره يه وه نيه ،
هينديك كه س حاله تي شيتيان جار جاره ، ئه وكاتانه ي كه ئاسايين ،
هيچ كه س ههستيان پيناكا .

: پيموانيه ئه م جوړه شيتيه له تودا هه بي ، پيم خوش نيه له م
باره يه وه قسه بكه يت .

: ئه دى چ بكه م؟ كه باوه رم پينه كه ي ناچارم راپورتي دكتور
بوينم .

: راپورتي دكتورم قبوله ، به لام قسه كاني تو نه خير .

: ئي باشه ، كه وايه دواي نيو كاتزميري تر ديمه وه و راپورتي
پزىشكت بو دينم ... خود احافيز

* * *

ميلكين ، ئه مه ي گوت و به په له كلاوه كه ي هه لگرت و به خيرايي
له ده رگا كه وه ون بو ، نزيكه ي پينچ خوله ك دواتر گه يشته لاي دكتور
(فيتيوڤ) ي ناسياوي ، كه ئه ويش چه ند خوله كيك له وه و به ر له گه ل
ژنه كه يدا ببوه ده مه قالييان .

كاتي ميلكين گه يشته ئه وي ، خهريك بو قژي دادينا . ميلكين پوي
كرده ناسياوه كه ي و گوتي دوستي خوشه ويست ! داواكار يه كم هه يه !
فريام كه وه ! ده يانه وي په رو بالم بكن و توشي ژن هينانم كه ن ...
بو خو پرگار كردن گوتومه شيتم ... تو ده تواني به سود وه رگرتن له

ره وشي (هامليت) ... ئه ها ... ده زاني مه به ستم چيه (ناكري)
شيته كان ژن بينن) ... هاوپي خوشه ويست ! به پشت به ستن به م
راستيه ده مه وي راپورتيكم بو بنوسي .

دكتور پرسى: ناته وي ژن بيني؟

: به هيچ شيوه يه ك .

دكتور ، به ده م شاننه كردني قژيه وه ، گوتي: كه واته هيچ ! كه سيك
نه يه وي ژن بيني ، نه ك هه ر شيت نيه ، به لكو وشيارترين و زيره كترين
كه سي سه ر پوي زه ويه ... به لام ئه ... ئه گه ر هاتو روژيك له روژان
له سه ر ئه م بوچونه ي ئيستات نه مايت و حه زت ليو ژن بيني ، ئه وسا
وه ره وه بولام تا ده سبه جي راپورتي شيتيه كه ت بنيمه ناو ده ست
... ئه وسا هيچ شك و گومان يكم ناميني كه شيت بو يته .

چيروكى بى ناونیشان

خوره تاو له سدهى پينجه ميشدا - دروست وهك ئه مپو - به يانيان له لايه كه وه سهرى دهر دينا و ئيوارانيش له لايه كى تره وه ون ده بو. به يانيان يه كه مين زهردهى خوره تاو ، له گه ل شه ونمى سهر روى گول و گياكان ، ماچى ئالو گوږ ده كرد و زهوى تين و تاوى به به ردا ده هاته وه. له گه ل ئه مه شدا ، هه موشوئينيك پرده بو له شادى و ئوميد ، سهر له ئيوارانيش هيورى و ئارامى خوئى وه ده ست دينا يه وه و خوئى له نيو تاريخيه كى بيزار كه ردا ده شارده وه.

پوژ وه كو پوژانى تر و شه و يش وهك شه وانى تر بون. به ده گمه ن هه وريك به ئاسمانه وه به دى ده كرا كه پيچ وخول بدا و بيكات ه گرمه و بو له ، يان نه يزه كيك له بيزارى و نيگه رانيدا بكشى. يان راهيبيكى په نگ په ريو ، به هيواشى بچيته لاي هاوپيكانى ترى نيو ديره كه و بكه و يته باسى نه وهى گوايا بر يك له ولاى ديره كه وه به وريكى بينيوه. هه رئه وه نده و ئيدى پوژ وهك پوژانى تر و شه و يش وهك شه وانى تر بون.

راهيبيه كان كاريان ده كرد و نويژيان ده كرد و له ده رگاي خوداوه نده ده پارانه وه و نزيان ده كرد. به لام پيرى ديره كه يان ، ئورگى ليده دا و ئاوازي داده نا و به زمانى لاتينى شيعرى ده خوئينده وه ، توانايه كى

له پاده به ده رى هه بو ، ئه وه نده به جوانى ئورگى ليده دا ته نانه ت راهيبي به ته مه نه كانيش - كه قاچيان به ليوى گوږه وه بو و به ئاسته م هه ستى بيستنيان ما بو - كاتى گوږيان له موزيكه دلگيره كه ي بوايا ، نه ياننده توانى خوږاگرن و فرميسكيان به چاواندا ده هاته خواري. هه ركاتى له باره ي شتيكه وه قسه ي بو كردبان ، ته نانه ت باب ه تيكى ئاسايى له وينه ي روهك و گيانله به ره كان ، يان له باره ي ده ريا وه ، مه حال بو فرميسك به چاويانه وه ، يان زهرده خه نه يه كى له بار به سه ر ليويانه وه ، به دى نه كه يت.

له هه ل مه رجيكى له م شيويه دا ، مروڤ وا هه ستى ده كرد چه ند ژييه ك ، له چه شنى ژييه كانى ئاميريكى موزيك ، له روڤيدا ده زرينگينه وه. هه ركاتى حاله تيك ، ده رونى داگرتبا ، جا چ شادى چ غه م وخه فته ت ، يان له باره ي شتيكى ترسناكه وه قسه ي كرديا ، به هره يه كى به جوش و كه ف و كول ، سه رتاپاي جهسته ي ده گرت ه وه ، دلوپه فرميسكه كان له چاوانيدا ده دره وشانه وه و روخسارى سور هه لده گه را و وهك هه ور ده يگرماند. راهيبيه كان له ساتى گوږگرتنياندا وايان هه ست ده كرد ئيستا نايستا به هره به خشى پيرى دير ، گيانيان ده كيشى.

پيرى دير ، له م كات و ساته به شكويانه دا ، هيژو توانايه كى زورى به كار دينا. كاريگه ريه كى گه وره ي له سه ر ده رونى راهيبيه كان جيده هيشته. هينده به س بو فه رمانى پيكرديان خوتان هه لده نه ده ريا وه ، تاوه كو هه مويان بى چه ند و چوڤ ، فه رمانه كه يان جيبه جى كرديا.

نه‌او سوؤزی موزیک و ئه‌و سرودانه‌ی له ستایشی په‌روه‌ردگار و زه‌وی و ئاسمانه‌کاندا ده‌یچرین ، ببوه سه‌رچاوه‌ی شادی و ئومیدی پراهیبه‌کان. جارجاریش له ژبانی یه‌ک ریتم و بی‌گوپانکاریاندا ، ده‌بوه هوکاري ئه‌وه‌ی له دره‌خت و خه‌زان و به‌هاریش زویر و دلگیر بن. به‌لام له هه‌مو حاله‌ته‌کاندا ، پئویستیان به‌ بلیمه‌تی و لیهاتویی پیره‌که‌یان هه‌بو.

ده‌یان سال تیه‌په‌ریوه و ژبان له‌م دیره‌دا ، روژی هه‌روه‌ک روژانی تر و شه‌ویشی هه‌روه‌ک شه‌وانی تره‌. جگه له‌ بالنده و دپنده‌کان ، هیچ بونه‌وه‌ریکی زیندو قاجی نه‌ده‌خسته نیو ئه‌م دیره‌. نزیکترین ئاوه‌دانیش ، نزیکه‌ی سه‌د فرست له‌م دیره‌وه دور بو ، که‌ریگا‌که‌ی به‌نیو بیابانیکی وشک و برینگدا تیده‌په‌ری. ته‌نیا ئه‌وکه‌سانه‌ی له‌خوین بیزاربان ، یان ژبانی خوین به‌هه‌ند نه‌گرتبا و ده‌ستیان له‌ خویشی و شادیه‌کانی ژبان هه‌لگرتبا ، ریگای ئه‌م بیابانه وشک و برینگه‌یان ده‌کو‌تایه‌وه و خوین ده‌گه‌یانده ئه‌م دیره ، بوئه‌وه‌ی پاک بینه‌وه و بینه‌ پراهیب.

کاتی شه‌ویکیان ، پیاویکی شارنشین ، به‌نده‌یه‌کی گونا‌هکاری ئاسایی ، که‌پیده‌چو گیانی خوئی زور خوش بوئی ، که‌وته لیدانی ده‌رگای دیره‌که بوئه‌وه‌ی ده‌رگای لیبه‌که‌نه‌وه . پراهیبه‌کانی نیو دیره‌که‌هه‌په‌سان. کاتی کابرای شاری وه‌ژورکه‌وت ، به‌رله‌وه‌ی بچیته‌لای پیری دیر و داوای نزای خیری لیبا و ده‌ست به‌ نزا و پارانه‌وه‌کانی

بکا ، داوای نان و شه‌رابی کرد. کاتی لییان پرسى: چۆنه‌وا له‌شاره‌وه ریگای که‌وتوته ئه‌م بیابانه چۆله؟ ئه‌ویش وه‌لامی دانه‌وه که‌ گویا له‌ پاو بوه و بریک له‌ ئه‌ندازه‌ی ئاسایی زیاتری خواردوته‌وه و به‌وه‌یه‌شه‌وه ریگای هه‌له‌ کردوه . کاتی پراهیبه‌کان داوایان لیکرد لایان بمینیته‌وه و ببیته‌ پراهیب و روچی خوئی پرگار بکا ، به‌م قسه‌یه زه‌رده‌یه‌ک گرتی و گوئی: من هاوتای ئیوه‌نیم.

داوای ئه‌وه‌ی که‌ تیری خوارد و خواردوه‌وه ، زور به‌ وردی هه‌لپروانیه سه‌رتاپای ئه‌و پراهیبه‌یه‌ی که‌ چوار ده‌وره‌یان لیدابو و سه‌ریکی بادا و گوئی: (ئیه‌وه‌ی پراهیب چ ده‌که‌ن؟ به‌س ده‌زانن بخوون و بخوئنه‌وه ، ئه‌مه‌یه ریگای پرگار بونی روچ؟ بریک ئه‌قل و ئاوه‌رتان بخه‌نه‌کار و بیربکه‌نه‌وه ! لیره‌ بی‌خه‌م و خه‌یال لی دانیشتون و پالتانداوه‌ته‌وه و ده‌خوون و ده‌خوئنه‌وه و بیر له‌ هیچ شتیکی تر ناکه‌نه‌وه ، به‌لام ئیستا که‌سه‌ نزیکه‌کانتان له‌په‌نایه‌کدا ده‌مرن و ده‌چنه‌ دۆزه‌خه‌وه ! برۆن بابه ... ئه‌وه‌ باسی چ ده‌که‌ن؟ برۆن چاویک به‌شاردا بگیڕن و سه‌یرکه‌ن بزنان چ پوده‌دا؟ هیندیك خه‌لك له‌په‌نایه‌کدا له‌برسان ده‌مرن و له‌ هه‌مانکاتیشدا ، هه‌ندیکی تر جیگا‌نیه‌پاره‌ی تیکه‌ن و خوین له‌نیو فجع و فجوردا ونکردوه و پارویان که‌وتوته‌وه . مروقه‌کان نه‌ئیمانیا هه‌یه‌ نه‌پاستیش! ئه‌مه‌ کییه‌ ده‌بی‌هیمه‌ت بکات و پرگاریان بکات؟ ئه‌رکی سه‌رشانی کییه‌ ، به‌ئاراسته‌یه‌کی دروست ، پینمایان بکا؟ ئایا ئه‌مه‌ ئه‌رکی که‌سیکی هه‌میشه‌مه‌ستی

وهكو منه؟ وادهزانن خوداوهند ئه و پوڅه ساده و دلّه مېهره بان و ئيمانەى له بهر ئه وه پيښه خشيون تا له نيو ئه م چوار ديواره دا لىي دانيشن وپالده نه وه؟).

هرچه نده كا برابى شارى ، سه خوشي پيوه دياربوو و ريز و نه زاكه تيشى خستبوه لاه ، به لام سه ربارى ئه مه ش كاريگه ريه كى ئيجگار گه وره ي له سه ر دل و ده روني پيرى ديره كه جيپشت.

دواتر ، پيرى دير هه نديك پونكر نه وه و رينمايي دايه مورديه كاني و بهر نه گيكي سور هه لگه پاوه وه ، گوتى: براكانم ، قسه كاني راست بون ، راست ده كا ئيستا مروڅه لانه واز و بيده رتانه كان ، به هوئى بي توانايى ولاوازي ئيمانپانه وه ده كه ونه نيو زه لكاوى كفر و گوناوه وه و ده مرن. له ساته وه ختيكي ئاوا ناسكيشدا ، ئيمه ده ستمان خستوته سه ر ده ست و وهك ئه وهى ئه م شتانه هيج په يوه نديه كيان به ئيمه وه نه بيت. من پيم باشه وه پى بكه وم و بچمه شار و بروم به لكو عيساي مه سيح - كه خه ريكه له بير ده چيته وه - به ئيمه وه يادى ئه و خه لكه .

پيرى دير ، زور به سه ختى كه وتبوه ژير كاريگه رى قسه كاني كا برابى شارپه وه ، سه رله به ياني روژى دواتر دارده سته كه ي هه لگرت و خودا حافيزى له مورديه كاني كرد و به ره و شار ، كه وته رى.

به م شيوه يه راهيبه كان ، له شيعر و موزيك و وتاره كاني پيره كه يان بي به ش بون. نزيكه ي دو مانگ بو ، پيره كه يان جيى هيشتبون. زور بيريان ده كرد ، به لام هيشتا ديار نه بو بگه رپته وه .

سه ره نجام له كو تايى مانگى ئه يلولدا دهنگى ته قه ته قى دارده سته كه ي كه وته بهر گوئى مورديه كاني. به ره و پيرى چون و دايانه بهر رپزنه ي پرسياران. به لام پير له برى ئه وهى به بينينى مورديه كاني شاد و خوشحال بيت ، دايه پر مه ي گريان و هيجى نه گوت.

راهيبه كان ، پيرى خو يان زور به كزى و ماتى هاته بهر چاوان ، روخسارى ماندو و ژاكاوى ، خه م و خه فه ت و كو له وارى تيدا به دى ده كرا ، ئه وكاته ي له پر مه ي گريانيدا ، شيوه ي زياتر به كه سيك ده چو كه سو كايه تيه كى گه وره يان پيكر دى.

راهيبه كانيش ده گريان و به قورگى پر له گريان ه وه له هو كاري گريان ه كه يان ده پرسى. به لام پير ، دواى ئه وهى هه نديك هيدى بو وه ، چه ژوره كه ي خوئى و ده رگاي له سه ر خوئى داخست.

تاحه وت روژان له ژورئ نه هاته ده رى ، نه ناني ده خوارد ، نه ناوى ده خوارد وه ، نه ئورگى ليده دا ، هه ر ده گريا. هه ركاتى راهيبه كان هاتبان له ده رگايان دابا و لىي پارابانه وه بيته ده رى و له و خه م و خه فه ته پر گاريان كا ، له گه ل بيده نگيدا به ره و پو ده بونه وه .

سه ره نجام پير ، له ژورئ هاته ده رى ، راهيبه كاني له ده ورى خوئى كوكرده وه و به چاوانى پرله گريان و دهنگيكي غه مناكه وه - كه تاراده يه ك رق و قينيشى پيوه ديار بو - ئه وهى له و سى مانگه دا بينيبوى ، سه ره تا به دهنگيكي ئارام و چاوانى پيكنه نيناويه وه ، له سه ره تاى گه شته كه يه وه ده ستي كرد به گپرا نه وه: كه چون به دريژايى ريگا بالنده كان بو يان ده خو يند و چون جوگه له ئاوه كان شو ره

شوپریان ده کرد و چوَن هیوا و ئومیدی جوان ، رۆح و گیانیان
وه سه ما دینا ، چوَن خوئی وهك سه رباژیک ده هاته به رچاوان به پیدای
بروات و باوه پری ته وای به سه رکه وتن هه بی و به ره و مه میدانی جه ننگ
بروا. چوَن لیروهه تا شار بیری کردبووه و سرودی گوتبون و شیعی
خویندبوونه وه و ههستی به دوری ریگا که نه کردبو.

به لام هه رکه گه یشته سه ر باسی ئه وهی که گه یشته شار و
هه لسه وکوت و قسه کردن له گه ل شارنشینه کاندای ، ده نگی له رزه
تیکه وت و چاوه کانی بریسکه یاندا و پق و قین سه رتا پای جه سته
گرته وه. ئه وهی له شار بینیبونی و به رچاوی که وتبون ، پیشتتر
له ژیانیدا شتی وای نه دیبو ، ته نانه ت ریگه ی به خوئی نه دابو له میشتکی
خوشیدا به رجه سته یان کا.

له وی ، له شار ، بو یه که مجار له ژیانیدا هیز و توانای شهیتانی
چه په لی به چاوه کانی خوئی بینیبو. درکی ، به فرت و فیئل و حیل
بازیه کانی هیزی شه ر و خراپه کاری و لاوازی و ترسنوکی مروژ ، کردبو.
بو به دبه ختی هه رکه ده گاته شار و ده چیته یه که م ماله وه ، ده بینئ
(قه حبه خانه) یه ، که تیایدا نزیکه ی په نجا پیاوی ده وله مند ، زیاد
له پاده خواردبو یانه وه و به سه رخوشتی گورانیان ده گوتن ،
قسه کانیشیان ئه وه نده دور له ره وشت و نه فره تی بون ، موی
جه سته ی هه مو مروژیکه ی باوه پدار و له خوا ترسیان گرژ ده کرده وه.
ئه م بونه وهره بزینو و شاد و زیاد له پاده نازادانه ، نه له خودا
ده ترسان و نه له شهیتان و نه له مردنیش ، هه رچی پیمان خوشت

بوایا ده یانگوت و ده یانکرد. هه رکه له سه ر مامله یه کی شه هوانی
ریکه وتبان ، ئه وا لیانده دا ده رویشتن.

شه رابه جوان و خاوینه که شیان پریشکی داویشتن و هه لده چو.
پیده چو زور شیرن و به تام بیست چونکه دوا ی هه ر جامیک
که هه لیانده دا ، پیده که نین و زیاتر چه زیان ده چوه سه ر خواردنه وه.
شه رابه که یان به دهم مروژه وه پیده که نی. هه رکاتی لیان ده خوارده وه
پریشکی داویشتن و هه لده چو ، له مه وه بو ت دهرده که وت که چ جوانی
و فرت و فیلتیکی شهیتانیانه ی له شیرینی خویدا هه لگرتوه.

پیری دیر ، که له رقان فرمیسکی به رده دانه وه ، هه روا له باره ی ئه و
شتانه ی دیتبونی ، قسه ی ده کرد. ده یگوت ژنیکی هه رزه و روت
وقوت ، له سه ر میژیک له نیو کومه لیک پیاوی مه یخوردای پراوه ستابو
وپیاوه کانیش به ده وریدا ئه لقه یان به سته بو. ئه سته مه مروژه بتوانئ
دیمه نیکی له مه جوانتر و دل فریوین تر له میشتکی خویدا بنه خشینی ،
یان شتیکی له و چه شنه له سروشتدا به دی بکا. ئه و ماره ژه هراویه ،
ئه و کچه قز دریز و گه نم په ننگه ، که چاوو برویه کی په ش و لیوه کانی
گوشتن بون ، بی شه رمانه ددانه سپیه کانی دهرده خستن ، به شیوه یه ک
پیده که نی ، ده تگوت نیازی ئه وه ی هه یه بلئ: (بروانن چه نده بی
شه رم و دل رفینم). ئه و مت و موروه زیترانه به سه ر شان و ملیدا
هاتبونه خوارئ. جه سته ی نازداری ، ناماده نه بو له نیو جل
ویه رگه کانیدا خوئی بشاریته وه و ده تگوت سه وزه گیای به هارانه زه وی
شه ق ده کا و له ژیر خاکه وه سه ر دهردینی. ئه و ژنه هه رزه و بی شه رمه

، شهرابی دهنوشی و گورانی دهگوت و هرچیہکیان حهزبان لیبوایه
خوی دهخسته بهردهستیان.

پیری دیر ههروا قسهی دهکردن و دهستی رادهوهشانندن. لهبارهی
پیشبرکیی ئهسپسواری و شهپهگا و شانۆ و کارگهی وینهکیشان ،
واتا ئه و شوینهی پهیکهریان لی دروست دهکردن و لهسهر جهستهی
پوتی ژنان ، تابلوی هونهریان دهکیشا.

پیری دیر ، بهزمانیکی ساده و پون و پپئاواز ، به تاسوقهوه قسهی
دهکردن ، دهتگوت دهیهوی پیشه بهسهر ژیهکدا بیئی که لیی ون
بوه و بوئی نادۆزیتهوه ...

راهیبهکانیش ، مات و سهراسیمه ، سهراپای جهستهیان ببوه گوی ،
لهئهنجامی ههلهچونی ههست و نهستیاندا ، خهریک بو ههناسهیان
رادهوهستا...

سهههنجام پیری دیر ، دواي گپرانهوهی تهواوی فرت و فیلهکانی
شهیتان و بریسکهی خهلهتینهری هیزی شهپ و خراپهکاری و دیمهه
دلرفینهکانی جهستهی ژن ، شهیتانی به نهفرهت کردو بهرهو
ژورهکهی خوی پویشیت و ون بو ...

بهیانی زو کاتی لهخه وهستا و له ژورهکهی خوی وهدهرکهوت ، هیچ
کام لهراهیبهکانی بهرچاو نهکهوت ، ههههمویان بهرهو شار فرتهیان
لیکردبو.

هاوینه واریه کان

تازه بوک و زاویهک ، به دریزایی هیلی شه‌مهنده‌فهری نزیك
هاوینه‌واره‌که ، خه‌ریکی پیاسه‌کردن بون.

پیاهوه‌که ، ده‌ستیکی له‌که‌مهری ژنه‌که ئالاندبو و ژنه‌که‌ش خوئی
به‌وه‌ه نوساندبو. هه‌ردوکیان هه‌ستیان به شادی و خوشیه‌کی زور
ده‌کرد.

نیوه مانگ ، له ئاسمانه‌وه سه‌یری ده‌کردن و نیوچاوانی خوئی گرز
کردبو و خه‌م و خه‌ف‌ه له پوخساریدا به‌دی ده‌کرا ، پیده‌چو ، ئاخ بو
سه‌رده‌می لاویتی خوئی هه‌لکیشی و ئیره‌یی به‌م دوانه به‌ری.

هه‌وا ، بی‌جوله و بوئی گوله‌کیویه‌کانی لیده‌هات ، له‌ولای هیلی
شه‌مهنده‌فهره‌که‌وه ، ده‌نگی بالنده‌یه‌ک بیسترا...

ژنه‌گوتی: ساشا چه‌نده خوشه! به‌پاستی ده‌لئی خه‌ون ده‌بینم!
پروانه ئه‌و بیسه‌لانه بچوکه! چه‌نده ئارام‌که‌ره! پروانه ستونی
ته‌له‌گرافه‌کان! چه‌نده پیک و جوانن! ببینه ساشا! ئه‌مانه ژیانیان
به‌م شوینه به‌خشیوه! مانای ئه‌وه‌یه لیره‌ش ژیان هه‌یه ...
پیشکه‌وتن هه‌یه ... مه‌گه‌ر تو ئه‌و کاتانه‌ی شنه‌با ده‌نگی نه‌رمی
شه‌مهنده‌فهرت بو دینی، هه‌ست به خوشحالی ناکه‌ی؟

: به‌لی راست ده‌که‌یت ... ئه‌ری ده‌سته‌کانت بو وا گه‌رم داهاتون!
ئه‌ری بو ئیواری چیمان هه‌یه بیخوین؟

: چیشتی گیایی و مریشک ... مریشکه‌که به‌شی هه‌ردوکمان ده‌کا ،

جگه له‌وه‌ی له شاریشه‌وه هه‌ندیک ماسی ساردینیان بو ناردوین .
نیوه مانگه‌که ، وه‌ک ئه‌وه‌ی بوئی به شتیکی تفت و ناخوشه‌وه
کردبی ، پوی خوئی له پشت هه‌وره‌کانه‌وه شارده‌وه ، دیاربو خوشی
و شادی مروقه‌کان ، ئه‌وی خستبووه یادی جیگه و نوینه ته‌نیاکه‌ی
خوئی له‌ودیوی جه‌نگه‌ل و ده‌شته‌کانه‌وه ...

: ئه‌وه شه‌مهنده‌فهریک خه‌ریکه به‌ره‌و ئیره دیت.

سی چاوی بلێسه‌داری شه‌مهنده‌فهری لوکو‌موتیف ، له‌دورپا
وه‌ده‌رکه‌وتن. سه‌روکی لقی ویسته‌که چه‌وه سه‌ر سه‌کوکه ،
له‌هه‌ردولای هیله‌که‌وه چرای پینمایی داگیرسان ، ساشا به‌باویشک
دانه‌وه ، گوتی: ئه‌م شه‌مهنده‌فهره بپوات ، ئیمه‌ش ده‌گه‌پینه‌وه
مالی. به‌پاستی ژیانیکی زور خوش به‌سه‌ر ده‌به‌ین ، ئه‌وه‌نده خوشه
که‌باوه‌پ ناکری.

شه‌مهنده‌فهره په‌شه‌که ، بیده‌نگ ، تا ئاستی سه‌کوکه چه‌وه پیش و
پاوه‌ستا.

سه‌ر و سیمای خه‌والوی گه‌شتیاران و کلاوه‌کان و شان‌ه‌کان - که
له‌په‌نجه‌ره‌که‌وه دیاربون - که‌وتنه جوله ...

له نیو فارگوئیکدا ، ده‌نگیک هاته به‌رگویی که ده‌یگوت: (ئه‌ها قاریا و
میرده‌که‌ی! هاتونه پیشوازیمان! ئه‌وه‌تان.

دو کچوله‌ی بچوک ، له فارگوئیک هاتنه ده‌ری و خویمان به ملی قاریاوه
هه‌لواسی. دواي ئه‌وان سه‌رو سیمای ژنیکی قه‌له‌وی به‌ته‌مه‌ن

وپیایوئیکی بالا به رزی لاواز و دوی ئه وانیش دو قوتابی قوناغی ناوه ندی ، به خوئان و جانتا کانیانسه وه و دوی ئه وانیش خزمه تکاره که یان و سه ره نجام دایه گوره یان ، یه که به دوی یه کدا ، وه دهر که وتن .

پیایوه که ، له کاتی کدا که دهستی ساشای دهگوشی ، دهستی به قسان کرد: ئه وه هاتین کاکه ! پیماویه زورت چاوه پری کردین! ئاخو له بهرئه وهی مامت تا ئیستا نه هاتوته لات ، چه ندت جنیو پیداوه ! مندالینه ! کولیا ، کوستیا ، نینا ، فیفا ، وهرنه ئیره ... دهستی مامه ساشا ماچ که ن! هه موله هه مو هاتوین تا سی چوار پوژان لاتان بمینینه وه ، هیوادارم جیگاتان لی ته نگ نه که یان ، ها؟ راستیه که ی بللی ، شهرم مه که ...

ژن و میردی خوشحال ، به بینینی مامه و خیزانه که ی ، ترسیان لی نیشته . ئه و کاته ی مامه قسه ی ده کرد و ساشای ماچ ده کرد ، شتیکی له م چه شنه به میشکی ساشادا هات: (خوی و ژنه که ی ، ههرسی ژوره که و سه رینه کان و به تانیه کان ده خه نه به ردهستی مندالیه کانیانسه وه . ماسی سه ردین و چیشته گیاییه که ، له چاو تروکانی کدا ده خوری. ئاموژاکان ، چی گولی باخچه که هه یه هه لیده که نن ، شته کان به سه ر فه رشه که دا په رش و بلاو ده که نه وه و ده یکه نه هات و هاوار و قیژه قیژیک ، ئه وسه ری دیار نه بی. ئاموژنیش

، له به یانیه وه تا ئیواری له باره ی نه خوشیه که یه وه ده دوی و به رده وام ده یلیت و ده یلیته وه که به په چه له که له بنه ماله ی (بارون فون فنیتیش) ه و له خیزانی ئه ودا چوی کردوته وه ...).

ساشا ، به چاوانیکی نه فره تیه وه ده یروانیه ژنه که ی و ده یگوت: سندانتان لیدا! هاتون بینه میوانی تو!

قاریاش - که په نگی به پوه وه نه مابو - به رقی و توره ییه وه ، وه لامی دایه وه: نه خیر ، ئه مانه میوانی تو ، خزم و که س و کاری تو ، نه که هی من! ئه مجار پوی کرده میوانه کان و زه رده خه نه یه یه کی هینایه سه ر لیوه کانی و گوتی: فه رمون فه رمون ، تکا ده که م فه رمون!

نیوه مانگه که ، جاریکی تر خوی له نیو په له هه وره کان هینایه ده ری ، ده تگوت له خوشی ئه وه ی که هیچ خزمیکی نیه ، پیده که نی.

ساشاش پوی خوی و هرسوپاند بو ئه وه ی پوی ترش و تالی خوی له نیگای میوانه کان بدزیتته وه و هه ولیده دا به ده نگیکی به سوژ و پیر له خوشه ویستیه وه قسه بکات ، بوئه گوتی: فه رمون ، میوانه خوشه ویسته کان فه رمون.

ناکامی

(ئیلیا سیرگیو فیچ پیلوڤ) و (کلیو پاتراپتروڤنا) ی ژنی ، له ویدیو ده رگای ژوره که وه گوئیان پراگرتبو ، دیاربو له ژوره بچوکه که دا ، دو کهس له باره ی عیشق و خوښه ویستی وه ده دوان ، نه و دو کهسه ، یه کیان (ناتاشا) ی کچیان و نه ویترا (شچوپکین) ی ماموستای فیرگه ی شاره که بو.

پیلوڤی باوکی کچه ، له خوشیان هه مو جهسته ی ده له رزی ، دهسته کانی لیک ده سوی و له ژیر لیوه وه به سرته گوتی: خه ریکه دم بو قولابه که ده با ، ژنه که تو ده بی هه مو هوش و بیرت کوکه یته وه و هه رکه قسه کانیاں گه یشته سه ر باسی عیشق و خوښه ویستی ، ده بی بی دواکه وتن (شه مایلی قه دیسان*) له دیواره که داگریه خوارئ و به پراکردن بچین پیروژبایان لی بکه یین ... ده بی خافلگریان بکه یین ... ده بی دروست له و ساته دا بگه یینه سه ریان ... نزای به خیریان بو بکه یین ... نزای به خیر، به شیکه له کاره پیروژه کان ، که سیک نزای به خیری بو بکری ئیدی هه رگیز ناتوانئ خوی له ژیر باری هاوسه رگیری ده ربینئ ... کاتیکیش بیه وی پرو بیانو بیئیته وه ، نه وا ده بی له دادگا ئاماده بی.

له م کاته دا ، له ژوره بچوکه که دا شچوپکین خه ریکبو ده نکه شقارته یه کی به پانتوله که یدا ده هیئا بوئه وه ی داگیرسیئنی ، قسه ی بو

ناتاشا ده کرد و ده یگوت: واز له م ره فقارته بینه ، من هیچ کاتیک نامه م بو تو نه نویسه !

ناتاشاش که به دم قسه کردنه وه جار جار له ئاوینه که دا سه یریکی خوی ده کرد ، وه لامی دایه وه: تو وات گوت و منیش باوه پرم پیکردی! یه کسه ر خه تی تو م ناسیه وه! تو مروقیکی سه یری! ماموستی فیرگه ی خوښنوسیت و نه مه ش خه ته که ته؟ چون ده کری به و خه ته جوانه وه خه لکی فیری خوښنوسی بکه یی؟

: هم ... جا نه مه چ شتیکی گرینگ تیدایه؟ له فیرکردنی خوښنوسیدا ، خوښنوسین گرینگ نیه ، گرینگ نه وه یه فیرخوازه کان له کاتی وانه دا نه یکه نه روژی خوئیان ، کاتی ده بینم فیرخوازه کان له کاتی وانه دا خه ریکه قسه کردنن ، راسته که هه لده گرم و ده که ومه ویزه یان ... ئیدی خه ت جوان بی یان ناشیرن ، چ جیاوازیه کی هه یه؟ من دلنیام خه تی جوان واتا قسه ی قور و به لاش! بو نمونه (نیکراسوف) تا خواهه زکا خه تی ناخوش بو ، به لام نوسه ریکی باش بو. من بو خوم نمونه ی خه تی نه وم له کو به ره مه چاپ کراوه که یدا بینیه .

: به لام جیاوازی تو و نیکراسوف ئاسمان و پرسیمانه ... دواتر دریزه ی دایه: نه گهر نوسه ری که بیته داخوایم ، نه وا بی دودلی شوی پی ده کم ، بو نه وه ی وه ک یادگاریه ک ، به چه پ و راستدا شیعرم بو بنوسی.

: ئنجا خو نه وه هیئده قورس نیه؟ منیش ده توانم شیعرت بو بنوسم.

: له باره ی چیه وه؟

: له باره ی عیشق و ... ههسته کان و . چاوه کانت و ... شیعرى وات بو بنوسم! سه رسامت بکا ... فرمیسک به چاوه کانتدا بیته خواری! ئه رى به راست ئه گهر شیعرت بو بنوسم ریگام پی دهدهیت دهستت ماچ بکه م؟

: گوتم ده بی خودایه چ بلیت؟ بی شیعر و ئیستا که ش ده توانیت.

شچوپکین ، له جیی خو ی جولاً و به چاوانی له خوشیان ده ریه پروه وه ، لیوه کانی به دهسته کانی ناتاشا وه نوساند ، که بوئی سابونی زه ردینه ی هیله که ی لی ده هات.

له م کاته دا پیلو ف ، که په نگی وه ک به فرسپی ببو ، ئانی شکیکی کوتایه که له که ی کلیو پاترای ژنی و به په له دوگمه ی چاکه ته که ی داخست و گوئی: خیرابه ، شه مايل ، شه مايله که له دیواره که بکه ره وه ، پراکه ، ده ی خیراکه . بو خوشی بی ئه وه ی کات به فیرو بدا ، ده رگا که ی کرده وه و دهسته کانی به ره و ئاسمان به رز کرده وه و له کاتیکدا به چاوانی پر فرمیسکه وه لیکندا لیکندا برژانگی ده پرکاند ، گوئی: پیروژتان بیت گه نجه کان! ... نزای به خیرتان بو ده که م ... گه نجه خوشه ویسته کان ... خودای گه وره خوشبه ختتان بکا ... وه چه ی زور بخه نه وه ...

کلیو پاترای ژنیسی - که له خوشیان ده گریا - گوئی: من ... منیش نزای به خیرتان بو ده که م ... به ئومییدی خودا شاد و خوشبه خت ده بن و پیکه وه پیر وخه رو ده بن!

دواتر پرویکرده شچوپکین و گوئی: تو ، تاکه سه رمایه ی ژیانم ، واتا کچه خوشه ویسته که م لی دهستی نی ... توخوا ئاگات لی بیت و له گه لیدا میهره بان به ...

شچوپکینیش که له ترسان و له سه رسامیدا چه په سابو و ده می داچه قاندبو ، شه به یخونه که ی دایک و باوکی کچه ، هینده له پر و چاوه پروان نه کراو بو ، نه یتوانی هیچ قسه بکا .

له حالیکدا له ترسان هه لده له رزی ، له می شکی خویدا له بیر کرده وه دا بو: (ئه ی هاوار چو ن که وتمه ته له وه ! چو ن خافلگیریان کردم ! کارم ته واوه ! مه حاله بتوانم له م کیشه یه خو م ده ربا زکه م !) .

ناچار سه ری بو هه ل و مه رجه که دانواند ، تا شه مايله که ی به سه ردابینن ، ده یویست بلیت: (باشه پازیم) .

باوکی ناتاشاش به ده م گریانه وه گوئی: نزا ... نزای به خیرتان بو ده که م . ناتاشا کچم بریو له ته نیشتییه وه راوه سته ... پترو فقا ئه و شه مايله به ره من ...

به لام له م کاته دا باوکه له گریان که وت و له پقان سور هه لگه را ، به ویه پی رقی و توره ییه وه روی کرده پترو فقا و گوئی: هه ی گه مژه ! که لله پوچ ! سه یرکه له جیاتی شه مايل چیت داوه ته ده ستم !

: ئەى ھاوار خودايە ئەمە چيە !

شچوپكىن ، بەنيگايەكى پىرلە ترسەوہ ، پوانىيە شەمايلەكە و
تىگەيشت پىزگارى بوہ . دايك و باوكى ناتاشا ، لەپەلەپەلى و
هەلەداوانى خويان ، لە برى (شەمايلى پىرۆز) ،
ويىنەى (لاژيچىنكوڧ) ى نوسەريان لە ديوارەكە كىرەبوۋە و ھىنا بويان

پىپىلوڧى پىر و كليوڧاتراپىرۆڧناى ژنى ، بەويىنەكەى دەستيانەوہ ،
شەرمەندە و خەجالەت ، پاوہستابون و تاسابون .
لەم نىۋەدا كاكى مامۆستا كەزانى ھەلەيان كىردوہ و ھەل و
مەرچەكەش لەبارە ، بەدەرفەتى زانى و بى دواكەوتن قوچاندى .

(شەمايل*) ئەوپارچە تەختەيەيە كە قەدىسەكان بەھەلكۆلەين نەخش
و نيگار و ويىنەى لەسەر دروست دەكەن و دواتر بە ھۆى كاغەز ، يان
ئاوريشمەوہ ويىنەكەى لىۋەردەگىرنەوہ .

نه زانی

گه نجیکی قزکال ، که پوخساریکی لاواز و پهق و وشکی هه بو و ئیسکه کانی گوتای دهره پیبون و بالتویه کی چهرمی دریزی له چه ند لاوه درای له بهردابو و پیلاویکی لبادی رهشی گهره ی له پیدابو ، پارهستا تا دکتوری نه خوشخانه که کاره کانی خوئی ته واو کرد و به ره و ئاپارتمان که ی خوئی وهری کهوت ، به ههستیکی تیکه ل به ترس و شه رمه وه ، له دکتور نزیک بو وه و گوتی: تکایه کم هه یه قوربان!

: چیت دهوی؟

گه نجه که ناوله پی دهستی له سه ره وه بو خوارئ به لوتیدا هیئا و چاوی له ئاسمان بری و گوتی: داواکاریه کم هه یه ... دکتوری به ریز! برایه که م نیوی (فاسیا) یه مه به ستم ئه و ئاسنگه ره ی گوندی (قارقارنی) یه ، له نه خوشخانه که ی ئیوه دا ، له ژوری تاییه ت به چاره سه رکردنی زیندایه نه خوشه کاند ، خه واندویانه ...

: ئی باشه ، مه به ستت چیه ؟

: ئاخر من برای فاسکام ... باو کم دو کورپی هه یه یه کیان ئه و فاسکایه یه ، دوه میشیان منم ، من ناوم (کیریلا) یه ... سی خوشکمان هه ن ، فاسکا خاوه ن ژن و ماله ... مندالیکی بچوکی هه یه ... هه مویان نانخوری کارنه که رن ... دو سی سال ده بی کوره ی

ئاسنگه ریه که مان به که لکی کارکردن نایه ت ، من بوخوم له کارگه یه کی دروماندا کار ده که م ... باو کیشم ئیدی توانای کارکردنی نه ماوه ، هیچی بو ناکری ، ته نانه ت ناتوانی که وچکه چیشتیکیش به جوانی بو ده می خوئی به ری ...

: ئیستا تو چیت له من دهوی؟

: وهره ئه و چاکه یه بکه و فاسکا نازادکه .

دکتور ، به سه رسورمانه وه سه یریکی کیریلای کرد و بی ئه وه ی یه ک قسه بکات ، لییدا رویشت .

گه نجه که خیرا رویشت و پییشی پیگرت و وه ک نیشانه ی ریز - که ئه وه نده ی نه ما بو سه ری له پیلاوه کانی دکتور بدا - خوئی نوشتانده وه و به برژانگ پروکاندن و ده ست هیئا ن به لوتیدا ، تکای له دکتور کرد: دکتوره باش و میهره بانه که م! توخودا واز له و فاسکایه بیته و لیی گهری با بیته وه مالی ، تاماوم نزای خیرت بو ده که م! توخودا کاک دکتور لیی گهری با بیته وه مالی! ئاوا برپا هینده ی پی ناچی هه مومان له برسان ده مرین! دایکم له به یانیه وه تا ئیوارئ ده گری! ژنه که ی فاسکاش به رده وام شین و گریانیه تی ... گوزه رانمان زور ناله باره ! ... خودا بکوژی ئه گه ر درو بکه م! ... دکتوره میهره بانه که م ، توخوا نازادیکه !

دکتور به رقه وه سه یریکی کرد و پرسی: ئه ری تو شیتی یان گه مره ی؟ ئاخر من چون ده توانم نازادیکه م! مه گه ر نازانی ئه و زیندانیه ؟

کیریل له پرمه ی گریانیدا و به دهم فرمیسک پرستنه وه گوتی: وازی لی بیته بابجیته وه مالی.

: تف له تو هه تیوی گه مژه! من کوا مافی ئه وه م هه یه ئازادیکه م؟ بو پیته وایه من به رپرسی زیندانم؟ هیناویانه ته نه خویشخانه بو ئه وه ی چاره سهری بکه م ، منیش ئه وه خه ریکی چاره سهرکردنیم ، وه ک چون ناتوانم تو بخمه زیندانه وه ، ئاواش مافی ئه وه م نیه ئه و ئازاد بکه م ، تو زور گه مژه ی ها!

: ئاخه ئه و برایه ی منیان هه ره له خوڤا خستوته زیندانه وه! جگه له م جاره پیشتریش سالیک له زیندانا بو! ئه دی ئه مه ی ئیستا چیه! بوچی ده بی زیندانی بکه ن؟ ئه گه ر که سیکی کوشتوه یان ئه سپی خه لکی دزیوه به هه رحال! به لام چون ده بیته له سهر شتی پر وپوچ خه لک بخه نه زیندانه وه!

: قسه که تم قبوله ، به لام پیتم گوتی من هیچم له ده ست نایه .

: قاسکا منداله لادنیه کی ساده یه ، خویشی نازانی له سهر چی خستویانه ته زیندانه وه ، جه نابی دکتور! ئه و پوژه قاسکا سهرخویش بو ، هیچ ناگای له خوئی نه بو ، ته نانه ت له بیرمه زله یه کی کیشا به بنا گوئی باوکمدا و ده موچاوی خویشی کیشا به لقه داریکدا و خوینی پیدا هاته خواری. دو مندالی گه ره که که مان چونه بنده سستی و هه واو ئاره زوی توتنی تورکی له که لله ی دابون ، چون له بن گوئیان خویند و پازیانکرد له گه لیاندا بجیته دوکانی کابرای ئه رمه نی و دزی لی بکه ن. ئه و قاسکا گیزه ش - که سهرخویش بو - پازی ببو و له گه لیاندا چوبو

قفلی دوکانه که یان شکاندبو و وه ژورکه وتبون و چی که ل و په لی دوکانه که هه بو هه مویان تیگ وپیگ دابو ، هیچ شتیکی ساغیان تییدا نه هیشتبو. چی بتل و شوشه هه بو شکاندبویان ، چی ئارد و خوئی هه بو پرشتبویان ، سهرخویش بون ئیدی! خو ئاگیان له خوئیان نه بوه! ئیدی له وکاته دا سهرکه لله ی سهرپاسه وان په یدا ده بی ... سهره تا زوریان هینان و بردن ، دواتر په وانه ی لای لیکوله ریان کردن ، بی ئه وه ی لیان بیرسنه وه ، سالیکی په به ق له زیندانا بون ، تا هه فته ی پابردو ، واتا هه ره ئه و چوارشه ممه یه ی پابرد ، هه رسیکیان بردنه شار و دادگاییان کردن ... به رده وام سهرپازیکی تفه نگ به ده ستیشیان له گه لدا بو ، خه لکیکی زوریش هاتنه دادگا و شاهیدیان له سهردان ، گه رچی قاسکا تاوانه که شی له وانی تر سوکتر بو ، که چی سزای سی سال زیندانیان به سهردا سه پاند ، دوانه که ی تریش یه کی دوسال . ئاخه له به رچی؟ توخودا ئه مه له به رچی؟

: جاریکی تریش دوباره ی ده که مه وه: ئه م کیشانه هیچ په یوه ندیه کیان به منه وه نیه و من هیچم پی ناکری ، بو خوت برۆ بو لای سهرۆکی ...

: چومه لای ئه ویش! چومه دادگا و داواشم پیشکه ش کرد ، هه ر لیشیان وه رنه گرتم! دوا ی ئه وه چومه لای سهرۆکی که لانته ری و دوا ی ئه ویش چومه لای لیکوله ر ...

هه مويان ده لئين: (په يوه ندى به ئيمه وه نيه). ئه دى پيم ناللى
 په يوه ندى به كى وه هه يه؟ به لام له م نه خوشخانه يه دا ، تو پله
 وپا يه له هه موان به زتره ، ئه وهى حه زت لىبى ده توانى بيكه ت.
 دكتور ئاھيكي هه لكيشاو گوتى: به خوا گه مژه ي! كا كه ! با پيت بللم
 ، هه ركاتى ده سته ي دادوهرى ، تاوانبارى كه سيكى سه لماند ، ئيدى
 نه ك سه روكى كه لانتهرى ، پاريزگار و ته نانه ت وه زيريش هيچى
 پيناكرى ، ئيدى له خورپايى خوت ماندو مه كه ! چيتر ئه م ده رگا و ئه و
 ده رگا مه كه و هيچ سو ديكي نيه !

: بو تو واده زانى كى سزاي زيندانى به سهر قاسكادا داوه ؟

: به پيزانى ده سته ي دادوهرى ...

: كام به پيزان؟ ئه و لاديينانه ي ليره بون؟ ئه ندرى گوريوڅو و
 ئه ليوڅكاي به راز؟

: باشه به سه ، ئيدى من توانام نه ما ، كاتم نه ما ... ئه مه ي گوت و به
 ده ست هه لسه قاننده وه به ره و ئاپارتمان ه كه ي خو ي ، كه وته رى.

كي رى لا ، حه زى لىبو دواى بكه وى ، به لام له م كاته دا ده رگاي
 ئاپارتمان ه كه به توندى داخرا و فريا نه كه وت.

چه ند خوله كيك ، بى جوله ، به سهرى روته وه له ناوه راستى حه وشه ي
 نه خوشخانه كه دا راوه ستا . چاوانى برينه ده رگاي ئاپارتمان ه كه ي دكتور
 و ئاھيكي قولى هه لكيشا و پشت ملى خوراند و به ره و ده رگاي
 ده ره وه ي نه خوشخانه كه ، كه وته رى.

كاتى گه يشته كو لانه كه ، له به رخويه وه و به نارازيبونه وه ، گوتى:
 ئه دى بچمه لاي كى؟ ده چمه لاي هه رچيه ك ده لى: (په يوه ندى
 به منه وه نيه) ، ئه دى په يوه ندى به كيو هه يه؟ ئه دى خو له خورپايى
 نه يانگوتوه: (بو ئه وه ي كاره كانت بچنه پيش ده بى سميله كانت چه ور
 كه يت) ، ئه و كاته ي دكتور قسه ي ده كرد چاوى هه ر له نيو ده ستم بو
 ، وايد ه زانى پينجييه كم بو ئاماده كرده . نا برا ! ئه گه ر پيوست بكا
 ده چمه لاي پاريزگار و له و يش ده پاريمه وه .

له حالئى كدا ، بى ئه وه ي پيوست بكا ، جارجار ئاورپكى له دواوه ي
 خو ي ده دا يه وه ، شل و شه كه ت و بى توانا ، ملى شه قامه كه ي گرت.

ديار بو بىرى له وه ده كرده وه كه دواى ئه مه چى بكا؟

گه رچى به فر هيشتا به شه قامه كانه وه مابو ، كه چى كه ش و هه واكه ي
 زور سارد نه بو ، به فره كه له ژير قاچيدا كرته كرتى ده كرد.

له به رامبه ريدا شارپكى بچوك دياربو ، هه رپينسه د مه تريك لىبه وه
 دوربو ، براكه يان له وى زيندانى كرده بو ، شاره كه له سه ر گرديك
 دروست كرابو.

له لاي راستى شاره وه ، بيناي زيندانه كه ، به سه ربانه شىروانيه
 سوره كه ي و بورجى چاوديريه كه يه وه ، په ش ده چووه . له لاي
 چه پيشه وه دارستانيك ، كه به فر گه لاكانى داپوشيبو ، ده هاته
 به رچاو.

بيده نكي هه مو شوينيك و هه مو شتيكى گرتبووه ، ته نيا پيره مي رديك
 به نيو بالئويه كى ژنانه و كاسكيتيكي گه وره وه ، له پيشيه وه

ههنگاوی دهنان و بهردهوام دهکۆخی و وهحەیی له مانگایهك دهکرد
که دابویهپیش خوۆی و بهروه شار دهیبرد.
ههركه گهیشته پیرهمیژدهکه ، گوئی: سلاو باوکه.
: سه رچاو ...

: ئهوه ئه و مانگایه ده بهیته شار بیفرۆشی؟
پیره میژدهکه به بی تواناییه وه وهلامی دایه وه: نا ، هه روا ...
: خه لکی ئه م شاره ی؟
ئیدی پیکه وه که وتنه قسه .

کیزیلا ، به سه رهاتی خوۆی ، تا ئه و شوینه ی چۆن چۆته
نه خوشخانه که و چ قسه یه کی له گه ل دکتۆردا کردوه ، هه موی بوۆ
پیره میژده که گێرپایه وه .

کاتی گهیشته شار ، پیره میژده که گوئی: ئاخو کی گوئی ئه م شتانه
په یوه ندیان به دکتۆره وه هه یه ؟ راسته هه مویان ده وه له مهن دن ، به لام
ئه و زانیاریانه ی هه یانه ته نیا به که لکی نه خوشه کان دیت ! دهن ا
داویان لی بکه ی له کاریکدا رینماییت بکه ن ، دۆش داده مینن. ده بی
بوۆ ئه م جوۆره کارانه ، بجیته لای ئه و به رپرسانه ی په یوه ندیان به م
کیشانه وه هه یه ، توۆ گووت چومه ته لای دادوه و سه روکی که لانتته ری
... ئه وانیش ده ردی توۆیان پی ده وا نا کری.

: ئه دی بچه لای کی؟

: بوۆ کیشه و گرفته کانی خه لکی گوند ، به رپرسیکی زۆر گرینگ هه یه
، دادوه ری دایمی ، نیوی (سینو کۆف) ه .

: ئه وه ده لئی که له (زۆلو توۆف) ه .

: ئای ده م خوۆش ، ئه و بوۆ توۆ له هه مویان باشته ره ، ئه گه ر کیشه که
په یوه ندی به کاروباری دیهاتیه کانه وه هه بی ، ئه وا دلنیا به سه روکی
که لانتته ریش ناتوانی قسه له قسه یدا بکا .

: زۆر دوره برا ... ئه گه ر به موی بچه ده بی سی فرسه خ ریگا بیرم .
: ئه و که سه ی ناچار بییت ، ئاماده یه نه ک سی فرسه خ به لکو سه د
فرسه خیش بی ری .

: راست ده که ی قسه که ت دروسته ... داواکاری بوۆ بنوسم؟

: له وی پیته ده لئین چی بکه ی ، ئه گه ر پیویستی به داواکاری بییت ،
له وی پیته ده لئین و داوا نوسه کان خیرا بوۆت دهنوسن ، ئه م جوۆره
دادوه رانه هه میشه داوانوسی خوۆیان هه یه .

کیزیلا له پیره میژده که جیابوۆه ، چه ند خوله کیک له ناوه راستی
مه یدانه که دا ، پاوه ستا . له فکران پاچو ، دواتر شاری به جیهیشت و
بپاریدا بجیته زۆلو توۆف .

دوای پینچ پوۆژ ، کاتی دکتۆر له سه ردانی پوۆژانه ی نه خوشه کانی بوۆه
و ویستی بجیته وه ئاپارتمان ه که ی خوۆی ، جاریکی تر له ناوه راستی
حه وشه ی نه خوشخانه که دا له گه ل کیزیلا دا روبه رو بوۆه . ئه مجاره یان
گه نجه که به ته نیا نه بو ، پیره میژدیکی لاواز و ره نگ په ریوی له گه لدا
بو - که جار جار سه ریکی باده دا و بی ئه وه ی خوۆی مه به سستی بییت
ملچه ملچی ده کرد .

: دکتوری به پیز نه مجارهش داوات لی ده که م! ... نه مجاره بیان له گهل
باوکدا هاتوینه ته خزمهتت ، و ره مهردی خوابه و فاسکا نازادکه ،
چومه لای دادوهری دایمی به لام هر ناماده نه بو قسه شم له گهلدا
بکات و گوتی: (برو لاچو له بهرچاوم).

پیره میردیش ، له حالیکدا که به له رزه له رز بروکانی ده بردنه سه ری ،
به بلمه بلمیکه وه ، گوتی: به زهیت هه بی جه نابی دکتور ، نیمه
خه لکیکی هه ژار و به دبه ختین ، بو مان ناکری چاکه ی تو بدینه وه ،
به لام نه گر حه زت لی بی ، نه وا چ فاسکا چ کیریلا ، ناماده ن کارت بو
بکه ن ، بو نوکه ری ده یاننیرمه خزمهتت.

کیریلاش به شیوه یه ک دهستی خوئی به رز کرده وه ده تگوت ده یه وی
سویند بخوات ، گوتی: نه ره وه لا ناماده م کارت بو بکه م توخوا
نازادیکه ، خوشکه که مان و خیزانه که ی فاسکاش خه ریکن له برسا
ده مرن! بی پسانه وه ده گرین. گه نجه که ، به حه په ساویه وه سه یریکی
باوکی کرد و دواتر قوئی گرت و هه ردوکیان به یه که وه خویندا به سه ر
قاچه کانی دکتوردا و پارانه وه. دکتور هه ندیک دهستی پاره شاندا و
دواتر بی نه وه ی ناوړ له دواوه ی خوئی بداته وه ، به خیرایی خوئی کرد
به ئا پارتماننه که یدا.

دزهكان

(يوگوتوڤ) ى ياريددهرى دكتور - كه پياويكى دنيا به هه نده نگر و بيباك بو و له سه رانسه رى ويلايه ته كه دا ناوبانگى به مه يخورى و قسه ى بى سهر و بهر ده ركردبو - له رۆژيكي پشوى ئايينيدا ، بو كرپنى هينديك پيداويستى نه خوشخانه ، چوبوه گوندى (ريبينو) و دهمه و ئيواره ش خه ريكى گه رانه وه بو به ره و نه خوشخانه كه .

دكتورى نه خوشخانه كه ، بوئه وه ى زو بگه رپته وه مال ، باشتريه ئه سپى خو ى دابويه .

ئه وده مه ى به ره و ريبينو وه رپكه وت ، كه ش و هه واكه ى خراب نه بو ، به لام ده ورهبه رى كاتزمير هه شت ، زريانيكى توند ده ستي پيكرد ، له حالتيكدا ئه وپه رى هه شت فرستى زياتر نه مابو بگاته وه مالى ، رپگاكه ى ون كرد .

نه يده زانى نه جلّه و بو ئه سپه كه ى شل كا و برپوا ، نه خويشى رپگاكه ى ده دوزيه وه . ئه لالاخوايى ملى رپگاكه ى گرتبو ، به م شيوه يه دو كاتزمير به رده وام بو ، ئه سپه كه شى ماندو و شه كه ت ببو و خه ريكبو سه رما ره قى ده كرده وه . ملى رپى نه ده گرت و حه زى لپبو ، به ره و ريبينو بگه رپته وه .

به لام سه ره نجام له نيو ئه م به فرو باران و بايه به هيزه دا ، گو ى له دهنگى وه رپنى سه گ بو و هه نديك دورتريش ، په له يه كى سوري

تو ى به رچاو كه وت ، ورده ورده ده رگا و ديوارىكى حه وشه ى به رزى - كه به رپز بزمارى نو ك تيزيان له سه رى چه قانده بو - به رچاو كه وت . بايه كى به هيز ، ته م و مژه كه ى له به رچاوى پامالى و له جيگاي په له سوره كه ، خانويه كى بچوك - كه سه ربانه كه ى به زه ل و قاميش داپوشرابو - وه ده ركه وت .

له يه كيك له و سى په نجه رانه ى خانوه كه ، يه كيكيان په رده يه كى سوري پيدا هه لواسرابو ، گرى چراهه كى لپوه ده بينرا . ئه مه چ ژيانيكه ؟

ياريددهرى دكتور وه بپرى هاته وه له لاي راستى جاده كه ، له دورى حه وت هه شت فرستىك دور له نه خوشخانه كه وه ، ده بى كاروانسه راكه ى (ئه ندرى چپريكوڤ) بيت .

هه روه ها بپرى كه وته وه : دواى كوژرانى چپريكوڤ له لايه ن گاريه چيه كانه وه ، كاروانسه راكه ، پيره ژن و كچه كه ى واتا (ليوبكا) ، به رپوه يان ده برد ، كه جاريكيان سال و نيو ىك له وه به ر ، بو چاره سه رى نه خوشى ، پيكه وه هاتبونه نه خوشخانه .

كاروانسه راي چپريكوڤ ، ناوبانگيكي زور خراپى هه بو له ناوچه كه دا . تپه رپن به م ناوچه يه دا ، به و درهنگى شه وه ، چ به سواري چ به پياده يى ، زور جيگاي مه ترسى بو ، به لام چاره يه كى تر نه بو . ياريددهرى دكتور ، ده ستيكى به ده مانچه كه ى ناو جانتا كه يدا هينا و چه ند جاريك ده سكى قه مچيه كه ى كيشا به په نجه ره كه دا ...

کوڅخه يه کي توندي کرد و بانگي کرد: کي ليريه؟ پيره ژن ده رگام لي بکه نه وه ، بابيمه ژورئ هه نديک خو م گرم که مه وه .

نزیکه ی ده سهگ - که هه مویان رهش یان سپی بون - به وه پینه وه هیرشيان بو ئه سپه که هینا ، یاریده دهر به پوانینیک ، گه وره ترین سهگی دیاری کرد و قامچیه که ی هه لسوراند و تا هیزی تیدابو کیشای به پشتیدا ، سهگ که هه ردو قاچه کانی دواوه ی نایه سه ر زهوی و لوتی کرده ئاسمان و ده ستیکرده قروسکاندن.

یاریده دهر ماوه یه کی باش له ودیوی په نجه ره که وه مایه وه ، چه ند جاریک به ده سکی قامچیه که ی کیشای به په نجه ره که دا ، سه ره نجام له دیوی حه وشه که و ئه و به فره ی له به رده رگا که دا که له ک ببو ، قه دو قیافه ی ژنیک ، که خو ی له شالیکه وه پیچابو و فانوسیکی به ده سه ته وه بو ، وه دهر که وت.

یاریده دهری دکتور ، گوتی: نه نه گیان لیم گه ری بابیمه ژوره وه ، هه نديک گرم ببه مه وه ، نیازی ئه وه م هه بو بچه مه وه نه خوشخانه ، که چی ریگا که م هه له کرد. که شو هه واکه ی زور ناله باره ، مه ترسی نه نه ، که سیکی نامو نیم. خو مانه م .

ژنه که ، به رقه وه وه لامی دایه وه: ئه وه ی خو مانه ن وا له ژورین ، بانگیشتی هیچ نه ناسیکیشمان نه کرده ، نازانم بوچی که وتویه کوتانی ئه و دهر گایه ! خودانه خراوه !

یاریده دهری دکتور هاته ناو حه وشه که و له به رده م دهر گای ژوره وه دا پاره ستا و گوتی: نه نه ! به پیاوه که ت بلئ با بیته ئه سپه که م بو ببه ستیته وه .

: نه نه ی چی؟ کوا من نه نه !

له راستیدا ، نه نه نه بو ، ئه و کاته ی خه ریکی کوژاندنه وه ی فانوسه که بو ، بو ساتیکی که م پوخساری پوناک بو وه و یاریده دهر چاوی به برو ره شه کانی که وت و لیوبکای ناسیه وه .

ژنه گه نجه که ، ئه و کاته ی ده یه ویست بیته وه ژورئ ، گوتی: پیاوی چی؟ هه نديکیان مه ست و سه رخوشن و ئه وانی تریش له به یانیه وه چونه ته ریپینو و هیشتا نه گه پاونه ته وه . روژانی پشو ...

کاتی یاریده دهر ، له ژیر ساپیتیه ی به رده م ژوره که دا ، خه ریکی به سه تنه وه ی ئه سپه که ی بو ، گوئی له ده نگی حیه ی ئه سپیک بو . له و تاریکه دا ، ئه سپیکی بینی که زینیکی قه وزاقیانیه ی پیوه بو ، بو یه تیگه یشت جگه له لیوبکا و دایکی ، ده بی که سیکی تریش له ژوره وه بی.

دواتر زور به هیواشی زینه که ی له سه ر پشتی ئه سپه که هینایه خوارئ و له گه ل ئه و که ل و په لانه ی له ریپینو کریبونئ ، له گه ل خویدا بردنیه ژورئ.

ئه و ژوره ی چوه ناوی ، زور پان و به رین بو . هالاویک په نگی دابو وه . ئه وه ش نیشانه ی ئه وه بو ، ماوه یه که له وه و به ر ، زهویه دارینه که ی ژوره که یان شوستبو .

له پشت میزه که وه ، له بهردهم شه مایلی قه دیسه کان ، پیاویکی لادیی پره قه لای بالاً مامناوهندی - که پیشیکی که می هبو و کراسیکی سوری له بهردابو - دانیشتیو. ئەمه (کالاشنیکوڤ) ی که له که باز و ئەسپ دزی به ناوبانگ بو. باوکی و مامی له (بوگالیوکا) مه یخانه یان هبو و هه رکاتیکیش به دهرفته یان زانییا و بو یان هه لکه وتبا سلیمان له کرپن و فروشتنی ئەسپی دزراو نه ده کرده وه.

کالاشنیکوڤیش تا ئەوده مانه ، چه ند جارێک هاتبوه نه خوشخانه ، ئەلبه ته نه که له بهر نه خوشی ، به لکو ده هات له باره ی ئەسپه وه قسه ی له گه ل دکتوردا ده کرد ، ده یویست بزانی ئایا دکتور ئەسپی فروشتنی هه یه ! یان ئاخو حه زی لیه ئەسپه شییه که ی له گه ل ماینیکی زهرددا بخاته پیشبرکیوه ؟

به لام ئیستا لیره ، به بونه ی جه ژنه وه روئی له سمیله کانی هه لسوپیو و گواره یه کی زیوی کردبوه گوئی و نیوچاوانی بو یه ک هینابووه و ده می داچه قاندبو و سهیری کتیبیکی په رپوتی وینه داری گه وری ده کرد.

له ته نیشته سو به که ، پیاویکی تری لادیی ، له سه ر زهوی ژوره که پاکشاوه و پوخسارو شان هکانی خوئی به پارچه یه کی چه رمین ، داپوشیوه و پیده چی خه وتبی. به فریلاوه نوییه کانی - که پاژنه کانی ده دره و شان ه وه - ته پکردبو و له سه ر زهوی ژوره که که وتبو و په ش ده چوووه.

کالا شنیکوڤیش هه رکه یاریده دهری دکتوری بینی ، سلأوی لی کرد.

یاریده دهر ، له کاتیکیدا ناوله پی خوئی له ئەژنوکانی ده خشانده ، گوئی: چه که ش و هه وایه که ؟ ناوملم پرپوه له به فر ... ته نانه ت ناو ئیسکه کانیشم ته رپونه ، ده مانچه که شم ئەوه هه ر هیچ ...

ده مانچه که ی دهره ینا ، هه ندیک هه لیسوراند و دوباره خستیه وه نیو جانتا که ی.

دهره یانی ده مانچه که ، هیچ سه رنجی کالاشنیکوڤی رانه کیشا و هه روا بهرده وام بو له سه ر سه یرکردنی کتیبه وینه داره که ی دهستی.

: چه که ش و هه وایه کی سه خته ! ... ریگا که م ون کرد ! هاتبا و گویم له وه رپینی سه گه کان نه بوایا ، هه ر په ق ده بومه وه و ده مردم. ئەری پیتان نه گوتم خاوه نمال له کوئییه ؟

کالاشنیکوڤ وه لامی دایه وه: په ره ژن چوته رپینو و کچه که شی لیره یه و خه ریکی سازکردنی نانی ئیواره یه ...

بیده نگییه که هه مویانی گرت ه وه.

یاریده دهری دکتور ، که له سه رما هه لده له رزی ، فوی ده کرده نیو دهسته کانیه وه و ئاری لوتی هه لده کیشایه وه و باسی ئەوه ی ده کرد به چه حالیک خوئی گه یاندوته ئەوی و تین و توانای تیدا نه ماوه و خه ریکبوه په ق بیته وه.

له نیو حه وشه که دا ، ده نگی وه رپینی سه گه توتکه نه گرتوه کان ، هه روا دریژه ی هه بو.

بیده نگی ژوره که ی گرتبووه.

ياریده دەر ، خوئی خسته حاله تیکي جديه وه وپرسی: ئهري پيموایی
تو خه لکی کالیوگا نیت! وایه؟
بوچی! خه لکی ئه ویم.

ياریده دەر له بهر ئه وهی هیچ شتیکی تر نه بو خوئی پیوه بخافلینی ،
که وته بیرکردنه وه له باره ی ئه و ئاواپیه وه: (بوکالیوگا که وتوته نیو
دولتیکي قول وه ، کاتی مروفت له شه ویکی مانگه شه ودا به جاده
سه ره کیه که دا تیپه رده بی ، سه ره تا سه یریکی بهر پیی خوئی و دواتر
سه یریکی نیو دوله که و دواتر سه یریکی ئاسمان ده کا و واهه ست ده کا
مانگی چوارده به لیواری که نده لانیکی هه زار به هه زاره وه هه لواسراوه
و ئه وئ ئه وه سه ری دونیاپیه . ئه و جاده یه ی ده چپته بوکالیوگا ، زور
ته سک و تروسک و پر له پیچ و بادانه وه یه . هه رکاتی نه خوشیه ک -
که خه لک له یه کتره وه بیانگرتایه ته وه - سه ری هه لدا ، یان بو کوتان
هاتبایه بوکالیوگا ، به دریزی ریگا ، له ترسی گرتنه وه ی نه خوشیه که
، ده بو پر به قورگی هاوار بکا .

خه لکی گوندی بوکالیوگا له کاری باخه وانی و دزینی ئه سپدا
ناوبانگیکی زوریان هه یه . باخه کانیا زور پر به ره مه . له وه رزی
به هاردا ، سه رتا پای دره خته کانی گونده که ، له بهر شکوفه ی
داره هه لوره کان سپی ده چنه وه . هاوینانیش ئه وه ستلیک هه لوره به
سی کوپیک ده فروشن! سی کوپیک بده و ستلیک هه لوره بچنه .
ژنه کانیشیان نازدار و تیرن . چه زیان له خو رازاندنه وه یه و ته نانه ت له

پوژه ئاساییه کانی ژیانیشیاندا ، هیچ کاریک ناکهن و له بن دیواریک
کو ده بنه وه و سه ری یه کتر ده نوین).

سه ره نجام دهنگی پی هاته به رگویی ، لیوبکا ، کچیکی ته مه ن نزیکه ی
بیست ساله ، که کراسیکی سوری له به ردا بو ، به پیخواسی هاته
ژوره وه ...

سه یریکی یاریده دهری دکتوری کرد و یه ک دوجار به مسهر و ئه وه سه ری
ژوره که دا هاتوچوی کرد و هه نگاوی دریزی ده نان . رویشتنه که ی
ئاسایی نه بو ، به لکو سینیکی ده ره پاندبو و هه نگاوی دریزی ده نان .
پیده چو چه زی له وه بی به پیخواسی به سه ر زه ویه تازه شو راوه که دا
شلپه شلپ بکا ، بو یه پیلاوه کانی دانابی .

کالاشنیکو فله ژیر لیوه وه - که دیار نه بو به چی؟ - پیکه نی و به
ئامازه ی په نجه ، لیوبکای بانگ کرده لای خوئی و هه رکه له میزه که
نزیک بووه ، وینه ی (ئیلیا*) پیغه مبه ری ، نیشانی لیوبکا دا ، که
سواری خیشکه یه ک بوه و سی ئه سپ رابده کیشن و هه وساری
ئه سپه کانی گرتوه و ئه سپه کانیش له حاله تی چوار ناله دا ، خه ریکن
به ره و ئاسمان ده فرن .

لیوبکاش ئانیشکی خسته سه ر میزه که و قزده کال و هونراوه که ی که
له کوتاییه که پدا به پارچه په روپیه کی سوری بچوک ، به سترابو ، به سه ر
پشته ملیدا هاته خواری و خه ریکبو له زه وی ده خشا .

لیوبکا له ژیر لیوه وه پیکه نی و کالاشنیکو فیش گوتی: وینه یه کی
جوانه ! دواتر دهسته کانی به شیوه یه ک گرت ، که ده تگوت ده یه وی

له بری ئیلیا پیغه مبهه ، ههوساری ئهسپهکان بگری. جارێکی تر دوباره ی کردوه: وینهیهکی زۆر جوانه !
بایه که ، تهنا نهت له نۆ سوپه که شدا گفهی دههات ! له ده ره وهش دهنگی هاشهیه که هات و پاشان زیقهیه که بهرزبووه ، دهنگوت یه کی که له سه که کان مشکێکی گرتوه .

لیوبکا گوتی: ئای خودایه دیسان جنوکه کان پهیدا بونهوه !
کالاشنیکوڤ گوتی: جنوکه ی چی بابه ! دهنگی بایه . دوا ی ماوهیه که بیدهنگی ، پویکرده یاریده ده ری دکتور و پرسسی: ئه ری ئوسپ فاسیلیج ! له پوانگه ی کهسانی وه که ئیوه دانا و زاناوه ، ئه م جنوکه و شتانه ، راستیان تیدایه ؟

یاریده ده ری دکتور ، شانێکی هه لته کاند و وه لامی دایه وه: (چیت پیلیم برا ! ئه گه ره پوانگه ی زانسته وه لئی بپوانین ، بونی جنوکه و ئه م شتانه جگه له خه یال و ئه فسانه ، هیچی تر نین. به لام ئه گه ره به شیوه یه کی ئاسایی ، وه که ئه وه ی که من و تو لیره دانیشتوین ، قسه ی له باره وه ده که یین ، ده بی بلیم به لئ جنوکه هه یه . به کورتی ... ئه من یه که باری خوم ئه زمونێکی زورم له ژیاندا هه یه ... هه رکه خویندیم ته واو کرد وه یاریده ده ری دکتور په وانیه ی له شکری سواره یان کردم و چه ند شه ر و شوپم دیت و مه دالیای خاچی سورم وه رگرت و به لام ئیدی ئه وه بو دوا ی ریکه وتننامه ی (سان ستیقانو*) ، گه رامه وه روسیا و به هو ی ئه و گه ران و سورانه زوره وه ده توانم بلیم شتی وام به رچا و که وتوه که خه لکی ئاسایی له خه ونیشدا نه یانبینیوه !

جاری واهه بوه جنوکه شم بینیه ! ئه لبه ته نه که ئه و جنوکه یه ی قوچ و ئه مانه ی هه یه - خو ی له بنه په تدا بونی ئه م جو ره جنوکه یه قسه ی قوره - به لکو شتیکی له شیوه ی جنوکه .

کالاشنیکوڤ پرسسی: له کو ی؟

: له زور شوین ! ئه گه ره زور دور نه که وینه وه ، گو یی شه ی تان که پر بی ، هه ر لیره دیتم ، له بهر ئه م ده رگایه ! له بیرمه ده مو یست بو کوانی مندالان بجمه (گولیشینو) ، وه که هه میشه دریشکه یه کی سوکم هه بو ، ئه سپیکی چاک و هه ندیک که ل و په لی پیویست و کاتر میز وه ندیک شتی تر ... به پریدا ده رویشتم به لام روحم هاتبوه کونه لوتم ... زور ده ترسام له وه ی توشی دز و چه ته بم .

خوت ده زانی له م ناوچانه دا خو پری و تو پری چه نده زوره !

به ره له وه ی بگه مه (ته لانه مار) ، خوا به نه فره تی کا ، به ره له وه ی شو رپبمه وه خواری ، سه یرمکرد که سی که به ره وه پوم دی ، چاوه کانی ره ش ! پرچی ره ش ! سه روچا ویشی ره ش ده نگوت غه لوزه ... هاتو له لای چه په وه ریشمه ی ئه سپه که می گرت و گوتی: (پاوه سته). دوا ی ئه وه ی سه یریکی ئه سپه که و دواتر سه یریکی خو می کرد ، ریشمه ی ئه سپه که ی به ردا و بی ئه وه ی قسه یه کی ناخوش بکات ، پرسسی: (ده چیه کو ی؟).

دانه کانی دیاربون ، بق و تو په یی له چاوه کانی ده باری ... له دلای خومدا گوتم: (ئه م گالته جار ه چیه ؟). دواتر پوم تیکرد و وه لام

دایه‌وه: (دکتورم ده‌چم گه‌مژه‌کان ده‌کوتم! به‌لام نه‌مه چ په‌یوه‌ندیه‌کی به‌تووه‌هه‌یه‌؟).

له‌وه‌لامدا گوتی: (ده‌که‌وايه منیش گه‌مژم ، بمکوته).

دواتر یه‌کسه‌ر قولی هه‌لکرد و تا به‌ر لوتم دریزی کرد.

منیش به‌باشم نه‌زانی له‌گه‌لیدا بکه‌ومه‌هوت و هه‌شت ، بو‌ئه‌وه‌ی له‌کول‌خومی بکه‌مه‌وه ، کوتام .

دواتر کاتی سه‌یری ده‌رزیه‌که‌م کرد بینیم ژه‌نگی گرتوه .

له‌م کاته‌دا ، نه‌و لادییه‌ی له‌ته‌نیشت سندوقه‌که‌وه‌خه‌وتبو ، هه‌ندیك نه‌ملا و نه‌ولای کرد و په‌لاسه‌چه‌رمینه‌که‌ی له‌سه‌ر خو‌ی لادا .

یارمه‌تیده‌ری دکتور کاتی چاوی به‌پوخساری که‌وت ، تیگه‌یشت که‌ له‌گه‌ل‌ه‌مان نه‌و پوخساره‌ی له‌ته‌لانه‌مار بینیبوی ، پوبه‌پو بو‌ته‌وه .

حه‌په‌سا!

کابرا ، سه‌ر و پيش و چاوه‌کانی په‌ش ده‌چونه‌وه ، ده‌تگوت غه‌لوزن. جگه له‌مانه‌ش ، په‌له‌یه‌کی په‌ش ، به‌نه‌ندازه‌ی ده‌نکه نوکیک ، به‌سه‌ر گوئای په‌شی تاوه‌سوتیه‌وه ، به‌دی ده‌کرا.

کابرا نیگایه‌کی گالته‌جارانه‌و پر له‌ته‌وسی گرته یارمه‌تیده‌ری دکتور و گوتی: پيشمه‌ی نه‌سپه‌که‌م له‌لای چه‌په‌وه‌گرت ، تا ئیره قسه‌کانت راستن ، به‌لام سه‌باره‌ت به‌کوتانه‌که‌درو ده‌که‌ی کاکي به‌پیز! جگه له‌وه‌ش نه‌و پوژه به‌هیچ شیوه‌یه‌ک باسی کوتان نه‌و شتانه له‌نیوان من و تو‌دا نه‌کرا.

یارمه‌تیده‌ری دکتور سور هه‌لگه‌پا و ده‌ست وپی‌ی خو‌ی ون کرد و وه‌لامی دایه‌وه: ئی خو‌من قسه‌م له‌باره‌ی تووه‌نه‌کردوه! مروقی خه‌وتو کوا قسه‌ده‌کا؟

یارمه‌تیده‌ری دکتور ، پیشتر هه‌رگیز نه‌م لادییه‌ پوخسار تاوه‌سوته‌ی له‌نه‌خوشخانه‌هه‌بینیبو ، نه‌یده‌زانی کییه‌و چ کاره‌یه‌؟ ئیستاش که‌سه‌یری ده‌کرد ، له‌می‌شکی خویدا به‌قهره‌جی شوبه‌اند.

کابرای لادیی ، له‌جیگای خو‌ی هه‌ستا و به‌ده‌م باویشک دانیکی به‌رزوه ، چوه لای لیوبکا و کالاشنیکوژ و دانیش و له‌گه‌لیاندا که‌وته سه‌یرکردنی وینه‌کانی نیو کتیبه‌که‌هه‌کاره‌کانی به‌زه‌یی و شه‌رخوازی ، له‌پوخساره‌خه‌والوه‌که‌یدا به‌دی ده‌کران.

لیوبکا پوی تیکرد و گوتی: گوئی بگره (میریک)! نه‌گه‌ر نه‌سپیکی ئاوام بو‌بینی سواری ده‌بم و ده‌چمه‌ئاسمان.

کالاشنیکوژیش گوتی: پینگا به‌مروقه‌گوناهکاره‌کان نادری بچنه ئاسمان ... نه‌وی جیگای قه‌دیسه‌کانه .

دواتر لیوبکا میزی نانی ئیواره‌ی ئاماده‌کرد ، پارچه‌یه‌کی گه‌وره‌ی قاورمه‌ی به‌راز ، هه‌ندیك خه‌یارشور ، قاپیکی دارینی پر له‌گوشتی جنراو ، تاوه‌یه‌کی پر له‌گوشتی گا و که‌له‌م - که‌هیشتا چه‌چزی لی ده‌هات - ده‌به‌یه‌کی پر له‌قودکاش له‌سه‌ر میزه‌که‌دانرا ، کاتی په‌رداخه‌کانیان پرده‌کرد ، ژوره‌که‌پر ده‌بو له‌بوئی تویکلی پرته‌قال.

کاتی یاریده‌ده‌ر بینی کالاشنیکوژ و میریکی تاوه‌سوت ، پیکه‌وه‌که‌وتونه‌قسه‌و لای لیناکه‌نه‌وه‌و بایه‌خی پیناده‌ن ، وه‌ک نه‌وه‌ی نه‌و

هەر له و ژورهش نه بئى ، نۆز دلته نگ بو . حەزى لىبو له گه لىاندا بکه ویتته قسه و بخواته وه . ئەگەر دەر فەتیش هەبیت هەندیک له گەل لىو بکادا سەربزىوى بکا . - که له کاتى ناخواردنه که دا چەند جارێک هاتبوه تەنیشتى و بە رێکەوتیش چەند جارێک شانە جوانەکانى لى خشاندهبو و دەستى کیشابو بە رانە پى و تورته کهى خۆیدا .

لىو بکا ، کچیکى تەندروست و دەم بە خەنده و بزىو و بئى ئارام بو . جارێ دادەنیشت ، جارێ هەل دەستا ، ئەو کاتانەى که داشنیشتبو ، وه ک مارمیلکه بو ئەملا و ئەولای خۆى دەسورا و لەمەشدا هەمو جارێ ، چوکی یان ئانیشکى ، له دکتور دەدا .

ياریده دەرى دکتور ، دلگیر بو له وهى که لادىیه کان دواى خواردنه وهى پەرداخێک فۆدکا ، ئیدى دەستیان بو درێژ نه کردبووه ، ئەویش له گەل ئەم حاله تەدا رانە هاتبو و فێر نه بو بە تەنیا بخواته وه . بەلام له گەل ئەوه شدا نه يتوانى خۆى راگرى و پەرداخى دوهم و سێهه مىشى خوارده وه ، هەمو گوشت گایه که شى خوارد .

بوئە وهى ئەوان خۆى لى تەریک نه گرن و بتوانى جیگای خۆى له ناویاندا بکاته وه ، بیری کرده وه پێیاندا هەلبدات و ستایشیان بکات ، به و مه بهسته گوتى : ئافه رین کورانی بوگاللیوکا ! ئەمه ی گوت و سه رى له قاندا .

کالاشنىکوڤ پرسى : بوچى ئافه رین ؟

: له بهر ئەسپ ! له بهر ئە وهى له دزینی ئەسپدا لىهاتو و به توانان .

: جا ئەمه ئافه رینی بوچیه ؟ کۆمه لیک دز و ئاره قخورن ...

میریك ، که تا ئەو ساته هىچ قسه یه کى نه کردبو ، گوتى : ئەو سەرده مه رۆیشت ، لهو ئەسپ دزه لىهاتوانه تەنیا (فیلیا) له ژياندا ماوه ، ئەویش پىربوه و چاوى هىچ نابینی .

کالاشنىکوڤ فیش به ئاخ هەلکێشانه وه گوتى : به لى ، تەنیا فیلیا له ژياندا ماوه ، تەمه نى حەفتا سال دەبئى ، پەنابەر هەلمانیه کان چاویکیان کویر کرد ، چاوه کهى تریشى تین و سومای نه ماوه . کاتى خۆى هەرکه سه روکی پولیس چاوى به فیلیا بکه وتایه ، هاوارى ده کرد : (شامیل*) . ئیدى له مه وه لادىیه کانیش به شامیل بانگیان ده کرد . به لام ئیستا له (فیلیا کویره) بترازى ، هىچ ناویکی تری نه . به لام هەرچه که بئت مروڤیکی زرينگ و وریا بو .

شه ویکیان له گەل خوالىخوشبو (ئەندرى گریگورچ) ی باوکی (لىو باشین) ، چوبونه نئو له شکرکی سواره وه ، که له (رۆژ نوڤۆ) خێوه تیان هەلدا بو ، بئ ترس و سلکردنه وه له سه ربازەکان ، نو دانە له باشتى ئەسپه کانى لى دزیبون .

رۆژى دواتر ، ئەو ماله دزیاریه ی به نرخى بیست رۆبل به (ناخونکا) ی قه ره ج فروشته وه . به لام ئەم دزانه ی ئیستا تەنیا توانای دزینی ئەو ئەسپانه یان هه یه که خاوه نه کانیان سه رخوشن یان خه وتون . ئیدى به جارێک شولى لى هەلده کیشن و پیلاره کانیش له پى کابرای سه رخوش و داماو ، دهر دینن . ئیدى هه لپه و تەماح ده یانگرى و هەر به و ئەسپه دوسه د فرستیک ، له و شوینه دور ده که ونه وه و به مه به ستى فروشتن ، ده یبه نه مه يدانیک و له ویش ئاگیان له خوینان

نامېنى ، وهك كابرې يه هودى ، هينده چه نه بازي دهكهن ، كاتيک به خويان دهرانن پوليس دهگاته سهریان و ئيدى ئەمانيش دهيكه نه هات و هاوار و هوّسه . زوّر پيسن .

: ئەدى ميريك؟

: ئى خو ميريك خه لکى گونده کهى ئيمه نيه ! خه لکى لای (خارکيڭف) ه ، خه لکى (ميرچيم) ه ! به لام له پوى وريايى و زرينگيه وه ، پيوست به قسه ناکا و مروڤيکى باشيشه .

ليوڤکا ، نيگايه کى شاد و شهيتانانەى گرته ميريك و گوتى: ئەدى! خو له خورايى نه بو که مروڤه باشه کان گرتيان و سه هوڤلى سهر ده رياچه که يان شکاند و خستيانه ناوى .

ياریده دهري دکتور گوتى: چون؟

ميريك ، زهردهيه کى کرد و وه لامى دايه وه: هه روا ... فيليا ، سى ئەسپى له کرچيه کانى (سامولۆ ڤفکا) - که هه مويان له سه رمه زه بهى (مولوگان) ن - دزى . بيست کرچيكاريشيان هه بو... يه کيکيان له بازار منى بينى و گوتى: (ميريك وهره بزانه له مهيدانى چ ئەسپيکيان کرپوه!) . منيش زورم پى سه ير بو! چومه لايان ، ئيدى هه ر ئەوه ندهم خوشبو گه يشتمه ئه وى! به سى که س ده وريان ليدام و ده ستيان به ستم و برديانمه سهر ده رياچه که و گوتيان: (ئيسستا نيشانت ده دهين ئەسپ دزين چونه).

کونیک له سهر سه هوڤلى ده رياچه که هه بو ، ئەوانيش دو مه تر ئەولا تر ، کونیکى تريان تیکرد و دوايى حه بليکيان هينا و له بن باليان به ستم

و سه ره کهى تريشيان له دارىکى خوار به سته وه بو ئەوهى له کونیکى بهاون و له کونه کهى تره وه دهري بيننه وه ، دواتر داره که يان خسته نيو کونه که و رايانکيشا . ئيدى به خوّم و بالتوى چه رم و پيالاه وه که وتمه نيو کونه که ، ئەوانيش به سهر سه رمه وه پاوه ستابون و به شق و کلکه ته ور ، سهريان خسته ناو ئاوه که وه و دواتر داره که يان راکيشا و له کونه کهى تره وه دهريان هينام .

ليوڤکا ، وهك ئەوهى زور سه رمای بيت ، هه لله رزى و خوڤى کزکرد . ميريك ، دريژهى دايه : يه که مجار خه ريك بو له سه رما شيت بم ، کاتى دهريان هينام ، جگه له وهى له سه ر شه خته که دريژيم ، هيچى ترم پينه ده کرا .

مولوڤه کان ، به دار و تيللا که وتنه دارکارى کردنم ، له سه ر چوک و ئانيشکه کانيان ددهام ! ئاي خودايه چ ئازار و به دبه ختیه کم بينى ! تا شل و کوت بون ، تيبانه لدام و پاشان ليداندا روڤيشتن ... هه مو ئازاي جه ستم له تاو ئازارى تبه لدان و سه رما ، ده ديتريواند . سه رما جل و به رگه ته په کانى به رمى به سستبو ، ده تگوت پارچه يه که شه خته ن . هه رچونیک بو له جيگای خوّم هه ستم ، به لام تين و تواناي روڤيشتم نه مابو . باش بو له و کاته دا ، ژنيک - خوا خيى بنوسى - به خوڤى گاريه که يه وه ، به ويڊا هات و فريام که وت و هه لى گرتمه وه .

ياریده دهري دکتور ، له ماوهى ئەم قسانه دا ، چوار تا پينچ په رداخ فودکاي خوارده وه . دللى خوشبو که ئيدى ئەويش ده توانى وهك ئەوان

روداویکی سهر و نائاسایی بگپرتته وه و بیسه لمینئ که نه ویش بویر
نه ترسه و سل له هیچ شتیک ناکاته وه ، گوتی: به لام لای نیمه له
ویلایه تی (پینزا) ...

به لام له بهرته وه ی زوری خواردبووه ، یان بوئی هه یه له بهرته وه ی که
یه ک دوجار به درویان خستبووه ، میریک و کالاشنیکوژ ، هیچ
گرینگیه کیان به قسه کانی نه دا و ته نانهت وه لامی پرسیاره کانیشیان
نه ده دایه وه و پیکه وه به قولی چوبونه نیو گفتوگووه ، وه ک نه وه ی
نه و هر له و ژوره ش نه بیئت.

یاریده دهر ، زور نیگه ران بو به م په فتاره یان و ده ترسا .

په فتاری جدی و ژیرانه ی کالاشنیکوژ ، مروقی ده خسته یادی
که سانی ژیر و تیگه یشتوه وه ، زور له سه رخو و هیدی قسه ی ده کرد و
هر جار یکیش به دهم قسه کردنه وه باویشکی دابا ، خاچیکی له سه ر
ده می خوئی ده کیشا ، به و حاله شه وه که س نه یده توانی بزانی که چ
دزیک بیبه زه بیبه و چوئن خه لکانی هه ژار و داماو پوت ده کاته وه و
چه ند جار یکیش له سه ر نه م کرده وانه ی خراوه ته زیندانه وه و
کومه لگاش داواخوازی نه وه یه په وانه ی سیبریای بکه ن. به لام باوکی و
مامی - که نه وانیش وه ک خوئی دز و چه تن - به زه بری ریشوه و
به رتیل ، نه یانه یشتوه دوربخریته وه .

میریک ، هه ولی ده دا خوئی به ئازا و چه له نگ نیشان بدات و هه رکه
بینی کالاشنیکوژ و لیویکا ستایشی ده که ن ، بویه نه ویش خوئی وا
نمایش ده کرد و جار جار دهستی ده خسته که مری و جار جار سینگی

خوئی دهر ده په پاند و هه ندیک جاریش به شیوه یه کی وا خوئی دینا و
ده برد ، کورسیه که ی ژیری ده که وته قرچه قرچ ...

دوای نان خواردن ، کالاشنیکوژ پویکرده شه مایلی قه دیسه کان و
دهستی کرد به نزا و پارانه وه و دهستی خوئی دایه دهستی میریک و
نه ویش که وته نزا کردن و دهستی کالاشنیکوژی گوشی .

لیویکاش دهر و شته کانی کوکرده وه و میزه که ی سپیه وه و دواتر
هه ندیک نانی شیرنی نه عنایی و کاکله گوئز و دویتل شه رابی شیرنی
هینا و له سه ر میزه که ی دانان .

کالاشنیکوژ به دهم لیدانی پیکه کانه وه ، گوتی: نه و سه رده مه ی که
(نه ندیری گریگوریچ) - خوا لیی خوشبی - له ژیاندا مابو ، جاری وابو
لیره ، یان لای برایه که ی ، مارتین ، کوده بوینه وه ، ئای خودایه
نه وانه چ مروقیک بون! چه نده قسه خوش بون! هه مومان
کوده بوینه وه! مارتین ، فیلیا ، فیودور ستوکوتی ، هه مو شتیک به
ریکوپیکی ده چه پیش ، چه ند خوشمان راده بوارد! چه نده خوشبو .

لیویکا چه دهری و دوای ماوه یه کی که م گه پایه وه ژوری ،
سه رپوشیکی سوری له سه ر کردبو و ملوانکه یه کی کردبوه ملی ،
گوتی: بروانه میریک! بزانه نه مرو کالاشنیکوژ چی بوهیناوم!

دواتر ، له ئاوینه که دا سه ریریکی خوئی کرد و بو نه وه ی ملوانکه که ی
ملی بزینگیته وه ، یه ک دوجار سه ری وهر سوپاند و دواتر ده رگای
سندوقه که ی کرده وه و کراسیکی سوری به گولی سور و شین
نه خشاوی - که چه شنی کاغز خسه خشی ده هات و ورینجه ی

دهدایه وه - هینایه ده ری و دواتریش سه ریو شیک سوره می ده ریئا. به دم پیکه نینه وه شته کانی نیشاندان و له خوشی هه بونی گه نجینه یه کی له و شیوه یه ، نه یده زانی چی بکات و مات و حه یران ببو.

دواتر کالاشنیکوڤ (بالایکا*) یه که ی ری کخست و ده ستیکرد به ئاواز ژه نین.

یاریده ده ری دکتور ، حه په سابو و نه یده زانی ئه و ئاوازه ی کالاشنیکوڤ ده یژهنی ، ئاوازیکی شاده یا خود خه مبارانه یه ! به لام خه میکی زوری لی نیش و بوغزی گریان له گه روی گیر بو ، جاری واش هه بو شادی دایده گرت.

له ناکاو میریک له جیگای خو ی بلن دبو وه و چه ند جاریک پاژنه ی پییه کانی له زه وی کوتا و دواتر ده سته کانی لیک بلاوکردن و له سه ری پاژنه ی پییه کانی هه تا لای سو به که و له ویوه تا لای سندوقه که ریویش و سه ره نجام وه ک سویسکه خو ی هه لدا بو ئاسمان و پاژنه ی پییه کانی له هه وادا له یه کدا و سه مایه کی له چه شنی سه مای قه وزاقه کانی ده ستیپیکرد.

لیو بکاش هه ندیک ده سته کانی خو ی ته کاندا و قیژه یه کی بیباکانه ی کرد و له گه ل میریکدا که وته سه ماکردن. سه ره تا وه ک چون دزیک له که سیک نزیک ده بیته وه و ده یه وی له پشته وه تییسره وینی و دواتر چه شنی دو پیشکه یه ک به ره و لای میریک ریویش و پاژنه کانی وه ک

میریک ، لیکدا لیکدا ده کوتا به زه ویدا ، دواتر وه ک فریو که به ده وری خویدا سو را و هه وا چوه نیو کراسه که یه وه و بلاوی کرده وه .

میریک ، له حالیکدا نیگایه کی تژی له رق و قینی گرتبوه ئه و و ددانه کانی وه ده رکه وتبون ، له سه ر چوک ، به ره و لای ریویش و ده تگوت نیازی هه یه به قاچه ترسناکه کانی پان و پلیشی کاته وه ، به لام لیو بکا هه ستایه سه ری پییان و سه ری بو دواوه چه مانده وه و ده سته کانی وه ک بالی بالنده یه ک لیکه دا و قاچه کانیشی به ئاسته م به ر زه وی ده که وتن.

یاریده ده ری دکتور ، هه ستا و چوه سه ر سندوقیک دانیش و به دم سه ری کردنی سه مای ئه و دوانه وه ، به خو ی گوت: (ئاه ... ئه م کچه ده لئی یه ک پارچه ئاگره ! چه نده به جو ش و خروشه ! ئه گه مروڤ هه مو دارونه داری خو ی بخاته به ریپی هیشتا که مه ...).

ههستی به خه م و خه فه تیکی زور ده کرد که ده بیینی یاریده ده ری دکتور و که سیکی ساده نیه ، چاکه تی له به ردایه و زنجیریکی پیدا هه لواسراوه و سه ریکی زنجیره که کللیکی ئالونی پیوه به ستراره . نه ده کرا له جیگای ئه مانه کراسیکی سورمه یی و له جیاتی قایشی که مه ره ندیش ، حه بلیک به پانتوله که یه وه بی؟

ئه گه ر یاریده ده ری دکتور نه بایه ، ئه وا ده ییوانی بی هه سترکردن به شه رم ، گورانی بلیت و سه ما بکات و بخواته وه و وه ک میریک ده سته کانی له که مه ری لیو بکا بئالینی ...

به هوی سەمای ئەمانەوه ، کەلوپەلهکانی ئێو پەفەکه زینگه
زینگیان لیوه دەهات و گری مۆمەکهش بەرز و نزمی دەکرد.

سەرپوشەکهی لیوڤکا کەوتە سەر زهوی و ملوانکه کهشی پسا و
دەنکهکانی به سەر زهوی ژوره که داپه رش و بلاو بونهوه. دهکرا بلێی
له و شوینه دا له بری لیوڤکا ، هه ورێکی پەنگ سور سەمای ده کرد و
پێچی دەدا و جوتە چاوێکی پەش دەبینرا که دەرەوشانهوه.

میریکیش ئەوهنده به گەرمی سەمای ده کرد ، مروتۆ وایدەزانی ئیستا نا
ئیستا دەست و قاچهکانی لێده بنهوه.

سەرەنجام میریک ، بوڤدوچار قاچهکانی کیشا به زه ویدا و بیجوله
له جیگای خۆی چه قی ...

لیوڤکاش ، شل و شه کەت ، به هەناسه برکێوه ، وهك ئەوهی پالی به
ستونیکه وه دابی ، سەری خسته سەرسینهی میریک و میریکیش
له باوهشی گرت و چاوی برینه چاوانیی و به دهنگیکی پر له سۆز و
خۆشهویستیوه ، به گالته گوتی: ئیدی ئیستا دەزانم ئەو پیره ژنه
دایکت پارهکانی له کوئی شار دۆتهوه ! دهیکوژم ! گوژشاوگوژ سەری
تۆش ده بېرم ! دواتر کاروانسه راکه شتان دەسووتینم ... خه لکیش
واده زانن له ناگره که دا سوتاوی ، منیش پاره کانتان ده بهم و بوخۆم
ده چمه (کوڤان) و له وی بوخۆم په وه ئەسپ و میگه له مه ر و بز
به خێو ده کهم ...

لیوڤکا وه لآمی نه دایه وه ، ته نیا به به زه ییه وه پوانیه ئەو وپرسی:
ئەری میریک ! ژیان خۆش ده گوزهری له کوڤان؟

میریک وه لآمی نه دایه وه ، به لکو به ره و لای سندوقه که چو و له سەری
دانیشت و کەوتە بیرکردنه وه ، پێده چو بیر له کوڤان بکاته وه .

کالاشنیکوڤیش ، له جیگای خۆی ههستا و گوتی: ئیدی من ده بی
برۆم ! ئیستا فیلیا چاوه پوانمه ، خودا حافیز لیوڤکا .

یاریده ده ری دکتۆر چوه حه وشه که ، ترسی ئەوهی هه بو کالاشنیکوڤ
له بری ئەسپه کهی خۆی سواری ئەسپه کهی ئەو بیت .

کرپۆه هه روا به رده وام بو .

هه وره سپیه کان ، که لبه درێژه کانیاان له بنه بنچک و گیایه کان گیر
کردبو ، له ئاسمانه وه به خیرایی نزم ده بونه وه . له ویدیوی حه وشه که ،

له ده شته که دا ، کفنپۆشه سپیه کان له هه وادا ده سوران و ده هاتنه
خواری و دوباره هه لده ستانه وه بووهی دهسته کانیاان پاره شیئن و مل

له بهر ملی یه کتر بنین . چ بایه کی به هیزی ده هات ! بنه داره
بچوکهکانی وهک توس و هه لوژه ، توانای لاواندنه وهی ئەم بایه یان

نه بو . لار ده بونه وه و سه ریان ده گه یشته وه زهوی و ده گریان و
ده یانگوت : (خودایه ! ئیمه چ تاوانیکمان هه یه که بهم شیوه یه

ئیمهت به زه ویه وه به ستوته وه و ئازادمان ناکه ی؟) .

دهرگا که ، تاکیکی کرابووه ، کومایه کی گه وره ی به فر له بهر
دهرگا که دا دیار بو .

کالاشنیکوڤ ، سواری ئەسپه کهی بو و به دهنگیکی تونده وه هاواری
کرد: هه یها ... بکه وه ری حه یوان .

ئەسپە گچكە و قاچ كورته كەى ، كەوتەرى ، تابەر زىگى لەزەوى دەخشا . كالاشنىكوڤ خويشى لەبەفردا سىپى دەچوۋە ، روپىشت و ھەر زوو لەبەرچاوان بىز بو .

يارىدە دەرى دكتور گەپايەو ۋورى و لىوبكاي بىنى خەرىكى كۆكردنەو ەى دەنكە كانى ملوانكە كەى بو .

مىرىك لە ژورەو ە نە ما بو .

لەسەر نىمكىتە كە پاكشا و بالتو چەرمە كورته كەى خستە بن سەرى خوى و بە خوى

گوت : (خودايە ئەمە چ كچىكە ؟ يەك پارچە ئاگرە ! ئاخ ! ئەى خوگە مىرىك لىرە نە دە بو !) .

لىوبكا ، بەتە نىشت نىمكىتە كەو ە ، ھەروا خەرىكى كۆكردنەو ەى دەنكە كانى ملوانكە كەى بو ، ھەستى يارىدە دەرى دەبزواند .

يارىدە دەرىش لەمىشكى خويدا بىرى لەو ە دە كەردەو ە ئەگەر ھاتبا و مىرىك لەوى ئەبا ھەلدەستا و لىوبكاي لە ئامىز دەگرت و دوایى چ دەبو بابى ! كچە و پى ناچى بىو ە ژن بى ! خو ئەگەر بىو ە ژنىش بىت ، ئەم مەكو و پەناگەى دى و چەتەبىبە ، شوپنىكى ئەو ەندە شايستە يە ؟ لىوبكا دەنكە كانى كۆكردنەو ە و چو ە دەرى .

مۆمەكە ، بەرەو كوتايى دەچو و خەرىكىو كاغەزى ژىر مؤمدانەكە بسوتىنى .

يارىدە دەرى دكتور ، بەخىرايى شقارتە و دەمانچەكەى لەبەردەم خوى دانان و خوى بو كورژانەو ەى مؤمەكە ئامادە كەرد .

گرەكەى چاوى مروڤى ئازار دەدا و ئەو تارمايى و سىبەرانەى بەھوى ئەم پتەپتەو ە لەسەر پەفەو ساپىتە و زەوى ژورەكەدا دروست بىون ، لەشىو ەى چەندپەلەيەكدا دەھاتن و دەچون ، كەتيايدا وادەھاتە بەرچاو : لىوبكاي پتەو و سىنگ بەرز ، جارجار و ەك فرفرۆكە خوى دەسوراندەو ە و جارجارىش لە ئەنجامى ماندووتىدا ھەناسە برىكى پىدەكەوت ...

يارىدە دەر بەخوى گوت : (ئەى خوگە لەم ساتەدا ئىزرائىل پەيدادەبو و روڤى مىرىكى دەكيشا !) .

سەرەنجام مؤمەكە ، دوایىن پتەپتى خوى كەرد و كوژايەو ە . كەسك - كەپىدەچو مىرىك بى - ھاتە ژورەو ە و لەسەر كورسىەكە دانىشت و مژىكى لەپايپەكەى دا و پوخسارە لەبەر خور سوتاو ەكەى و خالەپەشەكەى گوناي بو ساتىكى كەم روناك بو ەو ە .

يارىدە دەر ، لەبەر بو ە ناخوشى توتنەكەى مىرىك ، گەروى بەخورشت ھات و گوتى : بەپاستى توتنىكى خراپت ھەيە ! نەفرەت لەم توتنە ! حالى مروڤ دەشىو ەنى .

مىرىكىش دوای ماو ەيەك بىدەنگى ، وەلامى دايەو ە : گولەجوى كىو ەم تىكەل كەردو ە ، بو سىنگ زور باشترە .

پاشان پايپەكەى لەدەمى كەردەو ە و چەند جارىك فتى كەرد و چو ە دەرى .

نزيكهي نيو كاڙير ٽيپه پري ، له ناکاو له دالانه که دا پونا کيه ک
دره وشايه وه و ساتيک دواتر ، ميريك به کلاويک و بالتويه کي چه رمي
کورته وه ، به دواي ليوبکادا هاته ژوري.

ليوبکا به پارانه وه ده ديگوت: ميريك ليڙه به ! مه پڙ!

: نا ! ليوبکا ده بي بڙوم ، وازم ليبينه .

ليوبکا ، به ده ننگيکي نهرم و پڙسوزه وه گوتي: ميريك ! گوي بگره ! من
ده زانم پاره کاني دايکم ده دوزيته وه ، ده زانم هه ردوکيشمان ده کوژيت
و ده چيته کوبان و له گه ل کچاني ترده ده که ويته دلداري ، به لام
گرينگ نيه ! خوداپشت و پهنات بي ، من ته نيا تکايه کم له تو هه يه :
مه پڙ و ليڙه بمينه وه .

ميريکيش به ده دم توندکرده وه کي مه ر به نده که يه وه ، وه لامي
دايه وه: نا ! چه زم له پڙيشتنه ، پڙم خوشه بڙوم بگه پڙم ...

: ئي خو هيچت نيه پي بگه پڙي ... به پييان هاتيه ئيڙه ! ده ته وي
به چي بگه پڙي؟

ميريك ، خوي چه مانده وه و شتيکي به گوڙي ليوبکادا چرپاند و
ئه ويش سه يريکي ده رگاي ژوره که ي کرد و به گريانه وه گوتي:
شه يتاني چه په ل! نوستوه .

ميريك ، ليوبکاي گرته ناميز و ماچيکي گه رمي کرد و پڙيشته
ده ره وه .

ياريده دهر ، به په له ده مانچه که ي خسته گيرفاني و به ده واي ئه ودا
چوه دهر ي .

ليوبکا له پارانه وه که بو و له پڙ ده رگاي داخست و خوشي
له به رده گاکه دا پاره ستا . ياريده دهر ي دکتور گوتي: پڙگام به رده
بڙوم ! بوچي ده رگاکه ت داخستوه ؟

: ده پڙي چه ده که ي؟

: ده مه وي بڙوم سه يريکي ئه سپه که م بکه م .

ليوبکا ويستی هه نديک نارامي بکاته وه ، سه يريکي سه رتاپاي بالاي
ياريده دهر ي کرد و ، به مه کره وه گوتي: ئه سپه که ت؟ تو سه يري من
بکه نه که ئه سپه که ت ...

دواتر چه مايه وه و ده ستيکي به کليله زيږاو کراوه به زنجير
به ستراوه که ي چاکه ته که ي دکتوردا هينا .

ياريده دهر گوتي: ليڙم گه پڙي بڙوم ! گه رنا سواري ئه سپه که م ده بي و
ده پروا .

دواتر هاواري کرد: پڙگه م به رده شه يتان . دواتر به وپه پري پڙ و
توره ييه وه مستيکي کيشا به شانيدا و به هه مو هيڙ و توانايه وه
په لاماري ليوبکاي داو ويستی له به رده ده رگايه که لايدا ، به لام ڙنه
ده تگوت جه سته يه کي ئاسنينه و قورس و قايم خوي به ده رگاکه وه
چه سپانده بو .

ياريده دهر ، شه که ت و ماندو ، هاواري کرد: پڙگه م به رده ! واپيت
ده ليڙم ده پروا .

: بو کوي دهر و؟ مه ترسه ناروا .

له کاتی کدا که هه ناسه بپرکێه کی توندی پیکه وتبو ، دهستی به شانی
خویدا دهینا ، دیاربو ئازاری هه بو.

جاریکی تریش سهیریکی سه رتا پای بالای یاریده ده ری کرد و سور
هه لگه را و یکه نی و

گوتی: مه پو دله که م ... به ته نیایی دلته نگ ده م.

یاریده ده ر ، سهیریکی چاوه کانی لیوبکای کرد و دوا ی ماوه یه ک
پاوه ستان ، باوه شی پیداکرد ، لیوبکاش هیچ ناره زایه تیه کی نه نواند.

: ده به سه واز له م کاره شهیتانانه یه بیته ! ریگام به رده بابروم.

لیوبکا هه روا به بیده نگی له جیگای خو ی پاوه ستابو.

: به لام گویم لیبو به میریکت ده گوت خوشمده ویی.

: ئنجا چیه ! باواشم گوتی ... دل شه رته و دل ده زانی کیم
خوشده ویی.

دواتر جاریکی تر دهستی بو کليلة زیپا وکراوه که دریزکرد و گوتی:
ئه مه م بده ری ...

یاریده ده ر ، کليلة که ی له زنجیره که کرده وه و دایه دهستی.

له پر کچه سه ریکی هه لکیشا و گو یی راگرت ، ئه مه به تیروانی نی
دکتور ئه م نیگایه زور سارد و سپ و بی گیان بو.

له ناکاو ئه سپه که ی وه بیرهاته وه و زور به ئاسانی لیوبکای له به رده م
ده رگا که لادا و ده رگا که ی کرده وه و پایکرده ناو حه وشه که . له ژیر

سایه بانی ده رگا که ، به رازیک نوستبو و مشه مشی ده هات ،
مانگایه کیش قوچه کانی له دیواره که ده کوتا . یاریده ده ر شقارته یه کی

داگیرساند و به رازه که و مانگایه که و ئه و سه گانه شی بینی که ، له گه ل
داگیرسانی شقارته که دا ، به وه پینه وه هیرشیان بو هینابو . به لام
ئه سپه که شوینه واری دیار نه بو.

له حالیکدا هاواری ده کرد و دهسته کانی هه لده شه قانند و هه ولی ده دا
سه گه کان له خو ی دورخاته وه ، جاری وابو ، تا سه رچوکی ده که وته
ناو قولتیک ، که پریبو له به فر و به خیرای خو ی ده ردیتایه وه ، خیرا
به ره و ده رگای ده ره وه پایکرد .

له و تاریکیه دا هه لپروانی ، زور به جوانی سهیری کرد ، جگه له به فر ،
هیچ شتیکی تری به رچاو نه که وت .

په ره به فره کان ، له هه وادا ده سوران و شکل و شیوه ی زور شتیان
نمایش ده کرد ، جاریک له شیوه ی ده م و لیوی سپی هه لگه پاوی
مردویه ک ، که زه رده خه نه یه ک به سه ر لیوه کانیه وه مه ییبی ، جاریک
وه ک ژنیک ده هاته به رچاو ، به جل و به رگیکی مه لمه له وه سوار
ئه سپیکی سپی بوه و له تاریکایی شه ودا خستویه تیه چوارنال . جاریک
له شیوه ی په وه قولینگیکی سپیدا بون که به بال لیکدانه وه
به سه رسه ریدا له فریندا بن .

یاریده ده ری دکتور ، له تاو سه رما و له رقان هه لده له رزی .

له خه فه تی ئه وه ی که نه یده زانی چی بکات و چاره نویسی چیه ، چهند
فیشه کیکی به سه گه کانه وه نا ، به لام به ریان نه که وت . پاشان
به خیرایی به ره و ژوره وه گه رایه وه .

کاتی گه یشته دالانه که ، گوئی له ده نگی پییه که بو که خیرا له ژوره وه هاته دهری و به توندی دهرگا که ی پیوه دا.

ژوره که تاریک بو ، به سپایی پالیکی به دهرگا که وه نا ، به لام داخرا بو ، دواتر له حالیکدا که لیکدا لیکدا شقارته ی داده گیرساند ، گه رایه وه دالانه که ، له ویوه چوه چیشتخانه که و له ویشه وه چوه ژوریکی بچوکه وه - که نه مسهر و نه وسهری دیواره کانی جل و بهرگی ژنانه یان پیدا هه لواسرابو - و بوئی گوله گه نم و شوید له ژوره که دهات. له گوشه یه کدا ، به ته نیشته سو به که وه ، جیگا خه ویک دیاربو ، پیده چو نه مه ژوری پیره ژنه که ی دایکی لیوبکا بیت.

له وپرا چوه نیو ژوریکی ترو له گه ل لیوبکادا به ره ورو بووه که له سه ر سندوقیک دریز ببو و به تانیه کی له چل پارچه دروستکراوی ره نگا وره نگی به خویدا دابو و خوئی کردبو هه .

یاریده دهر به ده نگی تونده وه پرسى: کوا نه سپه که م له کوپیه ؟ لیوبکا له جیگای خوئی جولیه نه کرد. یاریده دهر ، به تانیه که ی له سه ر لابرده و به ده نگی توندتره وه پرسى: له گه ل تو مه ! ده لیم کوا نه سپه که م ؟

دواتر جاریکی تر هاواری کرد: وه لام بدهره وه شه یانی نه فره تی ! لیوبکا له جیگا که ی راستبووه و له سه ر چوک دانیشته ، به ده سستیکی ده یویست یه خه ی کراسه که ی بگریت و به ده سسته که ی تریشی ده یویست به تانیه که بگریت ، پالی به دیواره که وه دا ... ترس و توقین

به پوخساریه وه دیاربو ، چاوه کانیشی چه شنی گیانله به ریک که که وتبیته ته له وه ، چاودییری هه مو جولیه کی یاریده دهری ده کرد.

یاریده دهر هاواری کرد: پیم بلی نه سپه که م له کوپیه ! ده نا به خودا ده تکوژم.

لیوبکا ، به ده نگیکی گیراوه وه ، وه لامی دایه وه: برودهری سه گه پیس.

یاریده دهر ، ده سستی له یه خه ی گیرکرد و دواتر نه یوانی دان به خویدا بگریت و توند نامیزی تیوره ینا. لیوبکاش له رقا نه یده زانی چی بکا و هه رچونیک بو خوئی له باوه شی هینایه دهری و ده سستی خوئی له ده سستی راپسکاند و مستیکی کیشا به ته پلى سه ریدا.

یاریده دهر له تاو ئازاری مسته که ، گیژ و ور بو ، هاشه هاشیکی هه راسانکه ره به نیو میشکیدا ده گه را ، هه نگاویک کشایه دواوه و له وه ساته دا مستی دوه میس سره وینرا به ناوچه وانیدا.

به له تردانه وه ، گه یشته دهرگا که و له حالیکدا بوئه وه ی به رنه بیته وه ، چنگی له شپانه ی دهرگا که گیر کردبو ، به ره و نه ژوره رویشته که که لوپه له کانی لیدانابون. خوئی هاویشته سه ر نیمکیته که و چه ند خوله کیک پاکشا ، دواتر قنوی شقارته که ی له گیرفانی هینایه دهری و که وته داگیرساندنیا. بی نه وه ی هیچ مه به سستیکی له م کاره هه بیت ، ده نکه کانی یه که به دوا یه کدا داده گیرساند و فرپی ده دانه ژیر میزه که ، تا هه ره موی ته واو کرد.

ئاسمان ، له ویدیوی په نجره که وه دیار بوو ، ورده ورده شین هه لده گه پرا و دهنگی که له شیزه کانیش ده بیستران. به لام یاریده دهر هیشتا سهری دیشا ، دهنگی هات و هاوار و خشه خش هیشتا له نیو می شکیدا پیچی ده خوارد. وهك ئه وهی له ته نیشته هیلی شه مه نده فهره وه دانیشتی.

هرچی چوئیک بو توانی بالئو چه رمه کورته که ی بکاته بهری و کلاره که ی بکاته سهری. به لام هرچه ندی کرد نه ی توانی زینی ئه سپه که و ئه و به سته که ل و په له ی ، له ریپینو کپیونی ، بدوژیته وه.

جانتا که ی به تال کرابو ، دیار بو له خوړا نه بو ئه و کاته ی خه ریک بو ده هاته وه ژوری ، دهنگی پیی که سیکی بیست له ژوره که ده هاته دهری.

به مه به سستی خو پراستن له سه گه کان ، مه قاشی سو به که ی له ژوری چی شتخانه که هه لگرت و دهرگا که ی به کراوه ی به جیهیشت و چوه ناو حه وشه که . باران لیی کرد بو وه و ئارامی بالی به سهر حه وشه که دا کیشابو ...

هرکه له دهرگا که ئاوبو ، سهرتاسهری ده شته که ی وه ک مردویه ک ، هاته به رچاو. له و سهرله به یانیه دا ، هیچ بالنده یه که به ئاسمانه وه به دی نه ده کرا. له خالیکی زور دور دا ، له م بهر و ئه و بهری جاده که ، جه نکه له که سه ز ده چو وه.

یاریده دهری دکتور که وته بیرکردنه وه له وهی کاتی ده گهریته وه نه خو شخانه ئاخو به چ شیواژیک مامله ی له گه لدا ده کهن و چی پیده لئین؟ حه تمه ن ده بو بیر له م شتانه بکاته وه و له پی شدا وه لام بو پرسیاره کانیا ن بدوژیته وه.

به لام ئه م بیرکردنه وانه هه رزو لیی ته ره بون و ئه وه ی به بیر هاته وه که چو ن لیوبکا دوا ی دوه مین مست که کیشابوی به ناوچه وانیدا ، چو ن داهاتبو وه به تانیه که ی سهر زه ویه که هه لگریته وه و چو ن له و کاته دا پرچه هو نراوه که ی له زه وی خشا بو.

بیرو هو شی شلو ق بیو و به خو ی گوت: (نازانم له بهرچی ده بی له جیاتی مرو قیکی ئازاد و سهر به ست ، دکتور یاریده دهر و بازرگان و کارمهند و لادیی بونیا ن هه بی؟ ئه دی ئه وه نیه له م دنیا یه دا بالنده ی ئازاد و گیانله بهری ئازاد و میریکی ئازاد هه ن ، نه له که س ده ترسین و نه پیویستی شیا ن به که سه ! کی ئه مه ی داهینا وه کاتی له خه و هه ستان به یانیا نه و کاتی نا نخواردن نیوه پویانه و کاتی خه وتنیش شه وه؟ کی گوتویه تی دکتور له سهروی یاریده دهره وه یه و مرو ق ده بی له ناو خانودا بژی و ته نیا مانی ئه وه ی هه یه ژنه که ی خو ی خو ش بو ی؟ ئه دی بو چی پیچه وانه که یان راست نه بی؟ له بهرچی نا کری به روژه وه بخه وی و شه وانه نان بخوی؟ خو زگه ده متوانی خو م هه لده مه سهر پشتی ئه سپیک و بی ئه وه ی بپرسم ئیره کو ییه ده شت و جه نکه ل و کیوه کانم ته ی کردبا و حه زم له کچان کردبا و گالته م به هه مو شتی که بهاتایه (...).

مقاشی سوڀه که ی چه قانده ناو به فرده که و ته ویلی نوساند به قه دی سارد و سپی دارغانیکه وه و که و ته بیرکرنه وه له و ژیا نه یه ک رپتم و پرپوچ و نه و بره پاره پرپوچ چه ی که مانگانه وه ری ده گری و نه و ژیرده سستی به یی و دهرمانخانه ی نه خوشخانه که ، به ته واوی حه ب و نه مپول و پاوده ر و قوتوه کانیه وه ، له به رچاویدا بونه مایه ی هیلنج و رشانه وه و نه فرده ت.

به دلگرانیه وه له خووی پرسى: (نه مه کییه ده لی خوشگوزهرانی گونا هه؟ نه وانه ی نه م قسانه ده که ن ، نه وه ک میریک و کالاشنیکوڤ ژیاون نه لیوڤکاشیان خوشویستوه ، نه وجوره که سانه هه ر خه ریکی سوالکردن بونه و هیچ تاموچیزیکیان له ژیا ن وه رنه گرتوه و ته نیا رها تون له سه ر نه وه ی ژنه بو ق ناساکانی خو یان خوشبو ی). یاریده دهر ، له به ر خو یه وه بیرى ده کرده وه نه گه ر تا ئیستا نه بو ته دز و ساخته چی و ته نانه ت رپگریش ، نه وه له به ر نه وه یه که نه م کارانه له توانای نه ودا نین و بو ی نه ر ه خساوه .

* * *

نزیکه ی هه ژده مانگ به سه ر نه م رودا وه دا تیپه ری ، هه فته یه ک دوا ی جه ژنی پاک ، شه ویکی به هاری ، یاریده دهری دکتور - که ده میک بو له نه خوشخانه دهرکرابو - بی کار و کاسبی ده گه را و ده سو را ، دهره نگانیکی شه و له مه یخانه ی (رپینو) هاته دهری. بی نامانج بی نه وه ی بزانی بو کو ی ده چی ، به ناو کولاناندا پیا سه ی ده کرد و ده گه را. کاتیک به خو ی زانی گه یشتبوه ده شته که ، بو نی

به هار ، ده هاته به ر لوتی و نه سیمیکی خوش هه لیکردبو ، شه ویش نارام و پر نه ستیره بو.

نیگای له ناسمانه وه بو زهوی گواسته وه ، نای خودایه ناسمان چه نده دور و قوله ! چه نده به پانی و به ربلاوی ره شمالی به سه ر دنیا دا هه لداوه ! .

بیری ده کرده وه: (دنیا دنیا یه کی باشه ، به لام چو ن و به چ هو یه که وه مرو قه کان جیاوازی و هه لاواردنی له شیوه ی مه ست و وشیار ، کارکه ر و بیکار ، له ناو خو یاندا دروست ده که ن؟ بو چی ده بی وشیار و تیرو پره کان به ناسوده یی له ناوما له کانیا ندا خه وتبن و مه ست و برسیه کانیش به که ساسی له ده شت و بیابانه کاندایه سه رگه ردان بن؟ بو چی ده بی نه وه ی کار نه کا ، هیچ وه رنه گری و روت و ره جال بی؟ کی بناغه ی نه مانه ی دانا وه و چه سپان دیه تی؟ نه دی بو چی گیانله به ر و بالنده کانی دارستان نه کار ده که ن و نه پول و پاره ش وه رده گرن و که چی به دلی خو یان ده ژین و نازادن؟).

له دوره وه بلئسه یه کی سوری جوان ، له ناسوگه دا ده بینرا. یاریده دهر ، ماوه یه کی زور له جیگای خو ی راوه ستا و بیرى کرده وه: (دوینیکه سه ماوه ری خه لکم برده مه یخانه که و به هه دهرمدا ، گونا هه ی نه م کاره له کو یدا یه؟).

دو گاریه ، له جاده که دا وه دهرکه وتن و به ته نیشتیدا تیپه رین ، له گاریه ی یه که مدا ، ژنیکی لادیی لی خه وتبو و له گاریه که ی تریشدا پیره میردیک به سه ری روتوه وه دانیشتبو ...

ياريددهرى دكتور لىسى پرسى: ئەرئى بابە ئه وه كوئيه ئاگرى
تتبه ربوه؟

پيره ميژد وه لامى دايه وه: ئه وه خانوه كهى ئه ندرئى چيريكوئفه ...
ياريددهر ، كه وته وه يادى سال و نيويك له وه بهر و قسه كانى ميريكى
وه بير هاتنه وه و سوتانى جهستهى بئى گيانى پيره ژن و ليوبكاي
هينانه بهر چاوى خوئى و ئيره يى به ميريك برد.
دواتر كاتئى ده گه رايه وه بو مه يخانه كه ، به دهم سه يركردنى خانوى
خاوهن مه يخانه و دارفروشه كان و ئاسنگه ره ده وله مهنده كانه وه ،
به خوئى گوت: (كاريكى خراب نيه پياو بتوانئى شه ويك به سه ر يه كيك
له م ده وله مهنده دا بدات).

(سان ستيفانو*) شارىكى نزيك له ئيسلامبول ، كه سالى
۱۸۷۸ پيگه وتننامهى ئاشتى له نيوان ده وله تى عوسانى و پوسياى
تزارى تيدا واژو كرا و كوئتاى به جهنگى يه ك ساله يان نيوانيان هينا.
(ئيليا پينغه مبه ر*) يه كيگ له پينغه مبه رانى كوئن.
(شاميل*) ريبه رى سياسى و ئاينى موسلمانه كيونشينه كانى قه فقاز
بو ، كه چهند
شوڤشيكى چه كدارى له دژى ده وله تى روسيا هه لگيرساند.
(مولوكان*) په يره وانى يه كيك له باله كانى ئاينى كليساى ئه رتودوكسى
پوسى.
(بالا يكا*) ئاميريكى له شيوه ي سازه و سئى ژئى هه يه .

لیکولہر

دکتوری شاروچکھ و لیکولہری دادگا ، له پوژئیکی جوانی بهاریدا ، بو توئیکاری جهسته یهك دههاتنه ناوهندی شاروچکھه .

لیکولہر ، كه پیاویکی ته من نزیكه ی سی ویینج سالیک ده بو ، سهیریکی پشتی نه سپه کانی ژیرگالیسکه که ی کرد و گوتی: سروشت پریه تی له دیارده ی سهیر و ناروژن و ته م و مژاوی ، كه تائیستا مروژ نهیتوانیوه په ی پیببا و بیناسی . مروژ له ژیانی پوژانهیدا له گهل دیارده ی وادا به ره وپو ده بیته وه ، سهری سورده میئی و له ناستیدا دهسته پاچه و کولهاره . بو نمونه تائیستا بوخوم چه ندین جار بینه ری چه ندین مهرگ و مردنی ته مومژاوی و نارپون بومه ته وه و هوکاری نه م جوړه مردنانه ش مه گه ر ته نیا خواناسان بتوانن سهری لی دربینن ، ده نا مروژی ناسایی هه رچه نده زیره کیش بیت ، درک به هوکاره کانی نه م جوړه مردنانه ناکات. گوی بگره ، نه من بوخوم خاتونییکی پوژنبریم ده ناسی پیشبینی مهرگی خوئی کرد و دروست نه و پوژهی پیشبینی کردبو ، بی هیچ هوکار و نه خوشیهک ، سهری خسته سهر سه رین و مرد .

دکتور له وه لامدا گوتی: هیچ روداویک بی هوکار نابی ، نه گه ر مهرگیک هه بی ده بی هوکاریکیش هه بی ، به لام من له ناست پیشبینی نه و

جوړه ژنانه دا هیچ سهرم سورنامینی و به لامه وه سهیر نین ، له بهر نه وه ی ده بینم ته وای ژنان توانا و به هره یه کی سهیری پیشبینی کردنیان هه یه .

: راسته ، به لام کاکی دکتور نه و خاتونه ی من باسی ده که م ، شتیکی جیاواز بو ، نه و توانا و به هره و ناماده بییه ی تو باسی ده که ی له ودا بونی نه بو ، ژنیکی گنج و پوخوش و پرهست بو ، خالی بو له وه هم . هه ست و پوناکی و زانایی و داوینپاکی ، له چاوانیدا بریسکه یان ده دایه وه . ، پوخساریکی جوان و له بهر دلان ، هه میشه زرده یه کی جوانی روسیانه به سه ر لیو و نیگا کانیه وه ، نه خشی به ستبو .

تایبه تمه ندیه دیار و بهرچاوه کانی ژنان هه میشه هه ر یه ک شته : (جوانی) . بالایه کی ریك و له بار ، وهك نه و دره خته توسته ی به رامبه رمان . چ قژیکی جوانی هه بو؟ نه وه ی راستی بی من نامه وی وهك بونه وه ریکی نا ناسایی و نه فسانه یی به توئی بنا سینم ، به لام ئیدی نه مانه راستین و ناگری نکولیان لی بکه م ، سه ره پای نه مانه ش ژنیك بو ژیانی زور به قورسی نه ده گرت ، هیند پوخوش و بزئو بو ، له گهل هه رکه سیك دانیشتبا ، نه م دلخوشی و شادیه ی ، بو نه ویش ده گواسته وه . بونه وه ریکی لیوانلیو بو له هه ستی شادی و به خته وه ری ، که نه م هه سته ، ته نیا مروژه تیگه یشتو و شاد و ساده کان ، لیی به هره مه ندن . سه ره رای نه مانه ش نایا نه وه هه ستی پیشبینی کردن و

به هره يه يه كه تو باست كرد ، ده كرى له ناخى مروژيكي له و چه شنه دا بونى هه بى؟ ئه و پيكيه نينى به م قسانه ده هات.

گاليسكه كه دكتور له بهرده م چاله ئاوئيدا پراوه ستا.

ههردوكيان دابه زين و تير ئاويان خوارده وه ، جهسته ره قيته بوه كانى خويان برپك هينا و برد و چاوه پروان بون تا گاليسكه پانه كه ئه سپه كان ئاوبدا ، كاتى ديسان گاليسكه كه كه و ته وه رى ، دكتور پرسى: ئى باشه ئه دى هوكارى مردنه كه ي چى بو؟

: مردنيكى زور سهير بو! پروژيكي پياوه كه ي چوه ژوره كه ي ئه و و گوتى: (پيمخوشه ئه م به هاره ي كه ديتته وه ئه و گاليسكه كونه يه مان بفروشين و گاليسكه يه كي نوپتر و سوكتر بكرين ، ئه و ئه سپه ي كه ئيست لاله ي چه يي گاليسكه كه ي ده به ستين ، بيگورپين و بوچينسكى - ئه سپيكيان به و ناوه وه هه بو - بخه ينه ناوه پاسته وه). ژنه گوپي له قسه كانى ميترده كه ي گرت و دواتر گوتى: (ئه وه ي پيت خوشه بيكه ، ئيدى بو من هيج جياوازيه كي نيه ، ئه م هاوينه جينگاي من گوپستانه).

ميترده كه ي شانتيكي هه لته كاند و پيكنه ي ، به لام ژنه بهرده وام بو له قسه كانى: (باوه رم پييكه ! خو گالته ناكه م ، هه به پاستى ده مه وي پيت بللم به م زوانه ده مرم).

ميترده كه ي پرسى: ماناي چى ! به م زوانه ده مرم!

ژنه وه لامى دايه وه: (وانا دواي ئه وه ي له مندالبون پزگارم بو ، ئيدى ده مرم).

كابرا قسه كانى ژنه ي به هيند نه گرت ، باوه رى به م پيشبيني و شتانه نه بو ، جگه له وه ش ده يزاني ئه و ژنانه ي كه ژيانتيكي خوشيان هه يه ، زور هه ز له مه كر و ناز ده كه ن و پييان خوشه خويان بده نه ده ستى فكر وخه يالاتى خه مناك و ناخوشه وه .

پروژيكي تر به سه ر ئه م پوداوه دا تپه رى و جاريكي تر ژنه ، مردنى خو ي له دواي مندالبونه كه ي ، له گه ل ميترده كه يدا هينايه وه به ر باس . به لام پياوه كه ته نيا بزه يه كي كرد و وايدانا كه هيج نيه و ته نيا كي شه كه ئه وه يه له دله پراوكيدايه و زور هه ست له جه سته و ده روني خو ي پاده گرى و باوه رى به فال و پيشبيني و ئه مانه هه يه .

ئيدى ئه م ژنه ، بابته ي مردنه چاوه پروانكراوه كه ي ببوه (*idée fixe*) ، هه رجارى ميترده كه ي گوپي به قسه كانى نه دابا ، ده چوه چيشخانه كه و ناخى خو ي بو خزمه تكاره كه يان هه لده پرشت: (نه نه گيان من ئه وه نده م نه ماوه بمرم ، هه ر منداله كه م ببى ده مرم ، هه ز ناكه م به م زوانه بمرم ، به لام چييكه م ، ئه مه چاره نوسمه !).

هه نديك جاريش كه ژنى كه شيش يان ژنى يه كي له ئاغاكان ده هاتنه لاي ، ده چو ده ستى ميوانه كه ي ده گرت و ده يبرده گو شه يه ك و به حاله تيكي جدى و ته نانته برپك توپه يي ، تيكله به زه رده خه نه يه كي تاله وه ، له باره ي مردنه چاوه پروان كراوه كه يه وه قسه ي بو ده كرد .

بواري ره خنه و نارپه زايشى بو هيج كه س نه ده هيشته وه .

ژنیکی جوان بو ، به لام له وساته وهی که پیشبینی مه رگی خوئی کردبو ، دهستی له دنیا شوشتبو و به لای خورازندنه ودا نه ده چو ، ئیدی نه کتییی ده خوینده وه نه پیده که نی و نه قسه یه کی له باره ی هیوا و ئاره زوه کانی خوئی وه ده کرد ... جگه له مانه ش ، رۆژیکیان له گه ل پوریکیدا پیکه وه چوبونه گوپرستان و پارچه زه ویه کی بو گوپره که ی خوئی ده سنیشان کردبو . دوا ی پینچ رۆژیش وه سیه تنامه ی خوئی نویسی .

کاکای دکتور! ده بی ئه وه شت پیلیم ، ته وای ئه و ماوه یه ی که له باره ی مه رگی وه نزیك که وتوی خوئی وه قسه ی ده کرد ، ته ندروستیه کی باشی هه بو و ههستی به هیه ئازاریك نه ده کرد و نه خوشیش نه که وت . خۆت ده زانی مندالبون کاریکی ئه وه نده ساده و سانا نیه ، جاری واهیه ژنه به سه ر منداله وه ده مرئ ، به لام ئه و ژنه ی من ده یلیم له کاتی مندالبونه کهیدا ، هیه گرفتیکئی ئه وتوی نه هاته پیش . هیه مه ترسیه کی له سه ر نه بو .

سه ره نجام ، رۆژیکیان میرده که ی چیدی له توانایدا نه ما و له کاتی ناخواردندا توپه بو و گوئی: ئه ری به سه ناتاشا ! نیازت هه یه تاکه ی دریزه به م گه مژه بییه ت بده ی؟

ژنه له وه لامدا گوئی: (گه مژه بیی؟) ئه م قسانه له ناخی دلمه وه ده که م و تووش به جدی وه ریانگره .

پیاوه که شی گوئی: (تو هه ر خه ریکی قسه ی پرپوچ و بیهوده ی! پیمباشه واز له م فکره مندالانه و گه مژانه یه بیی ، گه رنا زۆر ده ترسیم له دوا ییدا خه جاله ت و په شیمان بیه وه) .

سه ره نجام ئه و رۆژه ژنه که ژان گرتی .

میرده که ی باشترین مامانی شاری بو هیئا . هه رچه نده یه که م زگیشی بو ، به لام زۆر به ئاسانی منداله که ی بو ، دوا ی کاژیریک ، که هه ندیک هاتبو وه سه ر خوئی ، دوا ی کرد منداله که ی بو بینن ، بو ئه وه ی بیینی .

دواتر منداله که یان هیئا و سه یریکی کردو گوئی: (ئیدی ئیستا ده توانم به دلنیا بیه وه بمرم) . دوا ی ئه مه خودا حافیزی له هه موان کرد و چاوه کانی لینان و دوا ی نیو کاژیر ، پوچی به ره و ئاسمان له شه قه ی بالیدا . تا دوین ساته کانی ژیانیشی بیرو هوشی لای خوئی بو . بو نمونه کاتیک له بری ئاو شیریان دایه ، له ژیر لیوه وه گوئی: (بوچی له بری ئاو شیرم ده دهنی؟) .

به لی دکتور! دروست خوئی چۆن پیشبینی کردبو ، به و شیوه یه چاوی لیکناو مرد .

لیکوله ر ، دوا ی گپرانه وه ی ئه م روداوه ، ئاهیکئی هه لکیشا و پرسی: ده فهرمو دکتور! پیم بلئ ئه و ژنه له به رچی مرد؟ دلنیاشت ده که مه وه ، حه زده که ی سویندیشته بو ده خۆم ، ئه مه چیرۆکیکی هه لبه ستراوی زاده ی خه یالی خۆم نیه و له راستی راست تره و پویداوه .

دكتور ، هه نديك بيريكردوه و چاوى له ئاسمان بېرى و گوتى: ده بو ترمه كهى ببه نه پزىشكى دادوهى و تويكارى بوكرابا .

: له بهرچى ؟

: بوئه وهى بزائن چ شتيك بوته هوكارى مردنى ! سه ره نجامه كه شى ئه وهيه ، ئه و ژنه به هوئى ئه وپيشبينيانه وه نه مردوه ! پيدده چى نيازى خوكوشتنى هه بوئى و ژه هرى خواردبى !

ليكواله ر به خيراى به ره و لاي دكتور خوئى وهرچه رخاند و گوتى:

له سه ر چ بنه مايه ك گه يشتيه ئه م ئه نجامه ؟

: نه گه يشتمه ئه م ئه نجامه ! به لكو واي بو ده چم . ئه دى په يوه ندى

له گه ل ميترده كه يدا چون بو ؟

: هم ... به ته واي نا ! به لام ماوه يه ك له دواى زه ماوه نده كه يانه وه هه نديك ناكوكى كه وته نيوانيانه وه ، كه ده كرى به وحاله ته بگوتري هاورپيه تى پيشهاته ناخوشه كان . ئه وه ش له وه وه سه رچاوه ي گرتبو روژتيكيان ژنيك له گه ل ميترده كه يدا ده بينى ... به لام دواى ماوه يه كى كه م له گوناھى ميترده كه ي ده بورى .

: پيمبلى ، ئه م روداوه چ كاتي ك بو ؟ بهر له پيشبيني مردنه كه ي بو ؟ ليكواله ر ، سه يريكي سه رتاپاي جه سته ي دكتورى كرد و ده يويست له هوكاره كانى ئه م پرسيا ره تيبگات .

دواى ماوه يه ك بيده نكي ، وه لامى دايه وه : له راستيدا باشم له بير نه ماوه . ئه گه ر روخسه تم بده ي هه نديك بير بكه مه وه ...

دواى ماوه يه ك ، كلاوه كه ي له سه رى داگرته خوارى و ئاره قه ي ته ويلى سپرپه وه و دريژه ي دايه : به لى ، بيرم كه وته وه ... ماوه يه ك له دواى بينينى خيانه تى ميترده كه ي ، ده ستي كرد به پيشبيني كردنى مردنى خوئى .

: باش ، ده بينى كه ... دواى ئه وه ي ميترده كه ي خيانه تى لى كردوه ، ئه م ژنه بريارى خوكوشتنى داوه ، به لام له بهر ئه وه ي نه يويستوه ، كورپه يه ك كه هيشتا نه هاتوته نيو دنياوه له گه ل خويدا بكوژى ، ئه م خوكوشتنه ي هه لگرتوه بو دواى مندال بونه كه ي .

: پيموانيه واييت ! ... نابى ، ئه و له گوناھى ميترده كه ي خوشببو و به خشيبوى .

: هه ر ژنيك ئاوا زو له خيانه تى ميترده كه ي خوشببى ، ده بى حه تمه ن مه به ستيكى هه بييت و بيروكه يه كى له ميشكد ا بييت ، ئه گينا ئه و ژنه گه نجانه ، هينده به سانايى له گوناھى ميترده كانيان خوشنابن .

ليكواله ر ، زورى له خوئى كرد بوئه وه ي پيبكه نى و حه په سان و سه رسامى خوئى ، له بهرچاوى دكتور بشاريته وه ، به ده م سيفارپيچانه وه ، گوتى : پيموانيه ... جگه له مانه ش ميترده كه ي ... به پيچه وانه ي ئه وه ي ده بينرا ، زور بى كه م و كورپى نه بو ... له راستيدا ... ئه و خيانه ته ي كردبوى روداويكى سه ير و نه ويستراو بو . ئه و شه وه ميترده كه ي به سه رخوشى ده گه رپيته وه مالى و حه ز و ئاره زو تينى بو دىنى و ژنه كه شى تين و تواناي ئه وه ي ناييت ... ئيدى ئه ويش په لامارى ژنيكى گه مژه و ناشيرنى ميوانيان - كه برياره

چەند شەوئیک لایان بمیڤیتتەوہ - دەدا و کاری خوئی لەگەڵدا دەکا .
گرچی ناکرئ بەمەیی که لەنیوان ژنەیی میوان و کابرای خاوەنمآلدا
پویدا ، بلیی خیانەتی هاوسەری ! . ئەلبەتە ناتاشاش ئەم پوداوەی
بەهەند نەگرت و ماوہیەک دواى ئەوہ لەگوناھیی میژدەکەیی خوشبو .
ئیدی هیچیان لەم بارەییوہ هیچ قسەییکیان نەکرد .

دکتۆر گوتی : کەس لەخوڤا نامرئ .

: ئەلبەتە قسەکەت جوانە ... بەلام ناتوانم باوەرپیکەم ئەو ژنە خوئی
کوشتبئ . راستیەکەیی فکری لەم شیوہییە ھەرگیز بە میژشکەدا
نەھاتبو ! ... نەک من ! بەلکو بە بیری کەسدا نەھاتبو ، ئەوخەلکە
کاتئ بینیان پێشبینیەکەیی وەرپاست گەڤا ، ھەمویان تاسان . کەس
بیری بو ئەوہ نەدەچو خوئی کوشتبئ ! نا نەدەکرا خوئی کوشتبئ !

کاتئ گەیشتنە جئ و تەنانەت لەکاتئ توئیکاری تەرمەکەیی
بەردەستیشیاندا ، لئکوئەر ، بیری ھەرلای ئەومردنە سەیرە بو .
بەدەم یادداشت کردنی بوچونەکانی دکتۆرەوہ ، برۆکانی
ویکدینینئوہ و دەست بە نیوچاوانی خویدا دەھینئ .

دکتۆر سەرگەرمی توئیکاری کاسەسەرئیک بو ، لئکوئەر لئیی پرسئ :
ئەری بەراست دکتۆر ژەھری وا ھەییە لەماوہی پانزە خولەکدا بئ هیچ
نازارئیک مروؤ بکوژئ ؟

: بەلئ ھەییە ... بوئمنوہ مورفین .

: ھم ... زۆر سەیرە ... بیرمە ھەمیشە شتئیکئ لەو بابەتەیی
بەدەستەوہ بو ... ئیدی گومانم نەما .

کاتئ گەڤانەوہ ، لئکوئەر زۆر مات و خەمبار بو ، سەری تالە موہکانی
سمئلی بەددانەکانی دەگرت و لە بیژواناییدا دەکەوتە قسەکردن :
وہرە با دابەزین ! ھەندئیک پیاسە بکەین ... بیژاربوم لەدانیشتن .
ھەرکە مەترئیک لەگالیسکەکە دورکەوتنەوہ ، لئکوئەر ئەوہندە ماندو و
بئ ھیز بو ، دەتگوت نیازی ھەییە لەبنارەکەوہ بچئتە سەر لوتکەیی
چیاکە .

دواى ماوہیەک ، پاوہستا و نیگا حەپەساوہکانی ، کە بەنیگای
سەرخوشان دەچو ، برپە دکتۆر و گوتئ : ئای خودایە ! ئەگەر ئەم
شئە راستئ ... نا ، ئەمە کارئیکئ بیبەزەبیانە و دور لە ویژدانە ،
بوئە خوئی کوشت ، بوئەوہی کەسئیکئ تر تەمئ بکات ! مەگەر
خیانەتی میژدەکەیی ھیندە گەرە بو نەدەکرا بیبەخشی ؟ ئای
خودایە ! نازانم ئەم فکەرە نەفرەتیە چئ بو خستتە میژشکی منەوہ
دکتۆر ؟

دواتر لەئەنجامی خەم و نیگەرانیدا ، سەری خوئی خستتە نیو ھەردو
دەستییوہ و درئژەیی دایە : دکتۆر ! ئەوہی بو تۆم گئڤایەوہ ،
بەسەرھاتی نیوان خوؤم و ژنەکەم بو . ئای خودایە ! باشە دامنا
کەموکوپیم ھەبو ! دامنا سوکایەتیم پئیکردبو ! پئیم سەیرە ، دەبئ
مەرگ لە بەخشین و لئخوشبون ئاسانتر بیئت ؟ ئەم تەرزە برپاردانە پئیی

دهلین (ئه قلا و ئاوه زى ژنانه)! ئه قلا و ئاوه زى بيبه زه بى و
سته مكارانه! ئه و به رده وام دلپه ق بو! وا ئیستا بىرم ده كه ویتته وه!
ئىستا هه مو شته كانم بو پون بونه وه.

بى پسانه وه قسه ی ده كرد ، جار جار شانیکى هه لده ته كاند و جار جار
سه رى خو ی ده خسته نیو ده سته كانى و پاید ه گوشى ، جار يك سواری
گالیسكه ده بو ، جار يك داده به زى و پياسه ی ده كرد.

پیده چو ئه و فكه رى كه تازه كه وتبوه میشكیه وه ، گیز و وپ و
ژه راویى كردبى. ده ست و پى خو ی ون كردبو ، پوچ و جه سته ی
داهه زا بو.

كاتى گه پانه وه شار ، گه رچى به لینی به دكتور دابو نانى ئیوارى
له گه لدا بخوات ، به لام خودا حافیزی لیکرد و پویشته .

(*idée fixe* *) بىر كرده وه و لیكدانه وه ی به رده وام. وه رگیز

لاوازی

چهند پوژتیک له موبه ر ، خاتو (یولیا فاسیلیوڤنا) ی ماموستای تاییه تی منداله کانم بانگ کرده ژوری کاره که ی خوم.

پریاربو پاره ی ئه وماوه یه ی بده می که وانه ی به منداله کانم گوتبووه .

: فهرمو دانیشه یولیا فاسیلیوڤنا! وهره با هق و حیسابیک بکه یین

... له وانه یه توش پیویستت به پاره بی ، به لام ماشه لا ئه وهنده

ئاشنایه تیت به لاهه گرینگه له پوت هه لئایه داوای پاره بکه ییت ...

باشه ... مانگانه له سهر ۳۰ پوئل ریکه وتبویین ...

: نه خیر ۴۰ پوئل ...

: دروست ۳۰ پوئلی ریك ... من نوسیومه ... هه میشه ههر ۳۰

پوئلیشم داووته ماموستای منداله کان ... باشه ... دومانگیش کارت

کردوه ...

: دو مانگ و پینچ پوژ ...

: دو مانگی ریك ... نوسیومه ... دو مانگ! که واته ۶۰ پوژ ده کاته

۶۰ پوئل. له و ۶۰ پوژهدا ۹ پوژی ده که ویتته بهر پشوی یه کشه ممان

و ... خو پوژانی یه که شه ممه خو ت له گه ل کولیا دا ماندو نه کردوه

... جگه له پشودان و گه شت و گه پان هیچی ترت نه کردوه ... ۳

پوژیش پشوی جه ژن ...

پوخساری یولیا فاسیلیوڤنا له ناکاو سور هه لگه پرا و ده سستیکی بو

په پپه پره ی کراسه که ی برد و چهند جاریک پایوه شانده ... به لام هیچ

قسه ی نه کرد.

: به لئ سئ پوژیش پشوی جه ژن ... واتا له و دو مانگه ۱۲ پوژی لی

دهرکه ... چوار پوژیش کولیا نه خوش بو و له جیداکه وت ... له و چوار

پوژهدا تنیا به (قاریا) وه خه ریکبویت ... سئ پوژیش ددانت دیشا و

موله تت له ژنه که م وهرگرتبو و تاقیک واتا به س پاش نیوه پویمان

وانه ت به منداله کان ده دا ... ۱۲ و ۷ ده کاته ۱۹ پوژ ... ۱۹ که م ۶۰

ده مینتته وه ۴۱ پوژ واتا ۴۱ پوئل ... راسته؟

چاوی چه پی یولیا فاسیلیوڤنا فرمی سکی تیزا و سور هه لگه پرا و

چه ناگه ی له رزی ، نیو چاوانی تیکنا و کوخه یه کی کرد و ئاوی لوتی

هه لکیشایه وه ... به لام مته قی نه کرد ...

: شه وی سهری سالیس ، فنجانیکت به ژیره که یه وه لی به ربووه و

شکا ... ئه وه ش ۲ پوئل ، هه رچه نده نرخه که ی له وه زیاتر بو -

یادگاریه کی خیزانه که مان بو - به لام قه یینا کا وازی لیبینه ! جگه

له وه ش ئه و پوژهدی چاودیری کولیات ده کرد چوه سهر داریک و

چاکه ته که ی درپا ... ئه ویش ۱۰ پوئلی تر ... جاریکی تریش به هوئی بی

موبالاتی تووه کاره که ره که ی پی شومان پیلاوه کانی قاریای دزی ...

ده بی وریا بیت و ناگات له هه مو شتیک هه بی! خوئی له بهر ئه و

شتانه يه كه تو مانگانه پاره وهرده گری. له ویش گه ری ... ئه ویش ه
 پۆیل ... پۆزی ۱۰ ی کانونی دوه میش ۱۰ پۆبلم دایتی ...
 یولیا به نارپه زاییه وه گوتی: من هیچ پاره م له تو وهرنه گرتوه ...
 : ئه ی خو له خو مه وه ئه مه م نه نویسه ؟
 : باشه باوایی.
 : ۲۷ له ۴۱ دهرکه ، مایه وه ۱۴ ...
 ئه مجاره یان هردو چاوی یولیا پریون له فرمیسک ... چه ند دلۆپه
 ئاره قه یه کی درشت سهر لوته راکشاو و ریکه که ی ، داپووشی.
 کچولله ی لانه واز ، به ده نگیکی له رزۆکه وه گوتی: ته نیا یه کجار پاره م
 له ژنه که ت وهرگرتوه ... ئه وه نده و ته واو ... هیچ پاره ی ترم
 وهرنه گرتوه ...
 : ئه ها ! ... باشبو وه بیرت هینامه وه ئه وه م ههر نه نویسیو ...
 ئه ویش ۳ پۆیل ! ... ۳ که م ۱۴ ده مینیتته وه ۱۱ پۆیل . هابگره ئه وه
 ۳ پۆیل ئه وش دودانه ۳ پۆیلی ، ئه وه ش ۲ ی پۆیلی تره ه موی
 ده کاته ۱۱ پۆیل ... فهرمو هه لیگره .
 پاره که م بو دریز کرد.
 پاره که ی لیوه رگرتم و به په نجه له رزۆکه کانی خستیه گیرفانی
 کراسه که یه وه و له ژیر لیوه وه گوتی: سوپاس.
 له جیگا که م هه ستام و به نیو ژوره که دا که وتمه هاتوچوکردن ، رق و
 تورپیی سه راپای گرتبومه وه . پرسیم: له بهرچی سوپاس ؟
 : له بهر پاره که ...

: ئی خو من کلۆم کردو ته سهرت ! نه فره ت له شه ی تان ! تالانم
 کردوی ! به ئاشکرا دزیم لی کردی ! له بهرچی سوپاسم ده که ی ؟
 : بهرله ئیستا له ههر شوینیک کارم کردبی ئاسته نگیان بو دروست
 ده کردم .
 : ئاسته نگیان بو دروست ده کردی ؟ هیچ پیم سه یر نیه ! ئاسته نگیت
 بو دروست بکه ن ! سه یرکه یولیا ! گالته م له گه ل کردی ! حه زمکرد
 وانه یه کی تالت بده می ... ههر ۸۰ پۆبله که ی خو ت دده می ...
 هه موی له وپاکه ته دایه ! به لام حه یف مرو ق نابی ئه وه نده لاواز و بی
 توانا بیت ! بوچی هیچ نارپه زاییه کت نه نواند ؟ بو ئاوا بیده نگ بویت ؟
 چون ده کری مرو ق له م دونیا یه ی ئیمه دا زمانی زبر نه زانی ؟ چون ده بی
 مرو ق ئه وه نده داماو و بی توانا بی ؟
 یولیا ، زهرده یه کی تالی هینایه سه ر لیوانی و منیش توانیم له
 سیمایدا (به لی ده بی) بخوینمه وه ... به هو ی ئه و وانه تاله وه ، داوای
 لیبوردنم لی کرد و ۸۰ پۆبله که م دایه ده ستی . به شه رمه وه سوپاسیکی
 کردم و چوه دهره وه ...
 کاتی پویشت ، له دواوه سه یریکیم کرد و به خو م گوت : (سه یرکه له م
 دونیا یه ی ئیمه دا به هیزی و زورداری چه نده کاریکی ئاسانن !) .

ریشونڤه که له سهر داره که فری

(روداوئیکی شیوه کومیدی)

حه زم لئی بگریم!

پیموایه نه گهر بگریم بریک دلم ناسوده ده بی.

شه ویکی خوش بو . خوم ریك خستبو ، پرچم شانہ کردبو ، گولوم له خوم دابو ، وهك دؤن جوانیک ده مویست بچمه جیژوان . نه وه له یه کیك له قیللا هاوینیہ کانی (سوکولنیکی) دا ده ژیا . جوانه ، سهرنج پاکیشه ، گه نجه ، سی هزار پوبل جیازی بوکینیہ تی ، ناستی خویندنی به رزه و شیتانه خوشی ده ویم .

هه رکه گه یستمه سوکولنیکی ، بینیم له سهر نه وه کورسیه ی که زوری هه ز لیو ، له ژیر دار سنه وه بریکدا ، دانیشتبو و چاوه پوانی منی ده کرد . هه رکه چاوی به من که وت له سهر کورسیه که ی هه ستا و به شادی و پیکه نینه وه به ره و پیریم هات .

: به راستی زور دلره قی ! چون توانیت نه وه نده درهنگ بیی؟ نازانی چه ند نیگه ران بوم؟ ناخ له دهس تو!

دهسته جوانه که یم ماچ کرد و به دلئیکی پر له کوته کوته وه ، له گه ل نه ودا به ره و کورسیه که چوم .

نه م هه لچونه ده رونیهم له خوړا نه بو . نه م دیداره بو من زور چاره نوسساز و یه کلاکه ره وه بو ، وهك ده لئین په یوه ندی به مهرگ و ژیا نه وه بو ! ... ناینده م به م دیداره وه به سترابووه .

که ش و هه وایه کی خوشی هه بو ، به لام من حه وسه له ی نه و جوړه شتانه م نه بو .

گه رچی مروؤ ده بی له م جوړه ژوانانه دا ، گوی له چه هچه هه وچریکه ی بالنده کان بگری ، به لام من هیچ بایه خیکم به ده نگی نه و بولبوله نه دا که له سهر نه و داره ی له ژیریدا دانیشتبوین ، ده یخویند .

سه یریکی کردم و پرسى: چیه ! بو ناوا بیده نگی؟

: چ شه ویکی جوانه ! ... دایکت ته ندروستی چونه؟

: خراپ نیه .

: هم ... به لی ... قارقارا پتروفا ! له راستیدا حه زم لئی هه ندیک قسه ت له گه لدا بکه م ... هه ر به و مه به سته ش هاتومه ته خزمه ت ... گه رچی تانیستا بیده نگیم هه لبراردبو ! به لام چیتر نه متوانی دان به خومدا بگرم و بیده نگ بم .

قاریا ، چاوی بریه زه ویه که و به په نجه جوانه کانیشی ، خه ریکی په پرپه ر کردنی گولیک بو . دیار بو ، پی شوه خت ده یزانی له باره ی چیه وه ده دویم .

دوای بریک بیده نگی ، گوتم: باشه نیمه بوچی بیده نگی؟ خو مروؤ هه رچه ندیکیش شهرم بکا سهره نجام ناچاره ... به هه ست یان به زمان

... له وانه يه ليشم دلگيرى ... به لام ريگا چاره يه كى تر نيه ، ده بى بكه ويته قسه كردن .

ديسان بيدهنگ بومه وه . ده بو پرسته يه كى گونجاو بدوزمه وه . چاوه گه وره كانى قارياش ده يانگوت : (داماو ، ده قسه بكه ، بوچى نازارم ده ده يت ؟) .

دواى بريك بير كردنه وه ، دوباره دريژهم دايه : نه لبه ته ده بى ، ده ميك بى هه ستت به وه كردي بوى بوچى هه مو پوژى ديمه نييره و چاوه كانت نازارم ده ده م ، ناخر چون ده شى هه ستت پينه كردي ؟ تو به و زرينگيه ي خوته وه ده بى له ميژبى دركت به ناخى من ... بيدهنگى ...

قارقارا ، ديسان چاوه كانى بريونه وه زهويه كه . په نجه كانى ده له رزين .

: قارقارا پتروفتنا !

: قسه بكه گويم ليته .

: من ... ناخر چى بليم ؟ ده لئين پهنگى پوخسار ، نيشاندهرى ناخى مروقه ... خوشم ده ويى و ته واو ! ... (دواى ماوه يه ك بيدهنگى) ... ديسان هه ر قسه بكه م ؟ زورم خوشده ويى ! نه گه ر بچى هه رچى چيروك و پوماني ناشقانه ي دنيا هه يه كو يكه يته وه و هه مو سويند و فيداكارى و ناشقيتى پاله وانه كانيان هه يه ، بيخوينيته وه ... نه مجار درك به كلپه ي ده روني من ده كه يت ... چيه قارقارا پتروفتنا ! بو تاوا بيدهنگ بويت ؟

: نه ي چى بليم ؟

: ناكا نيازى نه وه ت هه بى ، وه لامي نه خيتم بده يته وه ؟

قارقارا ، چاوى له سه ر زهويه كه هه لگرت و پيكنه نى .

له دلى خومدا گوتم : (نه فره ت له شه يتان)

زه رده خه نه يه كى ترى كرد و ليوه كانى جولان و به ده نكيكى كه به ناستم ده بيسترا ،

گوتى : جا له به رچى نه خيتر ؟ زور به بى شه رمى و شي تانه ده ستيم گرت و ماچم كرد . دواتر يش ده سته كه ي ترى ... نافه رين بو قارقارا ! چونكه نه وكاته ي ده ستيم ماچم كرد ، نه ويش سه رى خو ي به سينگمه وه نوساند .

له وساته دا بو يه كه مين جار هه ستم به جوانى و دره وشاوه ييى موه كانى قزى كرد .

سه ريم ماچم كرد . گرم گرتبو ، ده تگوت سه ماوه ريكيان هيناوه و له ناو دلى منيان داناوه . سه رى هه لپرى و چاوه كانى تيپر يم . نه مده زانى چي بكه م ، جگه له وه ي ليوه كانى ماچم م .

به لام دروست له وساته ي كه قاريا ، له نيو ده سته كانمدا بو ، دروست له وساته ي سى هه زار پوئل ناماده ي نيمزايه كى من بو ، به كورتى له و كاته ي له هاوسه ريكي جوان و پاره يه كى خه يالى و ناينده يه كى پون به ته واوى دنيا بوم ، شه يتانى نه فره تى لغاوى له ده مم كرده وه و زمانى خستمه جوله ...

حه زمکرد له بهرچاوی هاوسه ری ئاینده مدا خوّم گران بکه م و نیشانی بدهم که مروّقیکی چوّم وخواهنی چ تیروانین و بیرکردنه وه کم ، به کورتی خوّم نازانم ئەمه چ بیرکردنه وه یه ک بو به میشکما هات ... هه رکه یه که مین ماچی لیویم کرد ، گوتم: فارقارا پتروّفنا ! ... پیّم باشه به رله وهی به لئینی هاوسه ریم بده یتی ، به ئەرکیکی ره وشتی و ئاکاری خوّمی ده زانم له باره ی هه ندیک شته وه قسه ت له گه لدا بکه م ، مه به ستیشم ئەوه یه سه به ی پوژ بتوانین ... بتوانین به ر بگرین به هه ندیک کیشه و حاله تی له یه ک نه گه یشتن ... فارقارا! توّ ده زانی من کیّم و چ کاره م؟ من مروّقیکی خوپاریز و ئابرومه ند و زه حمه تکیشم! ... که سیکی خواهن سه نگ و قورساییم! ... جگه له وه ش ئاینده یه کی پون و پرشینگدار چاوه پوانمه ... به لام ده وله مند نیم ... هه ژارم ... نان نیه بیخوّم.

: من ئەوه ده زانم! به لام خوّمه رج نیه پاره و سامان خوشبه ختی بوّ مروّقیکی.

: راست ده که ی ... به لام خوّم من باسی پاره م نه کردوه ! من شانازی به هه ژاری و ده سکورتی خوّمه وه ده که م ، ئەو بره پاره ناچیزه ی له پاداشی نوسینه کاندا وه ری ده گرم ، له به رابه ر ئەو پاره قه به یه ی ... ئەو پاره قه به یه ی له ...

: تیده گه م ... واز له و بابه ته بیته ...

: من خوم به هه ژاری خوّمه وه گرتوه و له و باره یه وه هیچ هه ست به نیگه رانی ناکه م ، ده توانم هه فته یه کی ره به ق نان نه خوّم ... به لام

تو! ... تو! ناتوانی دو هه نگاو به پی برۆی ، ده بی گالیسکه که ت ئاماده بی. تو یه ک! که هه مو پوژی جل و به رگیکی نوئی له بهر ده که یه ، تو یه ک! که به راست و چه پدا پاره ته خشان و په خشان ده که ی ، تو یه ک که له ژیانندا تامی نه بونی و نه دارییته نه چیشتوه ، تو یه ک که گولیکی له مو دئیل که وتوی یه خه و پیرچ ، به کاره ساتیکی گه وره ده زانی ، تیئاگه م چوّن ده توانی ، له بهر من ، ده س له وه هه مو ناز و نیعمه تانه هه لگری؟ ... هم ...

: ئاخو من خوّم پاره م هه یه ... جیازیم هه یه !

: بی سوده ! به چه ند سالیک ئەم پاره یه ده خوریته و ده بریته وه ، دواتر: هه ژاری! چاوله ده سستی خه لکی! ریژنه ی فرمیسک و گریان. من خوّم باش ده زانم ده لئیم چی؟ چونکه ده زانم به ربه ره کانی له گه ل هه ژاری ، پیویستی به وره یه کی پولا یین هه یه !

هه رئه وکاته به خوّم گوته: (باشه من ئەم قسه بیسه ره و به رانه چین ده یانکه م؟!)

به لام وا مه سستی قسه کانی خوّم ببوم ، دریزه م دایه: فارقارا پتروّفنا! جوان بیربکه ره وه ! جوان بیربکه ره وه له وه هه نگاوانه ی به نیازی هه لیا نگری! چونکه ئەو هه نگاوانه جاریکی تر گه پانه وه یان نیه . ئەگه ر باوه رت به خوته و متمانه ی ته واوت به توانای خوته هه یه ، ئەوه پیکه وه هه نگاو هه لده گرین و ئەگه رنا ، لیمگه ری ، به م کاره ش له وانه یه توّم له ده س بجی ، به لام ئاماده نیم بیمه هوکاری له ده سچونی ئاسوده یی و خوشگوزه رانیت. ئەو سه د روپله ی مانگانه

به هوئی پینوسه که مه وه دهستم ده که وی ، ده ردییکی پیی دهوا ناکری ،
به نرخی نه بونه .

ئه مجار هه ستامه سه ری پی و دریزه م دایه : بیربکه ره وه ... فرمیسی
په شیمانی و تانه و سه رکونه کردن و زووپیربون ، هوکاره کانیا
له هه ژاری و نه داریه وه سه رچاوه ده گری ... من له بهر نه وه ی
مروقیکی به شه رفم ، بوئه ئه م باسانه ت له گه لدا دینمه گوپی . ئایا تو
ئه و هیژ و توانایه له خوئندا به دی ده که یه ت ؟ ئایا ئاماده ی ژیانیک بژیت
که له گه لیدا رانه هاتوی و به ته وای له گه لیدا ناموئیت و له زور پوه وه
بچوکتین ویچونی له گه ل ئه و شیوه ژیانیه ی تودا ، نیه ؟

(یه ک دو خوله ک بیدهنگی) .

: به لام ئاخو من جیازیم هه یه .

: چه ندت هه یه ؟ بیست هه زار! سی هه زار! .. ها ... ها ... ها ... یه ک
ملیون ؟ جگه له وه ش من هه رگیز موئه تی ئه وه به خو م ناده م ده ست
بو مالی که سیکی تر دریز بکه م ... نا ! هه رگیز ! من که سیکم خاوه نی
عیزه تی نه فسم !

به و قسانه وه ، چه ند جاریک به ده وری ئه و کورسیه دا سوپامه وه
که نه وی له سه ر دانیشتبو .

قارقارا ، که وتبوه نیو ده ریای بیرکردنه وه .

منیش ههستم به سه رکه وتن ده کرد .

به خو م گو ت : (ئه گه ر پیزی نه گرتبام ، به م شیوه یه نه ده که وته
بیرکردنه وه) .

: له بهر ئه وه ده بیی به جوانی بیربکه یته وه ! یان ژیان له گه ل من و
توانای به سه بردنی ژیانیک هه ژارانه ! یان پاره و سامان ! ...
هه لیزه ! ئایا ده ته ویی بیربکه یته وه و پریار بده ی ؟ ئایا قاریای من
ئه و هیژ و توانایه له خوئندا شک ده با ؟ .

ماوه یه کی زور ، به و شیوه یه قسه م بو کرد .

بیته وه ی به خو م بزانه چیزم له قسه کانی خو م وه رده گرت . قسه م
ده کرد و له هه مان کاتیشدا توشی دوفاقیه ک بیوم ، نیوه ی بونم
شه یای قسه کانی خو م بو و له ناویدا توابو وه و نیوه که ی تیشم
که وتبوه نیو ده ریای خه یالاته وه : (په له مه که کچه جوان !
په له مه که ! به و سی هه زار رو بله ی جیازیه که ت ، ده بیی بو خو مان
به شیوه یه ک بژین ، له چیروکاندا بینوسنه وه ، به زیاده یی ، پاره یه کی
که م نیه !) .

قاریا دانیشتبو و گوئی دابوه قسه کانه ... سه ره نجام هه ستا و
ده ستی بو دریز کردم و به ده نگیکه وه که به بیستنی یه کسه ر راجله کیم
و چاوم بریه چاوه کانی ، گو تی : سوپاس ! دلۆپه فرمیسه که کان ،
به سه ر گوئایه وه ده دره وشانه وه .

: زور سوپاسی ئه و پاشکاو ی و پاستگوئییه ت ده که م ... کاریکی باشت
کرد ... ده زانی ... من مروقیکی به ناز په روه رده کراوم ... ناتوانم ...
ناتوانم بیه هاوسه ری تو ... ئه مه ی گو ت و له پر مه ی گریانیدا .

هه میشه به بینینی گریانی ژنان ده په شوکیم . دوا ی ئه وه ، ویستم
هه رچوئیک بیی ، به ریگایه ک له ریگاکان ، ئه و بارودوخه - که

به دهستی خۆم دروستم کرد - ئاسایی بکه مه وه و قهره بوی ئه و قسه
قورانه م بکه مه وه .

قاریا له گریان كهوت ، فرمیسه كهانی سپینه وه و گوتهی: راست ده كهی
ئه گهر له گهل تودا زه ماوه ند بکه م ، وه كه ئه وه یه فیلم لیكردبی و
فریوم دابی! ناگونجی له گهل تودا زه ماوه ند بکه م ، من گالیسه كهی
تایبه تی خۆم هه یه ، جگه له نانی شیرن و ماسی گرانبه ها ، هیچی
ترم پیناخوری ، ده م له شوڤیا و ئه و خواردنه فولكوڤیانه ناده م ،
ته نانه ت دایكیشم له سه ر ئه و شتانه سه ركۆته م ده كا ... به لام چی
بکه م خۆ به ده س خۆم نیه ! ... ناتوانم ده سه به رداری خواردنی باش
بم ، ناتوانم به پی بپۆم ... زوو هیلاك ده بم ... جل و به رگیش ئه وه
هیچ! ئه وسا تۆش ناچار نابییته به شیکی ده رامه ته كه ت بو كړینی جل
و به رگی من ته رخان بکه یته ... نا! خوداحافیز ...

به جوله یه کی خه مبارانه ، دهستی پاره شانده و دریزه ی دایه: بو تۆ
ناشینم! خوداحافیز ...

ئه مه ی گوت و پشتی تیكردم و پویشته ! ...

به لام من چی؟

به وپه ری گه مژه ییه وه له جیگای خۆم چه قیبوم! نه مده توانی بیر
له شتیکی دیاریكراو بکه مه وه . له دواوه ده مروانیه قاریا و زه وی له ژیر
پیمدا ده له رزی .

كاتی به هوش هاتمه وه ، زانیم چ كه تنیكم كردوه ! ئه و زمانه
نه فره تیه م چ په ندیکی پیدام! بی ئه وه ی مه به ستم بی ، وه كه گورگ
لوراندم . ده مویسته بانگی بکه م: (بگه ریوه).

به لام ورده ورده له بهر چاوم ون بو .

به ریسواییه وه به ره و مال گه رامه وه ، كاته كه ی درهنگ بو ، هیچ
هو كاریکی گواسته نه وه م وه گیر نه كه وت . بایی ئه وه ش پاره م
له گیرفاندا نه بو دریشكه یه کی پییگرم و بمگه یه نیته وه مال ، ناچار
هه مو تینی خۆم دایه قاچه كانم .

سی پوژ به سه ر ئه م روداوه دا رابرد ، جاریکی تر چومه وه سو كۆلنیکی
و گوتیان قاریا نه خوشه و بریار وایه له گهل باوكیدا بجیته پتروسبوژگ
بو لای نه نکی .

چیم پیده كرا؟

ئیسنا له سه ر چاریپاكه م پاكشاوم ، قه پ له سه رینه كه م ده ده م و مست
ده كیشم به سه ری خۆمدا ، دلم پره ...

خوینه ری خوشه ویسته ، هیچ نه بی تۆ وهره پینماییم بکه ! چۆن
بتوانم ئه م قسانه ی خۆم وهرگرمه وه ؟ چی به قاریا بلیم و چی بو
بنوسم؟

خۆم هیچم به میشكدا نایه ! ریشو له كه فری ، ئه ویش چه ند
به گه مژانه .

خه سوو

ئەم روداوه ، له به يانیه کی جوانی مانگیك دواي زه ماوه ندى (ميشيل پوزيروف) و (ليزا مامونيا) دا ، پويدا.

ميشيل پوزيروف ، دواي ئەوهی قاوه کهی خواردهوه ، به دواي کلاوه کهيدا دهگهرا ، بوئەوهی هه رچی زوه به ره و شوینی کاره کهی بکه ویتە پری.

خه سوی هاته ژوره وه و گوتی: ميشيل! ده مه وی پینچ خوله کیك له کاتت بگرم. نیگه ران مه به خوشه ویستم ... ده زانم زاواکان هه زناکه ن قسه له گه ل خه سویاندا بکه ن ، به لام من پیموایه ئیمه له م پوه وه ... هه یچ گرفتیکمان نیه . په یوه ندى من و تو ، په یوه ندى نیوان زاوا و خه سو نیه ، به لکو ئیمه هه ردو کمان مروقیکی ژیر و تیگه یشتوین ... چه ند شتیکی هاوبه شیش کو مانده کاته وه ... وایه ؟

: فەرمو چ فەرمايشتیكت هه یه دایه گیان؟

: تو پیاویکی ژیر و تیگه یشتوی ميشيل! زور تیگه یشتوی ، منیش ئەوه نده ناتیگه یشتو نیم ... هیوادارم بتوانین درک به یه کتر بکه یین. ماوه یه که به نیازی ئەوه م قسه ت له گه لدا بکه م ... بی پینچ و په نا ... تو ته وایوی پیروزیه کانی دنیا ، بی پینچ و په نا ، پیمبلی به نیازی چ به لایه ک به سه ر کچه که مدا بیینی؟

زاوا ، له م قسه یه هه په سا و چاوه کانی ده ره پهرین.

خه سو ، درێژه ی دایه : راستیه که ی دژی ئەوه نیم که ... هه مو ئەوانه راستن! به لام نازانم چوون! زانست و زانیاری شتیکی باشه ، ئەده بیات ، شتیکی باشه ، شیعیر شتیکی باشه ، له نرخ و بایه خی ئەمانه تیده گه م ، راسته مروق حه زی له ژنیکی خوینده وار و روشنبیره ، له م شتانه ش تیده گه م ... به لام زیاده روی بوچی؟

: گوت چی؟ تیناگه م مه به سست چیه؟

: سه ر له م ره فترانه ت ده رناکه م که له گه ل لیزای کچمدا ده یکه ی؟ راسته زه ماوه ندتان کردوه ، به لام ئایا ده توانی به راستی بلایی ئەو هاوسه ر و خوشه ویستی تو یه ؟ نا! ئەو هاوسه ری تو نیه ، به لکو قوربانایی تو یه ! بوته قوربانای زانست و کتیب و بیر و بوچونه جوراوجوره کانت ... هه مو ئەوانه به جیی خویان ، به لام بیرت نه چی! لیزا کچه ! لئناگه پیم کچه که م نابود بکه ی! هیشتا مانگیك به سه ر ژیانای هاوسه ریتاندا تیپه ر نه بوه ، وه داری لیها توه ! گوشتی پیوه نه ماوه ! له به یانیه وه تا ئیواری کتیب و گوڤاری گه مژانه ده خوینیته وه و شتیان لیوه ده نویته وه ! خوشه ویستم ئەمه کاری ژن نیه ! نایبه یته هه یچ شوینیك! خه ریکه ژیانای له به یین ده به ی. نه هاتوچوی که س ده کا ! نه ده چیته کوړیکی سه ما ! به راستی ئەم شتانه جیگای باوه ر نین! هه مو ئەو ماوه یه نه تبردو ته ئاهه نگیکی سه ما ! ته نانه ت یه ک جاریش! .

: به لئ راسته نه مبردو ته کوړی سه ما ، له به ره وه ی خو ی حه زی به م شتانه نیه . ئەگه ر باوه رپیش نا که ییت له خو ی بپرسه ! ... بو ئەوه ی

تېپوانینی خویت له باره ی داوه ت و سه ما و ئەم شتانه وه بو دهرکهوئ
 ... لیزا زور پقی له م جوړه کات به سه بربردنه بی سودانه ده بیته وه .
 ئەگه ده بیینی له به یانیه وه تا ئیواری دهنوسی و ده خوینیته وه ،
 ئەوه ئاره زویه کی تایبه تی خویه تی و کهس ناچاری نه کردوه ئەمانه
 بکا ... به راستی منیش هر له بهر ئەو بیر و تېپوانینه جوانانه ی
 خوشمویست . ئیستاش به وپه پری پیزه وه تکات لیده که م له مه ولا
 خوټ له کاره کانی ئیمه هه لمه قورتینه ... ئەگه ر قسه یه ک هه بی
 بوگوتن ، ئەوا لیزا خوئی ده یلی ...

: ئەوه به راسته ؟ ئەو داماوه نابینی چه نده هه ژار و به سته زمانه ؟
 عیشق زمانی قفل کردوه ! کاکي به پیزه ئەگه ر من نه بوایام ، ئەوه تا
 ئیستا ، به زنجیر ده تبه سته وه . تو سته مکاری ، تکات لیده که م
 له مه ولا ره فتارت بگوړه .

: ئەو قسانه مه که ...
 : ئەو قسانه نه که م؟ پیتوایه قسه کردن له گه ل تو دا مایه ی شانازیه ؟
 ئەگه ر شته که په یوه ندی به کچه که مه وه نه بی ، هیچ کاتیک ئاماده نیم
 قسه له گه ل که سیکی وه ک تو دا بکه م ! به لام چی بکه م به زه یم
 به کچه که مدا دیته وه . داماوه ، بوخوئی پیی گوتم له و باره یه وه قسه ت
 له گه لدا بکه م .

: ئیدی ئەم قسه یه ت دروویه ... دانی پیدا بنی که دروویه کی پون و
 ئاشکرایه ...

: دروویه ؟ ئیستا پیت ده لیم ! هه ی بیبه زه یی !

ئهمه ی گوت و به په له هه ستایه سه پی و به توندی ده سکی دهرگا که ی
 بادا ، دهرگا که کرایه وه و میشیل چاوی به لیزا که ی خوئی که وت که
 له بهر دهرگا که دا راوه ستابوو و ده سته کانی لیک ده سوی و ده گریا و
 فرمیسی که به چاواندا ده هاتنه خواری .

میشیل به ره و لای لیزا رایکرد و گوتی : خو بو خوټ گویت
 له قسه کانمان بو ! ده ی وه لامی دایکت بده وه ، با کچه که ی خوئی
 بناسی .

لیزا ، له ژیر لیوه وه و به گریانه وه ، وه لامی دایه وه : دایکم ... دایکم
 راسته کا ... من توانای ئەم جوړه ژیانم نیه ... له ئازار دام ...

: هم ... ئاوا ! ... زور سهیره ! ئەی بوچی خوټ ئەم شتانه ت له گه لدا
 باس نه ده کردم ؟

: من ... من ... ئاخر ده ترسام تو په بی ...
 : به لام ئەدی هر تو نه بوی له دژی کات به فیرو دان به شتی بی

بایه خه وه ، قسه ت بو ده کردم و ده تگوت گوا یا منت به هوئی بیر و
 بوچونه کانمه وه خوشده وی ؟ بیزاری خوټ له و که شو هه وا یه ی
 که پیشتر تیدا ده ژیا ی ، دهرده بری ؟ خو منیش له و پوانگه یه وه تو م
 خوشویست ! بهر له هاوسه ریمان ئەو جوړه ژیانه پوپوچ و بیهوده یه ت
 به نه فره ت ده کرد ! چ پاساوکت هه یه بو گوړینی ئەو بیر و
 بوچونانه ت ؟

: ئاخر ... ده ترسام نه مخوازی ... میشیل خوشه ویستم ... ئەمرو
 بمبه بو مالی (ماریا پتروفا) ... ئەمرو پوژی به خیره اتنیانه .

ئەمەى گوت و خوئى بەسینگى ميشئله وه نوساند .
خه سوى بە دەنگيكي سه ركه وتوانه وه ، گوتى : خوئ بينيت ؟ وايه ؟
دواى ئەم قسه يه ، له ژوره كه چوه دهره وه .
ميشئيل ، به ناله ناله وه گوتى : ئاى كه گه مژه ي ! .
ليزا ، پرسى : كى گه مژه يه ؟
: ئەوه ي كه به هه له دا چو .

به‌داواکاری روژگار

کچ و کورپکی گهنج ، له ژورپکی میواناندا ، که دیواره‌که‌یان به‌کاغزی شینی ئاسمانی داپوشیبو ، خریکی راز و نیاز بون . کورپه‌که ، له‌به‌رده‌م کچه‌که‌دا چوکی دادابو و سویندی ده‌خوارد . : نازیزه‌که‌م ! بی‌تو ! بی‌تو ناتوانم بژیم ! سویند ده‌خوم به‌راستیمه . به‌ده‌م هه‌ناسه‌برکپوه ، دریزه‌ی دایه : له‌وساته‌وه که تو‌م دیوه ، ئارام لی هه‌لگیراوه ! ده‌قسه‌بکه ! ... وه‌لامم بده‌ره‌وه ، به‌لی یا نه‌خیر ؟

کچه گهنجه‌که ، ده‌مه بچکولانه‌که‌ی کرده‌وه قسه‌بکا .

له‌وساته‌دا ده‌رگای ژوره‌که کرایه‌وه و براکه‌ی له‌ناو ده‌رگا‌که‌وه بانگی کرد : (لیلی) ! تاویک وهره ده‌ری کارم پیته .

لیلی چوه ده‌ری وپرسی : چ کاریکت هه‌بو ؟

: خوشه‌ویستم بیوره که لیم تیکدان ، به‌لام ... من براتم ئه‌رکی پیروزی برابیه‌تیش واده‌خوایی وریات که‌مه‌وه ... ئاگات له‌و کورپه‌بی ! ... وریابه ... ئاگات له‌ قسه‌کانت بی ... پیویست به‌وه ناکا له‌باره‌ی هه‌مو شتیکه‌وه قسه‌ی له‌گه‌لدا بکه‌ی .

: ئاخر به‌نیازه‌بمه‌ینی !

: من کارم به‌وه نیه ... ئه‌وه خوئی که بریار ده‌ده‌ی ، نه‌ک من ... ته‌نانه‌ت له‌بیرت نه‌چی ئه‌گه‌ر بریار بی بشته‌ینی ، دیسان ده‌بی ئاگات له‌ خوئی بی ... من باشی ده‌ناسم ... له‌و سیخوره‌به‌دغه‌سالانه‌یه ! هینده به‌سه قسه‌یه‌کی پیبلی ، یه‌کسه‌ر ده‌چی راپورتت لیده‌دا ... : سوپاس (ماکس) ! کاریکی باشت کرد پینگوتم ... من ئه‌مه‌م نه‌ده‌زانی .

کچه‌گه‌نجه‌که ، گه‌رایه‌وه ژوری میوان .

وه‌لامی کورپه‌که‌ی به‌(به‌لی) دایه‌وه .

کاژیریک پیکه‌وه دانیشتن ، ماچیان گورپه‌وه ، یه‌کتریان له‌ئامیز گرت و سویندیان خوارد ... کچه‌گه‌نجه‌که‌ش ، باش ئاگاداری خوئی بو ، جگه له‌باسی عیشق و خوشه‌ویستی ، هیچ قسه‌یه‌کی تری له‌گه‌لدا نه‌کرد .

یهك له سییان

(چیرۆکی کۆن و هه‌میشه تازه)

(ئیفان گافریلوڤیچ) ، کورپی یه‌کیک له‌بازرگانه به‌ناوبانگه‌کانی مۆسکۆ ، له‌گه‌ل (نادیا) ی کچی (ماریا ئیفانوڤنا لانگه‌ر) ی بیوه‌ژن ، له‌بالکۆنی یه‌کیک له‌ قیلا‌هاوینییه‌کانی هاوینه‌واریکدا ، پیکه‌وه پاره‌ستابون.

شه‌ویکی خو‌ش بو ، حه‌یف ومخابن که‌زمانم له‌ئاست ده‌ربیرینی جوانیه‌کانی سروشتدا کۆله‌واره ! ئه‌گینا ده‌متوانی دیمه‌نی ئه‌و مانگه‌ی که‌ تریفه‌ی به‌سو‌زی خو‌ی له‌ودیه‌وره پچرپچر و تاریکه‌کانه‌وه ، به‌سه‌ر جه‌نگه‌ل و قیلاکه‌ و پوخساری نادیا دا پرژاندبو ، به‌جوانی وینا بکه‌م.

هه‌روه‌ها ده‌متوانی وینایه‌کی جوانی خسه‌خشی هی‌دی و له‌سه‌رخو‌ی گه‌لای داره‌کان و چریکه‌ی بولبوله‌کان و شوپه‌شوپی نافوره ئاوه‌کانی ناو حه‌وشه‌که ، بکه‌م.

نادیا ، چوکی به‌لیواری کورسیه‌که و ئانیشکی دادابوه سه‌ر دیواری بالکۆنه‌که و پاره‌ستابو. نیگای چاوه شه‌هلائییه‌کانی بریبونه جه‌نگه‌له سه‌رسه‌وزه‌که‌ی به‌رامبه‌ریان.

پوخساریشی ، له‌به‌ر تیشکی مانگه‌شه‌وه‌که‌دا په‌شو‌کاوی پیوه دیاربو ، په‌نگی سو‌ری گۆتاکانیشی ، له‌شیوه‌ی سه‌مای په‌له‌ کاله‌کان ، خو‌ی ده‌نواند ...

ئیفان گافریلوڤیچ ، له‌دوایه‌وه پاره‌ستاوه و به‌تورپه‌یه‌وه ده‌ست به‌ ریشه‌ته‌نکه‌که‌یدا دینی.

ئیفان جوان نه‌بو ، شیوه‌ی به‌دایکی ده‌چو ، مرو‌قه‌کاتی دایکی ده‌بینی ، بی‌ئه‌وه‌ی به‌خو‌ی بزانی ، کاره‌که‌ره لادییه‌کانی وه‌بیر ده‌هاته‌وه. ناوچه‌وانی پان و کورت و ته‌خت بو ، سه‌ر و پرجیکی ناشیرن و لو‌تیکی له‌بری ئه‌وه‌ی تو‌زیک قیت بی ، قولیه‌کی پیوه ده‌بینرا ، ده‌نگوت به‌شتیک لێیانداوه. چاوه‌گچکه و ته‌سکه‌کانی - که‌ به‌چاری به‌چکه‌پشیله ده‌چون - بریبونه نادیا و به‌ده‌م ئاخ هه‌لکیشانه‌وه ، ده‌له‌رزی و وشه‌کانی دوباره ده‌کردنه‌وه ، گو‌تی: ده‌بی بمبوری! ده‌مه‌وی هه‌ستی خو‌م ... بو‌به‌رپیزت ده‌ربیرم ... بمبوره ... به‌لام هی‌نده دل‌به‌سته‌ت بوم ، نازانم ئاخو‌ئه‌قل و ئاوه‌زم له‌جیگای خو‌ی ماوه یان نا ... هه‌ستیک له‌ناخمدایه به‌رامبه‌رتو ، هه‌رچی ده‌که‌م بو‌م ده‌رنا‌برد‌ری. نادیزداپتروڤنا ! به‌ته‌واوی ئاشقت بوم ... ئه‌لبه‌ته ده‌بی بمبوری ... به‌لام ... (ماوه‌یه‌که بیده‌نگی) ... ئه‌مشه‌و سروشت که‌شیکی زو‌ر دلگیر و خو‌شی هه‌یه ...

: به‌لی زیاد له‌ ئه‌ندازه ...

: چه‌ند خو‌شه مرو‌قه له‌کەش و هه‌وایه‌کی ئاوا دلگیر و خو‌شدا ، کچیکی وه‌ک تو‌ی خو‌شبو‌ی ... به‌لام من مرو‌قیکی به‌دبه‌ختم.

لیره دا ئاهیکى ھەلکیشا و ھەندیک دەستی لە پىشى وەردا و درىژەى دایە: زۆرىش بەدبەختم! تۆم خوۆش دەوى! زۆر خەفەت دەخۆم ، بەلام ... بەلام نازانم تۆ! نازانم تۆ چ ھەستىکت ھەيە بەرامبەرم! تۆ کچىكى خویندەوارى ، لەخانەدانەکانى ، ھەمو شتىکت خانەدانانەيە ... بەلام من چى؟ كورپى بازگانىك و برایەوہ ! واتا ھىچ ! سفر! راستە دەولەمەندىن و خاوەن پارەيەكى زۆرىن ، بەلام كە مروؤف خوۆشبەخت نەبى ، پارە چ سودىكى ھەيە؟ پارە لەبەرامبەر خوۆشبەختى مروؤفدا شتىكى ھىچە... وەك درەختىكى زپە ... من كەموكورتى لەخوؤراكدانەيە ! گالىسكەى تايبەتى خوۆم ھەيە ! بەلام ھەست بە بوۆشايى دەكەم لەژياندا ، ھەست دەكەم ژيان شتىكى نوؤسانە ... نادىژداپتروؤفنا !

: چىت گوت؟

: ھىچ ... ھىچ شتىك ! ئەگەر موؤلەتم بەدى حەزەكەم ھەندىك شتت بوؤ باسكەم .

: فەرمو .

: ئايا دەتوانى منت خوۆش بوؤ؟ ، (ماوہيەك بىدەنگى) ، لای دايكە بەپزىزەكەت خوازىبىنم كردى ! ... بەلام پىي گوتم برپارى شوگردن لە دەستى خوۆتدایە ... ئىستا دەلئى چى؟

ناديا بىدەنگ بو . تيشكى سەرنجى گرتبوە خالىكى چر و تاريك ، كە تارمايى درەختە زل و گەلا جوانەكانى ، بەئاستەم لەيەكتر جيا دەكرانەوہ .

دىمەنى سىبەرى پەشى لق و چلئى درەختەكان - كە شنەبايەك چلەبەرزەكانى سەرەوہى بەھىواشى دەھەژاند - ئەوى بەخوۆيەوہ سەرقال كردبو .

بىدەنگى كچە گەنجەكە ، ئارامى لە ئىقان گافريلوؤفيچ ھەلگرتبو . چاوہكانى فرمىسكيان تىزابو ، دياربو زۆر خەفەتى دەخوارد . كەوتە بىركردنەوہ : (ئەگەر پيشنيارەكەم پەتكاتەوہ چى بكەم؟) .

ئەم بىركردنەوہ بەنازارە ، وەك زريانك ، تەزويەكى ساردى دەھيئنا بەپشتەپانەكەيدا ...

: نادىژدا پتروؤفنا ! وەرە ئەو چاكەيەم لەگەلدا بكە ... چىتر پوؤم نازار مەدە ... ئەگەر دەمبىنى ئەوئەندە پى لەسەر ئەم داواكارىيەى خوۆم دادەگرم ، ھوۆيەكەى ئەوئەيە زۆر زۆرم

خوۆشەويى ... لەبەر ئەوہى (ماوہيەك بىدەنگى) ئەگەر ... (ديسان بىدەنگى) ... ئەگەر وەلام نەدەيتەوہ ، دەمرم .

ناديا ، پوى خوۆى بەرەو لای ئەو وەرسوؤراند و زەردەخەنەيەكى كرد ... ئەمجار دەستى بەرەو لای ئەو درىژ كرد و بەدەنگىكەوہ ، كە

كورپە بازگانى موؤسكوؤيى دەخستەوہ يادى خشەخشى گەلاكانى گوؤلەياسەوہ ، گوتى: زۆر سوپاست دەكەم ئىقان گافريلوؤفيچ ...

ماوہيەكە ئاگادارى ئەو عيشقەى تۆم و دەزانم كە زۆرت خوۆشەويىم ... بەلام من ... منيش خوۆشەويى ... كاتى ئەو دلەپر سوؤز و وەفا

و ميھرەبانەى تۆ دەبينم ! ناتوانم خوۆشم نەويى ...

ئىشان گافريلوۋىچ ، دەمى كرده وە بوئەوھى زەردەيەك بكات ،
بەخوشحالئەوھ دەستى بەپوخسارى خويىدا دئنا ، نەكا ئەوھى
دەبىنى ، خەون و خەيال بئت .

ناديا دريژەى داھە : ئەگەر پئىشنيارەكەت قبول بگەم ، دەزانم دەبمە
خوشبەختترين ژنى دونيا ... بەلام ئىشان گافريلوۋىچ بەلەمەكە ...
ئاتانم ھەر ئىستا وەلامت بدەمەوھ ... چونكە بەرلەوھى برپار بدەم
، دەبى بەباشى رەوشەكە ھەلسەنگىنم و بىرى لئبىكەمەوھ ، بوئە
واباشترە ھەندىك چاوەپوان بى .

: دەبى چەند پوژ چاوەپوان بىم ؟

: زورنا ... پوژىك ، ئەوپەرى دو پوژ

: ئەگەر ھەر يەك دو پوژ بئت ، ھىچ نىھ ...

: ئىستا فەرمو پوژرەوھ بو مال ، دواتر بە بون و نەبون ، بەنامەيەك
ئاگادارت دەكەمەوھ ... فەرمو ئىستا پوژ ، بامنىش دەرفەتئىكم ھەبى
بو بىرکردنەوھ ... تا بەيانى خودا حافىز ... ئەمەى گوت و دەستى
خوى بو لاي پياوھ گەنجەكە دريژ کرد و ئىشان گافريلوۋىچىش ماچى
کرد .

نادياش سەرى جولاند و ھەوای ماچ کرد و وەك بالندەيەك بالەكانى
لئكدا و لەنئو مانگەشەوھەكەدا ون بو ...

ئىشان گافريلوۋىچ ، دواى پوئىشتنى ئەو ، دوسى خولەك لەشويئەكەى
خويىدا مايەوھ و كەوتە بىرکردنەوھ . دواتر بەتەنىشت باخچە

پرلەگولەكەدا ، بەرەو لاي ئەو گالىسكەيەى لە بارىكە پئىيەكەى نئو
جەنگەلەكەدا ، چاوەپوانى بو ، كەوتەپرى .

سەربارى ئەو شادى و خوشيە ، جەستەى ھئندە شل و خاوببووھ ،
دەتگوت تەواوى ئەو پوژە ناچارىان كرده لەنئو مەنجەلئىك ئاوى
گەرمدانئىشى ...

لەخوشيان ، بەدەم پئىگاھە ، پئىدەكەنى .

ھەركە گەيشتە بارىكە پئىيەكە ، گالىسكەرانەكەى لەخەوھەستاند و
گوتى : ھەستە (تروۋفيم) ! دەپوئىن ! پئىنج سەكەت حاسل کرد !
تىگەيشتى ؟ ھا ... ھا ... ھا ...

* * *

بەلام ناديا ، ھەركە لەئىشان گافريلوۋىچ جودابوئە ، يەك بەدواى
يەكدا ، ژورەكانى جئھئىشت و لەپئىگايەكى ترى قئىلاكەوھ ، چوھ نئو
باخچەكە و لەكاتئىكدا بەنئو درەخت و بنچكەكاندا دەپوئىشت ، خوى
گەياندە سەر كوئىرە پئىگايەكى تر .

لەوى ، ھاورپى سەردەمى مندالى ، بارون (فلامىر شترال) ، لاويكى
بىست و شەش سالە ، چاوەپوانى بو .

ئەم بارونە ئەلمانىە ، لاوھ ، خپكەلە ، خوئىن شىرىنە ، تارادەيەك
قزپوتاوئەيە ، ئەمسال زانكوى تەواو كرده و بەنيازى گەرانەوھەيە بو

ناوچه که ی خویان ، که که وتوتته دهوروبه ری خارکیفه وه و ئیستانش هاتوه خوداحافیزی له نادیا بکا ...

بارۆن ، هه ندیکی خواردبووه و له سه ر نیمکیتیک دریز ببو و تییه لکردبو گۆرانیه کی باوی ئه و سه رده مه ی ده گوت.

نادیا به ره ولای پویششت و به هه ناسه برکیوه خوئی به گه رده نیه وه هه لواسی و به ده نگه تیزه که یه وه پیده که نی و دهستی به یه خه و گه ردن و سه ر و پرچی بارۆندا ده هیئا و ده موچاوه ئاره قاوی و چه وره که ی دابوه به رماچ

بارۆن ، دهستی له که مه ری نادیا ئالاند و گوتی: کاژیریکه چاوه پوانتم.

: باشه ئیستا چۆنی؟

: باشم ...

: به نیازی به یانی برۆی؟

: به لئ به یانی ...

: ئه ی نه فره تی ... زۆرت پیده چی؟

: نازانم ...

بارۆن ، ماچیکی گۆنای نادیا ی کرد و له سه ر چوکه کانی هه لیستاند و له سه ر نیمکیتته که داینیشاند.

نادیا گوتی: ده به سه ... ئه م ماچانه هه لگره بو دوایی ... کاتیکی زۆرمان له به رده سه ته ... ده بی سه به ره ت به که روکی بابه ته که قسه بکه یین (ماوه یه ک بیده نگه) قالودیای ئازیزم پیته نه گوتم! بیرت کرده وه یان نا؟

: ئه ی چۆن ...

: ئه ی چی بو؟ که ی زه ماوه نده که مان ده که یین؟

بارۆن ، پوی خوئی گرژ کرد و وه لامی دایه وه: چه یه؟ دیسان باسی قه وانه کوته که یه؟ هه رنه برپایه وه؟ خو دوینی باسی هه مو ئه و شتانه م بوکردی! ... واژه ی (زه ماوه نده) فریده ئه ولاره ... خو دوینیش ئه وه م پیگوتی ... چ پیویست به وه ده کا ئه و شته ی که هه زاران جار له باره یه وه دواوین ، دیسان قسه ی له سه ر بکه یینه وه؟

: ئاخو خوشه ویستم ... ده بی ئه و په یوه ندیه ی ئیمه ، له کوته ییدا ئاکامیکی هه بی! بوچی ناته وی له مه بگه ییت! وایه یان نا؟

: وایه! به لام نه که به هاوسه ری ... ئه و شته ی که سه دان جارپیم گوتوی ، جاریکی تریش ده یلیمه وه: تو زۆر ساده ی! ده لئیی کچوله یه کی سی سالییت! ... ساده یی له قه د و بالای ژنان ده وه شیتته وه ، نه که له و حاله تانه ، ئازیزه که م ...

: که وابی ناته وی زه ماوه نده بکه یین! ناته وی به مینیی! بی ویزدان! له گه لمداراستگۆبه و رک و راست پیمبلئ: ده مه یینی یان نا؟

: نا ... چ پیویست ده کا به دهستی خو م ئاگر له ئاینده ی خو م به رده م! بپروانه ئازیزه که م! من تو م خوشده وی ، به لام ده زانم سه ره نجامی زه ماوه نده که مان ، جگه له ویرانکردنی ئاینده ی خو م ، هیه چ ئاکامیکی تری نابئ ... له په یوه ندیه کی وادا نه پاره وپولم ده سه ده که وی! نه پله وپایه! نه خانو و کیلگه! ... من پیموایه زه ماوه نده ده بی نیوه ی داها توی مروقه بنیاد بنئ ، ئیستا تو ... ئی

ده به سه! خو ئه مه پيويست به گريان ناکا! ... ئه م بابه ته ده بي
به شيويه کي ژيرانه هه لسه نكي نري ... هاوسه رگيره ک ، بناغه که ي
له سه ر بنه ماي عيشق و خوشه ويستي بي ، هه رگيز خوشبه ختي
به خويه وه نابيني ...

: ئيدي ئه مه درويه! دروده که ي!

: مروڤ بچي ژن بيني و دوايي له برسا بمرئ! کوليك نه وه و نه تيزه ي
سوالکه ر و له برسا مردو بخاته وه! ... ئه وه تو چ ده لئي؟ ده بي ئه م
شتانه به جواني بيريان لي بکريته وه ...

: ئه دي بو ئه وکاته ي سويدي شه ر هفت بو ده خواردم ، به جواني بيرت
لي نه ده کرده وه؟ سوينت خوارد يان نا؟

: به لي سويندم خوارد ... به لام ئيستا تيروانيني کي ترم هه يه بو
ژيان! ... يه ک پرسيارت لي ده که م: خو ت پازيت شو بکه ي
به پياوي کي له برسامردو لات و پوت؟ دلنيام پازي نابي! ئه دي
که وايه له به رچي من ژنيک بينم که خاوه ني هيج شتيک نيه؟ ئه مه
تاوانه ، په فتاري کي نامروڤانه يه ، ناتوانم په فتاري کي نامروڤانه له گه ل
خومدا بکه م ... ئاينده م له به رده مدايه و ده بي وه لامي ويژداني خوم
بده مه وه . يان به واتايه کي تر: ناتوانم کاريک بکه م پيچه وانه ي ويژدانم
بي.

ناديا ، فرمي سکه کاني به سه رپوشه که ي سرپينه وه و له ناکاو خو ي
به گه رده ني کابراي ئه لمانی ئه رتوڊوکسه وه هه لواسي و سينيگي

به سينگيه وه نوساند و پوخساري به ماچ ته پرکرد و به ناز و
نارازي بونه وه ، به چرپه گوتي: که وايه ناته وي زه ماوه ند بکه ين؟
: به لي ... نامه وي ...

: ناته وي؟ هه ربه راستي؟

: ناتوانم ناديا!

: به دغه سال ، بي شه ر هف ، ساخته چي ، ئه لمانی پيس ، به دکار ،
هه ي به نه فره تبي ، ليت بي زارم ، من هيج کاتيک تو م خوشنه ويستوه ،
ئه وشه وه ي خوم دايه ده س تو وه ، به مروڤي کي به شه ر هف و باشم
زانيت ، وامزاني ده مه يني ... ئه وکاته ش هه ر بي زار بوم ليت ، ته نيا
له بهر ناو و ناوبانگ و سامانه که ت ده مويست شوت پي بکه م .

له ئه نجامي داموي و بيتواناييدا ، ده سته کاني راده وه شاندم .

چهند هه نگاويک له ئه لمانيه که دورکه و ته وه و چهند جنبيوي کي مزري
پيدا و پاشان به ره و قيللاکه ، گه رايه وه .

به دهم ريگاوه بيري ده کرده وه: (هه ر به لاش هاتم بولاي! بو مه گه ر
پيشتر نه مده زاني نيازي هيناني مني نيه؟ مروڤي کي چنده به دغه ر و
بي شه ر هف! ئاخ! ئه وشه وه چ گه مژه بيه کم کرد! ئه گه ر ئه وشه وه
خوم نه دايه ته ده ستيه وه ، بوچي ئيستا ئاوا ناچار ده بوم
له به رامبه ري دا ئه وه نده خوم زه ليل و داماو بکه م!) .

به رله وه ي قاچي بخاته نيو قيللاکه وه ، چهند خوله کيک به نيو
حه وشه که دا که و ته هات و چوکردن ، دواتر له به رامبه ر په نجه ره يه کدا
- که پوناکيه کي کزي ليوه ده رڙايه ده ري - پاره ستا .

ئەمە ،پەنجەرەى ژورى (میتیا گۆسیڤ) ى فېولونژەنى يەكەمى ئۆركىسترا بو ، كەتازە كۆلئىژى ھونەرى تەواو كىردىو بو بەسەربردنى پشوى ھاوین ، ژورئىكى لەدايكى ناديا بەكرى گرتىبو .

میتىای قوۆز و چوارشانه و خاوەن قزئىكى كال و جوان ، بەتوئى كراسيكةوه ، لەسەر جىخەوهكەى پاكشابو و سەرگەرمى خويندنەوهى پوۆمانىك بو .

دواى برئك دودلى و پارابى ، چەند جارئك بەسەرى پەنجەى كيشاى بەپەنجەرەكەدا .

فېولونژەن ، سەرەتا سەرئىكى بلند كىرد و پاشان پرسى: كئىيە؟

: منم ديمترى ئىفانوڤچىچ ، پەنجەرەكە بكَرەوه ... كارم پئتە .

: وەرە ژورئى ... لەدەرەوه نا! ھەر لەپەنجەرەكەوه وەرە ژورئى ...
میتیا ، لەپەنجەرەكەوه وەدەرەكەوت وپاش كەمئك لەتەنىشت نادياوه پراوہستا .

: فەرمو! چىت دەويست؟

ناديا ، گرتى بەقولئى فېولونژەندا و گوتى: وەرە لەگەلم!

دواى تاوئىك بئدەنگى ، درئزەى داىە: ديمترى ئىفانوڤچىچ!
خوشەويستم! لەمەولا چيتر نامەى عاشقانەم بوۆ مەنوسە! تكات لئدەكەم بوۆ مەنوسە! منت خوشنەوى! لەمەولا پئم مەلئ خوشم دەوئى!

چەند دلۆپە فرمئسكئىكى درشت ، بەچاوهكانى ناديا دا ھاتنە خوارئ و تكانە سەر گۆناكانى و دواترئش بەسەر دەستيدا شوۆربونەوه ...

: ديمترى! ئئدى منت خوشنەوى! لەمەولا فېولونم بوۆ مەژەنە ، من بونەوهرئىكى پئس و چەپەلم ... دەبئ كەسانى لەچەشنى من بدريئە بەر شەق و مست و بەنەفرەت كرىن ...

دەستى بەگريان كىرد و سەرى بە سىنگى ديمتريەوه نوساند .

: من بونەوهرئىكى پئس و نەفرەتئيم! بئروكەى چەپەل و پئسم ھەن ...

میتیا ، كەنەيدەزانئى چى بكات ، سەرسام و حەپەساو ، لەژئير لئوہوه ، ھەندئك قسەى لئئل و ناروۆشنى كىرد و سەرى نادياى ماچ كىرد ...

: نا ديمترى ... توۆكەسئىكى باش و مئيرەبانى ... سوئندم بوۆ

دەخورئى! خوشم دەوئى ... بەلام توۆ منت خوشنەوى! چونكە من جل و بەرگى جوان و گالىسكەى تايبەتى و ئەو جورە شتانەم لەھەموشتئك خوشتردەوى ... ھەركاتئى ھەژارى و بئى پارەبئى خومم بئردەكەوئتەوه ، خوزگە بەمەرگ دەخوام ... من بونەوهرئىكى

چەپەل و خوۆپەرستم ... ديمترى ئىفانوڤچىچ خوشەويستم! منت

خوشنەوى ، نامەم بوۆ مەنوسە ... بپارمداوه لەگەل ... لەگەل

گافريلوڤچىجا زەماوہند بكَم ... خوۆ دەبئنى چ بونەوهرئىكم؟! توۆش عاشقى كچئكى وەك من بوئتە! ... خوداحافئز! دواى شوكردنئش

توۆم ھەر خوش دەوى ... خوداحافئز میتيا!

ئەمەى گوت و فېولونژەنى گرتە ئامئز و بەخئرابئى گەردەنى ماچ كىرد و پوئشت .

ههركه گه‌يشته‌وه ژوره‌كه‌ى خوئى ، چوه سه‌ر ميئزى نوسينه‌كه‌ى و به‌ده‌م گريانه‌وه نامه‌يه‌كه‌ى به‌م شئويه‌يه‌ى نوسى: (ئيقان گافريليوئيجى خوشه‌ويست! من وابه‌سته‌ى تووم و خوشمده‌ويئى ، ده‌مه‌ويئى بيمه هاوسه‌ريكي باش و ميهره‌بان بو توو ... (ن) ى خوئى).
ئهمه‌ى نوسى و دايه ده‌ستى كاره‌كه‌ره‌كه‌يان ، بوئنه‌وه‌ى به‌ناونيشانى گافريليوئيج پره‌وانه‌ى كا.
ئهمجار كه‌وته بيركردنه‌وه: (دلنيام به‌يانى به‌ده‌ستى به‌تاله‌وه نايه‌ته ديده‌نيم ...).

دواتر هه‌ناسه‌يه‌كه‌ى قولئى هه‌لكيشا.

ئهم هه‌ناسه قوله ، به‌ماناى كوئايى گريان و پهنج و مه‌ينه‌تیه‌كانى بو.

چهند خوله‌كئيك له‌ته‌نيشت په‌نجه‌ره‌كه‌وه دانيشت و ئارامى خوئى وه‌ده‌سه‌هئنايه‌وه و خيرا خوئى پوت كرده‌وه و كاترئيمير دوانزه‌ى شه‌و ، لئفه گولدوئزى كراو و گرانبه‌هاكه‌ى ، جه‌سته‌ى ئهم كچه‌به‌دخو و بوگهن و مه‌كراويه‌ى گهرم كرده‌وه.

* * *

دروست له‌و كاته‌شدا ، ئيقان گافريليوئيج ، له‌نيو ژوره‌كه‌ى خوئيدا ده‌هات و ده‌چو و به‌ده‌نگيكي به‌رزوه ، له‌باره‌ى ئاينده‌وه قسه‌ى ده‌كرد.

دايك و باوكيشى له‌ويئى دانيشتبون و گوئيان دابوه قسه به‌ئاو و تاوه‌كانى كورپه‌كه‌يان.

كاتئى ده‌يانبيني كورپه‌كه‌يان ئه‌وه‌نده شاد و به‌كه‌يفه ، هه‌ستيان به‌شادى و دلنئاييه‌كه‌ى زور ده‌كرد.

باوكه ، پويكرده كورپه‌كه‌يه‌ى و گوئى: ده‌زانم! كچيكي باشه ... خانه‌دانه ... نازداره ... بنه‌ماله‌يه‌كه‌ى ناسراون ... باوكى خاوه‌ن پله‌يه‌كه‌ى به‌رزبو ... ته‌نيا حه‌يف ناوه‌كه‌ى ئه‌لمانيه ... له‌وانه‌يه خه‌لك وا بزائن ژئيكى ئه‌لمانيت هئناوه ...

ساخته چیش بیت! به لام کی دهنانی، بو هی هیه که سیکی باشیش
(بی).

ساخته چی! تو خودا نه مهش بوه قسه؟ دایه گیان به خودا تو ش
نه فامی!

* * *

۱۶ ی تشرینی یه که م: قاریا به رده وام پیمده لی ژیانم لی تیکداوه!
واده زانی تاوانی منه نه وی خوشناوی؟ نه مرو به هیواشی کاغه زیکم
له په نجه ره که وه بو فری دایه ده ری. له وه لامدا به پارچه گه چیک له سه ر
قولی خوئی نوسی: (ئیستا نا).

دواتر هر ده هات و ده چو و له سه ر دیواره که ی به رامبه رمانی نوسی:
(پیمخوشه به لام با بوکاتیکی تر بیت). دواپی یه کسه ر نوسینه که ی
سرپه وه.

نازانم هوئی چیه دلّم ناوا که وتوتته کوته کوت؟

* * *

۱۷ ی تشرینی یه که م: نه مرو قاریای خوشکم ئانیشکیکی کوتا
به سینگمدا، زور به خیل و به دفره! هه روه ها نه و کورپه، ماوه یه کی
زور له گه ل پاسه وانیکدا راوه ستا و چهند جاریک به ده ست ئامارهی بو
مالی ئیمه کرد! پیده چیی خه ریکی پیلانیک بیت! ماله که مان

له ده فته ری بیره وه ریبه کانی کچیکه وه

۱۳ ی تشرینی یه که م: سه ره نجام به خت له ده رگای منیشی دا، باوه ر
به چاوه کانی خوّم ناکه م. له په نجه ره که وه، لایکی بالابه رز و قوژی
گه نم ره نگ و چاوپه شم لی دیاره - که به مرووه پینچ پوژه -
به شه قامه که ی به رده م مالماندا دیت و ده چی. له به یانیه وه تا ئیواری
له وی پیاسه ده کا و چاوی له سه ره په نجه ره کانی ماله که مان هه لئاگری.
منیش وا خوّم ده رخست که بایه خی پیناده م.

۱۵ ی تشرینی یه که م: نه مرو له به یانیه وه باران به لیزمه دیته خواری،
نه و کورپه هر له وی خه ریکی پیاسه کردنه، منیش له پاداشتی نه و
له خو بوردوییه یدا، چاویکم لیداگرت و ماچیکم بو هه لدا. نه ویش
زه رده خه نه یه کی دلرفینی بوکردم. نازانم ده بی کی بیت؟ قاریای
خوشکم ده لی گویا له به ر نه و به ویدا دیت و ده چی، به پراستی
خوشکیکی داماوو به سته زمانم هه یه! ئاخه له کوئی بینراوه! کورپکی
گه نم ره نگ عاشقی کچیکی گه نم ره نگ بی؟

دایکم ئاموژگاری کردین جوانترین جل و به رگ له به رکه یین و له به رده م
په نجه ره کان دانیشین. هه روه ها گوتی: (له وانیه که سیکی حوقه باز و

دهسنیشان دهکا بو پوولیس! ... به پاستی پیاوان چهنده سته مکارن!
له هه مان کاتیشدا چهنده مه کرو و دلرپینن!

* * *

۱۸ ی تشرینی یه کهم: (سریوژا) ی برام ، دواى ئه وه ی که ماوه یه کی
نور بو له مال نه بو ، درهنگانیکی شه و ، خوئی کرده وه به مالدا.
به ره وه ی بچینه نیو نوینه که ی ، هه والیان دایه که لانتهری و هاتن و
قولبه ستیان کرد.

* * *

۱۹ ی تشرینی یه کهم: به دغه سال! نه فره تی! ئه م بونه وهره بی چاو
و پوه ، ته وای ئه و دوانزه روژه ، خه ریکی چاودیری کردنی مالی
ئیمه بوه و نه مانزانیوه ، بوئه وه ی هه رکه براکه م هاته وه - که هه ندیک
پاره ی دزیبو - یه کسه ر ده سگیری بکه ن.
(ئه و) ، ئه مپوش هات ، له سه ر دیواره که ی به رامبه رمانی نوسی: (من
ده توانم و ئازدم) . حه یوانی پیس! منیش له رقا زمانیکم لیده رهینا.

فرمیسکه شاراوہکان

فرماندهی بنکھی شار (رؤبہرتسوؤف) ، کہ پیاوئیکی لہر ولوازی باریک بو و ہرکاتی مروؤ چاوی پی بکھوتایہ ، بی ئےوہی بہخوی بزانی ، عہمودی تہلہفونی بیر دہکےوتہوہ ، لہشہویکی ہاویندا ، لہگل ہاوپرکانیدا ، لہیانہیک ہاتہ دہری و گوتی: ئیستا لہ ہمو شتیک خوشتر ئےوہیہ نانیکی باش بخوین. لہشارہ خوشہکان ، بوئمونہ لہ (ساراتوؤف) ، یانہکان نانی ئیواری ئامادہ دہکن ، بہلام لہم (چرویانسک) ہ بوگہنہی ئیمہدا ، مروؤ جگہ لہ فودکا و چای میشاوی ، ہیچ شتیکی تری دہسناکہوی ، بہرای من خواردہوہیک نانی ئیوارہ و مہزہی لہگہلدا نہبی ، بہنہفرہت بی.

(ئیقان ئیقانوئیچ) ی پشکنہری فیترگی وابہستہ بہکلیسا ، بوئوہی سہرما کاری تینہکا ، بالتو پھپوتہکے لہخویہوہ پیچا و بہتونی دہنگیکی سہلماندہوہ ، گوتی: ئرہوہلا! خراب نہبو ئےگہر ئیستا ، نانیکی باشمان لیدابا! ... بہلام کوا! لہ کاژیر دوی شہو بہدواوہ چ ریستورانیک کراوہیہ؟ ... دہنا خراب نہبو جیگاہیک ماسی سویر ... خارچکیکی زوری بہسہرہوہ بی ... یان شتیکی وک ...

توانی بہیارمہتی جولہی دہم و لچ وپہنجہکانی ، وینہی خواردنیک بہلہزہت لہمیٹکی ہاوپرکانیدا بہرجہستہکا ، بہشیوہیک ئےوانہی کہ سہیری پوخساریان دہکرد ، دہم و لیوی خویمان لستہوہ.

ہہمویان لہرؤیشتن کہوتن ، راوہستان و کہوتنہ بیرکردنہوہ .

بیریان کردہوہ ، بیریان کردہوہ ، بیریان کردہوہ ، بہلام نہیاننتوانی ہیچ ریگاچارہیک بو تیگردنی زگہ برسہہکانیان بدوزنہوہ .

ناچار تہنیا بہبیرکردنہوہ پازی بون .

لہم کاتہدا ، (پروژینا پروژینسکی) ، جیگری شارہوانی ، ئاہیکی ہلکیشا و گوتی: دوینی لہمالی (گولوپسوؤف) گوشت قہلیکم خوارد! چ تامیکی ہہبو! کامتان چونہتہ وارشو؟ لہوی سورہ ماسی ئاسایی دینن بہزیندوی دہیخنہ ناو شیرہوہ ... لامہزہبانہ یہک روژی ریک لہناو ئےو شیرہدا دریزہ بہژیانی خویمان دہدن ، دواپی دہریان دینن و دہیخنہ خامہوہ و لہنیو پونداسوری دہکہنہوہ ... ئےوہندہ خوشہ مروؤ پہنجہکےکانی خوی پیوہ دہخوا. ئےوہندہ خوشہ یہکسہر مروؤ تامی ئاناناسی بیردہکےویتہوہ! بہخودا ئےگہر ... دو سی پہرداخیشی خواردبیٹہوہ .. لہراستیدا کہ ... مروؤ ئےقلی لہکہللہدا نامینی ... بون و بہرامہی مروؤ شیت دہکا ...

رؤبہرتسوؤف ، بہدہنگیکی تیکہل بہہاودہردیہوہ ، گوتی: بہتاییہتی ئےگہر چہند دانہ خہیار شووری کہم خویشی لہگہلدابی ... بیرمہ ئےو کاتہی لہپولہندا ئوردومان خستبو ، لہیہک دانیشنتندا دوسہد دانہمان لوشدہدا ... قاپہکانمان پپر دہکرد و بیہری رہشمان بہسہردا دہکرد ، دواتریش شویت و جہعفری و بہکورتی زمان لہ ئاستی ستایش کردنیدا کولہوارہ!

لهناكاو ، بیدهنگ بو و كهوته بپرکردنه وه . كهوته وه يادی ئه و شوربای ماسیهی له سالی ۱۸۵۶ له دیره كهی (ترویتسکی) خواردی . یادگاریه کی هینده شیرن بو ، كه له پربون و هالوی نهوس بزوینی شوربای ماسی ، به لوتدا هات . بی ئه وهی به خوئی بزانی لیوه كانی لستنه وه و قاچی كهوته چالیکه وه .

: نا! كاكینه ، به خودا من چیت له توانامدا نه ما! ده چمه وه مال و نانیک ده خوم ، ئیوهش وهرن! بونایه ن؟ ده چین سه رویه رداخیک فودكا هه لده دهین و دواتریش ، چی خوا دابیتی ، پیکه وه ده یخوین . خه یارشور ، گوشت گا ... سه ماوهره كه داده گیرسینین ... خراب نیه ، ها! بوخومان هه ندیک قسه ده كهین و باسی رابردوی خومان ده كهین ... ژنه كه م نوستوه ... هه ره لیشی ناستینین ... به هیواشی ... یالا بابروین .

پوبه رتسوئی فه رمانده ی بنكه ، به ده م ریگا چو لگردنه وه بو میوانه كان ، بوئه وهی به راره وه تاریكه كه دا برۆن ، پویكرده نوكره كهی و گوتی: بابت له گوپ دردینم! بو بون بوگه نی ئه و توتنه ی تو خنكاندمی! هه زار جار پیم گوتی ، ئه وكاته ی له هاله كه ده نوی ، توتنه كه ت له په ره سیگار یکی بو ن خوش بیچه وه! برۆ ئیستا خیرا سه ماوهره كه ئاماده كه ، به ئیریناش بلی هه ندیک خه یارشور بینی و هه ندیک توریش له زهویه كه هه لکه نی و بیهینیتته سه ری ... خوشت هه ندیک ماسی سویرکراو خاوین كه ره وه و یه ك دو سه لکه پیازی بو وردكه و شویتی پیداکه و خو ده زانی؟ دواتر چه ند دانه په تاته ی

کولاو ئه لقه ئه لقه بپره و له سه ری داینی ... چه وه نده ریشته له بیر نه چی ... پون زهیتون و خو ده زانی؟ بیبه ر و به کورتی شته كان به پوختی ئاماده كه ... خو حالی بوی؟ لیبه دا ، وه ك چون شتیک تیكه ل ده کری و لیك ده دری ، په نجه كانی به و شیوه یه سوپاند و به جوله ی ده م ولیویشی ، وه ك چون شتیک له توانادا نه بی به زمان ده بربری ، هه ولیدا تیی بگه یه نی ... میوانه كان پیلاوه كانیان دانان و چونه ژوری میوانه وه .

خاوه ن مال ، شقارته یه کی داگیرساند و هه وای نیو ژوره كهی پپرک له بو بون بوگه نی کبریت و گوگرد . دیواری ژوره كهی - كه به وینه و تابلوی هونری وه ك پویاری نیفا و شاری فینیسیا و لایچینکوئی نوسه ر و پورترییتی ژه نه پالیک ، پارزینرابوه - پوناك كرده وه .

دواتر كه چه كه مه جیهی میزه كهی راده كیشا ، به سرته گوتی: هه ر ئیستا سفره ئاماده ده بی و داده نیشین ... ماشای هاوسه رم زور ته ندروستی باش نیه ... ده بی ببورن ... نه خوشیه کی ژنانه یه ... به قسه ی دکتور (گو سین) هوکاره كهی ده گه ریته وه بو ئه وهی كه زور خوئی له خواردنی گوشت و چه وری ده پاریزی ... کی ده لی هوئی ئه وه شه؟ منیش پیمگوت: (نازیم ئه م نه خوشیه ی تو هیچ په یوه ندیه کی به جوژی خوراکه وه نیه! ئه وهی كه به ده مدا ده چپته خوارئ هیچ نیه ، ئه وهی له ده مه وه درده چی گرینگه! ... راسته خوت له خواردنی گوشت و چه وری به دور ده گری به لام ئیستا ، وه ك جارن ، به بچوکتین شت دنیات لی ویک دیته وه ... له بری ئه وهی زولم

لهجهستهی خوټ بکهی ، ههولده که متر قسه بکهی (...). بهلام کوا؟
کوا گوی تا بیبیستی؟ لهوهلامدا بهمن دهلی: (له منداالیهوه پریان
هیناوم گوشت و چهوری کهم بخوم).

لهم کاتهدا ، نوکه ره که وه ژورکهوت و شتیکی چرپانده بناگوئی
خاوهن مال.

رؤبهرتسوټ ، بروکانی هه لته کاندن و له ژیر لیوه وه گوتی: هم ... بهلی
... ناوا! دهی هه رچه که کیشه نیه ... بریان بیورن نیستا
ده که پیمه وه ... نه وه ژنه کهم له داخی نوکه ر و کاره که ره کان ده رگای
که نجینه کهی داخستوه و کلپه کهی بردو ته ژوره کهی خوئی ... ده چم
کلپه کانپان ده ده می و دیمه وه ... له سه ر په نجهی پییه کانی هه ستا و
به ره و نه ژوره ی که هاوسه ره کهی لی نوستبو ، رویش.

نیوهی ده رگاکه ی کرده وه و به ره و جیخه وه کهی ماشا رویش ، ماشا
خه وتبو.

رؤبهرتسوټ به هیواشی لی نزیک بووه و به نه رمی پرسى: ماشا گیان!
نه و کلپانه ی که نجینه کهم به ده ری ... نیگه ران مه به ... بوخوټ بنو
... میوانم هه یه و بوخوم به کاروباره کان پاده گم ... یه کی
خه یار شوریک و ته واو ... سویند به خوا هیچی تریان ناده می ...
(دویتچیوټ) ده ناسی خو؟ (پروژینا) و چه ند که سی ترن ...
کو مه لیک پیوا ی به ریژ ... نه وه پروژینا نیشانه ی ژماره چواری)
فلادیمیر ی وه رگرتوه ... نه وه نده ریژی تو ی لایه ! هه ر سهیره ! ...

: سه ره تا پیم بلی تا نه م دره نگی شه وه له کوی بوی؟ نه م هه مو
خوار دنه وه یه ت له کوی قوزه له قورت کرده ؟

: ده فه رمو! خو هیشتا هیچ نه بوه توره ده بی! راستیه که ی ... من
گوتم یه کی خه یار شوریک و ته واو ... دواتر هه رکه سه و ده چیته وه
مالی خوئی ... بوخوم هه مو کاره کان جیبه جی ده کهم ... تو نه زیه ت
مه کیشه ... بوخوټ بخه وه نازیزه کهم ... نه ری به راست ته ندروستیت
چو نه ؟ دکتور گو سیف هاته سه ردانت؟ بینه با نه و ده سته نازداره ت
ماچکه م ... له راستیدا ، تو جیگای ریژی هه مو نه و براده رانه ی! ...
دویتچیوټ ، پیوا یکی تابللی باش و به دینه ، پروژینا و سندوقداره که ش
به هه مان شیوه ن ... به رده وام ستایشت ده کهن و ده لین: ()
ماریا پتروټنا ژنیکی ناسایی نیه ... ده لئی فریشته یه ... ده سکه
گولی شاره که یه).

: برؤ بو خوټ بنو پیوا! نه م هه مو قسه پروپوچانه چین ده یانکه ی؟
به خوټ و پیړیکه وه ، ده چی تا ورگت هه لده گری ژه قنه بوت
ده خو یه وه و دوا یی دیتته وه سه رو گو یلاکی من و ورپینه و قسه ی
پروپوچم بو ده که ی؟ نابروت هه بی! شهرم ناکه ی؟ ده زانی چه ند
مندالت هه یه ؟

: هه مه ! باهه می! راسته ژن و مندالم هه یه ، به لام تو توره مه به !
نازیزه کهم ! میشکی خوټ به و قسانه نازار مه ده ! تو خوشه ویستی
منی و ناماده ی هه مو شتیکم له پیئاو تو دا ! تو له هه مو شتیک
به نرختری لای من ... نه گه ر خودا پشت و په نابی! منداله کانیش

دەگەيەنمە پلە وپايەيەك ... مېتيا دەنيرمە ئامادەيى ... بېروانە ئازيزم خو ناكرى ميوانەكان بەوشيوەيە چاوپوان بن ... كاريكى جوان نيه ... ئەم ميوانە باشانە هاتونە مالمان و ... دويتيجوڤ وپروژيناپروژينسكى ... مروڤيكي باشن ... دەزاني چەندە ريزى تويمان لايە! بەردەوام ستايشت دەكەن ... يەكى خەيارشورزيك پەرداخيك فودكا و ... خواحافيز ... بوخوم ئامادەيان دەكەم ...

: چون گيرم خواردوۋە بەدەستتەو! ئەو چيە شيت بوى؟ ئاخىر بەم نيۋەشەو و ميوان؟ ئەمانە هيچ شەرم لەخويان ناكەن؟ لەكوي بينراوۋە مروڤيكي دروست ، ئەم كاتانە بچيە ميوانى؟ بو ئيزە مەيخانەيە؟ ئەگەر كليلەكانت بەدەمى ، ديارە گەمژەم! بېرۆ پييان بلى بانيستا بچنەو مالى خويان و بنون و بەياني بينەو.

: ئەى بو سەرەتا ئەم قسانەت نەكرد؟ ئەگينا لەبەردەم شتيكى وەك تودا ئەوئەندە خوم زەليل نەدەكرد ... تونە هاوپي زيانم بوى! نە ئارامى گيانم بوى! ... شەيتان بەنەفرەت بى ، خو ناكرى ھەمو شتيك بلى! ... تو ماربوى! ... ئيستاش ھەرمارى.

: وەلا بابە جوانە! قەرزاريشم بکەو! وات ليھاتوۋە جنيويشم پيبدەي؟ ھەى مار پەفتار.

ماشا ھەستا و ... فەرماندەيى بنكە ، لاجانگى خو خوراند و دريژەي دايە: سوپاست دەكەم ... بېرتە لەگوڤاريكدا نوسرابو: (ژن لەدەرەوۋەي مالى فريشتهيە و لەمالەوۋەش لەگەل پياوۋەكەيدا

شەيتانە؟) ، بەراستى و تەيەكى جوانە! تو شەيتان بوى! ئيستاش ھەر شەيتانى ...

: دەكەوايە بگرە.

: ليئمدە! داركاريمكە! بېروانە ماشا گيان ... تكات ليئدەكەم ... بمبەخشە! كليلى گەنجينەكەم بەدەرى! ماشاي ئازيزم! بەزەبيت ھەبى با ئابروم نەچى لەلای ئەو ميوانانەو! ئاخىر ژنەكە تاكەي دەتەوئى ئازارم بەدەي؟ ليئمدە! داركاريمكە ... گوئيگرە ژنەكە! تكات ليئدەكەم! .

ژن و ميئرد ، تا ماوہيەكى زور بەم شيوہيە بەردەوام بون.

لەو ماوہيەدا ، پوۋبەرتسوڤ جاريك لەبەردەم ژنەكەيدا چوكى دادا و دو جار گريا و چەند جاريك جنيوى دا و چەند جاريكيش كيشاي بەپوخسارى خويدا ...

سەرەنجام ماشا لەجىگاگەي ھەستا و تفيكى كرده سەرزەويەكە و گوتى: چون بويتە بەلای گيانم! ئەو كراسەي سەر ئەو كورسيەم بەدەرى ، ھەى دلرەق.

پوۋبەرتسوڤ ، بەريژەوۋە كراسەكەي دايە دەستى و دەستىكى بەسەر و پرچى خويدا ھينا و گەپايەوۋە لاي ميوانەكان.

ميوانەكان ، لەژورەكەدا ھەستابونە سەر پى و بەسەرسامىەوۋە دەيانروانيە وينا ھەلواسراوۋەكەي ژنەنەپال پوۋبەرتسوڤ و بەراورديان لە نيوان بايەخ و گرينگى پلە و پايەي نوسەر و ژنەنەرالدا ، دەكرد.

دویتیچوڤ ، داوکوکی له بهرهم و ناوی نه مری نوسران ده کرد و پله وپایه ی لاژچینکوڤی نوسه ری به لاهه بالا تر بو له پله وپایه ی سه ربازیی ژه نه پالیک .

هرچی پروژینسکی بو ، تیروانینیکی پیچه وانه ی ئوی هه بو: گومان له وه دا نیه که لاژچینکوڤ ، نوسه ریکی به توانایه و بهرهمه کانیشی هم مروڤ دیننه پیکه نین هم دهیگرینین ، به لام تو ووره لاژچینکوڤ بنیره بو مهیدانی شه ر ... فه رمانده یی دهسته یه کیشی پیناکری . به لام ژه نه پال ، زور به ئاسانی ده توانی فه رمانده یی سوپایه ک بگریته ئه ستو و زور به باشی ئه رکه کانی خو ی راپه ریئی ... له وکاته دا ، خاوه ن مال قسه ی به میوانه کان بری و گوتی: ئه وه ماشاش هات ... ها کا گه یشت .

: به راستی خه جاله تین ... بوینه مایه ی زه حمه تی بو تان ... چیه ئه وه روخسارت بو وای لیها توه رو به رتسوڤ ؟ به رچاوت بو و ا شین بو ته وه ؟

رو به رتسوڤ ، به شهرم دهسته پاچه ییه وه ، وه لامی دایه وه : روخسارم ؟ کوا کو ی ؟ ... ئه ها ! ئه وه ویستم به دزیه وه بچه ژوره که ی ماشا و بیترسینم ، ژوره که زور تاریک بو ، روخسارم بهر گوڤه یه کی چارپاکه که وت ها ... ها ... ئه وه ش ماشای من ... ئازیزم ئه وه قژت بو و ئالوسکا وه ؟ ده لئی (نانالیزا میشیل) ی !

ماریا پتروڤنای قژ ئالوسکا و خه والو ، به شادیه وه وه ژور که وت و گوتی: به خیربین به ریزان ، خوشیتان هینا ، ده بی سوپاسی

میرده که م بکه م که شه وانه ش ده تانه یینته وه مالی ... خه وتیوم ، گویم له ده نگیک بو ، گوتم خویه ده بی چیبی ؟ فیدیا داوای لی کردم بنومه وه ، به لام چه ندی کردم نه متوانی ئوقره بگرم ... ئه مه ی گوت و گه راپیه وه چیشتخانه که ، نان ئاماده کرا ...

* * *

کاژیریک دواتر ، دوا ی ئه وه ی میوانه کان مالی فه رمانده ی بنکه یان جیهیشت ، پروژینا پروژینسکی ، ئاهیکی هه لکیشا و گوتی: چه ند خوشه مروڤ خاوه نی ژن و مال بی ! هه رکاتی هه رکا نان ئاماده یه ... جگه له وه ی که به ته نیا نابیت و که سیک هه یه خوشی ده ویی و ئه وکاتانه ی دلالت تونده پیا نو ت بو لیده دا و ... خوژگه م به رو به رتسوڤ ! به راستی مروڤیکی خوشه خته !

دویتیچوڤ ، مته قی نه کرد ، ته نیا ئاهیکی هه لکیشا و که وته بیرکردنه وه ، دوا ی چه ند خوله کیگ گه یشته وه مال و لیباسه کانی دانا و ویستی بخره وی . ئاهیکی وای هه لکیشا ، ژنه که ی له خه وه ستاند .

ژنه به بولله بولله وه گوتی: به م چه کمانه ته وه ئه وه نده ته قه ته ق مه که ! خو به ردی ئاسیا و نیت ! لینا گه ری مروڤ تاویک به ئاسوده یی بخره وی ! قوزه له قورته که ی له یانه ده خواته وه و هاتوها وار و ته قه ته قه که شی له مال ! سندان ت لیدا خویه !

: تو جگه له شه پ و هات و هاوار هيچ شتيكي تر نازاني! برۆ سه يري
ژنه كهي پوبه رتسوؤف كه! ئاي خودايه! چ ژيانتيكي خووشي ههيه!
مروؤف به خته وهر ده كا. ته نيا منم كه له م دنيا بوگه نه دا، كه وتمه داوي
پيره ژنيكي وهك تووه! هه نديك برۆ ئه ولاوه با منيش بخه وم.
دويتيچوؤي پشكينه ري فيرگا، له كاتيكا كه نه فره تي له ژياني خوؤي
ده كرد، سه ري خسته ژير به تانيه كه و خه وي ليكه وت.

ئەلبوم

(كراتوف) ى كارمەندى پلە چوارى دەولەت ، كەپياويكى لەر ولاوازى قاميش ئاسا بو ، خوئى لە كارمەندەكانى تر جياكرده وه و پويكرده (ژيميخوف) و گوتى: گەورەى بەرپىزم! ئىمە هاتوين تا بەهوى ئەو سەرۆكايەتە چەندىن سالەيه و ئەو پىنمايى و سەرپەرشتيە باوكانەيهى بەرپىرتانەوه ، كە بەدرىژايى چەندىن سال ... (زاكوسىن) - كارمەندىكى تر - كە هەر لەهوى لەگەل ئەوانى تردا پاره ستابو ، بەدەنگىكى هياوش وەبىرى هينايەوه: بەدرىژايى زياتر لە دە سال ...

: بەلئى بەدرىژايى زياتر لە دە سال ، هاتوين لەناخى دلمانەوه پىز و سوپاس و پىزانىنى خوئمان بو بەرپىزت دەربىرپىن. ئىستاش لە رۆژيكي ئاوا پىرۆزدا ، هاتوينە خزمەتت و ئەم ئەلبومە ناشايستەيه ، كە برىتية لە وينەى هەمو ئەم كارمەندانە ، وەكو بىرە وەريەك ، وەكو پىرۆپىرزانىنى ئەم كارمەندانەى ژىر دەستى خوئت ، پىشكەش بە بەرپىزت بكەين ، هيوادارىن بەدرىژايى تەمەنى پر لەشانازىت ، تا ئەو رۆژەى لەژياندا دەمىنى ، ئىمەت لەبىر نەچىتەوه ...

لپىردا زاكوسىن ، كە دەتگوت دەمىكە خوئى ئامادە كردوه و چاوه پوانە قسە بكا ، ئارەقەى رۆخسارى سىرپەوه و دەستى پىكرد:

ئاموژگارى و پىنمايە باوكانەكانت ، لەپىناو راستى و راستگوئى و پىشكەوتن ... هەر شەكاوہبى ئالاي بەرپىرتان ، لەمەيدانى كار و بلىمەتى و وشيارى كوئەلايەتى!

دلۆپە فرمىسكىك ، بەچاوى چەپى ژىموخىندا هاتە خواري و بەسەر گوننا چىرچ و لۆچەكەيدا شوژبووه. دواتر بەدەنگىكى لەرۆكەوه ، گوتى: بەرپىزان! هەرگىز چاوه پوانى ئەوہم نەدەكرد ، جەژنى سالرۆژيكي ئاوا سادە بگىپن ... بەراستى دلخوشتان كردم! بەراستى كارى تىكردم! ... تەنانەت ... تا ماوم ، رۆژيكي وەك ئەمپوم لەياد ناچى ، باوہرتان هەبى ... باوہرتان هەبى هاوپىيان ، هىچ كەس هيندەى من چاكەى ئىوہى ناوى ... دلنباين ئەگەر رۆژيكي لە رۆژان ، كارى فەرمانگەم بەتوندى گرتبى و سەختگىريم كردبى ، دلنباين كە هەميشە چاكەى ئىوہم ويستوه و هەرچىەك بوبى ، لەبەرژەوہندى خوئاندا بوہ ...

لەم كاتەدا ژىميخوفى بەرپىوہبەر ، لەگەل كراتوفى كارمەندى پلە چوارى ژىردەستى خوئى ، يەكتر ماچ دەكەن. كراتوف كە خوئشى چاوه پوانى ئەوہى نەدەكرد شانازىەكى لەوچەشنەى پىبىرپى ، لەخوشيان خەرىكبو بالئى دەگرت.

كاكى بەرپىوہبەريش هيند بەتوندى دەستى رادەتەكاند ، دەتگوت زمانى بەستراوه و ناچارە خوئشالئەكەى بەم شىوہيه دەربىرپى. دواتر فرمىسك بەچاوانىدا هاتنە خواري - بەشىوہيهك دەگريا ، دەتگوت ئەلبومەكەيان نەداوہتى ، بەلكو لىيان ستاندوه .

دوای ئه وهی برپک هیور بووه ، چه ند قسهی گهرمی تری بو
کارمهنده کان کرد ، دواتر چانسی ئه وهی دانئ تهوقه ی له گه لدا بکه ن
و دهستی بگوشن.

سه ره نجام ، له نیو هه له هه و هاتوهاواری شادی کارمهنده کاندا ،
به پلکانه کاندا هاته خواری و سواری گالیسکه که ی بو و به دهم نزای
خیری کارمهنده کانوه ، فرمانگه ی جیهیشت و ته نانه ت جاریکی
تریش له نیو گالیسکه که دا که وته وه ژیر کاریگه ری هه سته کانی و گریا.

* * *

له ماله وه ، مه راسیمیکی خوش چاوه پروانی ده کرد.
له مالیش ، ئه ندامانی خیزانه که یی و دوستان و ئاشنایان به شادی و
هه له هه له لیدانه وه پیشوازیان لیکرد.

هاتوهاواریکی وایان وه پرخست ، خوئی لی ببوه پاله وانیکی نه ته وه یی
و وایده زانی ئه گهر ئه و نه بوایا ، ئه و خاکی نیشتیمان کویر ده بووه .
له کاتی نان خواردنی نیوه پرودا - ئه و نانه ی که به و بوئه یه وه ئاماده
کرابو - هه ر په رداخ بو و به سلامه تی ئه و هه لده دران و پر ده کرانه وه ،
ماچکردن و پیروزیایی ، بازاریکی گهرمیان هه بو.

ژیمیخووف ، که خویشی چاوه پروانی سازکردنی مه راسیمیکی له و
شیوه یی نه ده کرد ، پویکرده ئاماده بوان و گوتی: براینه ، کاژیریک
به ر له نیستا ، له پاداشتی هه ول و ماندوبون و هه سته کردن

به به پرسیاریتیدا ، هه ستم به ئارامیه کی زور کرد. له ماوه ی چه ند
سالی خزمه تهمدا بی شک و دودلی کارم کردوه و هه میشه له سه ر ئه و
بروایه بومه که ده بی ئیمه له خزمه تی خه لکدا بین نه ک خه لک
له خزمه ت ئیمه دا بی. هه ربویه ئه مپو گه وره ترین پاداشتم وه رگرت!
به لی ئه مپو کارمهنده کانم ئه لبومیکیان به دیاری پیشکه ش کردم ...
فهرمون سه یریکه ن ، به راستی زور که وتمه ژیر کاریگه ری ئه و وه فا و
ئه مه کداریه یان.

میوانه کان به شادیه وه خویمان چه مانده وه و که وتنه سه یرکردنی
ئه لبومه که .

(ئولگا) ی کچی ژمیخووف ، پویکرده باوکی و گوتی: چ ئه لبومیکی
جوانه ! له وانیه نرخه که ی له ده وری په نجا روپلدا بی! به راستی
جوانه ! بابه گیان بیده ره من ... من هه لیده گرم ... زور جوانه ...
دوای نان خواردن ئه لبومه که ی برده ژوره که ی خوئی و له چه که مه جه ی
میژه که یدا شاردییه وه .

روژی دواتر ، ئولگا ئه لبومه که ی هیئایه ده ری و وینه ی کارمهنده کانی
ده ره ئینا و فری دانه سه ر زه ویه که و وینه ی هاوپییه کانی زانکوئی ،
خسته ناوی.

به م شیوه یه ، پوئشاک ی (یه ک شیوه) ی کارمهنده کان ، جیگای خویمان
دایه پوئشاک ی یه ک شیوه ی خویندکارانی زانکو.

(کولیا) ی کوری به ریوه به ری به ریزیش ، وینه کانی کوکرده وه و
دهستی کرد

به ويته كيشان: پوڤشاكي يه ك شيويه كارمهنده كاني به چهند ره ننگيك نه خشاند. دواتر نوره گه يشته پوخساريان ، سميلكي سهوزي ، بو بي سميله كان دروستكرد و بو بي پيشه كانيش ، پيشيكي قاوه بي ، دروست كرد. كاتي هم كارانه ي ته واو كرد ، چوار دهوري سهر و جه سته ي كارمهنده كاني به مه قه س برې و چاوه كانيانى به سنجاق كون كردن. به م شيويه ماوه يه كي زور سهرگرمي ياري كردن بو. سهره نجام ، ويته ي سهر ي كراتوڤي كارمهندي پله چواري به شقارته يه كه وه لكاند و برديه زوره كه ي باوكي و گوتي: نه ها بابيه چيم دروستكردوه ؟ نه ها بابيه ... سه يري نه و په يكه ره كه . ژيميخوڤ ، به بينيني نه مه ، له ناخي دلوه ده ستي كرده پيكه نين و له سهر كورسيه بزوكه كه ي جوليه يه كي كرد و به هه ستيكي باوكانه وه ، ماچيكي گهرمي گوناي كولياي كرد و گوتي: هه ي شه يتان ! برو به دايك نيشاننده ، با نه ويش بييني.

لای سهرتاش

به یانیه .

هیشتا کاترژمیر حهوت نه بوه ، به لام دوکانه بچکوله که ی (ماکار کوزمیج بلستکین) ی سهرتاش کراوه یه .

خاوه نی دوکانه که به سهر و پیشیکی چلکن و شاننه کراوه وه ، سهرگه رمی ریکخستننه وه و پاککردنه وه ی دوکانه که یه تی . گهرچی شتیکی ئه وتو له دوکانه که دا نیه تا شایانی پاککردنه وه بییت ، که چی پوخساری ئاره قه ی پیدا دیته خوارئ .

شتیکی کونه راده کی شتیته ئه ولاره ، په نجه یه که به ویدا دینی . له گو شه یه کی تر ، به په له پیتکه یه که می شوله یه که به دیواره که وه ، به رده داته وه خوارئ .

دوکانه که ی بچوک و تاریک و پیسه ، پارچه په رو یه که ، که مروق ده خاته وه یادی کراسیکی له به ن چنراو و په نگی تاوه سوتی گالیسکه پانه کان ، دیواره دارینه که ی داپوشیوه .

له نیوان هه رده په نجه ره تاریک و گریان هینه ره که دا ، زه نگولیک ، به سهر دهرگایه کی باریک و بچوکی شق و شرپه وه هه لواسراوه ، که جارجار هه ره له خوړا ده که ویته جول و زرینگه زرینگ .

هینده به سه تیله ی چاویک بده یته ئه و ئاوینه یه ی به دیواره که وه هه لواسراوه ، بو ئه وه ی زگت به خو ت بسوتی و قه د و بالای خو ت ، به خوار و خچی ببینی .

له به رامبه ر ئه م ئاوینه یه دا سهر و پیشی مشته ریه کانی ده تاشئ .

له سهر ئه و میزه بچوکه ی ، که هینده ی ماکار کوزمیجی خاوه ن دوکان پیس و پوخله ، هه مو شتیکت ده سده که وی : جو ره ها شاننه ! چه ند دانه مه قه سیک و موس و ئاوپرژین و دیتول و قتویه که بو دره ی برژانه وه و کولونیا یه کی بی بو ن .

زه نگولی سهر دیواره که ، دهنگیکی بیزار که ری لیوه بلند ده بی و پیایوکی به سالاجو ، به بالتویه کی کورت و چه کمه یه کی لباده وه ، شالیکی ژنانه ی له سهر و ملی خو ی ئالاندوه ، وه ژورده که وی . ئه م پیاره (ئاراست ئیفانو فیج یا گو دو ق) ی باوکی تعمیدی ماکار کوزمیجه . سهر وه ختی که دهرگه وانی کلیسا بو ، به لام ئیستا له دور و به ری گه ره کی (دهریا چه ی سور) نیشته جییه و خهریکی ئاسنگه ریه .

ئاراست ئیفانو فیج ، روده کاته ماکار کوزمیج - که هیشتا سهر قالی خاوین کردنه وه ی دوکانه یه که - و ده لی : سلاو ماکار گیان ! پوناکی چاوان !

یه کتر ماچ ده که ن .

باوکی تعمیدی ، شاله که له سه روگه رده نی خو ی ده کاته وه و خاچی که له سهر سینگی خو ی ده کیشی و داده نیشی و به کوخه کوخه وه ده لی : دوکانه که ت زور دوره کوپم ! له دهریا چه ی سور وه تا دهر وازه ی (کالوژسکایا) ، گالته یه !

: به خیریایی! تهندروستیت چۆنه؟

: نه خوشم برا! تايه کی قورس دایگرتبوم.

: چاک ده بی ئینشالا.

: به لئی تايه کی قورسم هه بو! يه ک مانگی ره به ق له سه رجی که وتم!

پیم وابو که ئیدی ژیانم کوتایی پیهاتوه و ده بی مالوایی له ژیان

بکه م. ئه وه نده هیلاک بوم ، که شیشیان هینایه دیارم! به لام سوپاس

بوخوا ئیستا هه ندیک باشترم ، پرچم ده پوتیتته وه! چومه لای دکتور

و گوتی ده بی سهرت بتاشی! گوتی ئه و تاله موانه ی به تازه بی

دینه وه ، ره گه کانیان به هیترن.

بویه بیرم کرده وه و گوتم واباشه بچمه لای ماکار کوزمیجی خو مان.

هه رجوئیک بی خزم له بیگانه باشتره ، هه م جوانتر سهرت ده تاشی و

هه م پاره شت لی وهرناگری. هه رچه نده دوکانه که ت دوره! به لام

ئهمه که ی کیشه یه؟ هه ر بوخوی پیاسه یه کیشه!

: له خزمه تتدام فرمو!

ماکار ، خشه خشیک به قاچه کانی ده کات و به ده ستیش ئاماژه بو

کورسیه که ده کات.

یا گو دوڤ ، ده چیتته سه ر کورسیه که داده نیشی و له ئاوینه که دا

سه یریکی خو یی ده کات و ئه و دیمه نه ی له ئاوینه که دا دیتته به رچاوی

، خوشحالی ده کات: ده م و چه ناگه یه کی خوار و خپج ، ده م و لیویکی

ده رپه ریو و لوتیکی پان و چاوانی به ته ویله وه نوساو.

ماکار کوزمیج ، سه رشانیه کی چلگنی پر له په له ی زهرد زهرد ، ده داته

سه ر شانی کابرادا و چرک چرک ، مه قه سه که ی ده سستی ، ده که ویتته

کار و ده لئی: ته واو کورتی ده که مه وه.

: ئه ره وه لا! وه ک پرچی تاتاره کان کورتی که ره وه ، با به پری

بیته وه.

: ئه ری پوری گیانم تهندروستی چۆنه؟

: باشه ، سوپاس بو خوا ، چه ند روژیک له مه و به ر چوبوه خزمه ت

خانمی ئه فسه ر و ئه ویش رو بلیکی دابویه.

: ئه ها ... هه ر رو بلیک ... زه حمه ت نه بی گو یچکه ت ئاوا بگره و

ئاگادار به .

: خه مت نه بی ... تو ش ئاگادار به شوینیکم بریندار نه که ی! بریک

له سه رخو! ئاوا نازاری هه یه! ده لئی موه کان راده کیشی.

: گرینگ نیه! واریده که وی! ئه ری به راست (نانا ناراستوقنا) چۆنه؟

: ئانای کچم ده لئی؟ خراب نیه ، چوارشه مه ی رابردو نیشانه یان کرد ،

ئه ری بو نه هاتی؟

ده نگی مه قه سه که نامینی.

ماکار کوزمیج ، ده سستی ده نیتته که له که ی و به شپرزه بیه وه ده پرسى:

کییان نیشانه کرد؟

: ئی خو پونه ... ئانای کچم!

: ئه مه مانای چیه؟ شتی وا چۆن ده بی؟ ده زگیرانه که ی کییه؟

: (پروکوفی پتروفسیچ شیکین) ، ئه وه ی که پوریکی له کولانی

(زلاتوستنسکی) ، به رپرسی کابانه کانه ، ژنیکی زور باشه! هه مومان

لەم دەزگيرانداريهی ئانا خوشحالىن ... ههفتهی داهاتو زهماوهنديان بو سازهکهين ، توش وهره ! زور خوش دهبی ! .
 ماکار کۆزمیج ، مات و سهرسام ، شانەکانی هەڵدەتەکێنی و دەلی :
 چۆن شتی وات کردوه ؟ له بهرچی ؟ ئەمه ... شتی وا نابێ ، ئاراست ئیقانوئێج ! چونکه من خۆم ... ئانا ئاراستوئێنا ... خۆم ... خۆم دەمویست بیخوایم ... چۆن شتی وادهبی ؟
 : چەند و چۆنی ناوی ! کرمان و برایهوه ! کاکای زاوا تابلێی کورپێکی باشه .

چەند دلۆپه ئارهقهی سارد ، پوخساری ماکار کۆزمیج تەپ دەکەن .
 مهقهسهکه فرێدهداته ئهولاه و دهستیک بهلوتیدا دینی و دەلی : من خۆم به نیاز بوم بیخوایم ... شتی وا چۆن دهبی ؟ من ... من خوشمدهویست ... به لێنم پیدابو بیهینم ... پوری گیانیش رازی بو ... توش هه میشه وهك باوك بویته بو من ... به ئەندازهی مامه پەحمهتیه که م ریزم دهگرتی ... هه میشه به خورایی سهرم چاکردوی ... چەندین جار پارەت لێ وەرگرتوم ... دواي په حمهتی ، قه نه فه که مانت برد و ده رۆبلیشت به قهرز لێوه رگرتم و هه رگیز نه تدامه وه ، له بیرته ؟

: ئەهی چۆن له بیرم نیه ؟ زۆر باشم له بیره ! به لام ماکار گیان ، توخوا ! ئیستا هەر خۆم و خۆتین و کهسمان لانیه ، کوا تو به که لکی زاوایی دیی ؟ نه پارهیەکی وات ههیه ، نه ناو و ناوبانگیک ! ئەوه پیشه که شت هەر هیچ و ...

: که وایی شیکین ده وله مهنده ؟

: له کۆمپانیایه کدا کاردهکا ... هه زار و پینسه د رۆبلی دانراوی ههیه ... به لێ برا ... ئیدی ئەم قسانه هیچ سودیکیان نیه ... تازه کار له کار ترازاه ... خو ئاوی رۆیشتو جاریکی تر ناگه رپته وه ناو جوگه کهی ! ماکار گیان ! واباشتره بوخوت به دواي ژنیکی تر دا بگه رپی ... خو ئانا له ئاسمانه وه نه هاتوته خوارێ ! چیه بو وا حه په ساوی ؟ بو سهرم ناتاشی ؟

ماکار کۆزمیج ، وه لام ناداته وه . بی جوله راوه ستاوه ، دواي که میک ده سپره کهی له گیرفانی دینیته ده ری و له پرمه ی گیان ده دا .
 ئاراست ئیقانوئێج ، هه ولده دا هیوری کاته وه : به سه کورم ! به سه ! ئەم گریانه چیه ؟ خو تو ژن نیت ! گوتم به سه ئارامبه وه ! دواي ئەوه ی سه ری منت تاشی ، چهندی پیتخوشه بگری . ده ی کورم ! ئەوه مهقهسه که یه هه لێگره و کاره که ت ته واوکه .

ماکار کۆزمیج مهقهسه که هه لده گری و نیگایه کی خالی له ریز و نه زا که ت ، ده برپته ئاراست ئیقانوئێج و مهقهسه که فریده داته وه سه ر میزه که ، ده سه تەکانی ده له رزن و ده لی : ناتوانم ! ده ستم ناچپته هیچ کاریک ! من مروئیککی به دبه ختم ! ئاناش به دبه خته ! ئیمه یه کترمان خوشده ویست ، به لێنمان به یه کتر دابو ... به لام چەند مروئیککی دلره ق و بی به زه بی لیکیان کردین ... فه رمو بو دهره وه ئاراست ئیقانوئێج ! چاوم به رایى نادا بتبینم .

مروڻ ، به بينيني سهروڪه للهي نيوه تاشراوى ئاراست ئيفانوڻفيج ،
دورخراوه ڪانى وهبير ديته وه . بوڻخوڻيشي ههست به خه جاله تي دهڪا ،
به لام ئيدي ، جگه له دان به خوداگرتن ، هيچ پيگه چاره به ڪي تري
نيه . شاله ژنانه ڪهي له سهر و ملي خوڻي دهئاليني و له دوڪانى
سهرتاشه ڪه دهچيٽه دهره وه .
ماڪاريش له ته نيائي خوڻدا ههروا دهگري .

پوڙي دواتر ، ئاراست ئيفانوڻفيج به ياني زو به ره و دوڪانه ڪهي ماڪار
ڪوڙميچ ، دهڪه ويٽه پري .

ماڪار ، به سارديه وه ليني ده پرسى : چيت دهوي؟

: ماڪار گيان هاتوم ڪاره ڪم بو ته واوڪه يت ، نيوهي سهرم ماوه ...
: سههه تا پارهي خوڻم وهرده گرم ، ئنجا ڪاره ڪم ته واو ده ڪم .
به خوڻپايي سهري ڪه س ناتاشم .

ئاراست ئيفانوڻفيج ، بي نه وهى يه ڪ قسه بڪا ، ملي پيگاي خوڻي
دهگري و ده پروا .

تا نه مروڻش ، نيوهي قڙي سهري ڪورته و نيوه ڪهي تري دريڙه . پاره
دان به ههقي سهرچاڪردن ، به هه پله خه رجي ده زاني و داني به خوڻدا
گرتوه و چاوه پروانه تا لايه ڪورته ڪهي قڙي ، دريڙه بيته وه وهڪ
لايه ڪهي تري ليبيٽ .

به م سهر و شڪله وه ، له ٺاهه ننگي گواستن وهى ڪچه ڪه پدا به شداري
کرد و ڪاتيڪي خوڻشي به سهر برد .

تۆلهی ژن

زهنگی دەرگا لیدرا ، (نادیژدا پتروڤنا) ی خاوهنی ئه و ئاپارتمانهای که شویینی رودانی چیرۆکه که مانه ، به په له له سه ر قه نه فه که ههستا و به ره و دەرگا که پویشت.

به خوی گوت: (ده بی میرده که م بییت ...).

به لام کاتی دەرگای کرده وه ، له گه ل پیاویکی نه ناسدا به ره و پو بووه ، پیاویکی بالابه رزی قوژ ، به بالتهوییه کی چه رمی گرانبه ها و چاویلکه یه کی چوارچیوه زیڤینه وه ، له به رامبه ری راوه ستابو.

ده موجاوی چرچ ولوچی تیکه وتبو و چاوه کانیشی به جوریک له بیبایه خی و به که مزانینه وه ، ده یانروانیه دنیا که ی ئیمه .

نادیژدا پتروڤنا ، پرسی: چیت ده ویست فه رمو؟

: من دکتورم خانمی به ریژ. له لایه ن خیزانیکه وه به نیوی ... به نیوی (

چلوبییتیڤ) ه وه بانگ کراوم ... تو خاتونی چلوبییتیڤی؟

: به لی ... خوم ... به لام به خودا کاکی دکتور ... داوای لیبوردن

ده که م ، پیاوه که م جگه له وه ی تایه کی قورسی هه بو ، ددانیشی هوی

کردبو ، ئه و بو خوی نامه ی بو ت نوسی بییته ئیره ، به لام تو ... هه ر

نه هاتی ، ئه ویش چیت به رگه ی ئه و ئازاره ی نه گرت ، چوه لای

ددانساز.

: هم ... ده بویا بیچیته لای دکتوری ددان ، ئه وسا نه ده بوه هوی ماندوکردنی من ...

ئهمه ی گوت و ماوه ی خوله کیک بیده نگ بو .

: کاکی دکتور داوای لیبوردن لی ده که م ، بوینه هوکاری ماندوکردنی

به ریژت ... باوه پت هه بی ئه گه ر له هاتنی تو دلنیا بویا ، نه ده چوه لای

ددانساز و چاوه پروانی تو ی ده کرد ... داوای لیبوردن ده که م ...

خوله کیک تر به بیده نگی تیپه ری.

نادیژدا پتروڤنا ، پشت ملی خوی خوراند.

دکتور ، له ژیر لیوه وه به بلمه بلمه وه گوتی: خانمی به ریژ تکایه

به ریژمه ، با له مه زیاتر دوانه که وم ، کاتی دکتوران ئه وه نده نرخه ی

هه یه که ...

: ئی خو من ... رامنه گرتوی ...

: به لام خانمی به ریژ ناتوانم به بی وه گرتنی (هه قی هاتن) که م ، لییره

بروم!

نادیژدا پتروڤنا سور هه لگه را و به پته پت گوتی: هه قی هاتن؟ ئه ها!

به لی ، هه قی خوته ، ده بی هه قی خوت وه رگری ... توش

ئزه ته ت کیشاوه و هاتویه ئیره به لام کاکی دکتور ... باوه رکه

خه جاله تم ... پیاوه که م جزدانی پاره که مانی له گه ل خویدا برده ...

باوه رکه پاپاسیک شک نابه م له ماله وه ...

: هم ... سهیره ! ئه دی که وایه من ده بی چی بکه م؟ خو پییم ناکری

لیره دانیشم و چاوه پروانی هاتنه وه ی میرده که ت بم؟ برو جوان بگه ری

بزانه ، به لگو هه نديك پاره بدۆزیه وه ... خو هه قه كه ی من ئه وه نده پاره یه كی زۆر نیه ...

: باوه پركه كاکی دكتور ئه وپاره ییه ی هه مانه ، لای مێرده كه مه ... به پاستی خه جاله تم ... ئه گهر پاره م لایویه ... تو بلی له بهر پۆبلیك ... له بهر پۆبلیك ئه م دوخه گه مزانه یه قبولكه م ...

: ئه م خه لکه زۆر به سه یری پاره ی دكتوره كان دهن ... به پاستی ئه مه جیگای سه رسوپمانه ؟ به شیوه یه ك ره فتارمان له گه ل ده كهن وه ك ئه وه ی هه ر مروقیش نه بین ، كار و ماندویتی ئیمه به هه ند ناگرن ... ئه م هه مو ریگایه م كوتاهه ته وه و هاتومه ته ئیره و ... كاتی خو م به فیرۆ داوه و ...

: لیت تیده گه م دكتور ، به لام ئه وه ش بزانه ، هه نديك جار مروق پاره ی ورده ش له ماله كه یدا شك نابا .

: من چ كارم به (هه نديك جار) ه ؟ به پاستی تو زۆر ساده و خه یالیت ... نه دانی هه قی هاتنی دكتور ... كاریکی - ناکری پیاو هه مو شتیك بلی - تا ئه وپه ری دژی ویزدانه ... وا هه ست ده كه م ، ده زانی نامه وی پاسه وانی سه ری كولانه كه بیتم بویه ده ته وی پاره كه م نه ده یتئ ... به پاستی سه یره !

نادیژدا ، هه نديك خو ی هیئا و برد ... هینده ی دنیا یه ك هه ستی به شه رم و خه جاله تی ده كرد ... پوخساری سور هه لگه را ، لیوه كانی ده تگوت ناگریان تیبه ربوه ، پیستی پوخساری له ئه نجامی رق و توپه یی و شه رمدا كورژ ببووه و سور هه لگه رابو ، دوا ی كه میك

بیده نگی ، گوتی: زۆر باشه ، یه ك خوله ك مو له تم بده ری تا كه سیك ده نیتره لای ئه و دوكانداره ی سه ری كولانه كه ، به لگو هه نديك پاره ی به قه رز لیوه رگرم و هه قی هاتنه كه ت ده ده می ، نیگه ران مه به .

دواتر چوه زوره وه و شتیکی بو كابرای دوكاندار نوسی . دكتوریش به دوایدا ملینا و چوه ژوری میوانه وه و بالتو چه رمه كه ی دانا و خو ی هاویشته سه ر قه نه فه یه ك و دانیشته .

هه ردوکیان بی دهنگ و چاوه پروان بون . دوا ی پینج خوله كیك ، وه لامه كه ی هاته وه . نادیژدا سه ری زه رفه كه ی كرده وه و جگه له وه لامه كه ی كابرای دوكاندار ، یه ك پۆبلیه كی كاغەزی ده رهینا و به ره و لای دكتور درژی كرد .

چاوه كانی دكتور له ئه نجامی توپه ییدا پریشکیان داویشته . پۆبلیه كه ی له سه ر میزه كه دانا و گوتی: ئه مه چیه خانمی به پیز؟ ... له وانیه نوکه ره كه م پۆبلیك وه رگری! به لام خو م نه خیر ... هه رگیز! ببوره ...

: ئه دی چه ندت ده وی؟
: خو ی ده پۆبلی وه رده گرم ... به لام قه یناكا تو پینج پۆبلی بده ری .
: پینج پۆبلی له كو ی بیتم؟ خو هه ر له سه ره تاوه پیمگوتی پاره م نیه !
: نامه یه كی تر بو دوكانداره كه بنوسه ، ئه وه ی بتوانی پۆبلیكت به قه رز بداتی ، ده توانی پینج پۆبلیشت بداتی! جیاوازی چیه ؟ خانمی به پیز تکیاه له مه زیاتر رام مه گره ، كارم زۆره ! بیكار نیم ...

: گوی بگره کاکي دکتور! نه گهر پیت نه لیم: که سیکی بی چاو و پووی! نه وه پیتده لیم که سیکی بییه زه یی و بی سوژ و نامیهره بانى! وایه! زور رغن و بی به زه بییت، تیگه یشتی؟ نادیزدا پتروفنا، به ره و لای په نجره که وهر سوپا و لیوی خوئی گهست و چند دلویه فرمیسی درشت به چاوه کانیدا هاتنه خورای و که و ته بیرکودنه وه: (به دغه سال، بیشره ف، رهفتار ناژهل، موله تی نه وه به خوئی ده دا... نازایه تی نه وه ی تیدایه... ناخر چون ده بی درک به و هه لومه رجه ناله باره ی ژبانى نیمه نه کا؟ نه فره تی! پاره سته بزانه چیت لیده که م!).

له م ساته دا، به ره و لای دکتور خوئی وهرچه رخاند، شوینه واری خه فته و نیگه رانی به پوخساریه وه دیار بو. به ده نگیکی نه رمی تیکه ل به پارانه وه، گوتی: کاکي دکتور! خوژگه له بهر پاره نه وه نده منت نازار نه ده دا!... پیتوایه بوخوم خه فته تی ترم که مه؟ له م ساته دا هه ردو ده سستی به هه ردو لاسه ری خوئی وه گرت وگوشی. له چاوتروکانیکدا خه رمانی قزه جوانه که ی - که ده تگوت سپرینگیکی گوشیه نه که نه ملاو لای سه ری - به سه ر شانه کانیدا هاتنه خورای

: نای خودایه! من چ نازاریک به ده ست نه و میرده گه مژده یه مه وه ده چیژم!... له م ویرانه یه دا دانم به خودا گرتوه... که چى نه وه نیستا پیاویکی خوینده وار، موله تی نه وه ی داوه ته خوئی بیزار و سه رکونه م بکا! نای خودایه تاکه ی نه م کویره وهریه!

: به لام خانمی به ریژ، بزانه که پله وپایه ی که سانى وه ک نیمه... به لام دکتور نه ی توانى قسه کانى ته و او بکا که نادیزدا پتروفنا به له تردان و لاره لار به ره و لای دکتور هات و دکتوریش خیرا هه ردو ده سستی به رو لای نه و دریژ کرد و نادیزداش خوئی به ده سته کانى دکتوره وه گرتوه و بورایه وه و... سه ری به سه ر شانى دکتوردا لار بووه.

دوای خوله کیک به نه رمی گوتی: وهره نه ملاتر... به رده م کوانوه که دکتور... نه ملاتر... هه موشتیکت بو ده گیومه وه... هه مو شتیکت...

کاتر میریک دواتر، کاتى دکتور مالى نادیزدا پتروفناى به جیهیشت، هه م مه ست بو، هه م په ست بو، هه م شه رمه زار... له کاتیکدا که ده یویست سه رکه ویتته سه رخیشکه که ی، له بهر خوئی وه گوتی: (مروژ، کاتى به یانیا ن له مال دیتته ده ری، نابى پاره یه کی زور هه لگری، چونکه جارى واهه یه ناچاره دایچینی).

سەدەف

بى ئۇەى تىن بۇ مېشك بېنم ، سەرلە ئىوارانىكى بارانايى وەرزى پايز ، بەتەواوى وردەكارىه كانىه وه ، دېنمە وه يادى خۇم: لەگەل باوكما ، لەيەكك لەشە قامە بە ئاپوراكانى مۇسكۇدا راوہ ستابوم و ھەستم دەگرد نە خوشىه كى سەير ، وردە وردە خەرىكە تىنم بۇ دېنى. ھەستم بە ھىچ ئازارىك نە دەگرد ، بە لام وردە وردە چوگە كانم شل دەبون و خەرىكېون دەنوشتانە وه و قاچە كانم سې دەبون و قسەم بوئە دەكرا و سەرم بە لايە كدا لار دە بوؤە ... ھەستم دەگرد ئىستا نا ئىستا ، بەردە بىمە وه و دەبورئە وه . لەم كات و ساتانە دا بو ، گە ياندىمانە نە خوشخانە . دكتورە كان ، لەسەر تابلۇ بچوگە كەى سەر سەرم ، نوسيان: (*fames) ، جورىك نە خوشى كە لەكتىبە پزىشكىه كاندا ئاماژەى بوئە كراوه و ناوى نە ھاتوہ .

باوكم ، بە بالتۇيە كى ھاوینە و كلاوىكى تريكوپى - كە چەند پارچە لوگە لە كونىكە وه سەريان دەرھىنابو - لەتەنىشتمە وه ، لەسەر پيادە رۇيەكە راوہ ستابو . پىلاوىكى گە ورە و قورسى لە پىدابو ، ئۇم مروڤە بە شەرم و شكويە ، لەترسى ئۇەى نە كا خەلك بزانن گورەوى

لە پىدا نىه ، ملە پوتىنىكى كۆنەى بە دەورى گويزىنگى قاچىه وه بەستبو .

ئەم بونە وەرە گە مژە و دەبەنگە ، كە ھەتا بالتۇ ھاوینىه دەسدورەكەى كوئتر و پىستر دەبى ، منىش زياتر خوشمدەوى و ھوگى دەبم ، لە پىنج مانگ لە وەوبەرە وه بۇ وە دەسكە وتنى كارىكى وەك سكرتيرى ، يان كاتى ، ھاتبوہ پايتەخت ، سەرى بە زور شويندا كرىبو و لە زور دەرگای دابو بە لكو كارىكى دەستكە وى . بە لام ھەمو ھەولە كانى بى سود بون .

ناچار ئە و پوژە ھاتبوہ سەر شە قامە كان بۇ ئۇەى دەس لە خەلك پانكاتە وه و شتىكى دەسكە وى .

بە رامبەر ئە و شوينەى من و باوكم لىى راوہ ستابوین ، بالە خانە يەكى گە ورەى سى نھوۋمى ، كە تابلۇيە كى شىنى پىوہ بو و لىى نوسرابو: (رىستوران) ، دەبىنرا .

سەرى خۇم بۇ راناگىر نە دەكرا و بى ئۇەى بە خۇم بزانم چاوم بېبىوہ پەنجەرە پوناكە كانى رىستورانەكە و ھاتوچوۋى خەلكم لىوہ دەبىنى .

لەوى ، لە لای راستى شوينى ئوركسترا ، دو تابلۇى دەسكردى سەر دىوارەكە و چراى ھەلواسراوى رىستورانەكە م دەبىنى .

پوانىمە يەكك لەوپەنجەرانە و سەيرى پەلە مەيلە و سىپە كانم كرد ، پەلە يەكى بى جولە ، كە شىوہ يەكە لە تىكەل كرىنى رشتە يەك لە

هیله‌کانی به‌رام‌بهر ، له‌سه‌ر پانتایی گشتیی ، ره‌نگی قاوه‌یی دیواره‌که ، به‌شیوه‌یه‌کی به‌رچاو هه‌ست پیده‌کری.

به‌لام سه‌ره‌نجام دوا‌ی هه‌ولێکی زۆر بۆم ده‌رکه‌وت ئه‌وه تابلۆیه ، به‌لام هه‌رچه‌ندی کردم نه‌متوانی نوسینه‌که‌ی سه‌ری بخوینمه‌وه ... په‌نگه سپیه‌که‌ی ، سه‌رنجی راکیشام و خه‌ریکبو ئه‌فسونی له‌میشکم ده‌کرد ، هه‌ولمدا نوسینه‌که بخوینمه‌وه ، به‌لام هه‌موه‌وله‌کانم بی سود بون.

سه‌ره‌نجام نه‌خوشیه سه‌یر و سه‌مه‌ره‌که کاری خو‌ی کرد.

هات و هاواری گالیسکه‌کان ، له‌میشکدا وه‌ک گرمه‌ی هه‌وریان لیدی و له‌نیۆ بوونی بوگه‌نی شه‌قامه‌که‌دا ، سه‌دان بوئم له‌یه‌کتر جیا ده‌کرده‌وه . چاوه‌کانیشم چرای ریستوران و شه‌قامه‌که و گالیسکه‌کانی لی ده‌بوه بروسکه‌ی هه‌ور.

هه‌ر پینچ هه‌سته‌که‌م وه‌گه‌ر که‌وتون و ورده ورده ئه‌وه‌ی که‌ چه‌ند خوله‌کیک له‌مه‌وبه‌ر نه‌مه‌ده‌توانی بیبینم به‌رونی ده‌مبینی و نوسینی سه‌ر تابلۆکه‌م خوینده‌وه : (سه‌ده‌ف ...)

وشه‌یه‌کی سه‌یره ؟ ته‌مه‌نم هه‌شت سال و چه‌ند مانگه ! که‌چی تا ئیستا وشه‌ی ئاوام به‌رگو‌ی نه‌که‌وتوه ؟ سه‌ده‌ف ! ده‌بی چی بی ؟ ناوی خاوه‌نی ریستورانه‌که نه‌بو ! چونکه دلنیام ناوی خاوه‌نی شوپینه‌کان ، هه‌میشه له‌سه‌ر تابلۆی ده‌روه ده‌نوسن ، نه‌که له ژوره‌وه .

به‌زه‌حمه‌ت سه‌رم به‌ره‌و لای باو‌کم سو‌راند و به‌ده‌نگی‌کی گه‌راوه‌وه ، پرسیم : (بابه ! سه‌ده‌ف واتا چی ؟) .

باو‌کم دانیشته ، چاوی بریبوه هات و چو‌ی خه‌لکه‌که و به‌چاو ریپواره‌کانی به‌پیده‌کرد ... له‌نیگایدا هه‌ستمکرد ده‌یه‌وی شتی‌ک به‌ ریپواره‌کان بلی ، به‌لام وشه‌کان ، وه‌ک شتی‌کی زۆر قورس بن ، به‌ده‌م و زمانه له‌رزۆکه‌که‌یه‌وه به‌سه‌ترابون و نه‌یده‌توانی ده‌می بکاته‌وه . ته‌نانه‌ت چه‌ند هه‌نگاو‌یکیش که‌وته دوا‌ی ریپواریک و قولی گرت ، به‌لام هه‌رکه کابرا ئاو‌پی دایه‌وه ، گو‌تی : (داوای لی‌بوردن ده‌که‌م) . سه‌ری به‌گیژه‌وه هات و به‌لاره‌لاره‌هاته‌وه شوینی خو‌ی و دانیشته‌وه .

جاریکی تر پرسیمه‌وه : (بابه ! سه‌ده‌ف واتا چی) ؟

: (جو‌ره گیانه‌وه‌ریکه ... له‌ده‌ریادا ده‌ژی ...)

له‌چرکه ساتیکدا ، ئه‌و گیانه‌به‌ره ده‌ریاییه نه‌ناسراوه‌م هینایه به‌رچاوی خو‌م ، بیرمکرده‌وه و گوتم چه‌تمه‌ن ده‌بی شتی‌ک بی له‌نیوان ماسی و قرزالی ، له‌به‌رئه‌وه‌ی گیانه‌به‌ریکی ده‌ریاییه ، به‌بیبه‌ری تیژ و گه‌لای بو‌ندار ، شو‌ریای گه‌رم و به‌تامی ماسی لی دروست ده‌که‌ن ، یان سرکه‌ی پیدای ده‌که‌ن و که‌له‌می تیده‌که‌ن و شیویکی ماسی خو‌شی لی ساز ده‌که‌ن . یان سو‌سی قرزالی لی دروست ده‌که‌ن ...

هینامه به‌رچاوی خو‌م : هه‌رکه سه‌ده‌فه‌کان له‌بازاره‌وه دینن ، زۆر به‌خیرایی پاکی ده‌که‌نه‌وه و خیرا ده‌یخه‌نه مه‌نجه‌له‌وه ، ئه‌م کارانه

زۆر به خیرایی ده کهن. خیرا خیرا خیرا زۆر برسپانه... بوئی ماسی و شوربای قرژال، له چیشتهخانه کهوه دیتته بهرلوت....

ههستمکرد ئهه بوئه، کونه لوت و ناودههم ده ورژینیی و ورده ورده بی حاله ده کها. ریستورانه کهه و باوکهه و تابلو سپیه کهه و قوئی کراسه کهه و هه مو شوینیک ئهه بوئه ی گرتوه، بوئه کهه، تادی بلاو ده بیته وه و زیاتر ده بی، به شیوه یه کهه بیته وه ی به خویم بزانه، دهستم کرد به جویه. شه ویلاکه کانم وه کار کهوتن، وه که ئه وه ی هه به راستی پارچه یه که له گوشتی ئهه گیانله به رهه له ده مدا بی... ئه وه نده به له زهت بو، چوکه کانم نوشتانه وه و خه ریکبو به ریمه وه، له تاوان په لاماری قوئی باوکه دا و خویم به بالتو هاوینییه ته په که یه وه گرتته وه.

باوکه ده له رزی، زۆر سه رمای بو...

: (بابه! سه دهه له پوژانی پوژو گرتندا ده خوری؟)

: (سه دهه به زیندویی ده خوین... سه دهه وه که کیسه له قاوغی هه یه، قاوغه که ی له ناوه راسته وه له ته ده کری).

له چاولیکنانیکدا، بوئی خوشی شوربای ماسی، دهس له ختوکه دانی نه وه سم هه لده گری و ئهه دیمه نه ی له زه زینمدا نه خشی به ستهبو، ئاداری به سهه پاداریه وه نه ما. ئیدی لیره وه هه مو شتیکم بو پون بووه، له ژیر لیوه وه گوتم: (ئا هه چنده پیسه! چنده پیسه!).

که وایه ئهه سه دهه هه؟ گیانله به ریکی له چه شنی بو ق هاته به رچاوم که له ناو قاوغه که یدا دانیشته وه به چاوه گه وره و بریسکه داره کانی، زهق زهق سه یری ده ری ده کها و شه ویلاکه نه فره ته یه کانی باده دا. ئهه بوئه وه ره، به وپیسته لینج و چاوه گه وره و چنگه تیزانه یه وه، له بازاره وه ده یهینن و هه رچی منداله له ترسان خوئی ده شاریتته وه. چیشته لینه ری ریستورانه کهه ش، به بیزه وه ده گری به قاچه کانیدا و ده یخاته ده فریکه وه و ده بیاته سالوئی ریستورانه کهه و ده یخاته به رده م میوانه کان، ئه وانیش بهه و چاوانه و بهه و چنگ و ددانانه یه وه و به زیندویی، له ناو ده فره که هه لیده گرن و ده یخوین. گیانله به ره که ش زیره ی لی هه لده ستی و هه ولده دا گاز له دهه و لیویان بگری...

بیژم ده بیته وه! به لام نازانه بوچی شه ویلاکه کانم وه که ئه وه ی شتی که بخویم، که وتونه جو له؟ ئه وه ی ده یجوم، گیانله به ریکی نه فره تی و هیلنج هینه ر و مه ترسیداره، که چی زۆر به تامه زرویییه وه خه ریک بوم ده مخوارد، به لام هه ره ده ترسام په ی به تام و بوئه که ی به رم.

هه رکه یه کیکم ده خوارد، چاوانی دوهه و سییه م ده هاتنه به رچاوه... ئه وانیش ده خویم... دواتر نو ره ده گاته سهه ره په پوئی سه فره کهه و ده فره کان و پیلاوه کانی باوکهه و تابلو سپیه کهه... ئه وانیش ده خویم... ئه وه ی به رچاوم که وی ده یخویم، چونکه پیموایه جگه له خواردن، هیه دهه و ده رمانیک، ده ردی منی پی چاره سهه ناکری.

سه دهه نه فره ته یه کان، به چاوه بریسکه دار و ترسناکه کانیانه وه لییم ده روانن، ترسم لیده نیشی، به لام پیمخوشه هه ره بده وهام بم له سهه

خواردن. دسه‌ته‌کانم به‌ره‌و پیشه‌وه درېژکرد و له‌ناخه‌وه هاوارم‌کرد:

(سه‌ده‌فم ده‌نی! من سه‌ده‌فم ده‌وی!)

له‌وکاته‌دا ، گویم له‌ده‌نگی گپ‌راوی باوکم بو: (براینه یارمه‌تیمان بدهن! له‌پوم نایه سوال بکه م ، به‌لام چی بکه م ئیدی خوّم به‌پیوه ناگرم).

داوینی بال‌توک‌هی باوکم گرت و رام‌کیشا و گوتم: (سه‌ده‌فم ده‌وی) .

گویم له‌ده‌نگی که‌سیک بو له‌ته‌نیشتمه‌وه ، به‌پیکه‌نینه‌وه گوئی: (تو ده‌ته‌وی سه‌ده‌فم بخوی؟ فسقه گوله‌یه‌کی وهک تو ده‌یه‌وی سه‌ده‌فم بخوا؟).

دوپیاو ، به‌کلّوی سیلنده‌ره‌وه له‌به‌رام‌به‌رمان پاره‌ستابون و سه‌یری ناوچاوی منیان ده‌کرد و پیده‌که‌نین.

: (ها گچ‌که‌ل! ده‌ته‌وی سه‌ده‌فم بخوی! چوّن چوئی ده‌بخوی گچ‌که‌ل؟).

له‌بیرمه ده‌ستیك به‌پاکیش پاکیش بردمیه ناو ریستوران‌ه پوناکه‌که و هینده‌ی نه‌برد خه‌لک‌یک‌ی زورم لی کوپووه و به‌پیکه‌نینه‌وه سه‌یریان ده‌کردم. شتیکی لینج و سوپرم - که بوّن بوگه‌نی لیده‌هات - خوارد. بی نه‌وه‌ی سه‌یری بکه م و بپرسم و بزائم نه‌وه‌ی ده‌بخوّم چیه ، به‌تامه‌زرویییه‌وه که‌وتمه‌سه‌ری. بی نه‌وه‌ی بیجوم ، قوتم ده‌دا. ده‌ترسام له‌وه‌ی چاوه‌کانم بکه‌مه‌وه و چاوه بریسکه‌دار و چنگ و ددانه تیژه‌کانی ببینم.

له‌ناکاو هه‌ستم‌کرد خه‌ریکی جوینی شتیکی ره‌قم ، ده‌نگی قرچه قرچ به‌رز بووه ، نه‌وانه‌ی ده‌وریان لیدابوم ، ده‌ستیان کرد به‌پیکه‌نین: (ها ... ها ... ها ... قاوغه‌که‌شی ده‌خوا ، گه‌مژه پیتوایه نه‌ویش ده‌خوری؟).

له‌بیرمه دواي نه‌وه ، هه‌ستم به‌تینویتییه‌کی زور کرد. له‌نیو جیگا‌که‌م پاکشام و له‌تاو برژانه‌وه‌ی ناوده‌م و نه‌و تامه سه‌یره‌ی سه‌رزمانم و لیوی وشک هه‌لگه‌راوم ، خه‌وم لی نه‌ده‌که‌وت.

باوکم به‌زوره‌که‌دا ده‌هات و ده‌چو ، وهک نه‌وه‌ی قسه له‌گه‌ل خویدا بکا ، ده‌سته‌کانی راده‌وه‌شان‌دن.

له‌به‌رخوپییه‌وه قسه‌ی ده‌کرد: (له‌وانه‌یه سه‌رمام بوی! واهه‌ست ده‌که‌م یه‌کک به‌نیو می‌شک‌مدا دیت و ده‌چی ... له‌وانه‌یه هوپیه‌که‌ی نه‌وه‌بی که ... نه‌مرو هچم نه‌خواردوه ... به‌پراستی که‌سیکی گه‌مژه و فه‌قیرحالم ... نه‌و کابرایانه ، ده‌پوئلی پاره‌ی سه‌ده‌فه‌که‌یان دا ... توژیک لییان نه‌چومه‌پیش و نه‌م‌کرد داوای هه‌ندیك پاره‌یان لیبکه‌م! ده‌متوانی شتیکیان لیوه‌رگرم).

لای به‌ره‌به‌یان خه‌وم لیکه‌وت ، له‌خه‌ونمدا بو‌قیکم بینی له‌نیو قاوغه‌که‌یدا دانیشتبو و سه‌یری ده‌ره‌وه‌ی ده‌کرد ، سبه‌ی ، له‌تینوان له‌خه‌وه‌ستم ، سه‌یرم کرد بزائم باوکم له‌کوپییه ، بینیم هه‌روا به‌نیو ژوره‌که‌دا ده‌هات و ده‌چو و ده‌سته‌کانی راده‌وه‌شان‌دن.

(*fames) : برسیتی

قه لهو و لاواز

دو ناشنای کون ، له ویستگه ی شه مهنده فهری (نیکولا یوئسکایا) ،
گه یشتنه یه ک . یه کیان قه لهو و نه وه ی ترلاواز .
به لیوه چه وره کانی کابرای قه لهو وه - که وه ک ه لورّه سور
ده چونه وه - دیار بو هینده نه بو نانیکي باشی له ریستورانی
ویستگه که خواردبو و بوئی شهرابی نارنجی لیده هات .
به لام به ده سته پرله زهرف و جانناکانی کابرای لاوازه وه دیاریو که
هینده نابی له شه مهنده فهره که دابه زیوه و بوئی قاوه و قاورمه ی
لیده هات . له دوايه وه ، ژنیکی لاوازی
چه ناکه دریژی هاوسه ری و قوتابیه کی بالابه رزی چاوغچکه ی کوری ،
پاوه ستابون .

پیاوه قه لهو وه که ، هه رکه چاوی به پیاوه لاوازه که ده که وی ، هاوار
ده کا: هیی پورفیری نه وه توئی؟
پیاوه لاوازه که ش سه رسام ده بی و هاوار ده کا: نای خودایه ! میشا !
هاورپی خویندنگه ! نه وه چی ده که ی لیره ؟
ناشناکان یه کتریان ماچ کرد و چاوه پر له فرمیسه که کانیاں برینه یه کتر
، هه ردوکیان چه په ساو و شاد و خوشحال بون .

دوای یه کتر ماچ کردن ، پیاوه لاوازه که گوتی: به راستی هاورپی
خوشه ویستم چاوه پروانی نه م دیدارم نه ده کرد! ده زانی نه م دیداره
هه ر له دیاریه کی چاوه پروان نه کراو ده چی! لیتمگه پری با به جوانی
سه یرتکه م! نه ها ... به لی ... خویه تی! هه مان نه و ریکیپوشه ی
جارانی! نای خودایه ! ده ی له باره ی خوته وه قسه م بو بکه ! چی
ده که ی؟ به چیه وه خه ریکی؟ ده وله مهنده ی؟ ژنت هیئاوه ؟ وه ک
ده مبینی من تیوه گلاوم ... نه مه ش هاوسه ره که م (لویزا) یه ...
خزمی

(وانزینباخ) ه ، نه لمانیه ... نه وه ش (نافاناییل) ی کورمه ...
خویندکاری سیی ناوه ندییه ، نافا گیان ، کورم! نه م به پیزه ی
ده بیینی ، هاورپی خویندنگه ! له قوناعی ناوه ندی به یه که وه بوین .
نافانایلیش دوای بریک پاوه ستان و بیرکردنه وه ، کلاوه که ی سه ری
داگرت .

پیاوه لاوازه که ، هه روا به رده وام بو: به لی کورم ، له ناوه ندی
به یه که وه بوین! نه ری بیرته چوئن سه رمان ده خسته سه ری هه کتر؟
له بیرمه دوای نه وه ی کتیبه کانی خویندنگه ت به جگه ره کون کون کرد
، ناوم لیئای (هیروسترات). توش به هوئی نه وه ی که چه زم له قسه و
هه وال بو ، ناوت لیئابوم (نافیالت). ها ... ها ... ها ... چ
روژگاریکی خوشبو!

مندال بوین خه ممان نه بو! نافاگیان وهره پیشتتر کوپم! شهرم مه که!
... ئەمەش هاسەرە که مه خزمی وانزینباخه ... له په پیره وانی لوڤسەرە
...

نافانا ئیل ، دواى هه ندىك بىر كرده وه ، جوله يه كى كرد و چوه پشت
باوكيه وه .

پیاوه قه له وه كه ، به حه زىكى زۆره ده پیروانیه هاوړی دیرینه كه ی و
گوته: ئی گوزهرانت چۆنه؟ گه یشتویه كوئ؟

: خزمهت ده كه م برا! دو سالیكه كارمه ندى پله پینجم ، نیشانه ی
(ستانیسلاڤ) م وهرگرتوه ، گهرچى موچه كه م به و شیویه نیه ...

له گه ل ئەوه شدا سوپاس بو خوا ... ژنه كه شم ماموستای تاییه تی
موزیکه ، خو شم دواى ته واو بونی كاری فه مانگه ، قتوی دارینی

جگهره دروست ده كه م - قتوی دانسقه! دانه ی به پوڤلیك ده فروشم.
ئەلبه ته بو ئەوانه ی كه زۆرم لیده كړن ، ده دانه یان زیاتر ، بریك

هه رزانترین ده ده می ... به پړیوه ده چین ... له پیکخراویکی بالا کارم
ده کرد ، ئیستاش له لایه ن ئەو پیکخراوه وه ، له ژیر ناوی کارمه ندى

تاییه تدا گواستراومه ته وه ئیره ... بریاره لیره ده سبه کار بم ، ئە ی
تو؟ له وانیه گه یشتبیته کارمه ندى پله هه شت؟

: نا! هاوړی پړو سهرتر ، به پړیوه به ری گشتیم ... هاو پله ی ژهنه رالی
دو ئەستیره ...

له چاولیکنانیكدا رهنگ به پوخساری كابرای لاوازه وه نه ما. له جیگای
خوی وشك بو ، به زه رده خه نه یه ك ، گنج و لوچه كانی پوخساری خوار

و خییچ کرد و حاله تیکی به خووه گرت که ده تگوت پوخسار و
چاوه كانی پرشنگ داویژن. له چاو تروکانیکدا خوی کوکرده وه و
هه ندىك پشتی چه مانده وه ، له جارن لاوازتر هاته به رچاوان ...

ته نانه ت جاننا و بوخچه كانی ده ستیشی خویان کوکرده وه و چرچ و
لوچییان تیكهوت ... چه نه گه ی دریزی ژنه كه شى دریزتر بو و

نافانا ئیلیش پشتی راست کرده وه و وهك سه ربازان ، ناماده ، پاوه ستا
و دوگمه كانی چا كه ته كه ی داخست ...

: من ... گه وره م ... زور خوشحالم! سوپاس بو خدا كه هاوړییه كى
سهرده می خویندى به نده گه یشتونه ته ئەو پله و پاییه !

پیاوه قه له وه كه پوخساری خوی گرزکرد و گوته: به سه برا! ئەمه
چییه؟ بو توئی ده نگت گوړی؟ بابە! ئاشنا چون به و شیویه

به یه كه وه قسه ده كه ن! واز له و قسه فه رمیانه بینه!
كابرای لاواز ، كه خه ريك بو دست و قاچه كانی خوی پیکده خست ،

گوته: فه رمایشته كه ت راسته قوربان ... لوتف و بایه خى به پریزت ...
له راستیدا ئاوی ژیان به خشه ... ئەگه ر موآله ت هه بى نافانا ئیلی کوپم

به به پریزت ده ناسینم ... ئەمەش هاسه ره كه م ... لویزایه ...
لوڤسهریه ...

پیاوه قه له وه كه ، جاریکی تر ویستی ناره زایی له به رامبه ر ئەم
هه ل سوکه وتانه ی هاوړیکه ییدا نیشانبدا ، به لام پیاوه لاوازه كه

شوینه واری پریزکی ئەوه نده گه وره به پوخساریه وه دیاریو ، كه به پریز

به پټوه بهری گشتی ره نجاند و ساتیک دواتر روی وه رگپرا و به نیشانه ی
خودا حافیزی دهستی بو درپژ کرد.

پیاوه لاوازه که ، سیّ په نجه ی به پټوه بهری گشتی به نه رمی گوشی . تا
ئه و شوینه ی که ده یتوانی خوئی چه مانده وه و وه ک چینیه کان
بزه یه کی رپاکارانه ی کرد و هاوسه ره که شی بزه یه کی کرد . نافانا یلپیش
، وه ک سهربازان ، هینده به توندی قاچی کوتا به زه ویدا ، کلاوه که ی
دهستی که وته خواره وه .

به گشتی ، ههرسیکیان مات و سه رسام و خوشحال بون .

مندالی ساخته چی

(ئیشان ئیفانوفیچ لاپکین) ، لایکی بالابرز و (ئانا سیمیو نوفا) زامبلیسکایا) ، کچیکی جوانی خاوهن لوتیکی پیک ، پیکه وه به ته لانه که دا سهره وژییر بونه وه و چونه که نار پویاره که و له سهر نیمکیتیک دانیشن.

نیمکیتیکه ، به چل و گه لای چوند شوپره بیهک - که شوپراهی کردبو به سهر نیمکیتیکه دا - داپوشرابو. چنده جیگایه کی چه پهک و نارام! هینده به سه مروقه له سهر ئه نیمکیتیکه دانیشی بو ئه وهی به ته واوی ، خوئی له چاوی خه لکی بشاریتته وه. جگه له ماسی و جالجالوکه ئاویه کان - که به سهر ئاوی پویاره که وه دین و ده چن - که سی تر نایانبینی.

کچ و کوره گه نه که ، به دار و قولاب و قتیوی پر له کرم و چوند که ل و په لیک تری پیویستی ماسیگرتنه وه ، هاتبون.

هر دوکیان دانیشن و بی ئه وهی کات به فیرو بدن ، ده ستیان کرد به ماسی گرتن. دواي خوله کیک ، لاپکین سه بیریکی ده وروبه ری خوئی کرد و گوتی: زورم پیخوشه که به ته نیاین ... زور قسم هیه پییتی بلیم ... زور قسم هیه ... له وساتهی که توّم دیوه ... وریابه ماسیهک خه ریکه دم بو قولابه که ده با ... توانیومه پهی به واتای راسته قینهی ژیان ببه م ... بته کهی خوم ... ئه و بته م ناسی که ده بی به وپه پری شه رافه ته وه ، دار و نه داری خوم بخرمه ژیرپیی ... به

لیدانه کهیدا دیاره ده بی ماسیه کی گه وره بی ... هه رکه چاوم پیته کهوت ناشقت بوم ... دلّت بردم ... په له مه که ، ئاوا داره که رامه کیشه ، وازی لیبتنه با جاریکیت ده می بو به ری ... نازیزه که م ، به خودا سویندت ده دم ، رک و راست پیمبلی ئایا ده توانم ... و امه زانه که من هیوا و ئومیدم به م عیشقه وه گریداوه ، نا! من خوم به شایانی ئه م عیشقه ی تو نازانم ، ته نانهت ناتوانم بیریشی لیکه مه وه ... به لام ئایا ده کری ئومیده وار بم به وهی ... رایکیشه ده ری!

ئانا سیمیو نوفا ، دهستی به رز کرد و به ته کانیک خیرا ، قولابه کهی راکیشایه ده ری و به شادیه وه قیزه یه کی کرد.

ماسیه کی زیوی مه یله وسوری بچوک ، خوئی به ملالوادا فری ده دا.

: ئای خواجه ماسی سوف! خیرابه ... حه یف پویشت!

ماسیه بچوکه که ، خوئی له قولابه که پچراند و له سهر سه وزه گیایه کهی که نار هوه به ره و جیهانه دلخوازه کهی خوئی ، فرته ی لیکرد و ... شلپ ، که وته وه ناو ئاوه که .

لاپکین ، به رله وهی ماسیه که خوئی هه لداته وه ناو ئاوه که ، ده بیویست په لاماریدا و بیگری ، بی ئه وهی به خوئی بزانی ، دهستی کچه کهی گرت و به لیوی خویه وه نوساند ... ئانا سیمیو نوفاش دهستی خوئی کیشایه دواوه ، به لام تازه کار له کار ترازابو ، لیوه کانیان بو ماچیک به یه که وه نوسابون. ئه م روداوه شتیکی خوکردی نه بو ، دواي یه که م ماچ ، کار گه یشته ماچی دوهم و سییه م و سویند و په یمان و ...

چ ساته وختیکی دلرفینه! به لام له ژبانی فانی مروڤدا ، شتیك نیه به ناوی خوشبختی په ها. زوربه ی جارن یان خودی خوشبختی بوخوی ژه هراویه ، یان شتیکی دهره کی ژه هراوی ده کا.

نم وته یه ، به سهر کهش و هه وای نه ورژده دا چه سپا. نه و کاته ی که کور و کچه گه نجه که ، سهرگه رمی ماچکردنی یه کتر بون ، له ناکاو دهنگی پیکه نینیک به رز بووه .

هه ردوکیان چاویان برپه روباره که و له جیگای خویمان وشک بون. براکه ی ئانا سیمیو نوڤنا ، واتا (کولیا) ی قوتابی ، هه تا ناوقه دی چو بوه ناو ناوی روباره که و پاره ستابو و سهیری ده کردن و پیده که نی.

: نه ها! ... ماچ! ماچ! ده چم به دایکم ده لیم!

لاپکین سور هه لگه رابو و له سه رخو و به پته پت ، گوتی: هیوادارم تو وه که سیکي باش ... بزانی که پاراستنی نه پنی که سانی تر چه نده کاریکی پیروز و گه وره یه و گپرانه وه و درکاندنیشی نه وپه پری پیسی و چه په لی و دو رویییه! پیموایه تو مندالیکي باش و په سه ن و ...

به لام له م قسانه دا ، منداله باش و په سه نه که ، قسه کانی پیبری و گوتی: روږلکم بده نی نایدرکینم.

لاپکین ، یه ک روږلیه کی کاغزی له گیرفانی دهره پنا و دایه کولیا.

کورپژگه ، پاره که ی له ناو دهسته ته ره کانیدا لولدا و فیکه یه کی لیدا و به مه له کردن دور که وته وه .

گه رچی دلداره کان به ته نیا مانه وه ، به لام کهش و هه وای عیشق و ده سبازی له که لله یاندا باری کرد.

بو به یانی پوژی دواتر ، لاپکین له شاره وه جاننایه کی په ساسی و توپیکي به دیاری بو کولیا ، هینا. ئاناش ، قدوه به تاله جوانه که ی خو ی دابویه. دواتریش دو دانه قوچپه ی سهرمه چه کی - که وینه ی سه گیکي به سه ره وه بو - به دیاری دایه .

پیده چو نه و ره وشه زور به دلی نه و منداله ساخته چه بیته. چونکه له و روزه وه بو به ده سه هینانی ده سه که وتی زیاتر ، هه مو هه لسه که وتیکي نه و دو دلداره ی خستبوه ژیر چاودیریه وه .

چوبانه هه ر جیگایه ک ، کولیاش له وی قوت ده بووه و کاره کانی لی هه لده وه شاننده وه . به کورتی ساتیک چه نه یده هیشته به ئاسوده یی پیکه وه بن.

لاپکینیش له خه فه تان دانسی چیر ده کردنه وه و ده یگوت: نه ی به دغه سال! به م مندالیه ئاوا ساخته چه ، نه دی نه گه ر گه وره بی چ شه ی تانیکي لیده رده چی!

کولیا ، له ته وای مانگی حوزه یراندا ، بو ساتیکیش نه یه هیشته نه و دو دلداره ئاسوده بن. وه ک سیبه ر به دوا یانه وه بو و به رده وام ده یویست دیاری بده نی.

هه رچه کیان ده دایه ، هیشته زیاتری ده ویست. روژیکیان داوای کاترمیری دهستی کرد! چار چه ؟ ناچار یون به لینی کرینی کاترمیری پیبده ن. روژیکیان که له مالی ئانا سیمیو نوڤنا ، له ده وری میژیک دانیشتون و خه ریکی خواردنی عه سرانه بون ، له ناکاو کولیا دهستی کرد به پیکه نین و چاویکی داگرت و له لاپکینی پرسی: بیلیم؟ ها؟

لاپکين ، سور هه لگه پرا و له جياتی کوليجه ، په پوځی سفره که ی کرده
دهمیه وه . ئاناسیمیو نوښناس هه ستا و ورده ورده به ره و ژوره که ی
خوځی پوښت .

ئهم په وشه ، بهم شیوازه هه تا کوتاییه کانی مانگی ئاب ، دريژهی
کیشا . وانا هه تا ئه و کاته ی که لاپکين هاته داخوای ئانا .

لاپکين ، دواى ئه وه ی په زامه ندى دايک و باوکی ئانای له سهر
زه ماوه نده که یان به ده سه ئینا ، بهر له هه مو شتیك ، چوه ناو باخچه که
و که وته گه پان به دواى کولیدا .

هه رکه کولیاى بینى ، خه ریک بو له خوښیان شاگه شکه بی ، گرتی و
توند گوځی پراکیشا .

ئاناش که له و کاته دا به دواى کولیدا ده گه پرا ، هه رکه ئه مانى بینى
گه یشته لایان و ئه ویش توند گوځیه که ی تری پراکیشا .

خوژگه له وى ده بویت و به چاوى خوټ ، ئه و شادی و خوښیه ت
ده بینى ، که هه ردوکیانى گرتبووه ! کولیاش ده گریا و ده پاراپیه وه :
به قوربانتان بم ! هه له م کرد ! بمبورن ! جاریکی تر وانا که م ! ...

چه ند سال دواى ئهم روداوه ، لاپکين و ئانا سیمیونوښناس ، هه رکاتى
باسی شتیکی له م شیوه یه کرابا ، ده یانگوت : خوښترین کاتى
دلداریه که یان ئه و کاته به وه که گوځی ئه و منداله ساخته چیه یان
پراکیشا وه .

ئەنتون پافلوۋىچ چىخوف ۱۸۹۳

۴۱۴

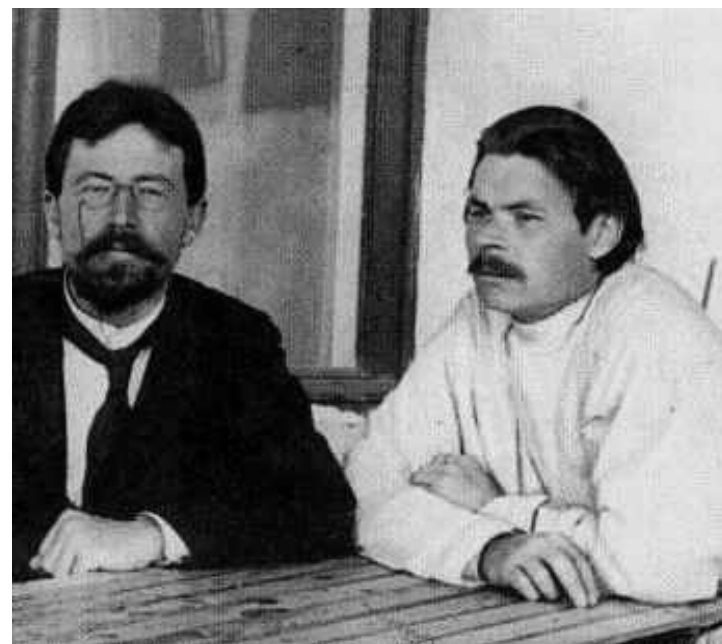

ئەنتون چىخوف

۴۱۳

لهگه ل لیو تولستوی (۱۹۰۱)

لهگه ل ماکسیم گورکی

په يکەری ئەنتون چيخوف له مليخوفا

٤١٨

له گه ل ئولگا کنيپهري هاوسهري

٤١٧

۲۰۱۱		عمومر عەلى شەرىف	لېكۆلىنەۋەي ئەدەبىي	۱۲۱	لە لووتكەي ئەدەبىي ئەلمانەۋە
۲۰۱۱		كاكە مەم يۇتانی	پۇمان	۱۲۲	۱۲۲
۲۰۱۱		سالار ئىسماعىل سەمىن	پۇمان	۱۲۳	شارى لەغەم ئاوسىۋو
۲۰۱۱		دانا عەسكەر	كۆيدىدار	۱۲۴	مىلانى لەگەل پىرسىيادا
۲۰۱۱		سوارە نەجمەدىن	دەق	۱۲۵	ئەۋ نامانەي بۇ پىرىتى خۇم دەياننىرىم
۲۰۱۱	ترجمة: المهندس محمد حسين رسول	صباح رەنجەر	شعر	۱۲۶	عام الصفر
۲۰۱۱		عەبدوللا سلىمان (مەشخەل)	چەند دەقىكى شانۇيى	۱۲۷	پاكشان لە تەنىشت تارمايى نىشتماۋە
۲۰۱۱		سردار زىنكەنە	مجموعه حوارات	۱۲۸	لقاءات تحت اشعة الحروف المشرقة
۲۰۱۱	نازاد نەجم		كۆمەلە چىرۆك	۱۲۹	دزەكان

ئەۋ كىتەپ و بلاۋكراۋانەي نى كەرگوكى بەكىتى نووسەرانى كورد پاش كۇنفرانسى نازادى بەچا پى
گە ياندىۋون جگە ئە گۇفارى گزنگ كە بەردەۋام مانگانە دەردەچىت

ز	نارى كىتەپ	بايەت	نوسەر	ۋەرگىپ	سال
۱۰۸	خويىندەۋەي چەند دەقىكى ئەدەبىي و فىكىرى	خويىندەۋە	سامان محەمد		۲۰۱۰
۱۰۹	مەرمىيەكانى فىرەۋن	شيعر	ئەحمەدى مەلا		۲۰۱۰
۱۱۰	تەۋنىك لە شيعر و وشە	لېكۆلىنەۋەي ئەدەبىي	مەحمود نەجمەدىن		۲۰۱۱
۱۱۱	۱۱۱ نامەي سۆزدارى	تىكىستى دلدارى	كۆكرىنەۋە و ئامادەكردى: حەمە سەئىد زەنگنە		۲۰۱۱
۱۱۲	داناي كويخا شەۋكەت	پۇمان	موعتەسەم سالەيى		۲۰۱۱
۱۱۳	سەماي روج	كورتە چىرۆك	نەوزاد يوسىف كاكەيى		۲۰۱۱
۱۱۴	سلىكوك ھۆكلىر عاجباتىي مەشتەم	پۇمان	عەبدوللا سەراج		۲۰۱۱
۱۱۵	خەزان و شنەي بەيان	شيعر	غازى پەشىد زەنگنە		۲۰۱۱
۱۱۶	بزوۋتەۋەي پوانگە و شاعىرانى حەقتا و مەشتاكانى ھەلىز	لېكۆلىنەۋەي ئەدەبىي	د.ھىمدادى حوسىن		۲۰۱۱
۱۱۷	ئاۋابوۋنى چەستە لە سەفەرى دندا	شيعر	ستار ئەحمەد عەبدولرەھمان		۲۰۱۱
۱۱۸	دەرگان	كۆچرۆك	خالىد مەجىد فەتھوللا		۲۰۱۱
۱۱۹	تەنيا لەبەر مەعاشەكەيە	كورتىلە چىرۆك	بەكر دەرويش		۲۰۱۱
۱۲۰	گەشەكردىنى زمانى مندا	زمانى مندا		و: د.نازاد باخەۋان و ناصح محمد	